မောင်မောင်ရဲရဲ့ဘဝဇာတ်ကြောင်း

၁။

ကြီးကြီးမေ

ကျနော်ဆိုတဲ့ကောင်လူကဖြင့်အထက်တန်းကျောင်းသား ပြီးခဲ့အပတ်ကကျနော့်မေမေလေးရဲ့ အမ
ကြီးမေကိုလုပ်ခဲ့ရတယ်၊ ကြီးမေလိုမိန်းမမျိုးကကျနော့်ကိုကုံး
မယ်ဆိုတာဘယ်သူမှယုံမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ပိုပြီး ဦးနှောက် စားဖို့ကောင်းတာက မေမေလေး
ကပါကျနော်တို့နဲ့ အတူတူ အိပ်ယာ ထဲမှာရှိပြီး ကျနော်တို့နှစ်ယောက်
လုပ်နေတာကိုသိသိကြီးနဲ့ဘာမှ မပြောဘဲနေတာကိုဘဲ၊
ကျနော်တို့နှစ်ယောက်ကြိတ်ပုန်းခုတ်လိုက်တာမေမေလေးသိသွားလို့မိုးမီးလောင်တော့
မယ်ထင်တာမေမေလေးကစိတ်မဆိုးတဲ့အပြင်နောက်တနေ့မှာကျနော့်ကိုတောင်ကျီစား နေသေးတယ်။
အဖြစ်ဒီလိုပါဗျာကျနော့်ရဲ့အဖိုး(အဖေရဲ့အဖေ) ဆုံးသွားတော့အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က
လာလိုက်ကြတဲ့ဆွေတွေမျိုးတွေနဲ့အိမ်မှာလူတွေပြည့်လျှံ နေတာပေါ့၊ မေမေလေးက အဖေ့ ရဲ့
နောက်မီန်းမ ကျနော်၃တန်းလောက်ထဲကယူထားတာ၊အဖေနဲ့ကနဂိုလ်ထဲက တမြို့ထဲသားတွေဆိုတော့
ရပ်ဆွေရပ်မျိုးတွေ ဆိုတော့ မေမေလေး ဘက်ကအမျိုးတွေ လည်းလာကြတယ်ဗျ။
အဲဒီလိုနဲ့တအိမ်လုံးမှာချက်ကြပြုတ်ကြဖဲရိုက်တဲ့သူကရိုက်၊ တချို့ ဆိုရင် အမျိုးကဝေးလွန်းလို့
ကျနော် မသိတဲ့သူတွေတောင်ပါသေးဗျို့။
ထားပါတော့ အတိုချုံးပြောရရင် ဖဲရိုက်တဲ့သူတွေနဲ့ဟင်းအိုးမွှေတဲ့ သူတွေကလွဲရင် ကျန်တဲ့သူတွေက
ကြုံတဲ့နေရာကြုံသလို ဝင်အိပ်ကြတာပေါ့၊ ကျနော် လည်းကြုံတဲ့နေ ရာ ဝင်အိပ်လိုက်တာ မေမေလေး
နဲ့သူ့ရဲ့အမ ကြီးမေ တို့နဲ့ အတူတူအိပ်ဖြစ်သွားတယ်၊
တကယ်တော့ကြီးမေနဲ့မတွေ့တာ ကြာလှပြီပေါ့၊ ကျနော်ငယ်ငယ်တုန်းက အဖေတို့
နယ်ပြန်လည်တိုင်း ကြီးမေ ရဲ့သားနဲ့ဆော့နေကြ၊ အခု မေမေလေး က၃၉နှစ် ဆိုတော့ ကြီးမေ
က၄၁-၄၂လောက်ပေါ့၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လုပ်ရင်း ခရီးကလည်းခဏခဏ သွားလုပ်လုပ်ရှားရှား
တချိန်လုံး နေတဲ့သူဆိုတော့ တောင့်တောင့်တင်းတင်း နဲ့ ထွားထွားကြီးပေါ့၊ အသက်ကလေးရလို့
နဲနဲဖိုင့်လာပြီး တင်ပဆုံကြီးတွေကားလာတာ ကပိုပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိသလိုဘဲ၊ အသားအရည် ကလည်း
မေမေလေး လို ဖွေးဖွေးဝင်းဝင်းကြီး ဆိုတော့...ဟင်း..ဟင်း..ဘေးမှာ ဝင်အိပ်လိုက်တာနဲ့ ကျနော် က
စိတ်လှုပ်ရှား နေပြီ၊ လူကတော့ ဘယ်လှုပ်ရှား ရဲမှာလဲ ကြောက်လို့ထိတောင် မထိရဲဘူး၊ ကျနော်
ကအရွယ် ကလည်း လူပျိုပေါက် အရွယ် မိန်းမ တွေ့ရင် နဲနဲတောင့် တာနဲ့ စိတ်ထဲမှာ နည်းမျိုးဆုံနဲ့
ပစ်မှားပြီးနေပြီ၊ လူလစ်ရင်လစ်သလို ဂွင်းပြေးထုရတာ ခဏခဏ၊ တခါက သုမောင်
ရဲ့စာအုပ်တအုပ်ထဲမှာ သူငယ်ငယ်က အိမ်နီးချင်းလား ရေတွင်းနားမှာလား အဝတ်လျှော် နေတဲ့
တရုတ်မကြီး ရဲ့ ပေါင်ဖွေးဖွေးကြီး ကိုတွေ့ပြီး စိတ်ထဲမှာစွဲလမ်းသွား တဲ့ အကြောင်း ဖတ်ရတော့
တိုက်ဆိုင် လိုက်တာ ကိုသုမောင် ရယ် လို့တွေးမိတယ်၊
ကျနော် ဆို အိမ်နီးချင်း တရုတ်မကြီး ထမိန်ရင်လျှား နဲ့ အဝတ်လျှော်တုန်းမြင်ရတဲ့ ပေါင်တန်
ဖွေးဖွေးဝင်းဝင်းကြီး ကို ဦးနှောက်ထဲမှာမှတ်ပြီး ဂွင်းထုခဲ့ ရပေါင်းများပြီလေ၊
ကြီးမေ အကြောင်းပြန်ဆက်ရအောင် တကယ်ဆို ကြီးမေ က ရိုးရိုးကြီးပါ၊
လျှပ်ပေါ်လော်လီ နေတတ်တဲ့ မိန်းမမျိုး လည်းမဟုတ်ဘူး၊ သူများ အတင်းအဖျင်း
တအိမ်ဝင်တအိမ်ထွက် မဲ့ရွဲ့ပြောတတ်တဲ့သူမျိုး လဲမဟုတ်ဘူး၊

တည်တည်ကြည်ကြည် နူးနူးညံ့ညံ့နဲ့ မျက်နှာချိုချို ခင်မင်စရာ ကောင်းတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်၊ နူတ်ကြမ်း အာကြမ်း လည်း မရှိ အိနြေ ရရနဲ့ နေတတ်လို့ အိပ်ယာထဲမှာ သူများကိုကုံးဖို့ နေနေသာသာ သူ့ယောက်ကျား ဘကြီးသာအေး တောင်လုပ်မှလုပ်ရ ရဲ့လားလို့ထင်ရမဲ့ အမျိုးသမီးကြီးမျိုး ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာသားသမီး ၄ ယောက်တောင် ရှိနေပြီ၊သားတယောက်က ကျနော်နဲ့ မတိမ်းမယိမ်း။
အဲ ဒီညကတော့ အကြောင်း တခုခုကြောင့် ဘာကြောင့်မှန်းတော့ မသိဘူး ကြီးမေ တယောက် ခံချင်လို့ယားနေတာ ကျနော် ဘာမှစမလုပ်ခင်ကတည်းကဘဲ၊
အိုကေအိုကေ အဲဒီညက အိပ်ယာထဲဝင်ပြီး လှဲနေပေမဲ့ ကျနော့် မှာ အိပ်မပျော်သေးဘူး၊ လူငယ်ထုံးစံ အတိုင်း တနေ့လုံး မြင်ခဲ့ရတဲ့ မိန်းမ ပိန်ပိန်ဝဝ ပုပု ရှည်ရှည် ကြီးကြီး ငယ်ငယ် တွေထဲက တောင့်တာလေးတွေ တွေးပြီး စိတ်ထဲမှာ အိမ်းကျီချွတ်ကြည့် ထမိန်လှန်ကြည့်နဲ့ ငပဲကတောင်လာတယ်၊ မေမေလေး ကလည်း မနက်စောစောထပြီး အလုပ်များအုန်းမှာ ဆိုတော့အနောက်အယှက် မရှိ အိပ်ရေးဝဝ အိပ်ရအောင်ဆိုပြီး အခန်းတံခါး ကို မင်းတုန်း ချထားလိုက်လို့ အခန်းထဲမှာလဲ တိတ်ဆိတ်နေတာပေါ့၊ မိုးပေါက်လေးတွေ တဖြောက်ဖြောက် အိမ်ခေါင်မိုးသွပ်ပြားပေါ် ကျနေသံဘဲ ကြားနေ ရတယ်လေ။
နဲနဲလေးလဲ အေးလာတာနဲ့ ပုဆိုးစထဲ ခြေထောက်သွင်းပြီး ကွေးဖို့ကြိုးစား လိုက်တော့ ပုဆိုးစက တခုခုနဲ့ ဖိမိနေပြီးခြေမနဲ့ ညှပ်ဆွဲချလို့ မရဘူး ဖြစ်နေတာနဲ့ အသာလက်နဲ့ စမ်းကြည့်လိုက်တော့ချောမွတ်နူးညံ့နေတဲ့ အသားကို လက်ဖဝါးမှာ ထိတွေ့လိုက်ရတာ နဲ့ ရင်ထဲမှာထိန်းကနဲ ဖြစ်သွားပြီး လက်ကို ရုတ်လိုက်ရတယ်၊ ချက်ခြင်းဘဲ အဲဒါ ကြီးမေ ရဲ့ ခြေသလုံးသား ဆိုတာသိလိုက်တယ်၊ ကျနော့် ရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ ကုလား ဘုရား လှည့်သလို တထိန်းထိန်း နဲ့ ဖြစ်နေပြီ ၊ ရင်ထဲကအ သံ ကျယ်လွန်းလို့ မေမေလေး တောင် နိုးသွားမလား လို့စိတ်ထဲကထင်မိတယ်၊ ကြီးမေ ကတော့ငါ တမင် လုပ်တာဘဲ လိုထင်ပြီ ငုတ်တုတ်ထထိုင် ပြသနာရှာရင် ု ဒုတ်ကွဘဲ ဆိုပြီးလှန့်သွား လိုက်တာ နဂိုလ် ကတောင် နေတဲ့ ငပဲကြီးတောင် ပျော့ပြီးရှုံ့ဝင်သွားသလိုဘဲ၊
ဒါပေမဲ့ အဲ ီ လိုခဏလေး ညိမ်နေရင်း စဉ်းစားမိတယ် ၊ ကြီးမေ လည်း မလှုပ်ဘူး တအား အိပ်မောကျ နေလား မသိဘူး ၊ ငါ့အတွက်တော့ ီ အခွင့်အရေးမျိုး တသက် ပြန်ရဖို့ မလွယ်ဘူး ဆိုတာ စဉ်းစား မိပြီး ထပ်စမ်း ကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်တယ် ၊အဲ ါ နဲ့ ကျနော့် ရဲ့ လက်ဖဝါး ကိုအိပ်ပျော်ရင်း အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ လိုနဲ့ ကြီးမေ ရဲ့ခြေ သလုံး ချောမွတ်မွတ် ပေါ်တင်လိုက်တယ် ၊ အဲ ီလိုဘဲ မလှုပ်မယှက် အကြာကြီးနေပြီး မှ အသာလေးအပေါ်ဘက် ကိုပွတ်ပြီးဆွဲ လာတာ ူး ကျော်တဲ့အထိ ထမိန်စ မတွေ့ရ သေးတော့ ပိုပြီး နှလုံးခုန် လာရတယ် ၊ ကြီးမေ လည်း အိပ်ပျော်ရင်း ထမိန်က ပေါင်ရင်း အထိ လန်တက်နေတယ် ထင်ပါရဲ့ ၊ကျနော့ ရဲ့ လက်က ကြီးမေ ရဲ့ ဒူး ကို ကျော်ပြီး ပေါင်လုံး တုတ်တုတ်ကြီးပေါ် ရောက်တော့ ကျနော် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး ၊ ကြောက်လည်းကြောက် အိစက်ချောမွေ့ နေတဲ့ ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ကြီး ရဲ့ အထိအတွေ့ ကလည်း ကျနော့် ရဲ့ လက်ဖဝါး ကို သံလိုက်ဓါတ်လို ဆွဲကပ်ထားတယ်လေ၊
အဲဒ ီ အချိန်မှာဘဲ ကြီးမေ ရဲ့ လက်ဖဝါး က ကျနော့် ရဲ့ လက်ပေါ်ကို အုပ်ကိုင်လိုက် တော့ ရင်ထဲမှာ ထိန်းကနဲ ဖြစ်သွားတယ် ၊ နင့်မေကလွှား သောက်ကျိုးတော့ နဲပါပြီပေါ့၊ (စကားလုံး နဲနဲကြမ်းသွားတာ ခွင့် လွှတ်ပါ ခင်ဗျာ ၊)

၂။
အဲဒီအချိန် တစကန့်က ကျွန်တော့အတွက် တကမာလောက် ကြာတယ် ထင်ရပဲ့ဗျာ၊ ကြီးမေ က

ကျွန်တော်ရဲ့လက်ပေါ်ကို အုပ်ကိုင်ပြီး ခပ်တင်းတင်းလေး တချက်ညှစ်ကာ
သူ့လက်ကိုပြန်ဖယ်သွားပါတယ်၊ ကျနော့်မှာ အရမ်းအံ့သြသွားရပါတယ်၊ ကြီးမေ နိုးနေ ပါကလား
နောက်ပြီးတော့ အသံတိတ်နည်းနဲ့ဆက်လုပ်ဖို့အချက်ပေးသွားပါလား ဆိုတဲ့ အသိနဲ့
ကျနော့်ရဲ့ဟိုကောင်ကြီးလဲပြန်ထောင်ထလာပါတယ်၊စိတ်ကို ဒုံးဒုံး ချပြီးအသက်
မှန်မှန်ကြိုးစားရှူရင်းကျနော့်ရဲ့လက်ဖဝါးကိုကြီးမေရဲ့ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ကြီးပေါ်မှာ ရွှရွလေး
ပေါင်ရင်းနား အထိပွတ်တင်လာလိုက်တယ်၊ အခုတော့ကျနော့်ရဲ့လက်က ကြီးမေ
ရဲ့ထမိန်အောက်မှာပေါ့ ၊ ကြီးမေရဲ့ပေါင်တန်ကြီးတွေကအမြင်အာရုံမှာသာ ပသာဒဖြစ်တာမဟုတ်ဘဲ
အတွေ့မှာလည်းနူးညံ့ချောမွတ်အိစက်ကာအရသာရှိလှပေသည်၊
ကြီးမေရဲ့ပေါင်ရင်းနားရောက်တော့ အမွှေးထူထူအုပ်ကို စမ်းမိတော့ ဟိုက်ရှလဘား
အတွင်းခံမရှိဘူးဟာ့ ၊ ကျနော့်လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ အမွှေးဖုတ်ဖုတ်လေးကြား ဆော့ကစား
လိုက်တော့ စိုရွှဲနေတဲ့ အကွဲကြောင်းကို စမ်းမိတယ် ၊ ကျနော့်ရဲ့လက်ချောင်း ထိတ်ကလေးနဲ့
စိုစွတ်နေတဲ့ ကြီးမေရဲကနုတ်ခမ်းသားကြားကို မဝင်တဝင်လေး ထည့်ပြီး အကွဲကြောင်းတလျှောက်
စုန်ဆန်လူပ်ရှားပေးနေတော့ ကြီးမေ ရဲ့ ခေါင်းကလည်းမှောင်ထဲမှာ ကျနော့်ရဲ့ပုခုန်းဘက်ကို
အသာလေးတိုးဝင်လာခဲ့ပါတယ်၊ သူ့ခမျာခံလည်းခံချင် ရှက်လည်းရှက် ထင်ပါရဲ့ မျက်နှာကို
ကျနော့်ပုခုန်းစောင်းမှာ ဖွက် ထားပြီး အသက်ရှူသံကလည်းပြင်းလို့၊
ကျနော့်မှာလည်း ကိုယ့်ကံကိုယ်တောင် မယုံနိုင်ဘူး စဉ်းစားကြည့်ပါလား မေမေလေး အမအရင်း
ရဲ့အဖုတ်ကို ကိုင်ဆွနေရတာ မေမေလေးရဲ့အဖုတ်ကို ကိုင်နေရသ လိုဘဲ ခံစား နေရတယ် ၊
ကျနော့် ရဲ့လက် ကြီးမေ ရဲ့ ပေါင်ကြားထဲ ရောက်သွား တဲ့အချိန်မှာ ကြီးမေ ကလည်း ပေါင်ကို
မသိမသာ ကားပေးထားတယ် ၊ ကျနော့်လက်လည်း ဝင်သာအောင်ရယ် ဘေးနား မှာ အိပ်နေတဲ့
မေမေလေးလဲ မရိပ်မိအောင်ပေါ့၊
နောက်တော့ ကျနော့်ရဲ့လက်ကို ကြီးမေ ရဲ့ ကနေ တဖြည်းဖြည်း အပေါ် တက်လာပြီး ဗိုက်သားကို
ပွတ်ရင်း ချောင်နေတဲ့ ဘလောက်အင်းကျီပွပွ အောက်ကနေ လက်လျှိုဝင်ကာ ရင်သားတွေ
ဆီစမ်းကြည့်လိုက်တော့ ၊
ဘယ်အချိန်က ချိတ်ဖြုတ်ထားမှန်း မသိ ချောင်နေတဲ့ ဘရာဇီယာကို တွေ့လိုက်ရတယ် ။ ကြီးမေ ရဲ့
နို့ကြီးတွေ ကလည်း အိနေတာဘဲဗျာ ၊ကျနော့် ရဲ့ လက်ဖဝါးနဲ့ ကြီးမေရဲ့ ရင်နျစ်မွှာကို
ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ် နေရတာ အရသာ ရှိလိုက်တာ ပုသိမ်ဟလဝါ ကောင်းကောင်း ကိုသွားဖုံးမြုပ်အောင်
ဝါးနေရသလိုဘဲ ၊ လက်မလွှတ်ချင်ပေမဲ့လည်း ရှေ့ ဆက် ရမယ့် အရေးလည်း ရှိသေးတော့ လက်ကို
အောက်ဖက်အရည်ရွှမ်းနေတဲ့ နေရာဆီ ရွှေ့လိုက်ရတယ် ၊ ဖေါင်းကြွမို့ထနေတဲ့ ကြီးမေရဲ့
အဖုတ်နှုတ်ခမ်း ထူထူတွေကို ဆော့ ကစား ပေးလိုက်တော့ ကြီးမေရဲ့ အသက်ရှူသံတွေ မြန်လာတာ
သတိထားမိတယ်၊ကြီးမေ ရဲ့ ထွက်သက် လေနွေးနွေးကလေး ကျနော့်ရဲ့လည်ချောင်းကို
တိုးဝင်လာတာ ခံစားရင်း ဘာမဆိုင်ညာမဆိုင် အတွေးထဲမှာ သူ့ရဲ့ချစ်ဇနီးမယားချော ရဲ့ အဖုတ်ထဲ
ကျနော် လက်သရမ်း နေတာသာ ဘကြီးသာအေးသိသွားရင်တော့ ယမ်းမီးပုံကျပြီး နံရံမှာ ထိုးထား
တဲ့ငှက်ကြီးတောင် ဒါးနဲ့လိုက်မှာ မြင်မိသေးတယ် ။ ပြီးတော့ ကြာကူလီ ရိုက် တာ လူသိသွားလို့
ကတော့ အမျိုးအဆွေတွေရဲ့ တံတွေးခွက်မှာ ပက်လက်မျောတော့မှာ ဘဲ၊
ဆောရီးဆောရီး အတွေးတွေချော်သွားလိုက်တာ လက်တောင် တော်တော်ညောင်း သွားပြီ
ကြီးမေရဲ့အဖုတ်ထဲမှာ၊
ကြာတော့ ကြီးမေလည်း မအောင့်နိုင်တော့ဘူး ထင်တယ် ကျနော့်ဘက်ကို ကိုယ်စောင်းလှည့် လိုက်
ပြီး သူ့ရဲ့ လက်နဲ့ ကျနော့်ရဲ့လည်ပင်းကို တင်းတင်းလေး ဆွဲလိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ ပေါင်တန်ကြီး

တဖက်ကို ကျနော့်ရဲ့ ခါးပေါ် ခွတင်လိုက်တယ် ၊ နောက်သူ့ရဲ့ကိုယ်ကို ကျနော့်နား တိုးကပ်လိုက်တယ် ။

ပြီးမှ သူ့ရဲ့လက် ကို ကျ နော့် လည်ပင်းကလွှတ်ပြီး ပြေနေတဲ့ ကျနော့် ပုဆိုးအောက်က ပေါက်ကွဲလုမတတ် မာတောင်နေပြီဖြစ်တဲ့ ငပဲကြီး ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆွဲယူလိုက်တယ်၊ ကျနော်လည်းအလိုက်သင့် ပါသွားပြီး ဖင်ကိုကော့ပေးလိုက်တယ် ၊ ကျနော့်ရဲ့ငပဲကို ကြီးမေက သူ့ရဲ့ အဖုတ်ဝမှာ တေ့ပေးပြီး ဒစ်အမြှုတ်မှာ သူ့ရဲ့လက်က ကျနော့်ရဲ့ဂုတ် ကို ပြန်ရောက်သွားပြီး တင်းတင်းလေးဆွဲ တဲ့ အပြင် သူ့ရဲ့ ဖနောင့်နဲ့ ကျနော့်ရဲ့ဖင်ကို ညှပ် ပြီး ဆွဲလိုက်တော့ ပူနွေးပြီး စိုအိနေတဲ့ အဖုတ်ထဲ ကျနော့် အချောင်းကြီးဝင်သွားတာ အ ရသာ ရှိလွန်းလို့ ကျနော့်မှာ ကြက်သည်းတောင်ထသွားရတယ် ၊ စေးလိုက်တဲ့ အဖုတ် ကလည်း ဒညှင်းဝက်ပြွတ်ကို သွားဖုံးမြှုတ်အောင် ကိုက်လိုက်ရသလိုဘဲ ၊ ခလေးလေးယောက် အမေဆိုတာ မယုံနိုင် စရာပါလား ၊ ဘကြီးသာအေးလည်း အကြိမ် ပေါင်းမရည်နိုင်အောင် လုပ်ခဲ့မှာပါဘဲ ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် တောင်စေးကျပ် နေသေး လဲ ဆိုတာ ပြောပြလို့ ကတော့ယုံနိုင်စရာ မရှိဘူး ၊ အပျိုစင်တောင် မနာလိုဖြစ်ရလောက် တယ်လို့သာ တင်စားပါရစေတော့ ။

ကြီးမေရဲ့ နှခေါင်းက ကျနော့်ရဲ့ပါးပေါ် လာနမ်းနေလို့ ကျနော်ကတော့ ဗိုလ်ဆန်ဆန် ဘဲ နှုတ်ခမ်းကို ဆွဲစုတ်လိုက်တယ် ၊ ကြီးမေလည်း မခေဘူးဘဲ အပြာကားတွေ ဘာတွေ ကြည့်ထားလား မသိဘူး လျှာတွေဘာတွေ ပါလာတယ် ၊ ကျနော့်အောက်ပိုင်းကလည်း ခါးကိုကော့ပြီးတော့ ငပဲကြီးကို ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် အချက်ညီညီ ဆောင့်သွင်းနေမိ တော့သည် ၊ ကြီးမေရဲ့ စောက်ဖုတ်က စေးတာကတကြောင်း ၊ ကြီးမေကိုလုပ်နေရတယ် ဆိုတဲ့ အသိကတကြောင်း မို့ ကျနော့်ငပဲကြီးမှာ ခဏလေး နဲ့ သုတ်ရည် ထွက်ချင် လာပါတယ် ၊ အဲ ဒီလိုတော့မဖြစ်သေးဘူး လို့ တွေးမိတယ် ၊ ကြီးမေ မပြီးသေးခင် ကျနော် ပြီးသွားလို့ကတော့ မတရားဘူးလို့ ထင်တယ်လေ ၊ သူခမျာလဲ အဲလောက်စွန့် စားပြီးမှတော့ ကာမ အရသာ အထွတ်အထိတ်ကို ရောက်သင့်တာပေါ့၊

၃။

ကျနော့် ရဲ့ငပဲကိုမပြီးအောင်ထိန်းရတာလည်းတော်တော်မလွယ်တဲ့ကိစပါဘဲ၊ ကျနော်က အသာဖိသွင်းလိုက်တိုင်း

ကြီးမေ ရဲ့ဖနောင့်ကကျနော့်ရဲ့ ဖင်ကိုကုတ်ပြီးဆွဲဆွဲသွင်းတာ ကျနော့်ရဲ့လိန်တန်အရင်း ကဆီးခုံနဲ့သူ့ရဲ့ဆီးခုံတို့ ဖိကြိတ်မိတဲ့အထိပေါ့၊ ကျနော့်ကြားဖူးနားဝ ဗဟုသုတနဲ့ အတွေးတွေကိုလျှောက်လွဲကြည့်နေတယ် လမ်းထဲမှာ လျှောက်သွား ဘောလုံးကန် ရပ်ကွက်ထဲက အကောင်တကောင်နဲ့တောင် ရန်ဖြစ်လိုက်သေးတယ် ါပေမဲ့ဘယ်လိုမှ ထိန်းမရပါဘူး၊ ါနဲ့ဘဲကျနော့်ရဲ့လိန်တန်ကြီးကို မှန်မှန်ဆောင့်နေရင်းက ကြီမေရဲ့တုတ်ခိုင်ဖွံ့ထွားချောမွတ်နေတဲ့ တင်ပဆုံကြီးတွေကို ဆုတ်ချေဖြစ်ညှစ်ရင်းကတင်ပါးနှစ်ခုကြားက ဖင်ပေါက်လေးကိုလက်နဲ့စမ်း မိပြီး ကျနော့်ရဲ့ လက်ခလယ်ချောင်းနဲ့ ထိုးသွင်းကြည့်လိုက်တယ်

......အို.....ရှီး...ကြီးမေဆီကလွတ် ကနဲအသံထွက်လာပြီး သူ့ရဲ့တကိုယ်လုံးလဲတောင့်တင်းသွားပြီး ကျနော့်ရဲ့ တကိုယ်လုံးကိုလဲ သူ့ရင်ခွင်ထဲအတင်းဆွဲသွင်းပြီးကုတ်ထားလိုက်တာကျနော့်မှာ အသက်တောင်ရှုရခက်သွားရတယ်

ကျနော့်ရဲ့လိန်ချောင်းကြီးကိုလဲကြီးမေ
ရဲ့အဖုတ်အတွင်းသားတွေကဆုပ်ညှစ်နေသလိုခံစားနေရတယ်၊ကြီးမေ တယောက် ပြီးသွားပါလား
လို့သိလိုက်တယ် ဒါပေမဲ့သူ ဒီလိုဆွဲစိထားပုံ မျိုးနဲ့ကျနော် ဘယ်ဆက်ဆောင့်လို့ရတော့
မှာလဲ အဲဒါနဲ့
ကြီးမေရဲ့ဖင်ပေါက်ထဲဝင်နေပြီးဖြစ်တဲ့ကျနော့်ရဲ့လက်ချောင်းကိုဘဲမှန်မှန်လေးအထုတ်အသွင်းလုပ်ပေး
နေလိုက်တာ ကြီးမေရဲ့တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဖက်ထားတာတွေပြေလျှော့သွားတဲ့အထိပေါ့၊
အဲဒီတော့မှကျနော့်ရဲ့ လိန်တံကြီးကိုဖြေးဖြေးချင်းစအသွင်းအထုတ်လုပ်ရတယ်၊ သိပ်မကြာပါဘူး ၃-၄
ချက်ဆောင့်
ပြီးအရှိန်နဲ့အဆုံးထိဆောင့်အသွင်းမှာ လိန်တန်ကြီးရဲ့ ထိပ်မှာပူကနဲဖြစ်သွားပြီး သုတ်ရည်များ
တဒုတ်ဒုတ် နဲ့ ပန်း ထွက် သွားပါတော့တယ်။
ကြီးမေကလည်းတခါပြန်ပြီးအတင်းအကြပ်ပြန်ဖက်တွယ်လာပြန်ပါတယ်၊
ခနနေတော့
ကျနော်တို့နှစ်ယောက်စလုံးအသက်ရှုပြန်မှန်လာကြပြီးအတင်းအကြပ်ဖက်တွယ်ထားသောလက်တွေကို
လည်းဖြေလျှော့လိုက်ပါတယ်၊
" အေး နင်တို့နှစ်ယောက် ကိစပြီးသွားရင်လည်းငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ်လေး အိပ်ကြတော့
မနက်ဖြန်မနက်ငါ့မှာလုပ်
စရာတွေအများကြီးရှိသေးတယ်၊ တကယ်ထဲမှဘဲ "
ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသော မေမေလေးရဲ့ ကြိမ်းမောင်းသံကြောင့်
အခန်းတခုလုံးပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့
ရတယ်၊ ကျနော့်မှာ ကြောက်လွန်းလို့ခြေဖျားလက်ဖျားတွေအေးစက်ပြီးတုတ်တုတ်မှ မလှုပ်ရဲပါ၊
ကျနော်နဲ့ ကြီးမေနဲ့ အလုပ်ဖြစ်နေတဲ့တချိန်လုံးမှာ မေမေလေးကနိုးနေပါလား၊ မနက်ကြရင်တော့
ဘာပြသနာတက်
တော့မလဲ အတွေးတွေနှင့်.....

(ခဏနားပါအုန်းမယ်)

၄။

ကြီမေနဲ့အဲ့ ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ကြပြီးနောက်နေ့မှာကြီးမေတယောက်မေမေလေးကို
မျက်နှာချင်းမဆိုင်ရဲဘူးဖြစ်နေရပါတယ်၊ ကျနော်လည်းထို့နည်းလကောင်းပါဘဲ
နည်းနည်းလေးနေသားကျသွားတော့လည်း မေမေလေးဘယ်သူ့မှပြောမှာမဟုတ်
ဘူးဆိုတာသဘောပေါက်သွားတဲ့အပြင် လူငယ်ဘာဝ ဟိုမှန်းကလည်းကြွနေချိန်
ဆိုတော့ ညတုန်းကလုပ်ခဲ့ရတာတွေ ပြန်တွေးမိပြီးငပဲတကောင်လုပ်လုပ်ရှားရှား
ပြန်ဖြစ်လာပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့အိမ်မှာကလူတွေတရုံးရုံးနဲ့စည်ကားနေလို့ အခြေအနေ
ကမပေးပါဘူး၊ နောက်တော့အမျိုးတွေလည်းတဖြုတ်ဖြုတ်ပြန်ကုန်ကြပြီး
မေမေလေးနဲ့နှစ်ယောက်ထဲကျန်တဲ့အချိန်မှာမေမေလေးက
..နင်တော်တော်ဆိုးတဲ့ကောင်..ဟုပြုံးစစနဲ့ပြောပါတယ်
..မာမီဘယ်သူ့မှမတိုင်ပါနဲ့နော်..

..အမလေးမတိုင်ပါဘူး ကိုကြီးသာအေးသိလို့ကတော့ မမ ကိုကန်ချပြီးနင့်ကို
လာသတ်လိမ့်မယ် နင့်ကိုလဲအပြစ်တင်လို့တော့မရပါဘူးလေ ဒီအရွယ်ဆိုတာ
အပေါက်မြင်ရင်ရှောင်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး အိပ်ယာထဲအတူတွေ့မှတော့မိန်းမ
ဆိုဘယ်သူလဲလို့မေးမှာမဟုတ်ဘူး။ မမကလဲအရင်က ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးတာ ပထမဆုံးအကြိမ်
ခိုးစားဘူးတာဖြစ်ရမယ်တခါထဲညီးညီးညူညူနဲ့ ....
မေမေလေး ကပြောရင်းဆိုရင်းအိမ်ရှေ့ခမ်းဘယ်ထွက်သွားရင်းအပေါက်ဝမှာ
ကိုယ်ကိုတခြမ်းလည့်လိုက်ပြီးပြုံးစစနှင့်
..ဒါမှမဟုတ်ရင်နင်ကဘဲတော်တော်ကျွမ်းလို့လား ....
ဟုပြောကာထွက်သွားရာကျနော့်ခမျာပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်.... .. ..

ကြီးမေနှင့် ဒုတိယအကြိမ်.. .. ..

အဲဒီအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီး ၃လလောက်ကျတော့ ကျနော်စာမေးပွဲတွေလည်းပြီး
နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မှာအဖေကအလုပ်ကိစနဲ့နိုင်ငံခြားသွားစရာရှိလို့ မေမေလေးလည်း
လိုက်သွားမှာဆိုတော့နယ်ကမေမေလေးရဲကမေမေ့ ဖွားဖွား
အိမ်မှာသွားနေခိုင်းတယ်။
ကျနော်ကလည်းအရှုးအမဲသားစားမိသလို ဖြစ်နေတဲ့သူဆိုတော့ ကြီးမေနဲ့များ
ပြန်ဆုံရမလားဆိုပြီးလက်ခံလိုက်တယ်။တကယ်တော့တမြို့ထဲပေမဲ့ကြီးမေတို့
အိမ်နဲ့ဖွားဖွားတို့အိမ်က နဲနဲလေးလှမ်းတယ်၊ ကြီးမေကလည်း အထည်ပိတ်စတွေ
ကုန်ကူးနေတဲ့သူဆိုတော့ ကျနော်ရောက်ခါစ ၃ ၄ ရက်လောက်က မြို့မှာမရှိဘူး၊
ကျနော်နေနေတဲ့ ဖွားဖွားအိမ်မှာက ဖွားဖွားရယ် ကြီးမေနဲ့မေမေလေးတို့ ရဲ့ညီမအငယ်ဆုံး
မြို့နယ်တရားသူကြီးလုပ်နေတဲ့ အန်တီစော ရယ် နှစ်ယောက်ထဲနေတာ
အိမ်ဖေါ်ကောင်မလေးတယောက်တော့ခေါ်ထားတယ်
အန်တီစော အလုပ်သွားရင် ဖွားဖွားအဖေါ်ရအောင်လို့လေ၊ အန်တီစော
ကလည်း မြို့နယ်တရားသူကြီးဆိုပေမဲ့ တာဝင်ကျတာကသူ့မြို့မဟုတ်ဘူး
တခြားမြို့မှာဆိုတော့ ကားနဲ့သွားရတယ် မနက်စောစောထွက်သွားပြီး ညနေ
လောက်မှပြန်ရောက်တတ်တယ်၊
အဲလိုနဲ့ ဖွားဖွားအိမ်ရောက်ပြီးတပတ်လောက်အကြာနေ့ခင်းဘက်တရက်ပျင်းပျင်းနဲ့
အခန်းထဲကျောဆန့်မလို့ပြင်တုန်းအောက်ထပ်ကလူသံထူးထူးဆန်းဆန်းကြား
လို့ထွက်ကြည့်တော့ ကြီးမေ ဖြစ်နေတယ်၊
..ဟောတော့ကြီးကြီးမေပါလား ကုန်သွားသယ်တယ်ဆိုဘယ်တုန်းကရောက်လဲ..
..အေး မိခိုင်ရေ မနေ့ကဘဲ အိမ်မှာလဲလုပ်စရာလေးတွေရှိနေလို့ ဒီနေ့မှထွက်လာလို့
ရတယ် မေမေကောဘယ်လိုနေလဲ..
..ဖွားဖွားက ထုံးစံအတိုင်းပါဘဲ ထူးထူးထွေထွေတော့ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး အခုအိပ်ပျော်နေတယ်
..ဒီမှာရန်ကုန်ကအကိုလေးလည်းရောက်နေတယ် ..
..အတော်ဘဲ ကြီးကြီးမေရောက်လာတာနဲ့ ကျမဈေးကိုတချက်ပြေးချင်လို့..
..အေးအေး မခိုင် ငါအချိန်ရပါတယ် သွားလေ..
ကျနော့်စိတ်ထဲမှာတော့ပွပီဟ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ အခွင့်အရေး ဒါပေမဲ့ဘယ်လိုစရမလဲ

မသိသေး ဟိုတခါတုန်းကတော့ မှောင်ထဲမှာ မတော်တဆဖြစ်သွားတာ အဲဒါ ဖြစ်ပြီးတဲ့ နောက်လဲ စကားတလုံး မှမပြောဖြစ်သေး ရင်ထဲမှာတထိပ်ထိပ်နဲ့ လေ့ကားထိပ်အကွယ်ကစောင့်ရင်း .. .

(ဆက်ရန်)

၅။

ကြီးမေက မခိုင်ထွက်သွားတော့အိမ်တံခါးကိုပိတ်လိုက်ပြီးဟိုဟိုဒီဒီ မီးဖိုတွေဖက် လျှောက်ကြည့်ပြီး မှလှေခါးပေါ်တက်လာလေသည်၊ကျနော်က နံရံအကွယ်မှထွက် ကြီးမေရဲ့ကနောက်ကျောမှရုတ်တရက်သိမ်းကြုံးဖက်လိုက်တယ်။
..ဟဲ့အမလေးလန့်လိုက်တာမောင်မောင်ရယ်..ဘယ်နဲ့တုန်းဖယ်ပါအုန်း..
ကျနော်ဆိုတဲ့ကောင်ကလဲဘယ်လွတ်နိုင်မတုန်းကြည့်ပါအုန်း နောက်ကနေသိမ်း ဖက်ထားလို့လက်ဖဝါးအောက်မှာရောက်နေတဲ့ရင်သားကြီးတွေရဲ့အိစက်တဲ့ အရသာ ယောင်ယောင်လေးကောက်ပြီးဘေးဘက်ကိုပါစွံကားပြီးဖုထစ်နေတဲ့ တင်ပဆုံကြီးကျနော့်ရဲ့ကပေါင်ခြံမှာလာဖိမိနေတဲ့အရသာတွေကြောင့် ပုဆိုး ချုံကြားကညီငယ်ကထောင်ထပြီး ကြီးမေရဲ့ကဖင်ကြားကိုသွားထောက်နေပါတယ်၊
..မတွေ့ရတာကြာလို့ပါကြီးမေရ...
..အမလေးမတွေ့ရတာကြာတာနဲ့ဘာဖြစ်တာလဲ..ဟုပြောရင်းကြီးမေကကျနော် လက်ကိုအသာတွန်းဖယ်လိုက်တယ်
ကျနော်ကလက်ကိုလျှော့ပေးပြီးကြီးမေရဲ့ခါးကိုပြောင်းဖက်လိုက်တယ် ကြီးမေရဲ့ မျက်နှာက စိတ်ဆိုးပုံမပြတော့ ငပဲကိုတော့တောင်နှစ်လုံးကြားက မရွှေ့ ပေးသေးဘဲဖိကပ်ထားဆဲ၊
ကြီးမေရဲ့ကရွှေဘတ်ကြိုးကြီး နဲ့အပြိုင်ဝင်းပြီး သနပ်ခါးနံ့သင်းနေတဲ့ လည်ဂုတ်ကလေးကိုမွှေးကြူလိုက်ပြီး
..မတွေ့ရတာကြာတော့လွမ်းတာပေါ့လို့..အဲထီညတုန်းကဝဝမချစ်လိုက်ရဘူးလေ..
..သွား..သူများအိပ်ပျော်နေတာကို အခွင့်အရေးယူပြီးတော့...
ကြီးမေကရှက်စနိုးအမူအရာဖြင့်ကျနော့်မျက်နှာကိုစေ့စေ့မကြည့်ဘဲကြမ်း ကိုကြည့်ကာပြောနေသဖြင့် ကျနော်လည်းပိုရဲလာပြီး ကြီးမေရဲ့ကလက်ကို တင်းတင်းလေး ဆွဲကာအခန်းထဲသို့ခေါ်သွင်းလာခဲ့လေသည်၊
..လာလာဒီမှာဆိုဖွားဖွားနိုးသွားမယ်အခန်းထဲမှာပြောရအောင်...
အခန်းထဲရောက်တာနဲ့ကျနော်ကတခါးပိတ်ပြီးဂျက်ထိုးလိုက်တယ်လေ၊
..ဘာပြောမလို...အွန့်...အူး..
ကြီးမေစကားပြောလို့မရတော့ဘူးလေ ကျနော်ကသူရဲ့ ခါးကိုဖက်ပြီး နုတ်ခမ်း ကိုစုတ်နမ်းလိုက်တာကိုး ချက်ချင်းဘဲသူ့ရဲ့ လက်တွေကကျနော့်ရဲ့ လည်ပင်း ကိုတွယ်ဖက်လာတယ်၊ကျနော့်ရဲ လက်ဖဝါး နှစ်ဖက်က ကြီးမေရဲ့ဖွံ့ထွား စွံကား အိတုံနေတဲ့ တင်ပါးလုံးကြီးတွေကို ပွတ်သပ်ဆုတ်နယ်နေမိတယ်၊နောက်တော့ ထမိန်ကိုကွင်းလုံးချွတ်ချလိုက်တယ်
..အို့..
နောက်လက်တဖက်နဲ့ကြီးမေရဲ့အဖုတ်ပေါ်ကိုအတွင်းခံရဲ့ အပေါ်ကဘဲအုပ်ကိုင် ကြည့်လိုက်တော့ ဟိုက်ရှလဘား အရည်တွေရွှဲနစ်လို့ပါလား အဲဒါနဲ့ဖက်ရင်း

ကျနော့်ရဲ့ ကုတင်ပေါ်ကိုတွန်းချလိုက် တယ် ကြီးမေကလည်းအလိုက်သင့်ပါဘဲ
ကုတင်ပေါ်မှာကိုယ်တပိုင်းလှန်ချပြီးရှက်သေးတယ်ထင်ပါရဲ့ လက်တဘက်ကို
မျက်လုံးပေါ်တင်ဖုံးထားတယ် ကျနော်ကတော့မွန်နေပြီလေ ကြီးမေရဲ့တင်ပဆုံ
ကြီးတွေနဲ့ပေါင်တန်တုတ်တုတ်တွေ ကိုဖြတ်ပြီးစိုရွှဲနေတဲ့အတွင်းခံကို မနည်း
ဆွဲထုတ်ရတယ် အပါး အမွေးအုပ်အုပ်မဲလေးရဲ့ ခလယ်မှာ အရည်တွေ စွတ်စိုပြီး ဖောင်းထနေတဲ့
နှုတ်ခမ်း ထူထူတွန့်တွန့် ကြီးကိုတွေ့တော့ မနေနိုင်တာနဲ့ ကုန်းရက် လိုက်မိတယ်၊
..အို့..အင်းအင်း..မောင်မောင်..ဘာ..ဘာ..တွေလုပ်..နေတာလဲ..ကွာ...
..ကြီးမေကောင်းအောင်လို့ပါ..
..ဟင့်အင်း..ဟင့်အင်း..ဖုန်းတွေဘာတွေနိမ့်ကုန်ပါ့မယ်..
ကျနော်ကစကားမပြန်နိုင်တော့ပါဘူး ကုတင်စောင်းမှာကိုယ်တပိုင်းတင်ပြီးအောက်
ပိုင်းဗလာကျင်းနေတဲ့ကြီးမေရဲ့ ခြေထောက် နှစ်ချောင်းကြားမှာ ဒူးထောက်ထိုင်ပြီး
ကြီးမေရဲ့ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ကြီးနှစ်လုံး ကိုလက်မောင်းနှစ်ခုနဲ့မတွန်းတင်ပြီး ဖေါင်းနေတဲ့အဖုတ်
နှစ်မွှာအကြားကို လျှာအစောင်းထက်ထက်နဲ့အထုတ်အသွင်း
သွက်သွက်လေးလုပ်ပေးနေရာ ကြီးမေကသူ့ရဲ့လက်နှက်ဖက်လုံးဖြင့် ကျနော့်ရဲ့
ဆံပင်ကိုဆွဲကာ ကျနော့်မျက်နှာကိုသူ့အဖုတ်ထဲဆွဲသွင်းဖို့ကြိုးစားနေလေသည်၊
ခနနေတော့ကျနော့် လျှာလည်းညောင်း ဇက်လည်းညောင်းလာသဖြင့်မတ်တတ်
ရပ်ကာပုဆိုးကိုကွင်းလုံးချွတ်ချလိုက်ရာ ပေါက်ကွဲလုမတတ် ဖူးရောင်မာတင်းနေ
သောလိန်တန်ကြီးငေါက်ကနဲထွက်လာတာပေါ့၊ ကြီးမေရဲ့ပေါင်နှစ်လုံးကိုကျနော့်ရဲ့
လက်မောင်းတွေနဲ့ဖိတွန်းရင်း ကျနော့်ရဲ့
လိန်တန်ကြီးကို ကြီးမေရဲ့အဖုတ်ဝမှာတေ့ပြီးအသာဖိသွင်း လိုက်တာ အရည်တွေ
ရွှဲနေလို့ချောချောမွတ်မွတ် ဝင်သွားပေမဲ့ စီးစီးလေးဗျ၊
..ဖြွတ်..ဖွတ်..
..ရှီး..အား..အင့်
..ဖွတ်ဖတ်..ဖွတ်ဖတ်..
အဲဒီလိုဆောင့်ရင်းနဲ့ အရှိန်ရလာတယ်ဗျ ကြီးမေကလည်း မျက်စေကိုစုံမိတ်လို့
လက်နှစ်ဘက်က အိပ်ယာခင်းကို ဆုတ်ဆွဲထား ပြီးသူ့ရဲ့ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ပေး
နေတော့ အတိုင်အဖေါက်ကညီလာ တယ်လေ၊
..ဖေါက်ဖတ်..ဖေါက်ဖတ်...
၁၀မိနစ်လောက်ကြာတော့ ကြီးမေရဲ့ကိုယ်ကြီးတောင့်တင်းသွားပြီး သူ့ရဲ့အဖုတ်
အတွင်းသားတွေက ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကို ဆုပ်ညှစ်နေသလိုခံစားနေရတော့
ကျနော်လည်း မထိန်းနိုင်တော့ဘူး အဆုံးထိတအားဆောင့်ချလိုက်ပြီး သုတ်ရည်
များ ပူကနဲပူကနဲ ကြီးမေရဲ့ စောက်ခေါင်း ထဲသို့ပန်းထွက်သွားတော့သည်၊
..အား ကောင်းလိုက်တာ ကြီးမေရယ်..
ကြီးမေကျနော့်လည်ပင်းကို တင်းတင်းဖက်ထားလျှက်...

(နားပါအုန်းမယ်)

၆။

ခနနားနေကြပြီး ကျနော့်လိန်တန်ကြီးကို ကြီးမေရဲ့ အခေါင်းထဲကမထုတ်သေးဘဲ
တွန်းတွန်းထိုးထိုးလေးနဲ့ ကုတင်ပေါ်တွန်းတင်လိုက်ပြီး နှစ်ယောက်သား ထပ်လျှက်အိပ်ရာက
ကျနော်ကတတောင်ထောက်ပြီးကိုယ် အပေါ်ပိုင်းကိုကြွကာ
ကြီးမေရဲ့ အင်းကျီကြယ်သီးတွေ ကိုဖြုတ်လိုက်တယ်၊ ဘရာဇီယာကိုတော့ကြီးမေ
ကကြောကော့ပြီး သူ့ဘာသာသူဖြုတ်လိုက်လို့ကျနော်ကအပေါ်ကို လှန်တင် လိုက်တယ်
ဘရာဇီယာရဲကအောက်မှာတော့ (ဦးနုရဲ့ရက်စက်ပါပေ့ကွယ်ထဲကစာ
အတိုင်းသုံးရရင်ဖြင့်) ဘူးသီးတခြမ်းဖြတ်ပေါ်စပျစ်သီးတင်ထားသလို ဖွံထွားလှတဲ့
ရင်သားနှစ်မွှာက ကုန်းရုံးထနေတာပေါ့၊ ခလေးလေးယောက် အမေမို့လို့ တင်း
ရင်းမနေပေမဲ့ ကိုင်လို့နယ်လို့ကောင်းလိုက်တာ ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံမို့လား မသိဘူး ဘာနဲ့မှမလဲ
နိူင်ပါဘူး မာတင်း ပြီးထောင်ထနေတဲ့ စပျစ်သီးလေး ကိုငုံစုပ်လိုက်တော့...
အိုး..ဟင်းဟင်း..
ကြီးမေ ဆီကညည်းသံလေးထွက်လာပါတယ်၊ ကျနော့် ဆံပင်ထဲကို သူ့ လက်ချောင်း
တွေထိုးထဲ့ပြီးဆုတ်ညှစ် လာပါတယ် ၊ ကြီးမေရဲကအောက်က
လှုပ်လှုပ်ရွရွ လုပ်ပြီးဖီလင်တက် လာတဲ့ညီးသံ ကြောင့်လားတော့မသိဘူး
ကြီးမေရဲ့ မိန်းမကိုယ် အခေါင်းထဲက ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ချောင်းကြီးက ပြန်လည်
တောင့်တင်းလာပါတယ်၊ ဒီတခါတော့ လေ့ကြီးထိုး ရိုးရိုး လိုပေါ့ဗျာ ကုတင်ပေါ်
မှာဘဲ လက်နှစ်ဘက် ကိုကြီးမေရဲ့ဂျိုင်းအောက် တဖက်တချက်မှာ ထောက် ပါးစပ်က ကြီးမေရဲ့
ရင်နှစ်မွှာ ကိုစုတ်ရင်း ကျနော့်ရဲ့ မာတောင် နေတဲ့ လိန်တန်
ကြီးကို ကြီးမေရဲ့ မိန်းမအင်္ဂါခေါင်း ထဲကနေထိပ်ဖူး အဝနားရောက် တဲ့အထိ
ဆွဲထုတ်လာ ပြီးမှ ဖြေးဖြေးခြင်း အဆုံးထိပြန် သွင်းလိုက် လုပ်ပေးနေပါတယ်၊
ကြီးမေကလဲ အောက်က ထူးထောင် ပေါင်ကားထားရာကနေ သူ့ရဲကခြေထောက်
နှစ်ချောင်း ကျနော့်ရဲ့ ခါးကိုခွညှပ်ပြီး အနောက်ဖက် မှာချိတ်ထားပါတယ်၊
အဲထါကြောင့် ကျနော်ဖင်ကြွလိုက်ရင် ကြီးမေကလျှော့ပေးပြီး ကျနော် ထိုးသွင်းတဲ့ အချိန်ကျရင်
ညှပ်ပြီးဆွဲသွင်းနဲ့ အတိုင်အဖေါက် ညီနေတာပေါ့၊ နို့စို့ရင်းမှန်မှန် လေးဆောင့်နေရာက
ဇက်ညောင်းလာလို့ ခေါင်းကိုအပေါ်မော့ပြီးဆက်ဆောင့် နေရာက အောက်ကမျက်လုံးလေး မှေးလို့
ပါးစပ်တင်းတင်းစိပြီး အသက်ပြင်းပြင်း ရှုနေရှာတဲ့ ကြီးမေရဲ့ မျက်နှာ သေသေချာချာ
ကြည့်မိ တော့ ကျက်သရေရှိလိုက်တဲ့ မျက်နှာ နှာတန်   စင်းစင်း
နှုတ်ခမ်းမထူမပါး ဆံပင်ကလည်း အုပ်ကောင်းလို့ထုံးထားရင်အထုံး
အကြီးကြီး အခုတော့လှုပ်ရှားမှုတွေကြောင့် ခေါင်းအုံးပေါ်မှာပြေကျလို့
နောက်ပြီးတော့ အောက်ပိုင်းက ကျနော့်ရဲ့ တချက်တချက် အားထည့်ဆောင့်
လိုက်တိုင်း တုန်ပြီးလှုပ်လှုပ်သွားတဲ့ရင် နှစ်မွှာ ၊ကျနော့် မိထွေး မေမေလေး
ရဲကအမအရင်း ကြီးကြီးကို လုပ်နေရပါလားဆိုတဲ့ အသိနဲ့ ကျနော့်ရဲကဆောင့်
ချက်တွေက ပိုမြန်လာပါတယ်
..ဖွတ်..ဖွတ်..ပြွတ်..ဖတ်..
..ဖွတ်..ဖွတ်..ပြွတ်..ဖတ်..
..အီး..ရှီး..အူး..
မကြာပါဘူး ကျနော်နဲ့ကြီးမေ တယောက် ကိုတယောက် တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားရင်း နဲ့

ပြီးသွားကြတယ်။

ဒီတခါတော့ ကျနော်လည်း တော်တော်မောသွားတယ်ဗျာ၊ ကြီးမေကိုဖက်ပြီး
အတော်ကြာကြာလေးမှိန်းနေလိုက်တယ်၊ ခနနေတော့ ကြီးမေက
..ခနဖယ်တော့ မောင်မောင် တော်ကြာ မခိုင်ပြန်လာတော့မယ် ..
..ကြီးမေ ရယ် ကျနော်တော့ ချစ်လို့မဝသေးဘူးဗျာ...
ကြီးမေက ကုတင်ပေါ် မှာထထိုင်ရင်း ပြေနေသော ဆံထုံးကို ပြန်ပတ်ရင်း ပြုံးစစနှင့် မျက်စောင်း
တချက်ထိုးလိုက်ရင်း.
..အမလေး ကိုပို နောက်တော့ ဝသွား ရင်လှည့်တောင်ကြည့်မှာ မဟုတ်ဘူး..
..မယုံရင် ကြီးမေ ကျနော့်ကို ဝ တဲ့အထိ ကျွေးကြည့်လေ...
..အောင်မယ် ငလယ်လေး..တော်ပြီသွား တော့မယ်..
ကြီးမေ ကထမိန် အင်္ကျီ ဆန့်ဆန့် ရန့်ရန့် လုပ်ရင်းအခန်းပြင်ထွက် ခါနီး
ကျနော်က သူ့လက်ကိုဆွဲပြီး ပါးပေါ်တချက်ရှုတ် ကနဲနမ်းလိုက် ပြီး.
..နောက်နေ့တွေလဲ လာမယ် မဟုတ်လား ကြီးမေ...
..ဟင့်အင်းမသိဘူး..
ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ယုံမလားတော့ မသိဘူး ကြီးမေနောက်တကြိမ် ခရီးမထွက်
ခင်တရက်အထိ နှစ်ပါတ် အတွင်းမှာ နေ့တိုင်းနီးပါး လာတယ်၊ စနေ တနင်္ဂနွေ အိမ်မှာ အန်တီစော
ရှိတဲ့နေ့ တွေကလွဲရင် ကျန်တဲ့နေ့တွေမှာ အလုပ်ဖြစ်တယ် အစကတော့ အိမ်ဖေါ်ကောင်မလေး
ကိုတခုခု အကြောင်းပြပြီးအပြင် လွှတ်တယ်
နောက်တော့ ကြီးမေက သူလာတိုင်းအပြင် လွှတ်တယ်ဆိုရင် ရိတ်မိမှာ စိုးလို့ဆို
ပြီး ကောင်မလေးကို အောက်ထပ်မှာ နေရင် ကျနော့်အခန်း ထဲခိုးဝင် အထွက်မှာ
ခိုးထွက် ပေါ့၊ တခါကဆို ဖွားဖွား အခန်းထဲမှာ ဖွားဖွားက မျက်စေ့ကမှုံ နားက လေး နဲ့ဆိုတော့
အိပ်ပျော်နေ လို့ကတော့ဘာမှ မသိဘူး ၊ ကောင်မလေးက လေ့ခါး နားမှာဖုံသုတ်နေ
တော့ကျနော့်အခန်းထဲ ခိုးဝင်ဖို့ မလွယ်သေး တာနဲ့
ဖွားဖွား ကိုသွားကြည့်အုန်းမယ် ဆိုပြီးဖွားဖွားအခန်း ထဲဝင်သွားတာနဲ့ ကျနော်က
လည်းမသိမသာ အနောက်ကလိုက် ဝင်သွားလိုက်တယ် အထဲရောက်တော့ ဖွားဖွား အိတ်ပျော်နေတာ
တွေ့တာနဲ့ အတွင်းကနေတံခါး ကိုအသံမမြည်အောင်
ဂျက်ချလိုက်တယ်၊ ကြီးမေက ခနနေပါအုန်း ငြင်းနေတဲ့ကြားကအခန်းနံရံ ထောင့်
တခုကို တွန်းကပ် ထမိန်လှန်ပြီးကြိတ် လုပ်ခဲ့ဘူးတယ်
..ကြီးမေလား အစကတော့ အဲဒီလိုပါဘဲ ငြီးငြီးညူညူပါဘဲ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီး သူ့အခေါင်းထဲဝင်
ပြီးအထွက်အသွင်းလုပ်နေတာ နဲ့သူလဲတုန့်ပြန်လာတာပါဘဲ
ကြီးမေနဲ့ကျနော် အခန်းထဲ မှာလွတ်လွတ် လပ်လပ် လုပ်ခဲ့ကြတုန်း ကဆို ပထမတော့ ရိုးရိုး
နောက်တော့လည်း အရှက်ကုန်သွားကြတော့ နည်းမျိုးစုံ
စမ်းကြတာပေါ့ ကျနော် ကြည့်ခဲ့ ဖူးတဲ့အပြာကားတွေထဲက ပုံစံတွေ ဖေဖေ့ စာအုပ်
စင်အောက်ဆုံးဆင့်ထောင့်မှာ ဖွက်ထားတဲ့ စာအုပ်တွေထဲက ပုံတွေစာတွေ ထဲက
ဗဟုသုတတွေအကုန်အသုံးချ ပြီးစမ်းတာ ကြီးမေက ကျနော့်ကို ဒီကောင်လေး
ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ် နဲ့တတ် လိုက်တာဆိုပြီး အံ့မခန်းဘဲ သူ့အတွက်ကတော့
ဘကြီးသာအေး ကလွဲရင် သူ့ကိုယ်ထဲကို ဝင်ထွက်ဘူးတဲ့ ယောက်ကျား အင်္ဂါ

ဆိုလို့ ကျနော့်ဟာဘဲ ရှိတယ်ဆိုဘဲ၊
ကျနော် အကြိုက်ဆုံးပုံစံ ကတော့ ကြီးမေကို ကိုယ်တုံးလုံးချွတ် ဆံပင်ကိုဖြေ
ဖါးယားချ ကုတင်ဘေးက ကြမ်းပြင်မှာ မတ်တတ်ရပ် ကုတင်ပေါ် မှာ လက်ထောက်
ပြီးဖင်ကုန်းပေးတာကို အနောက်က ဆော်ရတာကိုဘဲ ကြီးမေ လည်းကျနော် နဲ့ကျမှ
ပုလွေလည်းမှုတ်တတ် သွားတယ်။
ကျနော် တို့ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လည်လုပြီ ဘယ်သူမှ မသိဘူးလို့ထင်တာ
တကယ်တော့ အိမ်ဖေါ်မလေး မခိုင်က သိနေတယ်ဆိုတာ နောက်မှဘဲကျနော်
သိခဲ့ရတယ် အဲဒါက နောက်ဇာတ်လမ်းတခုပေါ့၊

(စကားချပ်။ ။ ဝတ္တုတိုစာရေးဆရာ ချက်ကော့်လားဘာလား မသိဘူး ဝတ္တုတိုရေးရင်တဲ့
ဇာတ်လမ်းအစက အိမ်နံရံမှာ သေနပ်ထိုးထားတာ ရေးခဲ့ရင် အဲဒီသေနပ်ကို ဇာတ်လမ်းတနေရာမှာ
ပစ်ကိုပစ်ရ မယ်လို့ရေးထား ဘူးလို့ အိမ်ဖေါ်မလေးကို သနားပေမဲ့ ပစ်ရတော့မယ်.. ဟီးဟီး
အဆီတဝင်းဝင်း တရားသူကြီးမကြီး
လည်းရှိသေးတယ်နော် ၊ အခုတော့လက်ညောင်း သွားပြီဗျာ နားအုန်းမယ် ဘိုင်။)

၇။

ကျမနံမယ်က မိခိုင် အသက်က ၂၀ ပြည့်ခါနီး လုံးကြီးပေါက်လှ ၊ အဖေက အရက်မူးသမား မူးမူးနဲ့
ရန်ဖြစ်ပြီး လက်ရောက်မှုနဲ့ အချုပ်ထဲခနခန သွားရ အမေက သူများဆီမှာ သူရင်ငှါး လုပ်တယ်၊
ကျမကတော့ ကံအားလျှော် စွာဘဲ မြို့နယ်တရားသူကြီး အန်တီစော အိမ်မှာ အလုပ်ရခဲ့ တယ် ၊
အကြမ်းဖျဉ်းပြော ရရင်တော့ သက်တောင့်သက်သာ အလုပ်ပါ၊ အခုတလော အိမ်မှာ လုပ်ရှားမှုတွေ
ရှိနေပါတယ်၊ အန်တီမေလေး ရဲ့ယောက်ကျား ပါသား မောင်မောင်ရဲ တယောက် အိမ်မှာရောက်
နေတာရယ် အိမ် တွင်းမှာလည်း အပြောင်းအလဲတွေ တွေ့နေရပါတယ်၊ တခြားလူတွေ တော့မသိဘူး
ကျမကတော့ ဒီအိမ်မှာ နေလာတာ ကြာလို့လားတော့ မသိဘူး ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲ တာတွေ
သတိထား မိတယ် ၊ ခါတိုင်းအိမ်မှာနေရင် ဖြစ်သလိုနေတတ် တဲ့အန်တီစော တယောက်
ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်လေး နေလာတာရယ် အရင်တုန်းက လာလည် တိုင်းအိမ်မှာ မနေဘဲ တချိန်လုံး
အပြင်ထွက်လည် နေတတ်တဲ့ မောင်မောင်ရဲ တယောက်အိမ်တွင်းပုံး ဖြစ်နေတာရယ်၊
အဆိုးဆုံးကတော့ အန်တီစောရဲ့ အမ ကြီးမေတယောက် နေ့တိုင်းလိုလို အိမ်လာ လည် နေတာ
ပါဘဲ၊ ခါတိုင်းဆိုတပါတ်မှတရက် နှစ်ရက် လောက်လာတတ်တာ အခုမှခြေကျနေလိုက်တာ ၊
လာတဲ့အချိန်ကလဲ
ဖွားဖွား အိပ်တော့မဲ့ ဒါမှမဟုတ် အိပ်ခါနီး ၊ ပြီးတော့ ကျမကိုအိမ် အ ပြင်ကို အကြောင်းတခုခု ပြပြီး
ခိုင်းသေးတယ်၊ ကျမက လည်းတောသူဆို ပေမဲ့ ဒီလောက်ကတော့ ပါးပါသေးတယ်၊ တခါနှစ်ခါ
ပြီးတာနဲ့ နောက်တခါကျတော့ အိမ်နောက်ဖေး တံခါးကို အတွင်းက ဂလန့်ဖြုတ်ခဲ့တယ် ၊
အပြင်မှသွားခိုင်းတဲ့ ဟာအမြန်ပြီးအောင်လုပ်ပြီးအိမ်ပြန်လာ နောက်ဖေးပေါက် ကဝင်လာခဲ့တယ်၊
တအိမ်လုံးလည်း တိတ်ဆိတ်လို့ ဘာသံမှ မကြားရတာနဲ့ အပေါ် ထပ်ကို ခြေဖွဖွလေး
နင်းပြီးတက်သွား လိုက်တော့ မှ လားလား အသံတွေ ကြားရတော့တယ် မောင်မောင်ရဲ အခန်းထဲက ၊
မမြင်ရခင်ထဲက ဘာဖြစ်နေလဲဆိုတာ ကျမကသိနေပြီလေ ၊ တကယ်ဆို ကျမကလည်း ခေသူ
မဟုတ်ဘူးလေ ရွာမှာ ငတိုးနဲ့ ရည်းစား ဖြစ်ပြီး ငတိုးရဲ့ မကျွမ်း မကျင်မှုအောက်မှာ အပျိုရည်

ပျက်ခဲ့ ရပြီး ၊ငတိုးရဲ့ ဆရာ ကာလသားခေါင်း ကိုကြီးသာဆန်း နဲ့လည်း လုပ်ရှားခဲ့ဘူး သေးတယ်၊ (ငတိုး ကတော့ မသိပါဘူး)၊ ထားပါတော့ အဲဒီ အပိုင်း ၊ လောလောဆယ် အိမ်ထဲမှာကျန် ခဲ့တာ ကြီးမေနဲ့ မောင်မောင်ရဲ ဖွားဖွား ကတော့ ဒီအချိန် ဆိုအိပ်နေပြီလေ၊ အဲဒါနဲ့ မောင်မောင်ရဲ ရဲ့အခန်း တံခါး အသာလေး ဟပြီးချောင်းကြည့်မိတော့ လားလား ကြီးမေက ဆံပင်ဖါးယါးချလို့ တကိုယ်လုံးမှာ အဝတ်အစား ဆိုလို့တမျှင်တောင် မှမရှိ ကုတင်ပေါ် လက်ထောက်လို့ကုန်းပေးထားလို့ စွံကားပြီး ထွက်နေတဲ့ တင်ပဆုံကြီး တွေအနောက်က ကိုယ်လုံးတီးနဲ့ မောင်မောင်ရဲက မတ်တတ်ရပ် ရက်သား ကြီးမေရဲ့ ခါးကိုကိုင်ပြီး ဆောင့်နေလေရဲ့၊
..ဖွတ်..ပြွတ်..
..ဖွတ်..ပြွတ်..
..အား..အူး..
ကျမ ချောင်းကြည့်နေ ရင်းက ပေါင်ကြားမှာ အရည်တွေ စိုစွတ်လာခဲ့ ပါတယ်၊ ဘယ့်နှယ် ကြီးမေ လိုအမျိုးသမီးကြီး တယောက်က ကိုယ့်သားအရွယ်လေးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်ရ တာလဲလို့ တွေးမရဖြစ်နေ ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို တခါပြီးလို့ မောင်မောင်ရဲ ကကုတင်ပေါ်ထိုင်လိုက်ရင်းခေါင်းအုံးမှီပြီး နားနေတုန်း ကြီးမေက ကုတင်ပေါ်မှာ လေးဘက်ထောက်ရင်း မောင်မောင်ရဲရဲ့လိန်တန်ကြီးကို ကုန်းစုတ်တော့မှ ရင်ထဲမှာဟာကနဲတောင်
ဖြစ်သွားရတယ် မောင်မောင်ရဲ ရဲ့လိန်တန်ကြီး ကလူနဲ့မလိုက်အောင်ပင် ကြီးထွားလှပေသည်၊ ရွာထွက် နိုင်ငံခြား ပို့အဆင့်မှီ ရွှေပြောသီး ကြီးနဲ့ တရွယ်ထဲဆိုရရင် ပိုမယ်မထင်၊ ကိုယ့်ကိုက်ကို ရွာထဲမှာအကြီးဆုံး ဟုသတင်းလွှင့်
နေတဲ့ ကာလသားခေါင်း ကိုသာဆန်းတောင်မှ မောင်မောင်ရဲ နဲ့ယှဉ်လိုက်မယ်ဆို မောင်မောင်ရဲရဲ့ တဝက် ကျော်ကျော် လောက်ဘဲ ရှိမယ်၊ ကြီးမေက ရက်ရင်းစုတ်ရင်းနဲ့ဘဲ မောင်မောင်ရဲရဲ့ လိန်တန်ကြီး မာတင်းထောင်မတ် လာလိုက်တာ ကြီးမေခမျာ လိန်တန်ကြီးရဲ့ တဝက်ကိုတောင်ပါးစပ်မှာ ဆန့်အောင် ကြိုးစားရင်း ပါးနှစ်ဖက် ဖေါင်းကား ထွက်နေပါတယ်၊ မောင်မောင်ရဲ ကလည်းစိတ်တွေကြွလာပြီး ကြီးမေရဲ့ ဆံပင်အုတ်ကြီးကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ဆုတ်ဆွဲရင်း ကြီးမေရဲ့ ပါးစပ်ကို မိန်းမအင်္ဂါ လိုလုပ်နေပါတယ်၊ အောင်မလေး ကြီးမေ ဘယ်လိုများ အသက်ရှူပါ လိမ့်နော်၊ ကျမ ကိုယ်တိုင်လည်း အားမလိုအားမရ ဖြစ်ပြီး ထမိန်ပေါ်ကဘဲ ကိုယ့်အဖုတ် ကိုယ်ပွတ်ရင်းနဲ့ ကြီးမေ နေရာ မှာအစားထိုး ဝင်ချင်စိတ်တွေတဖွားဖွား ပေါ်လာရပါတယ်၊ ခနနေတော့ မောင်မောင်ရဲ ပြီးသွားတယ်နဲ့တူတယ် တောင့်တင်းသွားပြီးအရည်တွေ ပန်းထွက်လာလို့ ကြီးမေ မနည်းမျိုချနေ ရတာအလျှင်မမှီလို့ပါးစပ်အပြင်တောင်လျှံ ထွက်လာတယ်၊ ကျမလည်းအခန်းဝကနေအောက်ကို အမြန် ဆင်းပြေးရတော့တာပေါ့။

(ဆက်ရန်)

၈။
ကျနော်နဲ့ ကြီးမေတို့ ပုံမှန် လုပ်ရှားဖြစ်ပြီး တပါတ်အကျော် လောက်မှာ မခိုင်ရဲ့အပြောင်း အလဲကိုကျနော်သတိ
ထားမိတယ် ကျနော့် ရှေ့ကျရင် ရှက်သလိုလို ကြောက်သလိုလိုနဲ့၊ တခါတခါ အလစ်မှာခိုးခိုး ကြည့်တတ်တယ်။
ကျနော် မသင်္ကာဘူး ကျနော်တို့ လုပ်ရှား တာများ ရိတ်မိသွားလို့လား၊

မခိုင်က တောသူပီပီ အသားညိုညို ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် လေး၊ တောသူပီပီ ခြေသလုံးပေါင်တန်တို့မှာ တောင့်တောင့်တင်းတင်း နှင့်ကြည့်လို့ကောင်းတယ်။ အဲဒါနဲ့ တနေ့မှာ ကျနော့်ရဲ့ အခန်းတံခါးကို မသိမသာလေး ကြီးမေမသိအောင် လက်တလုံးလောက်ဟထား ပေးလိုက်တယ် ၊ ကြီးမေနဲ့တကယ် နှစ်ပါးသွားတော့ ထုံးစံအတိုင်းလောကကြီးကို မေ့သွားပြီး သတိမထားမိတော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တချီပြီးသွားတာနဲ့ သတိရပြီး တံခါးဝကို မသိမသာကြည့် လိုက်တော့ အရိပ်တွေ့တယ်လေ၊ သေချာနေပြီပေါ့ မခိုင်ချောင်းကြည့်နေတယ် ဆိုတာ၊ ကိုယ်လှုပ်ရှားနေတာကို တယောက်ယောက်က ချောင်းကြည့်နေတာကို သိရလို့လားမသိဘူး အထူးသဖြင့် ချောင်းကြည့်နေတာ မိန်းခလေးမှန်းသိနေလို့လားမသိ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန် ကချက်ခြင်းထောင်မတ်လာတယ်၊ ကြီးမေတောင်အံ့သြသွားတယ်၊
ဘကြီးသာအေးက တခါဆိုရင် တလလောက်ကြာမှ ပြန်လာတယ်ဆိုဘဲ၊ ပရိတ်သတ်ရှိနေတော့ ကျနော့်ရဲ့
လှုပ်ရှားမှုတွေက ပိုကောင်းလာလို့ ကြီးမေ အတွက်လဲ အကြိုက်တွေ့နေရတာပေါ့၊
ပုံမှန်နေ့တွေဆို ညဘက်ကျရင် အန်တီစော တို့ဖွားဖွားတို့နဲ့ ဧည့်ခန်းမှာထိုင်ပြီး
တီဗီကြည့်ကြလေ့ရှိတယ်လေ၊ အန်တီစောနဲ့ကျနော်က ဆိုဖာပေါ်မှာ ထိုင်ကြည့်ရင် မခိုင်ကလည်း ဖွားဖွားကို နှိပ်နယ်ပေးပြီး ကြည့်လေ့ရှိတယ်၊ တညကျနော် တီဗီကြည့်ရင်း ခြေထောက်ချိတ်ထိုင်ပြီး လုံချည်ကို အောက်စလွှတ်ထားတာ မခိုင်တယောက် တပ်
တပ်မက်မက် လှမ်းကြည့်နေတာ တီဗီဘေး မှန်တံခါးကနေ မြင်နေရတယ်၊ အန်တီစောကတော့ ကျနော်နဲ့ဘေးခြင်း
ယှဉ်ထိုင်နေလို့ မမြင်ရဘူးပေါ့၊ မခိုင်ခိုးခိုး ကြည့်နေမှန်း သိလို့ကျနော့်ရဲ့
ငပဲကလဲချက်ခြင်းမာလာတယ်၊ ကျနော်က
ပေါင်ယားလို့ကုတ်သလိုနဲ့ ပုဆိုးစကိုအသာဖယ် ပေးလိုက်တာ မခိုင်နေရာကဆိုရင် ကျနော့်ငပဲကို ထင်းထင်းကြီး
မြင်နိုင်လောင်တာပေါ့၊ မခိုင်မျက်လုံး ပြူးကနဲတချက် ဖြစ်သွားပြီး ကျနော့်ရဲ့
မျက်နှာကိုလှမ်းကြည့်လိုက် တာကို
ကျနော် မှန်ထဲမြင်နေရတယ်၊ ကျနော်က တီဗီထဲမှာစိတ်ဝင်စားနေ သယောင်ပြုပြီး ပေါင်အောက်က လက်ကတော့
ကျနော့်ရဲကမာတင်းနေတဲ့ ငပဲကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပွတ်သတ်ပေးနေပါတယ်၊ မခိုင်တယောက် မျက်လုံးအပြူးသား
ငေးနေရာက ရုတ်တရက် နောက်ဖေးမီးဖိုချောင် ဘက်ကိုထွက်သွားပါတယ်၊ ကျနော်လည်းခနနေတော့ အိမ်သာသွား
မလိုလိုဘာလိုလို နဲ့ မီးဖိုထဲလိုက်သွားတော့ မခိုင်တယောက် ရေသောက်နေတာကိုတွေ့ပါတယ်၊ မခိုင်ကရေသောက်
နေရင်းမီးဖိုထဲ ကျနော်ဝင်လာတာတွေ့လိုက်လို့ ရုတ်တရက်လန့် သွားပြီးရေသီးသွား သဖြင့်ချောင်းတဟွတ်ဟွတ်
ဆိုးနေသဖြင့် ကျနော်က အနားသို့ချဥ်းကပ်လိုက်ပြီး
ပုခုံးပေါ်မှပါတ်ကာလက်မောင်းကိုကိုင်ကာဖက်ရင်း
..မခိုင်..ဘာဖြစ်သွားတာလဲ..တခုခုနင်သွားတာလား..
..ဟင့်အင်း..ဟင့်အင်း..

မခိုင်ကရှက်ရှက်နှင့် စကားမပြောနိုင် ခေါင်းကိုသာတွင်တွင်ရမ်းနေတယ်
ကျနော်က မခိုင်ရဲ့ ပါးလေးကို ရွတ်ကနဲနမ်းရင်းက သူ့ရဲကလက်မောင်းတုတ်တုတ်လေးကို
ပွတ်ပေးနေရင်းက သူ့ရဲကတီရှပ်ပေါ် ကဘဲဖေါင်းကြွနေတဲ့ ရင်နှစ် မွှာကိုပွတ်လိုက်တော့
..အို့..
ဆိုပြီးလှည့်ထွက်သွားတယ်၊ ကျနော်ကလဲရတဲ့အခွင့်အရေး လက်လွတ်မခံဘဲ အနောက်ကနေ
လုံးပြီးတင်း
နေတဲ့ တင်ပါးလေးကို ဆုပ်ညှစ်လိုက်တယ်၊ မခိုင်လည်း အလျှင်အမြန်ဘဲ အိမ်ရှေ့ကို
ပြေးထွက်သွားလို့ ကျနော့်
မှာညီတော်မောင် ပုဆိုးချုံအောက်က အစွမ်းမပြနိုင်အောင် ရေအေးအေး သောက်ပြီးမှ ဧည့်ခန်းထဲ
ပြန်ထွက်လာ
ခဲ့တယ်၊ ဧည့်ခန်းထဲမှာတော့ မခိုင်ကဖွားဖွားဘေးနားမှာ ထိုင်ပြီးတီဗီကို အရမ်းစိတ်ဝင်စား
ဟန်ဆောင်ပြီး ကြည့်
နေတယ်၊ ကျနော်လဲ အန်တီစောရဲ့ ဘေးကဆိုဖါမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်ပြီး အန်တီစောများ
တခုခုမသင်္ကာများ ဖြစ်မလား ဟုလှမ်းအကဲခတ်လိုက်တော့..
ဟိုက်ရှလဘား ..အန်တီစောက အိမ်နေရင်းမို့ထင်ပါရဲ့ ဝတ်ထားလိုက်တဲ့ ချောင်ချောင် ချိချိ
ဘလောက်(စ်) အကျႌ
လည်ဟိုက်က ဟိုက်လိုက်တာ ဝင်းဝါပြီးကြီးမားလုံးဝင်းလှ တဲ့ရင်နှစ် မွှာကအသားရောင်
ဘရာဇီယာရဲ့ အောက်က
ရှုန်းကန်ထွက်လုမတတ် ဖောင်းတင်းနေတာ ကိုတွေ့လိုက်ရတယ်၊
ခုနက ဖျစ်ညှစ်လိုက်ရတဲ့ မခိုင်ရဲ့ မာတင်းတင်း တင်သားတွေရဲ့ အတွေ့အရသာရယ် အခုမြင်နေရတဲ
့အန်တီစောရဲ့
ရင်နှစ်မွှာ ရယ်ကြောင့် ညီလေးကထိန်းမနိုင် သိမ်းမနိုင် ထကြွလာသဖြင့် အန်တီစော မမြင်အောင်
ထိုင်နေရာက ဒူးတဖက်ထောင်ထား လိုက်ရသည်၊ ပြီးမှ ညာဘက်လက်ဖြင့် ပေါင်အောက်မှပုဆိုးလှန်
ပြီးဂွင်းတိုက်သလို ပွတ်ပေးနေရာ ကျနော့်ရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာထိုင်နေသောအန်တီစော
မှာမမြင်ရသော်လည်း ညာဘက်အခြမ်းတစောင်းတွင် ထိုင်နေသော မခိုင်ကတော့
ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် မြင်နေရမှာပါ၊ ဒီတခါတော့ မခိုင်ကမျက်စေ့မလွဲတော့ပါ၊ ကာမခိုးရီဝေဝေ
မျက်လုံးအစုံဖြင့်မျက်တောင်မခတ်ငေး လှျက်ကြည့်နေပါတယ်၊
ကျနော် မခိုင်ကို မျက်လုံးချင်းဆုံ ပြီးတည့်တည့်စိုက် ကြည့်တဲ့အခါလဲ သူကမျက်စေ့မလွဲ
တော့ဘဲပြန်စိုက် ကြည့်
နေပါတယ်၊
မကြာခင်မှာဘဲ တီဗီကကြည့်နေကြတဲ့ အစီအစဉ် ပြီးသွားလို့ အားလုံးအိပ်ယာ ဝင်ဖို့ထကြတော့
ကျနော်လည်း
အပြင်မှာလွတ်လပ်ရေးရ နေတဲ့ ဖွားဘက်တော်ကို လုံခြုံရာ ပုဆိုးအောက်ကို သိမ်းသွင်း လိုက်ရပြီး
ကိုယ့်အခန်း
ကိုယ်ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်၊
အိပ်ယာထဲ လှဲပြီးအိပ်ဖို့ကြိုးစား ပေမဲ့ အိပ်မပျော်ပါဘူး၊ နေ့တဒူဝ စားနေရတဲ့
ပင်လယ်စာတွေကြောင့်လား၊
ညနေက ဧည့်ခန်းထဲက အဖြစ်အပျက် ကြောင့်လားမသိဘူး နေလည်တုန်းက ကြီးမေနဲ့ နှစ်ကြိမ်

ပြီးခဲ့တာတောင်
ညီတော်မောင်က ငုတ်တုတ်၊ အဲဒါနဲ့ ဒီညတော့စွန့်စားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊
တအိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်အိပ်မောကျ လောက်တဲ့အချိန်ကျမှ အောက်ထပ်မခိုင် အိပ်ခန်းဆီ
ခြေဖျားထောက်ဆင်းလာ
ခဲ့တယ်၊ အခန်းထဲဝင်ပြီးတံခါး ကိုပြန်ပိတ်လိုက်တာ နဲ့မီးရောင် မှိန်မှိန် အောက်မှာ မခိုင်ရှုတ်တရက်
အိပ်ယာပေါ် ထထိုင် လိုက်တာတွေ့ရ ပါတယ်၊
..မောင်မောင်..ဘာလာလုပ်တာလဲ..
..ချစ်ချင်လို့ပါ..မခိုင်ရဲ့...
..ဟင့်အင်း..ဟင့်အင်း..မောင်မောင်..အန်တီစော သိသွားရင် မခိုင်အိမ် ပေါ်က
ခေါင်းနဲ့ဆင်းသွားရလိမ့်မယ်..
.. ဒါဖြစ်ရင် အန်တီစော မသိစေနဲ့ပေါ့..
ပြောရင်းဆိုရင်း ကျနော်က အိပ်ယာပေါ် မခိုင်ဘေးဝင်ထိုင်လိုက် ပြီးသိမ်းကြုံးဖက် လိုက်ပါတယ်၊
..သွားသွား..လူလည်မကျနဲ့..အို..
ပြောရင်းဆိုရင်း ရုန်းရင်းကန်ရင်း နဲ့ဘဲ မခိုင်တယောက် ကျနော့်ရဲ့ ရင်ခွင်အောက်ရောက်ခဲ့တာပေါ့
လက်တဖက်
ကသိုင်းဖက်ရင်း သူ့နှုတ်ခမ်း ကိုကုန်းစုပ်လို့ လက်တဖက်က မခိုင်ရဲကပေါင်ခွဆုံ
ကိုထမိန်ပေါ်ကနေဘဲ ပွတ်သတ်
ဆုတ်ခြေလိုက်ပါတယ်၊ မခိုင်နဲနဲ ငြိမ်သွားတော့မှ သူ့ရဲကထမိန်ကို ခြေမနဲ့ညှပ်ပြီး
ဆွဲချွတ်လိုက်ပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့
လက်သူ့ပေါင်ကြားကမို့ဖေါင်းနေတဲ့ မိန်းမအင်္ဂါပေါ် ရောက်တဲ့အချိန် မှာတော့ အရည်တွေစိုနစ်ပြီး
လျှံတောင်ထွက်
နေသလိုဘဲ၊
..ပါးစပ်ကတော့ ဟင့်အင်းဟင့်အင်းနဲ့ အောက်မှာတော့ရွှဲ လို့ပါလားမခိုင်ရဲ့..
ကျနော်က သူနားဝမှာ ကပ်ပြီး တိုးတိုးလေး စလိုက်တယ်
..သွား..ကောင်စုတ်..
ကျနော်က တင်းပြီးတောင်နေတဲ့ ကျနော့်ရဲ့ ငပဲချောင်းကို
အရည်တွေ စိုရွှဲပြီး ဖူးသယောင်ယောင် ကြွလေတဲ့ အကွဲကြောင်းထဲ
မေ့ သယောင် နဲ့ ဗလုံးဗထွင်း
တေ့မယောင်နဲ့အဆုံးသွင်း (ဆောရီးဆောရီး ကောင်းမလားလို့ နရီထပ်ကြည့်တာ မစွန်ဘူး ဗျို့
ဗလုံးဗထွင်းဆိုတာဘာလဲမေး ခြင်းသည်းခံပါ၊)
ဟွန့်..အူး..ရှီး...
မခိုင်ခမျာ အရည်တွေ ရွှဲ နေတာတောင် တင်းတင်း ကြပ်ကြပ် ခံစားလိုက်ရသဖြင့် အသံလေးပင်ထွက်
ပြီးညီးညူ
ရှာတယ်၊ ကျနော့်မှာ လဲအရသာ ရှိလှတာမို့ အသာဆွဲထုတ်ပြီးပြန်ဖိသွင်းပစ် လိုက်တယ်၊
ကြီးမေတုန်းက ပေါင်လုံး တင်ပဆုံထွားထွား ကြီးပေမဲ့ တအိအိ နှင့် အရသာရှိတယ်
မခိုင်ကျတော့ ပေါင်လုံးတင်သားကျစ်လစ် ထွားကာ ခပ်တင်းတင်းလေးမို့ တမျိုး အရသာ
ရှိလေတယ်လို့
တွေးမိတယ်၊ ကျနော့် မှာအတွေ့အကြုံကလည်းရှိ နေ့လည်ကလည်း ကြီးမေနဲ့ နှစ် ပါးသွားထားတာ

ဆိုတော့ တော်တော်နဲ့ မပြီးနိုင်ပေမဲ့ မခိုင်တယောက် ကတော့ ၂ခါလောက် တောင့်တင်းပြီး
ဖက်တွယ်တက်လာတာမို့
ကျနော်လည်းအဆုံးသတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်၊ ကျနော်က မခိုင်ရဲ့ အင်္ဂါတွင်းကညီတော်မောင်ကို
အတင်း
ဆွဲခေါ် လာပြီးတော့ မခိုင်ရဲ့ ပုခုံးလေးကိုဖိနှိတ်ပြီး လေးကိုင်းသဖွယ် ကော့ညွတ်နေတဲ့ ထူအန်းအန်း
နှတ်ခမ်း
နှစ်လွှာကြားတော့ ပေးလိုက်တော့ မြင်ဆရာ ကြီးမေရဲ့ အတိုင်း နှစ်ခမ်းနှစ်လွှာ ပွင့်အာလာပြီး
လျှာလေးနဲ့ ရစ်ပတ်စုတ်ယူလိုက်ပါတယ်၊ သိပ်မကျွမ်းကျင် လှပေမဲ့ပြင်းပြတဲ့ စုတ်အားကြောင့်
ကျနော်လည်း မထိန်းနိုင် တော့ပါ၊ လိင်တန်တွင်းမှသုတ်ရည်များ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် မခိုင်ရဲ့
လည်ချောင်းထဲ သို့ထုတ်ကနဲထုတ်ကနဲ
ပန်းထွက်သွားပါတော့တယ်။

(ဆက်ရန်)

၉။

ဦးဝန့်ရဲ နဲ့ ဒေါ်မေလေး တို့စက်ာပူ ရောက်ရောက်ခြင်း အလုပ်ပေါ်ခဲ့ရသည်၊ ဦးဝန့်ရဲ ရဲ့ သူငယ်ချင်း
ဦးတိတ်ရောင် ကအကူအညီတခုတောင်းလာသည်၊ တကယ်ကတော့ တိတ်ရောင် နဲ့ ဝန့်ရဲ
ကအာအိုင်တီ တုန်းကမြို့ပြ မှာအတူတူ၊ နောက်တော့ ယိုးဒယား မှာတွဲ့လွန်ဆက်တက် ပြီးတော့
တိတ်ရောင်က စက်ာပူရောက်သွား စလုံးမနဲ့ အိမ်ထောင်ကျ ဝန့်ရဲကတော့ ဗမာပြည်ပြန် ဒါပေမဲ့
တယောက်နဲ့တယောက် အဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့ တိတ်ရောင်က အကြံပေးကုပဏီ ထောင်တော့
ဝန့်ရဲက ၂၅% ပါဝင်ခဲ့သည်၊ တိတ်ရောင်ရဲ့ ကုပဏီက ကြီးထွားလာပြီး တခါတရံ မနိုင်မနင်း
ဖြစ်လာရင် ဝန့်ရဲကိုအကူအညီ ခေါ်တောင်းလေ့ရှိသည်၊ ဒီတခေါက် မှာလည်း မလေးရှားမှာ
ပရောဂျက်
အကြီးတခုအတွက် ပရက်စန်တေးရှင်း လုပ်ဖို့ရှိသဖြင့် သွားဖို့ပြင်ဆင်ပြီးခါမှ စလုံးကပရောဂျက်
တခုက ပြသနာ တက် နေသဖြင့် သူ့ဝန်ထမ်း အင်ဂျင်နီယာတယောက် ကိုသာလွှတ်လိုက်ရသည်၊
အခု ဦးဝန့်ရဲတို့ရောက်လာတော့ အတော်ဖြစ် သွားပြီး အကူအညီတောင်းလာသည်၊
မေလေးကမလိုက်ချင် စလုံးရောက်တုန်း တိတ်ရောင် မိန်းမနဲ့ ရှော့ပင်းသွားခြင်သည်၊ အဲဒါနဲ့ ဦးဝန့်ရဲ
တယောက်တည်း ကွာလမ်လမ်ပူက ပရက်စန်တေးရှင်း ရှိရာ ဟော်တယ် သို့ထွက်လာခဲ့ ရပေသည်၊
ဟော်တယ်ခန်း ချက်အင် လုပ်ပြီးတာနဲ့ သူ့အရင်ရောက်နှင့် နေတဲ့တိတ်ရောင်ရဲ့ အင်ဂျင်နီယာ
ကိုဖုန်းဆက်လိုက်တယ်၊ မနက်ဖြန် ပရက်စန်တေးရှင်း အတွက် ကြိုတင် ဇာတ်တိုက်ထားဖို့ရယ်
ပရောဂျက်နဲ့ ပါတ်သက်တာလေးတွေ လေ့လာထားရအောင်ပေါ့၊ တဖက်က မိန်းမအသံနဲ့ပြန်ထူးသံ
ကြားလိုက်ရတော့ နဲနဲအံ့သြသွားတယ်၊ ခွေးမသား တိတ်ရောင် သူ့အင်ဂျင်နီယာက မိန်းခလေးဆိုတာ
ငါ့ကိုမပြောလိုက်ဘူး၊ အဲဒါနဲ့ ဟော်တယ်က လော်ဘီမှာ စာရွက်စာတန်းတွေ
ယူလာပြီးတွေ့ဆုံဖို့ချိန်းလိုက်တယ်၊ ကောင်မလေးကအသက်၂၀ကျော်ကျော် လေးရှိသေးတယ်
စက်ာပူနိုင်ငံသား မလေးမလေး၊ကျောင်းဆင်းပြီးစ ၊ မွတ်ဆလင်မလေး တို့ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း
ခေါင်းကိုပုဝါလေးပါတ် ခြုံထားတယ်၊မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း နှခေါင်းလုံးလုံး မျက်လုံးပြူးပြူး၊
မျက်တောင်မွှေးရှည်ကော့ကော့ တွေနဲ့ ချစ်စရာလေး၊ သူ့နာမယ်က အလီရာ တဲ့၊ သူ့ရဲ့ ပထမဆုံး

ပရက်စန်တေးရှင်း ဖြစ်မှာမို့ လဲအရမ်း စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်၊ သူတင်ပြမဲ့ အချက်အလက်တွေထဲက အရေးကြီးတာ တွေဟိုက်လိုက်လုပ်ပေးပြီး သိပ်စိတ် မပူဖို့ လိုအပ်ရင်သူ ကူပေးမဲ့အကြောင်း ပြောပြီး နူတ်ဆက် လမ်းခွဲခဲ့ကြတယ်၊

နောက်နေ့ ပရက်စန်တေးရှင်းမှာ အလီရာ တယောက် အရမ်း စိတ်လှုပ်ရှားပြီး တချက်တချက် မှာထစ်ထစ်နေလို့ ဦးဝန့်ရဲ ကကူညီခဲ့ ရတယ် ၊ ညနေကျတော့ ညနေစာအတူ စားကြရင်း အလီရာ ကကျေးဇူးတင်စကား ပြောပါတယ်

နောက်နေ့မှာ ပိုအရေးကြီးတဲ့ အမေးအဖြေ ရှင်းလင်းပွဲ ရှိမှာမို့လို့ အလီရာ့ အခန်းမှာ ကြိုတင် လေ့ကျင့် ပွဲ လုပ်ပါတယ်၊အဆင်သင့်ဖြစ် လောက်ပြီ ဆိုမှနှစ်ယောက်လုံး စိတ်ဒုံးဒုံးချ သွားလို့ အလာပသလာာ ပြောဖြစ်ပါတယ်၊

အလီရာ က သူ့မှာ စေစပ်ထား သူရှိကြောင်း အခုသူ့ အမျိုးသားက ဘရူနိုင်း မှာသွားအလုပ်လုပ်နေကြောင်း သူတို့လက်ထပ်ပြီးနေဖို့ အိမ်ဝယ်နိုင်အောင် ငွေစုနေကြကြောင်း စသည်ဖြင့်ပြောပြပါတယ်၊ နောက်နေ့ပွဲမှာ တော့ အလီရာ တယောက် ဇောချွေး ပြန်ရပါတယ် အတွေ့အကြုံများတဲ့ ကလိုင်းရင့်တွေရဲ့ မေးခွန်းတွေ ကြားမှာ မရှုနိုင် မကယ်နိုင် ပါဘဲ ဦးဝန့်ရဲသာ မကယ်လို့ကတော့ မလွယ်ကြောပါဘဲ၊ ဦးဝန့်ရဲ ရဲ့ အတွေ့အကြုံကြောင့် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံး သွားခဲ့ရပါတယ်၊ ပြီးတာနဲ့ ဦးဝန့်ရဲ က အလီရာ ရဲ့ စာရွက်စာတန်းတွေ ကူသယ်ပေး ရင်းနဲ့ အလီရာ့ အခန်းထဲထိလိုက် ပို့လိုက်ပါတယ်၊ အခန်းထဲရောက်တာနဲ့ အလီရာ က အထုပ်တွေအပိုးတွေ ပစ်ချပြီး ဦးဝန့်ရဲ ကိုတအားဖက်ပြီး တရွတ်ရွတ် ငိုရှိုက်ပါတော့တယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက အသာလေးပြန်ဖက်ထားရင်း အလီရာ့ ကြောပြင်လေးကို ပွတ်ပေးနေမိပါတယ်၊ အလီရာ ရဲ့ တင်းအိအိ ရင်နှစ် မွှာရဲ့ အတွေ့အထိနဲ့ အိစက် ညက်ညောလှတဲ့ အသားအရည်တို့ ကြောင့်ဦးဝန့်ရဲရဲ့ ဘောင်းဘီအောက်က ငပဲကြီးက ထောင်မတ် လာပြီး အလီရာ ရဲ့ ဗိုက်နေရာ လောက်ကိုထောက်မိနေ ပါတယ်၊ ခနနေတော့ ရှိုက်သံလေး ခြားသွားပြီး အသက်ရှူသံမြန် လာပါတယ်၊ အလီရာ က ရီဝေဝေ မျက်လုံးတွေနဲ့ ဦးဝန့်ရဲ ကိုမော့အကြည့်မှာ ဦးဝန့်ရဲ ကအလီရာ ရဲ့ ထူအမ်းအမ်း နှုတ်ခမ်းအစုံကို ငုံစုတ် လိုက်ပါတယ်၊ အလီရာ က တချက် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်ရာကပြန်လည် ဖက်တွယ်လာပြီး နှုတ်ခမ်းတွေက ငတ်မွှတ်စွာနဲ့ တုန့်ပြန်လာပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ လက်ဖဝါးနှစ်ဘက်ကလဲ မလေးရှားအကျီအောက်က ကားစွံ့ထွက်နေတဲ့ အလီရာ ရဲ့ တင်ပဆုံနှစ်လုံးကို ပွတ်သပ်ပြီးဆုပ်နယ်ပေးနေ မိပါသည်၊ ဦးဝန့်ရဲမှာ တကယ်တော့ မိန်းမကြမ်းကြေသူဟု ကျောင်းသားဘဝ ထဲကပင်နံမည်ကြီးခဲ့သူဖြစ်သည်၊ သူဆက်ဆံခဲ့ဘူး သည့်မိန်းမများ များလှသောကြောင့် အက်စတီမိတ်လုပ်ရာတွင်သုံးလေ့ရှိသော .နူသတ ဩသု နှင့်နံမည်တူ ဒါပေမဲ့ ဝန့်ရဲ ရဲ့ ရဲုိးဘုတ်ဟုအမည်တတ်ပြီး အမျိုးသမီး စာရင်းပင်လုပ်ရနိုင် ကြောင်း နောက်ပြောင်ခံခဲ့ရသည် အထိအတွေ့အကြုံ များခဲ့သူဖြစ်လေရာ များမကြာမီ အချိန်တွင်းမှာပင် အလီရာ တယောက် ကုတင်ပေါ်မှာကိုယ်လုံးတီး ဘဝ ရောက်သွားရလေတော့သည်၊ မလေးရှားသူလေးပီပီ အသားညိုညိုလေးနှင့် အဝတ်ပွပွကြီးဝတ်ထား သဖြင့် မသိသာသော နို့ကြီးနှစ် လုံးမှာ ကျွဲကောသီး လိုဖွံ့ထွား လုပြီးနို့သီးခေါင်းအောက်ခံ အေရီရိုးလား မှာကျပ်ပြားဝိုင်းသာသာ ခန့်ကျယ်ပြန့်လေသည်၊

တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ပေါင်နှစ်လုံးဆုံရာတွင်တော့ အမွှေး အမြင်ပြောင်စင်အောင်ရိတ် ထားသဖြင့် မို့ဖေါင်းနေသော အဖုတ်၏ ပွင့်အာနေသော နီနီရဲရဲ နှုတ်ခမ်း နှစ်လွှာကို အထင်းသားမြင်နေရသည်၊ ဦးဝန့်ရဲက ဖွံ့ထွားလှသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်နယ်ရင်း ထောင်မတ်နေသော နို့သီးခေါင်း ညိုညိုလေး နှစ်လုံး ကိုတပြွတ်ပြွတ် စုပ်နေလိုက်တာ အလီရာ ခမျာလူးလွန့်နေရှာ တာပေါ့၊ နောက်တော့ ဦးဝန့်ရဲ ကအလီရာရဲ့ ပေါင်ညိုညို တုတ်တုတ် နှစ် လုံးကိုလက်နဲ့

ဘေးတဘက်တချက် တွန်းလိုက်ပြီး အရည်တွေစို ရွှဲနေတဲ့ အဖုတ် နှစ်ခမ်းသား တွေကို လျှာနဲ့ရက်
လိုက်ပြီး သူရဲ့လက်ချောင်းနဲ့ အထဲကို ထိုးသွင်းမယ် အပြုမှာ အလီရာက အတင်းထထိုင်ပြီး
ကန့်ကွက် ပါတယ်၊ သူဟာ အပျိုစင်ဖြစ်ကြောင်း နဲ့သူ့ရဲ့ အပျိုမှေး ကိုတော့ မင်္ဂလာဦးည
အတွက်ချန်ထားချင်ကြောင်း ကျန်တာ အကုန်လုပ်လို့ရကြောင်း ဦးဝန့်စိတ် ကျေနပ်အောင်
သူပုလွေမှုတ်ပေး ပါ့မယ်ဟု ဆိုကာ ဦးဝန့်ရဲ ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကို ကိုင်ဆွဲကာ သူ့ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်ပေး
နေလေသည်၊ အလီရာ ရဲ့ ချောမောနုပျိုလှတဲ့ မျက်နှာနဲ့ မျက်တောင်ကော့ကော့ ကြီးကိုမှေးလို့
နှုတ်ခမ်းထူထူနှစ်ခု ကြားကိုယ့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီး ဝင်ထွက်နေတာ ကြည့်ရင်း ဦးဝန့်ရဲ ရဲ့
လက်နှစ်ဘက်က လုံးဝင်းဖွံ့ထွားလှတဲ့နို့အစုံကို ဖြစ်ညစ်ဆော့ကစားနေပါတယ်၊ ခနနေတော့
အလီရာ ခမျာပါးစပ်ညောင်း သွားတယ် ထင်ပါတယ် လိန်တန်ကြီးကို ပါးစပ်က ချွတ်ပြီးနားလိုက်
ပါတယ်၊ ပေါက်ကွဲလုမတတ် တင်းနေတဲ့ ဦးဝန့်ရဲ ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ဆောရီးနော်
လို့ပြောပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက အလီရာရဲ့ တင်လုံးကြီး အကွဲကြောင်းကြားထဲ လက်နိုက်ပြီး အဲဒါကော
လို့မေးတော့ ရှက်စနိုးနဲ့ ခေါင်းညိတ်ပြပါတယ်၊ တခါမှတော့ အလုပ်မခံဘူးကြောင်း
နာမှာကြောက်ကြောင်း ပြောရာ ဦးဝန့်ရဲက သူဂတိပေးကြောင်း အလီရာက နာတယ်လို့ ပြောတာနဲ့
သူရပ်လိုက်မှာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြီး ကုတင်ဘေး စားပွဲပေါ်မှာ တွေ့တဲ့ ဂျွန်ဆင်အင်ဂျွန်ဆင်
လိုးရှင်းဗူး ကိုယူပြီး အလီရာကို ကုတင်ပေါ်မှာလေးဘက် ထောက်ခိုင်းပြီး တင်ပဆုံလုံးကြီး နှစ်ခုကို
လက်ဝါးတဖက်ဖြင့်ဖြဲကာ နောက်လက်တဖက်ဖြင့် အလီရာ ရဲ့ ခရေပွင့် လေးထဲသို့
အဆီဝင်နိုင်သမျှဝင်အောင် တွန်းထည့်ပေးလေသည်၊
နောက်သူ့လက်ချောင်းကိုထိုးထည့်ကာအဝင်အထွက်လုပ်ပေးနေသည်၊ အလီရာ
အတွက်အသားကျသွားတာနဲ့ လက်နှစ်ချောင်းပူး၊ လက်နှစ်ချောင်းပူးအသားကျသွားတာနဲ့
လိုးရှင်းတွေ သုတ်ထားတဲ့ သူ့ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုတေ့ပြီး အသာဖိသွင်းလိုက်ပါတယ်၊
..ဖျစ်..ဗျစ်..
..အိ..ရှီး..ကျွတ်ကျွတ်..
ဦးဝန့်ရဲက ဒစ်အဝင်မှာခန ရပ်ထားလိုက်ပါတယ်၊ အလီရာ အနာပြေသွားလောက်မှ နဲနဲ
ထပ်သွင်းပါတယ်၊ ဒီတခါတော့ကြာကြာလေး စောင့်နေလို့ အလီရာက အိုင်အမ်ရယ်ဒီ
လို့ပြောလာပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက အဲဒါဆိုရင် အလီရာ ကိုယ်တိုင် ဖင်ကိုနောက်ပစ်ပေးပြီး ပြန်ဆောင့်
ကြည့်ဖို့ပြောပါတယ်၊ အဲဒီလို အလီရာက သူ့ရဲဖင်ကြီး ကိုနောက်ပစ် ပြန်ဆောင့်ရင်း နဲ့မသိမသာဘဲ
မကြာခင်မှာ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ လိန်တန်ကြီးက အလီရာရဲ့ ဖင်ပေါက်ထဲ ကိုအဆုံးထိဝင်သွားပြီး ဦးဝန့်ရဲရဲ့
ဂွေးဥနှစ်လုံးက အလီရာရဲ့ အဖုတ်ကို တဖတ်ဖတ် ရိုက်သံထွက်ပေါ်နေပါတော့ တယ်၊ အလီရာလဲ
အရသာတွေ့လာပြီး တအင်းအင်းနဲ့ ဖင်ကြီးကို နောက်ကော့ကော့ပေးနေသလို ဦးဝန့်ရဲကလဲ
ကားစွင့်ဖုထစ်နေသော တင်ပါးလုံးကြီးများနှင့်လားလားမျှမဆိုင်အောင် သေးကျင်လှသော အလီရာရဲ့
ခါးလေးကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ အားပြုကိုင်ပြီး တဖုတ်ဖုတ်နဲ့ဆောင့်နေပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက အလီရာရဲ့
ကျဉ်းမြောင်းလှတဲ့ ဖင်ပေါက်လေး ထဲသူ့ရဲ့ အေရာမ လိန်တန်ကြီးဝင်ထွက်နေတာကို အရသာရှိရှိ
နဲ့ငုံကြည့်နေရင်း မလေးမ လေးအလီရာ ရဲ့ ဖင်ပေါက်ထဲကဖျစ်ညစ်နေတာကို ရေရှည် မခံနိုင်တော့ဘဲ
ခနအကြာမှာ သုတ်ရည်များ ပြွတ်ခနဲပြွတ်ခနဲ အလီရာရဲ့ ဖင်ထဲပန်းထွက်သွားပါတော့တယ်။

(နားပါအုန်းမည်)

၁၀။

အဲဒီညကဦးရဲဝန့်တယောက် အလီရာ့အခန်းမှာဘဲ မိုးလင်းခဲ့ရသည်၊ ပထမဆုံးအကြိမ်ပြီးတော့ နေ့လည်တုန်းက ပင်ပန်းထား ကြတာတွေနဲ့ တယောက်ကိုတယောက်ဖက်ရင်းအိပ်ပျော်သွားကြတယ်၊ အိပ်ရာကနိုးတော့ ထပြီးရေချိုးကြတယ်၊ ဘပ်တပ် မှာရေဖြည့်ပြီး နှစ်ယောက်အ တူတူဝင်စိမ်ကြတယ်၊ တယောက်ကိုတယောက်ဂျီးတွန်းပေးရင်းနဲ့ ပွတ်သပ်နေကြတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက အလီရာရဲ့ လုံးလုံးထွားထွား ရင်နှစ်မွှာကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း တချက်တချက် ဖြစ်ညစ်ဆုပ်ချေပေးနေပါတယ်၊ အလီရာကတော့ အဖြေးဖြေးမာလာနေပြီ ဖြစ်တဲ့ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ လိင်တန်ကြီးကို ငွင်းတိုက်သလို ပွတ်ပေးနေပါတယ်၊ ခနနေတော့ ဦးဝန့်ရဲ မနေနိုင်တော့တာနဲ့ အလီရာရဲ့ ခေါင်းကိုဆွဲ လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ ငှက်ပျောသီး ထိတ်ဖူးကို အလီရာရဲ့ နူတ်ခမ်းဝမှာတေ့ ပေးလိုက်ပါတယ်၊ အလီရာကအလိုက်တသိဘဲ နူတ်ခမ်းလေးဟပြီး လျှာလေးထုတ်ပြီး ဦးဝန့်ရဲရဲ့ ကွမ်းသီးလုံးကို ရစ်ပတ်ဆွဲယူလိုက်ပြီး ပါးစပ်ထဲငုံစုပ် လိုက်ပါတယ်၊ နောက်တော့ ဦးဝန့်ရဲက အလီရာရဲ့ နောက်စေ့ကိုဆွဲကိုင်ရင်း အလီရာရဲ့ ပါးစပ်ကို မိန်းမအင်္ဂါ သဖွယ် သဘောထားပြီး လုပ်နေပါတော့သည်၊ များမကြာမှီမှာပါဘဲ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ လိင်ချောင်းထဲမှာ ပူကနဲဖြစ်သွားပြီး သုတ်ရည်များ ထွက်သွားတော့ရာ အလီရာ ခမျာ ကမန်းကတန်း မျိုချနေရ လေတော့သည်၊ ရေမိုးချိုးပြီးတော့ နှစ်ယောက်စလုံးဗိုက်ဆာလာကြသော်လည်းအပြင် ထွက်ခြင်စိတ်မရှိသဖြင့် ဟော်တယ်မှပင် အခန်းကိုလာပို့ပေးဖို့ မှာလိုက်သည်၊ အလီရာမှာ အင်းကျီပြန်မဝတ်သေးဘဲ သဘက်ကိုသာ ပတ်ထားပြီး ဆံပင်ဖါးရားချပြီး အစာစားနေပုံမှာ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ မျက်စေ့ထဲမှာ ချစ်စရာလေးဖြစ်နေပေသည်၊ စားသောက်ပြီးတော့ အလီရာက တီဗီကြည့်ရအောင် ရမုတ်ကွန်ထရိုး လိုက်ရှာနေရာ ဦးဝန့်ရဲက ဆိုဖါပေါ်မှာတွေ့ မိကြောင်းပြောလိုက်သဖြင့် အလီရာက ဆိုဖါနောက်ဘက်မှကုန်းပြီးရှာ နေရာ သူ့ရဲ့ တင်ပါးကြီးမှာကားစွံ့နေကာ ပတ်ထားသောသဘက်ကလည်း ပေါင်ရင်းမှအပေါ်သို့မြင့်တက်သွားပြီး ပေါင်ခွဆုံကြားမှအဖုတ်ကြီးအနောက် ဘက်သို့ပြူထွက်လာကာ ဦးဝန့်ရဲအား မျက်စပျစ်ပြနေသကဲ့သို့ဖြစ်နေလေသည်၊ ဦးဝန့်ရဲ မနေနိုင်တော့ပါ အလီရာရဲ့ အနောက်ဘက်သွားကာ သူမကိုယ်ပေါ်ပတ်ထားသောသဘက်ကို ဆွဲဖြည်ချလိုက်ပြီး (ဗမာစာမှာ သူမဆိုတဲ့အသုံးအနှုန်းမရှိတာသိပေမဲ့ သူမလို့ကိုယ်စားပြုရတာပိုအားရသလားလို့ သုံးပရစေ) သူမရဲ့ ခါးကျင်ကျင် လေးကိုသိုင်းဖက်လို့ လည်ဂုတ်လေးကိုနမ်းလိုက်ပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲ ကလက်တဖက်နဲ့ သူမရဲကပေါင်တန်တဖက်ကို မပြီးဆိုဖာနောက်မှီပေါ်တင်လိုက်ပါတယ်၊ နောက်တော့ကြမ်းပြင်ပေါ် ဒူးတဘက်ထောက်ထိုင်လိုက်ပြီး သူမရဲ့ ပေါင်ခွဆုံကြားက ရေချိုးပြီးစမို့လတ်ဆတ်နေတဲ့ အဖုတ်အကွဲကြောင်းကို လျှာနဲ့အားရပါးရရက်လိုက်ပြီး နုတ်ခမ်း ထူထူကိုလည်းစုပ်ဆွဲလိုက်ပါတယ်၊ ..အို့..အင်းအင်း.. အလီရာ ဆီကငြီးသံလေးထွက်လာပြီးဆိုဖာနောက်မှီပေါ်ကို မှောက်ချလိုက်ပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက အလီရာရဲ့ အဖုတ်အကွဲကြောင်းထဲကိုသူ့ရဲ့ လျှာကိုတတ်နိုင်သလောက်ထုတ်ပြီး အထုတ်အသွင်းလုပ်နေပါတယ်၊ နောက်တော့ အလီရာရဲ့ လုံးဝန်းစွံ့ကားအိတုံနေတဲ့ တင်ပါးနှစ်လုံးကို တဘက် တချက် တွန်းဖြဲရင်းပေါ်ထွက်လာတဲ့ ဗေဒါရောင် ခရေပွင့်လေးကိုရက်လိုက်ပါတယ်၊ အလီရာ တုန့်ကနဲဖြစ်သွား ပြီးသူမရဲ့ ဖင်ကြီးကိုအနောက်ဘက်ကော့ပေးလာပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက သူ့ရဲ့ လျှာအဖျားကို တတ်နိုင်သလောက် တောင့်ပြီး ရှုံချိပွချိဖြစ်နေတဲ့ခရေပွင့် ကလေးထဲထိုးထိုးသွင်းပေးနေရာ အလီရာခမျာ လက်နောက်ပြန်နဲ့ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ ဆံပင်ကိုဆုပ်ဆွဲလာပါတယ်၊ ခနနေတော့ ဦးဝန့်ရဲက ခနလေးနော်ဟုဆိုကာ အခုနကစားနေကြသော

စားပွဲပေါ်မှ ကျန်နေတဲ့ ထောပတ်တုန်းကိုကောက်ယူလာပြီး အလီရာရဲ့ ခရေပွင့်ကို သုတ်ပွတ်ခါ သူ့လက်ချောင်းဖြင့် အတွင်းထဲထိထိုးထည့်ပေးလိုက်သည် ပြီးမှ မာတောင်နေပြီဖြစ်သောသူ့ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးမှာပါ ပွတ်လိမ်းလိုက် ပြီးအလီရာရဲ့ ခရေပွင့်ဝမှာတေ့ကာ ဖိသွင်းလိုက်သည်၊ ထောပတ်တွေကြောင့် လိန်တန်အဖျားမှာချောချောရှူရှူ ဝင်သွားခဲ့ပင်မဲ့ ကွမ်းသီးလုံးအပြီးမှာကြပ်သွားပြန်ပါသည်၊ ...အား..ကျွတ်ကျွတ်..အလီရာရဲ့ ညီးသံလေးကြောင့် ရောက်တဲ့နေရာအထိဘဲ ဦးဝန့်ရဲက အဝင်အထွက်လုပ်ပေးနေ ပါတယ် ခနနေတော့မှ အလီရာကအသားကျ သွားပြီးသူမရဲ့ ဖင်ကြီးကိုပြန်ပြန်ကော့ပေးရင်း အရှိန်ရလာပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက သူ့ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုအရင်းထိ ကျအောင်ဆောင့်လိုက်တိုင်းအိကနဲတုန်သွားသော အလီရာ့ တင်ပဆုံကြီးတွေကို အားမလိုအားမရဆုတ်ကိုင် ဖြစ်ညစ်ရင်း မှန်မှန်ဆောင့်နေခဲ့ရာ အချက်ပေါင်းများစွာဆောင့်ပြီးမှ အလီရာ့ဖင်ထဲမှ သူ့လိန်တန်ကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အလီရာကို ဆိုဖာပေါ်သို့တွန်းလှဲလိုက်သည်၊ အလီရာဆိုဖာပေါ်မှာပက်လက်ဖြစ်သွားတော့ မှသူမရဲ့ ဗိုက်ပေါ်တက်ခွပြီး သူ့ရဲ့ မာတောင်နေတဲ့ လိန်တန်ကြီးကို သူမရဲ့ ကုန်းထနေတဲ့ရင်သားဆိုင် နှစ်လုံးကြားမှာတင်လိုက်တယ်၊ အလီရာကလဲ အလိုက်တသိဘဲ သူမရဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလက်တဘက်တချက် နဲ့ဘေးကတွန်းဖိပြီး ညှပ်ထားပေးလိုက်တော့ ထောပတ်တွေနဲ့ချောမွတ်နေတဲ့ ဦးရဲရဲ့ လိန်တန်ကြီးကတောင်နှစ်လုံး ကြားမှာရထားဖြတ်မောင်းသလို ဝင်ထွက်လှုပ်ရှားနေပါတော့တယ်၊ ဦးရဲရဲ့ လိန်တန်ကြီးကတုတ်ခိုင်ရှည်လျှား လွန်းလို့ သူရှေ့တိုးလိုက်တိုင်း အလီရာရဲ့ မေးစေ့လေးကိုသွားထိနေပါတယ်၊ အလီရာကခေါင်းကိုငုံ့လိုက်တော့ သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းလွှာကြားမှာမထိကပါးထိကပါးနဲ့မို့ ဦးရဲလဲ ကြာကြာထိန်းမထားနိုင်တော့ပါဘူး၊ လိန်ချောင်းထဲမှာ ယားလာပြီး သုတ်တွေတထုတ်ထုတ် ပန်းထွက်သွားခဲ့ရာ အလီရာ့ နှုတ်ခမ်းအစုံနဲ့ မျက်နှာပြင်ပေါ် နခေါင်း မျက်ခွံ တို့အပေါ်မှာ သုတ်ရည်တွေ ပေကျံသွားပါတော့တယ်၊ အတိုချုံးရရင်တော့ မိုးမလင်းမချင်း ဦးဝန့်ရဲနဲ့ အလီရာတို့ ကာမရေယဉ်ကျောမှာ မမောတန်း မျောလိုက်ကျတာ မိုးလင်းခါနီးအထိပါဘဲ။

(ဆက်ရန်)

၁၁။

မိုင်းဟိုက်ကလပ်။

နောက်နေ့ကျတော့ စက်ာပူကို လေယာဉ်နဲ့ ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်၊ လေယာဉ်ပေါ်မှာ နှစ်ယောက်အတူတွဲထိုင်ရင်းက ဦးဝန့်ရဲ တယောက်အလီရာ့ ပေါင်တန်တွေကိုပေါ်ကအုပ် ကိုင်ရင်းကစင်္ကာပူရောက်ရင်တော့ တွေ့ဖို့မလွယ်တော့ဘူးဆိုတာတွေးမိပြီး အလီရာ့ နားမှာကပ်ပြီး တိုးတိုးလေးတခုပြောပါတယ်၊ အလီရာကပြုံးစိစိနဲ့ ခေါင်းခါပါတယ် ၊ ဒါပေမဲ့ ဦးရဲဝန့်က သူမပေါင် ကိုပွတ်သတ်ပေးပြီး အတင်းပူစာနေတာနဲ့ အလီရာခမျာ ခေါင်းညိတ်လက်ခံလိုက်ပါတယ်၊ ဒီလိုနဲ့ ခါးပါတ်ဖြုတ်လို့ ရပြီဆိုတဲ့ စာတန်းပေါ်လာတာနဲ့ ဦးဝန့်ရဲ လေယာဉ်အနောက်ဘက် ကအိမ်သာရှိရာကိုထွက်ခဲ့ပါတယ်၊ အလီရာလည်း အနောက်ကလိုက်လာပြီး တဘက်ကအိမ်သာကိုဝင်မလိုနဲ့ ဘယ်သူမှသတိမထားနေတာ တွေ့တာနဲ့ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ အိမ်သာထဲကိုဘဲ

အမြန်လိုက်ဝင်လိုက်ပါတယ်၊ ဦးဝန့်ရဲက အထဲမှအလီရာရဲ့ ခါးကိုဆွဲဖက်လိုက်ပြီး တံခါးကိုဂျက်ချလိုက်ပါတယ်၊ အလီရာကိုမှန်ဘက်လှည့် ဘေဇင်ပေါ်မှာ လက်ထောက်ခိုင်းပြီး အနောက်ကနေ မလေးအင်းကျီဖါးဖါးကြီးကို လှန်တင်ဘောင်းဘီပွပွကြီးကိုဆွဲချ သူ့ဘောင်းဘီကိုလည်းခါးပါတ်ချွတ် ဇစ်ဖြုတ်အတွင်းခံချွတ် အချိန်ကအမြန် လိုတော့ သိပ်နူးဖို့အချိန်မရပါဘူး သူ့ရဲကမာတောင်နေပြီဖြစ်တဲ့ လိန်တန်ကြီးကို ဘေဇင်ပေါ်ကဆပ်ပြာရည်ညှစ် ယူပြီးပွတ်လိမ်းလိုက်ပါတယ်၊ပြီးတော့အလီရာ ရဲ့ အတွင်းခံဘောင်းဘီ အနီရဲရဲလေးကိုခွကြားမှာဘဲဘေးကိုဆွဲ ဖယ်ပြီး ရင်းနီးနေတဲ့ သူမရဲ့ စအိုပေါက်ထဲ ထိုးထဲ့လိုက်ပါတယ်၊ ..ဖွတ်..ပြွတ်..အင်းဟင်း.. အလီရာကသဲ့သဲ့ လေးညီးရှာပေမဲ့ သူမရဲ့ တင်ပါးကြီးများကိုတော့ ဦးရဲဆောင့်လို့ လွယ်အောင်နောက်ကော့ပေးရှာပါတယ်၊ ဦးရဲက သူ မတင်ထားတဲ့ အင်းကျီစနဲ့ရောပြီးသူမရဲ့ ခါးကျင်လေးကိုကိုင်ကာဆောင့်နေရင်းမှ မှန်ထဲမှာမြင်နေရတဲ့ ပုံကို လှန်းကြည့်မိသည်၊ အလီရာက ခရီးသွားနေစဉ်ဖြစ်လို့ ထုံးစံအတိုင်းဆံပင်မပေါ်အောင်ခေါင်းမီးခြုံထားပြီး မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းလေးသာပေါ်နေပြီးတကိုယ်လုံးကအဝတ်တွေဖုံးနေပေမဲ့ မျက်လုံးလေးစင်းပြီး အံလေးကြိတ်ပြီးဖင်ကို နောက်ပြန်ဆောင့်နေတာမြင်ရတော့ ဦးဝန့်ရဲ ခများတောင့်မထားနိုင်တော့ပါ၊ သူ့ရဲ့ လိန်တန်ထဲမှ သုတ်ရည်များ အလီရာ့ ဖင်ထဲသို့ အင်ဂျက်ရှင်းထိုး သကဲ့သို့ တပြွတ်ပြွတ် ဝင်သွားလေတော့သည်၊ ဦးဝန့်ရဲ ကသူ့လိန်တန်ကြီး ကိုအရင်းထိထိုးသွင်းပြီး အလီရာ့တင်ပဆုံကြီးများ အိကနဲသူ့ပေါင်ခြံနဲ့ဖိထားလိုက်ပြီးအမောဖြေနေပါတယ် မှန်ထဲ ကသူ့ကိုရှက်စနိုးအမူအရာလေးနဲ့ကြည့်နေတဲ့ ခေါင်းမြီးခြုံမလေးမလေး အလီရာကို ပြန်ပြုံးကြည့်ပြီး ..ကောင်းလိုက်တာအလီရာရယ် ချစ်လို့ကိုမဝနိုင်ပါလား..ဟုညီးညီးတွားတွားလေးပြောလိုက်မိသည်၊ စက်ာပူလေဆိပ်ရောက်တော့ တက်ကစီငှားပြီး အလီရာနေသော ဂျုရောင်းဝက်(စ်) ဘက်ကိုအရင်မောင်းခိုင်း လိုက်သည်၊ အလီရာအယောက် သူမရဲ့ ဖင်ထဲနဲ့ အတွင်းခံဘောင်းဘီထဲမှာ ဦးဝန့်ရဲရဲ့ သုတ်ရေတွေနဲ့ ရွဲနစ်နေ တာတွေးမိပြီး ဦးဝန့်ရဲ တယောက် အလိုလိုပြုံးမိတာ အလီရာမြင်သွာတော့ သူ့ကို မျက်စောင်းလေး တချက်ထိုးလိုက်သည်၊အလီရာတို့နေရာ အဆောက်အဦးမှာ တက်ကစီရပ်တော့ အောက်ဆင်းပြီး အထုပ်အပိုး တွေကူချပေးပြီး တက်ကစီပေါ်ပြန်တက်မလို့လုပ်တော့ အလီရာက ဦးဝန့်ရဲကို မခို့တယို့ကြည့်ရင်း ဘယ်လိုလဲအိမ်ပေါ်မတက်တော့ဘူးလားဟုမေးလိုက်ရာ... ..ကဲခင်ဗျားတို့ဆိုရင်ဘာလုပ်မလဲ။

(နားပါအုန်းမယ်။)

၁၂။

တရားသူကြီးအန်တီစော

အခုတလော ဒီကောင်လေးကြည့်ရတာ တမျိုးဘဲ ကျမက အပျိုကြီး တရားသူကြီးပီပီ လူအကဲခတ်ကတော့ တခြားလူတွေထက်စာရင် ပိုမြင်တတ်တယ်လို့ ထင်တာဘဲ၊ အိမ်ကကောင်မ မိခိုင်ကြည့်ရတာလည်း ဆတ်ဆလူး နဲ့ မပြောကောင်းမဆိုကောင်း အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ

ကြိုးချင်းထားကြိုးချင်းညှိ ဆိုသလို တခုခု ဖြစ်သွားမှ မမကငို ကိုဆဲလိမ့်မယ်၊
သူကသူ့လင်ပါသားပေမဲ့ တကယ့်သားအရင်းလို သဘောထားတာ ကလား ၊ အင်းလေ ကျမကိုယ်
တိုင်တောင်မှ ငယ်ငယ်ထဲကထိန်းလာရလို့ စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်တူအရင်းလိုဘဲ၊ အခုဒီတခေါက်မှာမှ
ထွားလာလိုက်တာ ကောင်လေးလူပျိုဖါးဖါးကြီး ကိုဖြစ်လို့ နောက်နှစ်ဆို ကောလိပ်သွား တော့မှာဘဲ ၊
အချိန်တွေ ကတဖြတ်ဖြတ်နဲ့ ကုန်တာမြန်လိုက်တာ ကျမတောင် ၃၇ နှစ်ထဲဝင် လာပြီ၊ ညီအမ
၃ယောက်မှာအငယ် ဆုံးလဲဖြစ် ကျောင်းပြီးတဲ့ အချိန် အလုပ်ပေါ်မှာ ဇောက်ချထားလိုက်တာ
အခြေကျချိန် ကျတော့ အမနှစ်ယောက်လုံး က အိမ်ထောင် ကိုယ်စီနဲ့ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ကအိမ်မှာ အမေနဲ့
ကျန်ခဲ့တော့တယ်၊ ကြိုက်မဲ့သူမရှိလို့တော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျောင်းတုံးက ဘဲတွေ
ဝိုင်းဝိုင်းလယ်ခဲ့ဘူးပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့်လည်းကိုယ့်ကိုယ်ကိုအချိန်မရွေး ယောက်ကျားဆို
ခေါင်းခေါက် ယူလို့ရနိူင်တယ်လို့ ထင်မိခဲ့တာပေါ့၊ ကျမတို့မြို့ကအကောင်တကောင်ဆို
သူကအာအိုင်တီလာတက်တယ် ကျမကဥပဒေမှာ
ကျမတို့လိုတမြို့ထဲကနေရန်ကုန်မှာလာတက်ကြတဲ့လူတွေကတနည်းမဟုတ်တနည်း ဆုံကြလေ့ရှိတယ်
အဲဒီကောင်ဆို ကျမကိုကြိုက်လိုက်တာမှ သေမတတ်ဘဲ၊
ကျမကသူ့အရပ်ကကျမထက်ပုနေလို့မကြိုက်ဘူးအင်ထားလိုက်တယ်၊နောက်တော့သူလဲလက်လျှော့သွားတယ် ထင်ပါတယ် ကျောင်းပြီးတာနဲ့မိန်းမယူသွားပြီးသားအမွှာပူးတောင်တော်တော်ကြီးနေပြီ၊
ဒီအရွယ်မှတော့ မထူးတော့ပါဘူး အပျိုကြီးလုပ်ဖို့ ဘဲဆုံးဖြတ်လိုက်တော့တယ်၊
ကိုယ့်အကြောင်းကထားပါတော့ မောင်မောင်ရဲ့ အကြောင်းပြန်ဆက်ရအောင် အရင်က
မမကြီးရှိတုန်းက နေ့ဘက်ကျမအလုပ်သွားရင် မမကြီးက အိမ်လာ မေမေကိုကြည့်ရင်း
အိမ်လည်းစောင့်ပေးတော့ စိတ်ချရတယ်၊ အခုမမကြီးက ကုန်ဝယ်ထွက်သွားပြန်တော့
အိမ်မှာမောင်မောင်ရဲ့နဲ့ မိခိုင်နဲ့ နှစ်ယောက်ထဲစိတ်မချပါဘူး၊ အဲဒါနဲ့ မောင်မောင်ရဲကို
အိမ်မှာပျင်းနေမဲ့အတူတူ ငါအလုပ်သွားတဲ့မြို့ကိုလိုက်ခဲ့ပါလားဆိုတော့ လွယ်လွယ်ကူကူဘဲ
သဘောတူရှာတယ် ကျနော်လည်း ပျင်းနေတာနဲ့အတော်ဘဲဆိုဘဲ၊ ဒီလိုနဲ့ မောင်မောင်ရဲတယောက်
ကျမအလုပ်သွားတဲ့နောက်ကိုနေ့တိုင်းလိုလိုလိုက် လာတယ်လေ၊ ကျမ
ကမြို့နယ်တရားသူကြီးဆိုတော့ ကားခေါင်းခန်းမှာအမြဲတန်းနေရာချန်ထားလေ့ရှိတယ်၊
ကားနောက်ဘက်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ပြည့်ကျပ်ပြီး အမိုးပေါ်မှာတောင်လူတွေနဲ့ တောင်းပလုံးတွေ
ပြည့်လျှံ နေလေ့ရှိတယ်၊ မောင်မောင်ရဲ ပါလာတော့ ကားရှေ့ခန်းမှာဘဲ ကျမနဲ့ဒရိုင်ဘာကြား
မှာသူကိုထိုင်ခိုင်းရတယ်၊
ဒရိုင်ဘာ ဂီယာထိုး လို့လွတ်အောင် သူကထိုင်ရတော့ ကျမနဲ့သူနဲ့ပေါင်ချင်းက
လမ်းတလျှောက်လုံးမှာထိကပ် နေတာပေါ့၊ ကောင်လေးက အားကစားလေးဘာလေးလဲ
လုပ်တယ်ထင်ပါရဲ့ သူ့ပေါင်ကမာတင်းပြီး ကျမရဲ့ ပေါင်လုံးအိအိတွေကို လာဖိနေတာ
ဖီလင်ကတမျိုးဘဲ၊ ကျမပေါင်ခွဆုံမှာ ဟာတာတာ လိုလို၊ တခါတလေ သူ့ရဲ့
လက်မောင်းနောက်ဘက်နဲ့ ကျမနို့အပေါ်လာလာဖိမိသေးတယ်၊ အစကတော့ ကျမက လက်မောင်းနဲ့
ကာကာပေး သေးတယ်၊ နောက်ကျတော့ လည်း ကိုယ်ကအရမ်းပိုနေ ရင်ကောင်လေးကပိုပြီး
သတိထားမိသွားမှာ စိုးလို့ ဒီလိုဘဲ မသိမသာနေလိုက်တယ်၊ အဲဒီလို နေလိုက်ပြန်တော့လဲ
သူ့လက်မောင်းကကျမရဲ့နို့ကို ကားယိမ်းလိုက်တိုင်း လာလာ ပွတ်နေသလိုဖြစ်နေတော့ အင်းကျီနဲ့
ဘရာဇီယာ နှစ် လွှာခံနေတာ တောင်ကျမရဲ့ နို့သီးခေါင်းက ယားပြီး ထောင်မတ်လာလိုက်တာ
အင်းကျီတောင် ပေါက်ထွက်သွား မလားထင်ရတယ်၊ ကျမအဖုတ်ထဲမှာတော့ အရည်တွေ
ရွှဲနေခဲ့ပြီပေါ့၊ ဒီလိုနဲ့ ၃-၄ ရက်ကြာတော့ အသားကျ သွားသလိုဘဲ သူလဲဘာမှ မဖြစ်သလိုကျမလဲ

ဘာမှ မထူးခြားသလို ထိနေပွတ်နေ ကြတာပေါ့၊ ကျမရဲ့ အပျိုစင် အဖုတ်ကသာ အရည်တွေရွှဲ နှစ်ပြီး ခံချင်စိတ်တွေ တနေ့ထက်တနေ့ ပိုပြင်းပြလာခဲ့ရပါတယ်၊ အဲဒီလို ကားပေါ်မှာ မနက်အသွား တနာရီခွဲ ညနေအပြန် တနာရီခွဲ တနေကို သုံးနာရီလောက် စိတ်ကတင်းနေလို့လား မသိဘူး ညဘက်ရေမိုးချိုး ထမင်းစားပြီး တီဗီ ကြည့်ချိန်ကြ ရင်နဲနဲညောင်းညာသလိုဘဲ၊ တနေ့ ကျမကဇက်ကို ကိုယ့်ဘာသာ လက်ဝါးနဲ့ညှစ်ပြီး သန်းလိုက်တာ တွေ့လို့
မောင်မောင်ရဲက..အန်တီစော..ဇက်ကြောတက်လို့လား..ကျနော်နှိပ်ပေးမယ်လေ..
..အေးနဲနဲလေးတင်းနေသလိုဘဲ.. စမ်းကြည့်လေ ငါကသိပ်အနှိပ်မခံနိုင်ဘူး..ယားတတ်တယ်..
အဲဒီလိုနဲ့ ညဘက်တီဗီကြည့် ရင်းခနလောက် မောင်မောင်ရဲရဲ့ ဇက်ကြောဆွဲတာလေး ဖိမ်ခံအရသာယူရင်း ညအိပ်ချိန်ကျ တော့ ကိုယ့်အဖုတ်ကို ကိုယ့်လက်နဲ့ ပွတ်ပြီးစိတ်ဖြေဖျောက် ခဲ့ရပါတယ်၊ အဲဒီလိုနဲ့ တနေ့ညနေဘက်အိမ်အပြန် ကားဂိတ်မှာ ထုံးစံအတိုင်း ကားက ပြည့်ကြပ် ပြီးအမိုးပေါ်မှာကော ဘေးတွယ်စီးတွေကောပေါ့ ခြေဖဝါးတဘက်စာတောင်နေရာမရှိ ပေမဲ့ကျမနဲ့ မောင်မောင်ရဲ ကတော့ထုံးစံအတိုင်းရှေခန်းမှာပေါ့၊ ကားထွက်ခါနီးမှ မဝတဥကဋ္ဌ ရဲ့ ယောက်ခမအမကြီး လိုက်ချင်တယ်ဆိုလို့ ကားသမားတွေကလည်း မလွန်ဆန်ရဲ တာနဲ့ ရှေခန်းမှာ ကျမတို့နဲ့အတူကြပ်ကြပ် တည်းတည်း ဝင်လိုက်လာပါတယ်၊ ကျမသာ အမျိုးသမီး မြို့နယ်တရားသူကြီး မဟုတ်ခဲ့ရင်တော့ နောက်ကားသာ ပြောင်းစီးပေတော့လို့ အပြောခံရ မှာသေချာပေါက်ပါဘဲ၊ အဲဒီအပြန်ခရီးက ကျမနဲ့ မောင်မောင်ရဲ ရဲ့ ရင်းနှီးမှု မှတ်တိုင် တကွေ့ချိုးလို့ပြောပါရစေတော့ရှင်။

(ဆက်ရန်)

၁၃။
တရားသူကြီးကိုထောင်ချချင်တဲ့မောင်မောင်ရဲ

ကျနော် အန်တီစောကို ချချင်နေတာ တပိုင်းမကသေ နေပြီ၊ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ လူကလည်း ယင်ဖိုတောင် မသန်းဘူးသေးတဲ့ အပျိုကြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကလည်း ပြည့်ပြည့် ဖြိုးဖြိုး အသားကဖြူဖြူဝင်းဝင်း မျက်နှာ ဝိုင်းဝိုင်း မေရိုးလေးက ကရင်မတွေလို မသိမသာကားကား နှတ်ခမ်းပါးပါး ပါးစပ်ပေါက်ကျယ်ကျယ် နဲ့ သူတို့ ညီအမတွေရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ဆံပင်အုပ်ထူထူ ဖြည်ချထားရင် ခါးလောက်ရောက်တယ်၊နို့တွေက ကြီးမေလောက် မကြီးပေမဲ့ ကွဲကောသီး အလတ်စားလောက်တော့ရှိ မယ်လို့မှန်းရတာဘဲ၊ အန်တီစောရဲ့ တကိုယ်လုံးမှာ အဆွဲဆောင် ဆုံးကတော့ သူ့ရဲ့ ဖင်ကြီးပါဘဲ၊ အန်တီစောရဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေးအောက်က စွံ့ကားထွက်လာတဲ့ တင်ပါးဆုံကြီးတွေကဝိုင်းစက်ဖေါင်းကား နေပြီး ဘေးကကြည့်လိုက်ရင်လဲ နောက်ဘက်ကိုယောင်ယောင်လေး ကောက်လို့အောက်ကိုမသိမသာလေး တွဲကျသလိုဖြစ်နေတော့ အန်တီစော လမ်းလျှောက်သွားရင် နောက်ဘက် ကကြည့် လိုက်မိတဲ့ အကိုကာလသားများ တံတွေးကို ဂလုကနဲ မြိုမိ ကြရပါတယ်၊ ကျနော်ကကောဘာသားနဲ့ ထုထားတာမှတ်လို့ ၊ အန်တီစောနဲ့ ကားလိုက်စီးရတာ ကျနော့်မှာ စည်းဇိမ်ရှိလွန်းလို့ နေ့တိုင်းလိုလို လိုက်သွား ဖြစ်တယ်၊ ပထမတော့ အမှတ်တမဲ့ ပါဘဲ နောက်တော့ အန်တီစောရဲ့ နို့ကြီးတွေကအိလွန်းတော့ ကားယိမ်းတိုင်း ကျနော့်ရဲ့ လက်မောင်းနဲ့ တမင်ဖိဖိပေးနေမိပါတယ်၊ နောက်တော့အန်တီစော ကမသိသလိုဘဲနေတာတွေ့ တော့ကျနော် လဲနဲနဲအတင့်ရဲလာတာပေါ့၊ ကျနော့်လက်မောင်းနဲ့ ဖိပေးရုံမက စက်ဝိုင်းဆွဲသလို

လက်မောင်းကို လှုပ်ရှားပေးနေတော့ အန်တီစောရဲ့ နို့သီးခေါင်း မာထောင်လာတာကို သိနေပါတယ်၊ အန်တီစောက မျက်နှာမှာရှက် သွေးဖြန်းနေပေမဲ့ ကျနော့်ကိုတော့ ချာတိတ် ဘာမှမသိလောက်ပါဘူး လို့ထင်နေတယ်၊ ဒီကောင်က စားဘူးတာနှစ် ယောက်တောင်ရှိပြီ ဆိုတော့ကျွမ်းနေပြီ၊ အန်တီစော ဖီလင်လာနေတာသိတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သိတဲ့အတိုင်းဘဲ ဘယ်လိုစရမှန်းမသိသေးဘူးလေ၊ အဲဒီတော့ ညနေပြန်လာတိုင်း ထလာတဲ့စိတ်ကို ညဘက်ကျ ရင်မခိုင် အခန်းထဲ သွားသွား ပြီးစိတ်ဖြေပျောက်ရတာပေါ့၊ တနေ့မှာ မဝတ ယောက်ခမကြီးကောင်းမှုနဲ့ ကျနော်တို့ သုံးယောက် ကားရှေ့ခန်းမှာပူးထိုင်ရတယ်၊ ကြပ်လွန်းလို့ စထိုင်ကထဲက အန်တီစောရဲ့ ပေါင်တလုံးကကျနော့်ပေါ် တင်နေ တယ်လေ၊ အဖွားကြီးကလည်း ကားဒရိုင်ဘာ ဂီယာထိုးတာ လွတ်အောင်ဒီဘက်ကိုတအားတိုး၊ နယ်လမ်းတွေက လည်းကြမ်းတော့ တချက်တချက်ဆောင့်လိုက်ရင် လူကမြောက်မြောက် သွားလိုက်တာ သိပ် မကြာပါဘူး အန်တီစော တကိုယ်လုံး ကျနော့် ရဲ့ ပေါင်ပေါ်ကို ရောက်လာရတာပေါ့၊ ဘယ်ပြောကောင်းလိုက်မလဲ အိနေတဲ့ တင်ပါးဆုံကြီးတွေ ကိုယ့်ပေါင်ပေါ် လာခုန်ဖိနေတော့ မွှေဟောက် ပါးပြင်းထောင်တာ တောင်ပြော့အုန်းမယ်၊ ညီတောင်မောင် လင်းမြွေကောင်က အန်တီစောရဲ့ တင်လုံးအကွဲကြောင်းကြားမှာ အပ်ကျမတ်ကျ ထိုးထိုးထနေတော့တာပေါ့၊ ညနေ နေကျသွားလို့ ကားထဲမှာလဲ မှောင်မှောင်မဲမဲ ဖြစ်လာတော့ ကျနော်လည်း ရဲစိတ်ဝင်လာတယ်၊ တကယ်တော့အဲဒီ အချိန်မှာ ကျနော့် ဦးနှောက်မှာ ကာမမှောင်ဖုန်း လို့ အမှားအမှန်မတွေးနိုင်တော့ပါဘူး၊ ဆန္ဒရဲ့ ဦးဆောင်မှုနောက်မှာ လက်ကပါလာခဲ့ ပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ ဘယ်လက်က သေးကျင်တဲ့ ခါးလေးကိုရစ်ပါတ် ဖက်တွယ်လိုက်ပြီး ညာဘက်လက်က အန်တီ စောရဲ့ ပေါင်လုံးတွေအပေါ် ထမိန်ပေါ်ကဘဲပွတ်သတ်ပေး နေပါတယ်၊ အန်တီစောက ကားဒက်ရှဘုတ် လက် နှစ် ဘက်နဲ့တွန်းထားပြီးခါးလေးကော့ကါ ဖင်ကိုနောက်ပြစ်ပေးထားသဖြင့် ကျနော့်မှာသူ့ပေါင်ကြားထဲလက်နိုက်ရခက် နေပါတယ်၊ အဲဒါနဲ့ကျနော့်လက်ဖဝါးနှစ်ဘက်ကို သူမရဲ့ရင်သားအစုံကိုဆုပ်ညှစ်လိုက်တော့ အင့်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီး သူ့လက်နှစ်ဘက်နဲ့အတင်းဖယ်ပြီးဆွဲချလိုက်ပါတယ်၊ ကျနော်လည်းအဲဒါနဲ့ ဆက်မစမ်းရဲတော့ဘဲ ကျနော့် ပေါင်ခြံပေါ် မှာအိခုန်နေတဲ့ ဖင်လုံးကြီး နှစ်ခုကိုဘဲဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်ပေးရင်း ကားဆောင့်ရင် မသိမသာ မမြောက်ပေးလိုက်ပြီး ပြန်အကျမှာ အောက်ကထောင်ထနေတဲ့ လင်းမြွေကြီးနဲ့ညှောင့်ပေးလိုက် လုပ်ပေး နေတာကားဂိတ်ရောက်တဲ့ အထိပါဘဲ၊ ကားဂိတ်က အိမ်နဲ့လှမ်းမြင်ရုံဘဲဆိုတော့ ကျနော်တို့ နှစ်ယောက် တယောက် နဲ့တယောက် စကားမပြော ဖြစ်တော့ပါဘူး အိမ်ကိုဘဲသုတ်ခြေတင်ပြန်လာခဲ့ကြပါတယ်၊ ညလေညှင်းအေးစက်စက် မျက်နှာပေါ်ဖြန်းကနဲ တိုက်ဖြတ် ပြေးသွားပြီး စောစောကကားပေါ်မှာ ထကြွလာတဲ့ ရမက်ခိုးတွေ ကိုသူတို့ နဲ့အတူတူသယ်ဆောင် သွားပါတယ် ..အန်တီစောများ ဒေါ်ပွပြီး ဖေဖေ့ကို များတိုင်ပြောလေမလား စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ အန်တီစောကို မျက်နှာချင်းမဆိုင် ရဲတော့ပါဘူး၊ ရေမိုးချိုး ထမင်းစားကြတော့လည်း တယောက်ကို တယောက်စကားမပြော ဖြစ်ကြပါဘူး၊ အန်တီ စောရဲ့ မပြုံးမရယ် ခပ်တည်တည် မျက်နှာပေးကြောင့် ကျနော့်မှာ အမြီးကုတ်နေရပါတယ်၊ ညဘက် ဧည့်ခန်းမှာ တီဗီ ကြည့်ကြတော့ အန်တီစော မပေါ်လာတာကြောင့်ကျနော့်မှာပိုအနေရခက်နေပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခနနေတော့ အန်တီစော အပေါ်ထပ်ကဆင်းလာပါတယ်၊ အန်တီစောက ....ညောင်းလိုက်တာကွာဒီနေ့တကတဲ ဟိုအဖွားကြီး လာထိုင်လိုက်တာ ခြေထောက်လည်းညောင်း ဇက်လည်းညောင်း....ကျနော်ကဝမ်းသာအားရ ..ကျနော် ဇက်ကြောဆွဲပေးမယ်လေ..ပြောလိုက်ရာ မခိုင်ကမသိမသာ မျက်စောင်းတချက်ထိုးလိုက်တာ တွေ့ရပေမဲ့ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်တယ်၊ ..အင်း...ကောင်းသားဘဲ..နေနေ အဲဒီမှာဘဲထိုင်နေ ငါခြေထောက်ညောင်းလို့ကြမ်းမှာဘဲခြေဆန့်

ထိုင်လိုက်တော့မယ်.. ဒီလိုနဲ့ ကျနော်ကဆိုဖါမှာထိုင် ရင်းအန်တီစောရဲ့
ပုခုံးကိုနှိပ်ပေးရင်းတီဗီကြည့်နေကြတယ်၊ အစကတော့ ရိုးရိုးပါဘဲ ကားပေါ်မှာကိုယ်လုပ်ခဲ့တာ
တွေမျက်နှာပူပြီး ဘာမှမသိသလိုပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အန်တီစောရဲ့ နူးညံ့တဲ့ အထိအတွေ့ရယ် သနပ်ခါးနံ့နဲ့
ရောထွက်နေတဲ့ သင်းပျံ့ပျံ့ ကိုယ်သင်းနံ့လေးက ကျနော့်ရဲ့ စိတ်ဆင်ရိုင်းကို အုပ်ထားတဲ့ချွန်း
တုံးအောင်လုပ်နေ သလိုဘဲ၊ ကျနော်က ပုခုံးလေးကို နှိပ်နယ်ရင်း အောက်ကိုငုံ့ကြည့်တော့
အန်တီစောရဲ့ လည်ပင်းကျယ်ကျယ် ဘလောက်စ် အင်းကျီ ပေါ်ကအသက်ရှူလိုက်
တိုင်းမို့မောက်တက်လာတဲ့ ရင်နှစ်မွှာ ကအသားရောင် ဇာဘရာဇီယာ အောက်က
ကုန်းရုန်းထဖို့ကြိုးစားနေတာတွေ့ရလို့ ကျနော့်ရဲ့ တုံးနေတဲ့ ချွန်းကိုလွှတ်ပစ်လိုက်ပါတော့တယ်၊
ကျနော် ဆိုဖာပေါ်ထိုင်နေရာက ရှေ့ကိုတိုးထိုင်လိုက်ပြီး အန်တီစောရဲ့
ပုခုံးနဲ့လည်ပင်းတွေကိုပွတ်သပ်နေပြီး တဖြေးဖြေးချင်းမာလာပြီဖြစ်တဲ့ ကျနော့်ရဲ့ ဖွားဘက်တော်
ခေါင်းနဲ့ အန်တီစောရဲ့ ကြောပြင်ကိုထောက်ပွတ်လေး လုပ်ပေးနေမိပါတယ်၊ ကြည့်နေကြတီဗီ
အစီအစဉ်လည်းပြီး ဖွားဖွားလည်းအိပ်ယာဝင် မခိုင်လည်းသူ့အခန်းပြန် အန်တီစောလည်း တီဗီပိတ်
မီးပိတ်လုပ်နေတုန်း ကျနော်ကအရဲစွန့်ပြီး
..အန်တီစော..ခြေတောက်ညောင်းနေရင်ကျနော်နင်းပေးမယ်လေ..
..အမလေးနင့်ကိုယ်ကြီးနဲ့ငါခံနိုင်ပါ့မလားအနင်းတော့လည်းခံချင်သား..
..အောက်ကမွေ့ယာနဲ့ဆိုမနာပါဘူးနောက်ကျနော်ကတဖက်စီထိန်းနင်းပေးမှာပေါ့..
..အဲဒါဆိုလဲစမ်းကြည့်လေခနလေးပေါ့..
အတိုချုံးရရင်တော့အန်တီစောကသူ့ကုတင်ပေါ်မှာမှောက်ရက်ကျနော်ကမတ်တတ်ရပ်ရက်ကအန်တီစေ
ာရဲ့ ပေါင်လုံးကြီးတွေကိုကျနော့်ရဲ့ ခြေဖဝါးနဲ့နင်းနှိပ်ပေးနေတယ်ပေါ့ဗျာ၊ ကျနော်ကနဂိုယ်ထဲက
အကြံနဲ့သူဆိုတော့ နင်းရင်းနဲ့ခြေဖဝါးတွေကမသိမသာပွတ်တင်ခဲ့လို့ အန်တီစောရဲ့
ထမိန်ကလည်းပေါင်ရင်းအထိလန်တက်လာတာ အန်တီစောရဲ့ တင်ပဆုံစတဲ့နေရာတောင်ရောက်နေပြီ
နောက်နှစ်လက်မလောက်ဆိုရင် ဖင်အကွဲကြောင်းကိုတောင် မြင်ရတော့မယ်၊
..အန်တီစောပုခုံးကိုနဲနဲနှိပ်ပေးအုန်းမယ်နော်..
..အင်းအင်း..
အန်တီစောကမျက်လုံးလေးပိတ်ထားပြီး အိပ်ချင်မူးတူးအသံနဲ့ပြန်ဖြေပါတယ်၊ ကျနော်က
အန်တီစောကိုခွရက်ကနေ ခါးတဘက်တချက်မှာ ဒူးထောက်လိုက်ပြီး ပုခုံးကြောကိုလှမ်းဆွဲပါတယ်၊
နောက်တော့ ကြောကို လက်ချောင်းကလေး တွေနဲ့ ဖိပေးရင်းအောက်ဘက်ဆင်းလာရင်းနဲ့
အန်တီစောရဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်း ကိုခြေထောက်နဲ့အသာတွန်းကားလိုက်ပြီး ကြားမှာဆောင့်ကြောင့်
ဝင်ထိုင်လိုက်ပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ လက်တွေကအန်တီစောရဲ့ ကျောကနေခါး
ခါးကနေတင်ပါးဆုံပေါ်ကိုရောက်လာပါတယ်၊ အန်တီစောရဲ့ တင်ပါးဆုံနှစ်လုံးကို ကျနော့်ရဲ့
လက်ဖဝါးတဘက်တချက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်ရင်း စက်ဝိုင်းပုံ ညာဘက်ကို
နာရီလက်တန်သွားတဲ့အတိုင်းနဲ့ ဘယ်ဘက်ကိုနာရီလက်တန်ပြောင်းပြန်သွားတဲ့အတိုင်းစုံကိုင်ပြီး
ပွတ်ပေးနေ ရာအန်တီစောရဲ့ ထမိန်ကလည်းတဖြေးဖြေးအပေါ်ကိုမြင့်တက်လာပြီး
တင်ပါးအကွဲကြောင်းကြားမှ ဖင်ပေါက် ညိုညိုလေးပေါ်လိုက်ပြောက်လိုက် အပြင်အမွှေးအမြင်ထူထူနဲ့
အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ကိုပါလှမ်းမြင်နေရပါတယ်၊ အန်တီစောရဲ့ မျက်နှာကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
မျက်လုံးကိုတင်းတင်းပိတ်ထားပြီးအိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေတာ တွေ့ရပါတယ်၊ ကျနော်
ကဘယ်ဘက်လက်ဖဝါးကိုပက်လက်လှန်လိုက်ပြီးအန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ကိုအောက်ကနေပင့်
ပြီးအုပ်ကိုင်လိုက်ပါတယ်၊ ...အူး..ရှီး... အန်တီစော ဆီကအသံသဲ့သဲ့ ထွက်လာပါတယ်မျက်လုံး

က တော့ တင်းတင်းကြီးပိတ်ထားတုံးဘဲ၊ အိုးအဖုတ်မှာအရည်တွေရွဲနစ်လို့ပါလား ကျနော်ကလက်ခလယ်လေးကိုထောင်ပြီး အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ခမ်းလွှာနှစ်ခုကြား ကိုထိုးသွင်းကြည့်လိုက်တော့ အဖုတ်ရည်တွေနဲ့ချောမွတ်နေပေမဲ့ နူးညံ့ အိမွတ် နေတဲ့အတွင်းသားတွေက စမ်းထိနေရတာ အရသာရှိလွန်းလို့ မွှေနှောက်ဆော့ကစားနေမိပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ လက်ကမြင်းကြောထမုဒ္ဒဏ်ကြောင့် အန်တီစောတယောက် ဖင်ကြီးအိပ်ယာပေါ်ကကုန်းထလာပါတယ်၊ ကျနော် လည်းကြာကြာမအောင့်နိူင်တော့ပါဘူး၊ ပုဆိုးကွင်းကိုခေါင်းပေါ်ကဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး ဒူးထောက်ရက်က ထောင်မတ်နေတဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကို ကြွလာတဲ့ အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ဝမှာတေ့ပြီးဒစ်မြုတ်တဲ့အထိ ထောင်ပြီး သွင်းလိုက်ပါတယ်၊ အန်တီစောရဲ့ အပျိုစင်အဖုတ်ကလေးက အရည်တွေနဲ့စိုရွဲ နေတာတောင် စီးကြပ်နေတုန်းဘဲ ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကို တဝက်ကျော်ကျော်လေးဝင်အောင် ဖိသွင်းလိုက်တော့ ..အား..ကျွတ်..ကျွတ်..နာလို့ထင်တယ် အန်တီစောရဲ့ ဖင်ကြီးတွေကကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကဝေးအောင် ပိုပြီးမြောက်သွားလို့အခုဆို အန်တီစောတယောက် ကုတင်ပေါ်မှာ သူ့ဘာသာသူ ဖင်ဘူးတောင်းထောင် ပုံစံဖြစ် သွားပါတယ်၊ ကျနော်မှာလည်း ကျနော်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကျွတ်မထွက်သွားအောင် အနောက်ကလိုက်ပြီး မုတ်ဆိုး ဒူးထောက် ပုံစံပြောင်းထိုင်လိုက်ရပါတယ်၊ စိတ်ထဲမှာတော့ ဒီတရားသူကြီးမတယောက် သူများတွေကိုဘဲထောင်ချ ချပြစ်နေတာ သူ့ကိုဒီတခါတော့ပြန်ထောင်ချပစ်လိုက်အုန်းမယ်လို့ တွေးကာကျနော့်လိန်တန်ကြီးကို အဆုံးထိ ဖိကာသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်၊...ဖွတ်..ရွတ်..ဗျစ်..ဖြစ်..အိုး..ရှီး..အူး..ဟင်း..ဟင်း..အန်တီစောက အသံထွက်အောင် ညီးညူလိုက်ပြီးခေါင်းအုန်းကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ထားပေမဲ့ မျက်စေ့ကတော့တင်းတင်းပိတ် ထားတုံးပါဘဲ၊ ကျနော်ကအဆုံးထိဝင်သွားတဲ့ လိန်တန်ကြီးကို ဒီအတိုင်းဘဲမြုတ်ထားလိုက်ပြီး အီစိမ့်နေတဲ့ အရသာလေးကို တမြုံ့မြုံ့ ခံစားရင်းအန်တီစောရဲ့ စောက်ခေါင်းကကျနော့်လိန်တန်ကြီးဝင်နေတာကို အသားကျသွားတဲ့ အထိစောင့်နေလိုက်ပါတယ်၊ ပြီးမှ အန်တီစောရဲ့ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် ပေါင်ကြီးနှစ်လုံး ရဲ့ အရင်းကိုလက်နဲ့ တဘက်တချက်ကိုင်ထိန်းရင်း စအဝင်အထွက်လုပ်ပါတော့တယ်၊ စီးလိုက်တဲ့အဖုတ်ကြီးကလဲ အိစက်နေလိုက်တာ ဝက်စတူး သွားဖုံးမြုပ်အောင် ကိုက်လိုက်ရသလိုဘဲ ဆိုင်လားမဆိုင်လားတော့မသိဘူး ကျနော်ခံစားရတဲ့ ဖီလင်ကိုပြောတာ၊ အဖြေးဖြေးနဲ့ အရှိန်ရလာတော့ ကျနော်လည်းစိတ်မထိန်းနိူင်တော့ဘူး အားသွန်ခွန်စိုက် တဖုံးဖုံးနဲ့ ဆောင့်နေမိတော့ကာ ကုတင်ကြီးမှာလည်းတကျွိကျွိ နဲ့လှုပ်ခါ နေပါတော့တယ်၊ ကျနော် အဆုံးထိဆောင့်လိုက်တိုင်း ကျနော့်ရဲ့ ပေါင်ခြံနဲ့ ရိုက်ခတ်မိသွားလို့ အိကနဲတုန်တုန် ခါသွားတဲ့ အန်တီစောရဲ့ တင်ပဆုံကြီးတွေကလည်း အရသာတမျိုး ရှိနေတယ်လေ၊ သိပ်မကြာပါဘူး တညနေလုံးအောင့် ထားရတဲ့ အချစ်တွေက ပေါက်ကွဲလုမတတ်တင်းကြပ်နေပြီမို့ အန်တီစောရဲ့ အတွင်းကျဆုံးနေရထဲမှာ ထုတ်ကနဲ ထုတ်ကနဲပေါက်ကွဲ သွားခဲ့ရပါတော့တယ်၊ အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်အတွင်းသားတွေကလည်း ကျနော့်ရဲ့လိန်တချောင်း လုံးကိုလက်ဖဝါးနဲ့ဆုပ်ညှစ်နေသလိုခံစားနေရတယ်၊ ကျနော်လည်းတော်လေးမောသွားတာကြောင့် အန်တီစောရဲ့ ခါးကိုဖက် ပြီးသူ့ရဲ့ ကျောပြင်ပေါ်မှာပါးကပ်ပြီးအမောဖြေနေလိုက်ပါတော့တယ်။

(မောသွားပြီ၊ နားအုန်းမယ်။)

၁၄။

ကျနော်အမောပြေသွားမှဘဲပါတ်ဝန်းကျင်ကိုသတိထားလိုက်မိတော့လျှတ်စစ်မီးလာတဲ့အချိန်ကျော်သွားပြီ
ပီမို့လို့ တခန်းလုံးလဲမှောင်မဲနေပြီ ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကတော့ အန်တီစောရဲ့
မိန်းမကိုယ်ထဲမှာဘဲရှိသေးတယ်၊ ကျနော်ကအန်တီစောရဲ့ ခါးကိုဖက်ထားရာကနေ
လက်နှစ်ဖက်ကိုအန်တီစောရဲ့ ဗိုက်သားပြင်ကိုပွတ်သတ်ပြီး ဖေါင်းမို့နေတဲ့
ရင်သားအစုံကိုဘရာဇီယာပေါ်ကနေအုပ်ကိုင်ပြီးဖြစ်ညှစ်လိုက်တယ်၊ နောက်တော့အားမရတာနဲ့
ကျောပေါ်ကဘရာဂျိတ်ကို မှောင်ထဲမှာဘဲစမ်း ဖြုတ်လိုက်ပြီးအပေါ်မတင်လိုက်တယ်၊
အိစက်ဖေါင်းတင်းနေတဲ့ အန်တီစောရဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို
ကျောဘက်ကသိုင်းဖက်ပြီးဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်ပေးနေတော့ အန်တီစောခမျာလည်း
အငြိမ်မနေနိုင်တော့ပါ၊ ညီးညီးညူညူနဲ့ လှုပ်ရှားလာလို့ သူမရဲ့ ဖင်လုံးကြီးတွေကကျနော့်ရဲ့
ပေါင်ခြံကိုဖိတိုး လာပါတယ်၊ အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ခေါင်းထဲမှာ ငြိမ်နေတဲ့ ကျနော့်ရဲ့
လိန်ချောင်းကြီးကလည်း တဖြေးဖြေးမာ လာခဲ့ပါတယ်၊ ကျနော် ကအန်တီစောရဲ့ နို့
သီးခေါင်းတခုစီကို ကျနော့်ရဲ့ လက်မနဲ့လက်ညိုးကြားညှပ်ကိုင်ပြီး လိမ့်ပေးလိုက်တော့
အန်တီစောခမျာမခံနိုင်ရှာပါဘူး တအင်းအင်းတအဲအဲနဲ့ ဖင်ကြီးကလှုပ်ရမ်းလာခဲ့ပါတယ်၊
အန်တီစောရဲ့ ဖင်ကြီးလှုပ်တိုင်း ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးက မြုပ်မြုပ် သွားရပါတယ်၊
မှောင်ထဲမှာဘဲ နောက်ကနေကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုစ အဝင်အထွက်လုပ်ရင်းက အန်တီစောရဲ့
နားနားကိုကပ်ပြီး
..အန်တီစော လေးဘက်ထောက်ပေးပါလား.. လို့ကျနော်ကပြောလိုက်တော့ စကားတော့ပြန်မဖြေဘဲ
လေးဘက် ကုန်းထလိုက်ရာ ကျနော့်လိန်တန်ကြီးမှာ ကျွတ်လုစဲစဲဖြစ် သွားသဖြင့် ကျနော်လည်း
ကမန်းကတန်း ဒူးထောက် ထလိုက်ရပါတယ် ပြီးမှ အန်တီစောရဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေးနှင့်
ကားစွင့်သွားသော တင်ပါးကြီးများ ဆုံရာနေရာကို လက်နှစ်ဖက်နှင်ဆွဲကိုင်ကာ ကျနော့်ရဲ့
လိန်ချောင်းကြီးကို အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်တွင်းထဲအားရပါးရ ဆောင့်ပေး နေပါတော့တယ်၊
ကျနော့်အတွက်ကဒုတိယအချီလည်းဖြစ် အတွေ့ အကြုံကလည်းရှိတော့ ကြာကြာထိန်းထား ချိုင်ပေမဲ့
အပျိုကြီးအန်တီစောတယောက်ကတော့ သူမရဲ့ အပျိုစင်ကုတင်ပေါ်မှာ အကြိမ်ကြိမ်ပြီးသွားတာကို
ကျနော်သတိထားမိပါတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ကျနော်လည်း မထိန်းထားနိုင်တော့ပါဘူး
လိန်ချောင်းကြီး တခု လုံးယားယံလာသဖြင့် ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုအန်တီရဲ့ မိန်းမကိုယ်ထဲ
အဆုံးထိမြုပ်နှံကာ အချစ်ရည်တွေ တပွတ်ပွတ် ပန်းထည့်လိုက် ပါတော့တယ်၊
နောက်တော့ကျနော်လည်းဘယ်လိုအိပ်ပျော်သွားမှန်းတောင်မသိပါဘူး၊ အန်တီစောလှုပ်နိုးပြီး
ကိုယ့်အခန်းပြန်သွားအိပ်ခိုင်းမှဘဲတရေးနိုးတော့တယ်၊ မနက်အိပ်ယာကနိုးတော့
နေတောင်အတော်မြင့်နေပြီ၊ အောက်ကမန်းကတန်းဆင်းပြီး မီးဖိုချောင်ဘက်သွားကြည့်တော့
မခိုင်ဘဲတွေ့ပါတယ် ..ဟေး အိပ်ပုတ်ကြီး..မမတောင် အလုပ်သွားပြီ..ညကဘာတွေလုပ်နေလို့လဲ...
....ဘာမှမလုပ်ပါဘူးအိပ်မပျော်လို့စာဖတ်နေတာ နဲ့တော်တော်မိုးချုပ်သွားလို့ပါ...
...ဟွန်းဒါနဲ့တောင်တို့ဆီတော့မလာဘူး..
မခိုင်ကဖွားဖွားမကြားနိုင်မှန်းသိသော်လည်းအသံနှိမ့်ကာတိုးတိုးလေးပြောလေသည်၊

ကျနော်ကမခိုင်အနားတိုး ကပ်သွားပြီးသူမရဲ့ တင်ပါးကားကားလေးကို
ထမိန်ပေါ်မှပင်လက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ..လာချင်တာပေါ့မခိုင်ပင်ပန်းပြီးနားချင်သလားလို့ပါ..
..အို့မလုပ်နဲ့လေဖွားဖွားရိပ်မိသွားရင်ပြဿနာတက်သွားအုန်းမယ်..
..အမလေးဖွားဖွားကအိမ်ရှေ့ခန်းမှာသူဘယ်တုန်းကနောက်ဖေးဝင်ဖူးလို့လဲ..ကျနော့်လက်ကမခိုင်ရဲ့ထမိန်ကိုမတင်
ပြီးပေါင်ခွဆုံကိုပင့်ကိုင်လိုက်တော့အမွှေးပါးပါးနဲ့စိုထိုင်းထိုင်းအဖုတ်ကလေးကိုတန်းအုပ်မိသွားတယ်၊
..အမေ့..အိုမောင်မောင်ရယ်..မလုပ်ပါနဲ့နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးမှာ..
..အော်မခိုင်ကလည်းလင်းလင်းချင်းချင်းမှပိုအရသာရှိတာဒီကိုလာ... ကျနော်ကပြောပြောဆိုဆိုမခိုင်ရဲ့
လက်ကိုဆွဲပြီးနောက်ဖေးပေါက်ကထွက်ပြီးလိုရမယ်ရတံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်တယ်၊
အိမ်နောက်ဘက်ကခြံကမကျင်းမကျယ် ဝါးကပ်တွေနဲ့ ဝန်းခတ်ထားတယ်၊ သစ်ပင်နဲနဲပါးပါးရှိတယ်
ဈေးလမ်းဘက်ကိုပေါက်တဲ့သစ်သားတံခါးတချပ်ရှိတယ်၊ ကျနော့်ပေါင်တဝက်လောက်အမြင့်
အုပ်စီထား တဲ့ရေတွင်းသေးသေးတခုရှိတယ်၊ ရေတွင်းကကိုယ့်အိမ်သုံးစာဘဲ ၅ပေလောက်ကျယ်မယ်၊
အိမ်ပြင်ရောက်တာနဲ့မခိုင်ကိုဆွဲဖက်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်နမ်းလိုက်တယ်
ကျနော့်လက်နှစ်ဘက်ကလည်းသူမရဲ့ ဖင်လုံးကြီးတွေကိုအားရပါးရဆုပ်နယ်ပေးနေလိုက်တယ်၊
နောက်တော့မခိုင်ကလည်းပြန်ဖက်လာတော့ ကျနော်က သူ့တီရှပ်အောက်က ဘော်လီအင်းကျီကို
ဂိုတ်တွေဖြုတ်လိုက်ပြီး အင်းကျီအောက်ကဘဲ ဖေါင်းမို့နေတဲ့ နို့ကြီးနှစ်
လုံးကိုဖြစ်ညှစ်ပေးနေမိတာပေါ့၊ ကျနော့်ရဲ့ ဖွားဘက်တော်ကတော့
ညတုန်းကအပျိုကြီးကိုရေကုန်ရေခန်း နှစ် ချီ ဆွဲပြီးတာ တောင်ပြန်ပြီးနိုးကြွလာပြန်ပါတယ်၊
အဲဒါကြောင့်မခိုင်ကိုရေတွင်းရှိရာ တွန်းသွားပြီးရေတွင်းဘောင်ကို သူ့လက်ထောက်ခိုင်းပြီး
နောက်ဖက်မှသူ့ထမိန်ကိုခါးပေါ်လှန်တင်ကာ မခိုင်ရဲ့ ဖင်နှစ်လုံးကြား ကပြူထွက်လာတဲ့ အဖုတ်ဝမှာ
ကျနော့်ရဲ့ ထောင်မတ်နေတဲ့ ညီတော်မောင်ရဲ့ ခေါင်းကိုတေ့သွင်းလိုက်ပါတယ်၊
...ဖွတ်ဖျွတ်..ဖူး...ဗလွတ် ဗလွတ်... ..ရှူး..အား..
ကျနော်နဲ့ မခိုင်နဲ့ အတိုင်အဖေါက်ညီညီ အထုတ်အသွင်းလုပ်နေကြသလို
အပြင်ဘက်တံခါးတချပ်ခြားက မနက်ဈေးတန်းကဈေးသည်များ အော်ဟစ်
ဈေးရောင်းသံများဖြင့်ဆူညံစည်ကားလျှက်ရှိနေလေရာ ကျနော့်အတွက်တော့ အတွေ့ အကြုံ
အသစ်အဖြစ် ထူးထူးခြားခြား အရသာရှိနေပေတော့သည်၊

(နားခွင့်ပြုပါ)

၁၅။
ညနေဘက်အန်တီစောပြန်လာ ရေမိုးချိုး ထမင်းအတူစားကြ တီဗီကြည့် ထုံးစံနေ့
စဉ်လုပ်နေကြအတိုင်းမှာ အန်တီစောရဲ့ အနေအထိုင်က မနေ့ညကကျနော်နဲ့ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ သလို
ပုံမှန်ဘဲ၊ အန်တီစောရဲ့ မျက်လုံးတွေက သာကျနော်နဲ့ဆုံမိရင် ရင်းနှီးမှုပြနေသလိုလို
တခုခုပြောခြင်နေသလိုလိုဖြစ်နေတယ် ကျနော့်စိတ်ကဘဲထင်နေလို့ လားမသိ၊ မခိုင်ကတော့
မနက်ပိုင်းကနောက်ဖေးခြံထဲကရေတွင်းဘောင်မှာတခါ နေ့ခင်းထမင်းစားပြီးတော့ ကျနော့်
အခန်းထဲခေါ်သွင်းပြီးတခါ အလုပ်ဖြစ်ခဲ့တာဆိုတော့ ကျေနပ်ပြီး ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ပေါ့၊
ကျနော့်စိတ်ထဲမှာတော့ အန်တီစောကို ကြီးမေနဲ့လို အရှက်ကုန်တဲ့အထိရောက်အောင်

သိမ်းသွင်းဖို့လွယ်ပါ့မလားလို့တွေးနေမိတယ်၊ အချိန်ကလည်းသိပ်မရှိတော့ဘူးလေ၊ ကျနော်ရန်ကုန်ပြန်ရတော့မယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီလိုနဲ့ ထုံးစံအတိုင်း တီဗီအချိန် မှာကျနော်က အန်တီစောကို နှိပ်ပေးရမလား လို့မေးတော့ ရတယ် ဒီနေ့တော့ သိပ်မညောင်းဘူး ဆိုတာနဲ့ အသာ ညိမ်နေလိုက်ရတယ်၊ အိပ်ချိန်ရောက်တော့တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်ဘူး၊ တခုခုလိုနေသလိုလိုဖြစ်ပြီး တလူးလူးတ လိမ့်လိမ့်နဲ့ အန်တီစောအကြောင်းတွေးနေမိပြီး ငပဲကထောင်လာတယ်၊ မနေ့ညတုန်းက အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ကျနော်လုပ်သမျှခံခဲ့တာ ဒီနေ့တော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်၊ ကျနော့်ကို ကြီးမေရော မခိုင်ရောက ကောင်း လိုက်တာဆိုပြီးဝန်ခံခဲ့ကြတာ ဒီအပျိုကြီးကမသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာကိုတော့ မှတ်လောက်အောင်လုပ် လိုက်အုန်းမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကာ မှောင်ထဲမှာခြေဖွနင်းပြီးအန်တီစောအခန်းထဲဝင်သွားလိုက်တယ်၊ အန်တီစောရဲ့ ဇာခြင်ထောင်ကိုအသာလှပ်ဝင်လိုက် တော့ ပြတင်းပေါက်ကဝင်လာတဲ့လရောင် ဖွေးဖွေးအောက်မှာ အရင်းထိလှန်တက်နေတဲ့ ထမိန်ကြောင့် ဝင်းနေတဲ့ ပေါင်လုံးတုတ်တုတ် နှစ်လုံးကို တွေ့ လိုက်ရပါတယ်၊ ကျနော်ကပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပြီး အန်တီစောရဲ့ ထမိန်ကိုခါးပေါ်ထိလှန်တင်လိုက်ပါတယ်၊ နောက်ကျနော့်ရဲ့ လက်နှစ်ဘက်ကို အန်တီစောရဲ့ ပေါင်လုံးကြီးနှစ်လုံးအောက်က တဖက်တချက်စီလျှိုသွင်းပြီး ပုခုံးထိမလိုက်တော့ အန်တီစောရဲ့ မနေ့ကမှအပျိုရည်ပျက်ခဲ့ရတဲ့ အဖုတ်ကြီးက ကျနော့်ရဲ့ မျက်နှာရှေ့ရောက် လာခဲ့ပါတယ်၊ အမွှေးဖုတ်ဖုတ်လေးဖုန်းနေပေမဲ့ စွတ်စိုနေပြီးထူထဲတဲ့နှုတ်ခမ်းလွှာနှစ်ခုကြား ကျနော့်ရဲ့ လျှာကဝင်ရောက်မွှေနှောက်မိနေတော့ကာ အန်တီစောခမျာ ညီးသံလေးသဲ့သဲ့ ထွက်လာရပါတယ်၊ နွေးထွေးနေ တဲ့နှုတ်ခမ်းလွှာနှစ်ခုကြားဝင်ထွက်လှုပ်ရှားနေတဲ့ကျနော့်ရဲ့ လျှာဖျားကထိုးထိုးထောင်ထောင်ထနေတဲ့ အစေ့လုံးလေး ကိုခလုပ်တိုက်မိလိုက်တော့ တွန့်ကနဲဖြစ်သွားတဲ့ အန်တီစောကသူမရဲ့ ဖင်ကြီးကိုမြှေ့ယာပေါ်ကကြွကာကော့ပေးရင်း သူ့ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ကျနော့်ဆံပင်တွေဆုပ်ကိုင်ကုတ်ဆွဲယူထားလိုက်ရာ ကျနော့်မှာ အသက်တောင်ခက်ခက်ခဲခဲရှူ နေရတာပေါ့၊ ကျနော်လည်းစိတ်ရှိရှိနဲ့ အန်တီစောရဲ့ အားနည်းစေ့ကို ကျနော့်ရဲ့ လျှာလက်နက်နဲ့ အစွမ်းကုန်တိုက် ခိုက်ပေးလိုက်တော့ အန်တီစောတယောက် တကိုယ်လုံးတောင့်တင်းပြီး အဖုတ်ကအရည်တရွှဲရွှဲ ထွက်ကာ ပြီး သွားတယ်၊ လက်တွေကကျနော့်ရဲ့ ဆံပင်ကိုလွှတ်လိုက်ပြီး အသက်မှန်မှန်ရှူလို့သူမရဲ့ တကိုယ်လုံးလည်း ပျော့ခွေသွားပါ တော့တယ်၊ ကျနော်ကပုဆိုးကို မြေ့ ယာခြေရင်းမှာကွင်းလုံးပုံခဲ့ ပြီးအန်တီစောရဲ့ ဘေးမှာဝင်လှဲလိုက်ပါတယ်၊ မျက်လုံးလေးပိတ်ကာအသက်ကိုမှန်မှန်ကြိုးစားပြီးရှူနေရှာတဲ့ အန်တီစောရဲ့ ဟတတနှုတ်ခမ်းအစုံကိုကျနော့်နှုတ်ခမ်း နဲ့ဖိကပ်စုတ်နမ်းလိုက်ပါတယ်၊ အန်တီစောရဲ့ ဘလောက်အင်းကျီပွပွအောက်ကလက်လျှိုပြီးနိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ဘရာဇီယာဝတ်မထားလို့ လွတ်လပ်နေတဲ့ ရင်နှစ်မွှာအစုံကို ထောင်မတ်နေတဲ့နို့သီးခေါင်းအစုံရဲ့ အောက်မှာအိတင်း နေတာကိုတွေ့တော့ အားရပါးရ ဖြစ်ညှစ်ပစ်လိုက်မိတယ်၊ တအင်းအင်းညီးညူသံနဲ့ အတူအန်တီစောရဲ့ လက်တွေ ကကျနော့်ရဲ့ လည်ဂုတ်ကိုသိုင်းဖက်လာခဲ့တယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ ထောင်မတ်နေတဲ့ ညီတော်မောင်ကတော့ ဂဏှာ မငြိမ် နိုင်ဘဲ အန်တီစောရဲ့ ပေါင်တွေဝွတွေကို ဟိုထိုး ဒီထိုးနဲ့ ပေါ့၊ ကျနော့်ရဲ့ လက်မနဲ့ လက်ညိုးကြားမှာ အန်တီစော ရဲ့ ထောင်မတ်နေတဲ့ နို့သီးခေါင်း လေးကိုညှပ်ဖိလိမ့်လိုက်တော့အန်တီစောတကိုယ်လုံးလူးလွန့်လာပြီး ဒူးနှစ်ချောင်း လည်းထောင်လာတယ်လေ၊ အဲဒါနဲ့ကျနော်လည်းအန်တီစောရဲ့ ကိုယ်ပေါ်လှိမ့်တက်ပြီး ဒူးထောင်ပေါင်ကားနေတဲ့ ကြားထဲမှာ နေရာယူလိုက်တယ်၊ ပြီးမှဘယ်နေရာကို ဦးတည်ရမှန်း မသိဘူးဖြစ်နေရှာတဲ့ ညီတော်မောင် ကိုလက် တဖက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ရင်းပွင့်အာစိုရွှဲနေပြီဖြစ်တဲ့

အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ဝမှာ တော့ပေးရင်းခေါင်းဝင်အောင် အသာဖိသွင်း လိုက်တယ်၊ အန်တီစောရဲ့ စောက်ခေါင်းက ရွဲ စိုရွှဲကျိုနေလို့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီး စီးစီးကျပ်ကျပ်နဲ့ဘဲ တဝက်လောက် ကတော့အသာလေးဝင်သွားပါတယ်၊ တဝက်လောက်ကျတော့နဲနဲလေး တစ်သလိုဖြစ်နေတာနဲ့ ကျနော်ကဆွဲထုတ်ပြန်သွင်း တဲ့ရှေးဟောင်းနည်းကိုဘဲသုံးရတော့တာပေါ့၊
အန်တီစောတယောက်ကတော့ အသက်ရှူသံတွေပြင်းလာတဲ့အပြင် သူ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေကကျနော်ထိုးသွင်းဆော့ကစားနေတဲ့လျှာကို အငမ်းမရ စုပ်နေပါတယ်၊
ကျနော်ကလက်နှစ်ဖက်နဲ့ သူ့ရဲ့ နို့ နှစ်လုံးကိုတဖက်တချက်ဆုပ်ကိုင်ပြီး ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကိုအဆုံးထိလည်းဆောင့်သွင်းချလိုက်ရော
..အား..ရှီး..
အန်တီစောမျက်နှာရှုံ့ မဲ့သွားပြီးခေါင်းကိုဘေးဘက် ခါလိုက်ပြီးသူ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုတွန်းထုတ်နေပါရောဗျာ၊ နဲနဲအောင့်သွားတယ်ထင်တယ်၊
ကျနော်ကလည်းဘယ်ရမလဲ အန်တီစောရဲ့ နို့နှစ်လုံးကိုဆွဲထားရာကမလွတ်ဘဲ ကျနော့်ဆီးခုံနဲ့ အန်တီစောဆီးခုံ စူပါဂလူးနဲ့ကပ်သလိုဖိပြီးကပ်ထားလိုက်တယ်၊
ခနနေလို့အန်တီစောအအောင့်ပြေသွားပြီး တကိုယ်လုံးလျှော့ချလိုက် မှကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကို အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ခေါင်းထဲမှာ ဖြေးဖြေးချင်းအဝင်အထွက်စလုပ်ပါတယ်၊ ဒီတခါတော့ အန်တီစောရဲ့ နို့ကြီးတွေကိုငုံစုပ်ရင်းက တင်ပဆုံကြီးနှစ်လုံးရဲ့ အောက်မှာ ကျနော့်ရဲ့ လက်ဝါးတဖက် တချက်စီ ထိုးထည့်ပြီးကျနော့် လိန်ချောင်းကြီးကိုဖိသွင်းလိုက်တိုင်း မမပေးပါတယ်၊
အဲဒါနဲ့အန်တီစောလည်း သဘောပေါက်သွားပြီး သူ့အလိုလို စည်းချက်ညီညီ ကော့ပေးလာပါတော့တယ်၊ သိပ်မကြာပါဘူး ကျနော်တို့ စည်းချက်ကမြန်လာပါတယ် ဒိုးပါတ်အခေါ်ဆိုရင်တော့ဝါးလတ်ပေါ့ဗျာ၊ ယိုးဒယား ကရာကနေ ဝါးလတ်ဖြစ်လာပြီး ဘယ်လိုအဆုံးသတ်ရမှန်းမသိလို့ စည်းမရှိ ဝါးမရှိဘဲ ပြီးသွားလိုက်တာ ကျနော့်ရဲ့ ပူနွေးထူပြစ်နေတဲ့ အချစ်ရည် တွေ ကအဖုတ်အပြင်ဘက် ပန်းမထွက်အောင် လိန်တန်ကြီးကိုအဆုံးထိသွင်းပြီး ကမန်းကတန်း ဖိကပ်ထား လိုက်ရပါတော့တယ်၊
..ကောင်းလိုက်တာ..အန်တီစောရယ်..
ကျနော်နဲ့အန်တီစောတို့တယောက်ကိုတယောက် ဖက်ထားပြီးအမောဖြေကြရပါတယ်၊
ခနနေတော့ကျနော်က အန်တီစောရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံကိုဖွဖွလေးတချက်နမ်း လိုက်ပြီး
..ဘယ်လိုလဲဟင်..ကောင်းရဲ့ လားအန်တီစော..
..အိုဘာတွေလာမေးနေတာလည်း..မသိပါဘူး..
တရားသူကြီးမကရှက်စနိုးမျက်စောင်းလေးတချက်ထိုးကာ ပြန်ပြောလိုက်တယ်၊
..ဒီဟာလေအန်တီစော..
ကျနော်ကအန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ကြီးကိုလက်ချောင်းတွေနဲ့တချက်ကလိလိုက်ရင်း
..အန်တီစောရဲ့ ဒီအဖုတ်ကြီးထဲကိုကျနော်ရဲ့ လ ီး ကြီးထည့်ပြီးလုပ်တာလေ..
အို..သွား..ဘာ ညစ်ညစ်ပါတ်ပါတ်တွေလာပြောနေတာလဲ..
..အန်တီစောကလည်းကျနော်တို့ လုပ်နေကြတာဘဲဘယ်နှစ်ခါရှိပြီလဲ ဘာရှက်စရာကျန်သေးလို့လဲ..
..အိုလုပ်တာကလုပ်တာဘဲပါးစပ်ကပြောမထွက်ပါဘူး.
..ကဲဒါဆိုရင်လဲလုပ်လိုက်ရအောင်..နောက်တချီ...
..အောင်မယ်သွားလူလည်ကြီး..ဟိုထဲမှာခုထိတောင်နဲနဲအောင့်နေသလိုဘဲ..သူ့ဟာကြီးကလူနဲ့တောင်မလိုက်ဘူးကြီးလိုက်တာ..

..ဘယ်သူ့ရဲ့ ဘယ်ဟာကြီးလဲအန်တီစောရဲ့ ..
..သွားမသိဘူးကောင်ဆိုးလေး..
ကျနော်ရဲ့ရင်ဘတ်ကိုထုနက်လာတဲ့ အန်တီစောရဲ့ လက်ကိုဆီးဖမ်းလိုက်ပြီး
တဖြေးဖြေးချင်းမာလာပြီဖြစ်တဲ့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးပေါ်ကိုအုပ်တင်ပေးလိုက်တယ်
ပြီးတော့ဘယ်လိုဂွင်းတိုက်ပေးသလိုလုပ်ရတယ် ဆိုတာကိုအသံတိတ်ဘဲသင်ပေးလိုက်တယ်၊
အန်တီစောနဲ့ကျနော်နဲ့ ဘေးစောင်းလှဲမျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားဖြစ်နေတာနဲ့ အန်တီစောရဲ့
ဘယ်ဘက်ပေါင်လုံးကြီးကိုမ ကျနော့်ခါးပေါ်ခွခိုင်းပြီးရှေ့ ကိုရွှေ့ ခိုင်းလိုက်တော့ အန်တီစောရဲ့
အဖုတ်ဝကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ထိတ်မှာ အလိုက်သင့်ရောက်လာတဲ့အခါ..
ဟင်းညတာတော့တိုအုန်းမှာပေ့ါ...

(နားအုန်းမယ်)

၁၆။

ကျနော်အိပ်ယာကနိုးလို့မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ချက်ချင်းသတိထားမိတာက ငါအန်တီစောရဲ့
ကုတင်ပေါ်မှာ ဘဲရှိသေးပါလားဆိုတာပါဘဲ၊ နောက်တော့သတိရတယ် ဒီနေ့စနေနေ့ကိုး
အန်တီစောအလုပ်မသွားရဘူး ဒါပေမဲ့ ကျန်တဲ့အိမ်သားတွေလည်းရှိနေမှာ ဘာဖြစ်လို့အန်တီစော
မနိုးတာလည်းလို့တွေးပြီး ထမလိုပြင်နေတုန်း အန်တီစော အခန်းထဲဝင်လာတာတွေ့ရလို့
..အန်တီစောနိုးနေတာကြာပြီလား..ဖွားဖွားတို့အောက်ထပ်မှာလား..
..အောင်မယ်လေးဘာအခုမှကြောက်လန့်တကြားနဲ့ဖြစ်နေတာလည်း..
မေမေ့သူငယ်ချင်းတွေလာခေါ်သွားလို့မေမေနဲ့ မိခိုင်ဘုန်းကြီးကျောင်းပါသွားပြီ ငါက
ဒီနေ့ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်နေလို့ဆိုပြီးနေခဲ့တာ..
ကျနော့်စိတ်ထဲမှာတော့ ပွပြီဟ ဖွားဖွားတို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားပြီဆိုတနေကုန်တတ်တယ်လေ၊
..ဟုတ်လားအန်တီစော ဘယ်ကိုယ် ဘယ် လက်တွေမအီမသာ ဖြစ်နေတာလည်း
ကြည့်ရအောင်လာပါအုန်း..
..မလာပါဘူးအောင်မယ်မသိဘူးများမှတ်နေလား လူလည်လေး..သွား..
ပါးစပ်ကသာပြောနေပေမဲ့ အန်တီစောက ကုတင်နားလျှောက်လာပြီး ခြင်ထောင်ကိုမတင်ပြီး
သိမ်းနေတာကျနော်စောင့်ရင်းကြည့်နေမိသည်၊ ရေမိုးချိုးပြီး ဘလောက်စ်လက်ပြတ်လေးနဲ့
ဆံပင်တပါတ်လျှိုထုံး သနပ်ခါးဖွေးဖွေး မွှေးမွှေးသန့်သန့်လေးမို့ ကျနော်ကြာကြာ မအောင့်
နိူင်တော့ပါ အန်တီစောရဲ့ လက်တဖက်ကို ဆွဲယူလိုက်ရာ ပက်လက်အိပ်နေသော ကျနော့်
ကိုယ်ပေါ်ကိုသူ့ ရဲ့ ကိုယ်တပိုင်းကျလာခဲ့ပါတယ်၊ ကျနော်ကသနပ်ခါး ဖွေးဖွေးပါးလေး
ကိုရှုတ်ကနဲတချက်နမ်းလိုက်ပြီးမှ အန်တီစောရဲ့ နှုတ်ခမ်းအစုံကို စုတ်နမ်းပြီး သူမရဲ့ လက်မောင်း
အိုးကြီးတွေကိုပွတ်သပ်ပေးနေပါတယ်၊ အန်တီစောရဲ့ ရင်နှစ်မွှာကလည်းကျနော်ရဲ့ ရင်ဘတ်ကို
ဖိကပ်လို့မို့ မနက်ခင်းသေးပေါက်ချင်လို့မာနေတဲ့ညီငယ်က ထိုးထောင်ထလာပြန်ပါတယ်
ကျနော်ကပုဆိုးကိုကန်ချွတ်လိုက်ပြီး အန်တီစောနဲ့နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေရာကခွာလိုက်ပါတယ်၊
..အန်တီစော ကျနော့်ကိုပုလွေမှုတ်ပေးပါလား..
..ဘာလည်း ပုလွေမှုတ်တယ်ဆိုတာ..
..လီးကိုစုပ်ပေးတာကိုပြောတာ..
..အို နားရှက်စရာကြီးတွေ..

..အန်တီစောကိုလည်းကျနော်ဘာဂျာမှုတ်ပေးတာဘဲဟာ..
ဒီတခါတော့ အဓိပါယ်ရှင်းပြဖို့မလိုတော့ပါ တရားသူကြီးမဘဲ ချက်ဆိုရင်ဘိုက်မှာကပ်နေတာကိုး
..ဘယ်သူကလုပ်ခိုင်းလို့လဲသူ့ ဘာသာသူလုပ်ပြီးတော့..
..လုပ်ပေးပါအန်တီစောရယ်ကျနော့်ကိုသနားရင်..ကြည့်ပါအုန်းကွဲထွက်တော့မယ်..
..အို့သူ့ ဟာကလည်းလွန်ဘဲလွန်တယ်..ညတုန်းကလည်းဘယ်နှစ်ခါမှန်းတောင်မသိဘူး..
ကျနော်ကပြောပြောဆိုဆိုဘဲအန်တီစောရဲ့ လည်ဂုတ်လေးကိုဆွဲပြီးသူ့ မျက်နှာကိုကျနော့်လီးကြီး
နားကပ်ပေးလိုက်ပြီးဖိထားလိုက်တယ်၊ နောက်တော့ကျနော့်ရဲ့ ဖင်ကိုကော့ပြီး ထောင်မတ်နေတဲ့
လိန်တန်ထိတ်ဖူးကြီးကို ညိမ်ပြီးကြည့်နေတဲ့အန်တီစောရဲ့ နှုတ်ခမ်းပွင့် လွှာကြားထဲ ဖြေးဖြေးချင်း
ထိုးထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကတဝက်လောက်ဝင်သွားတာနဲ့ အန်တီစော
ရဲ့အာခေါင်ကိုသွားထောက်ပါတယ်၊ အန်တီစောကဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိလို့ ငုံထားတာနဲ့
ကျနော်က သူ့ ရဲ့ ခေါင်းကိုမပြီးအဝင်အထွက်လုပ်ပြတော့ သဘောပေါက်သွားပြီးစပြီးလုပ်ရှား
လာပါတယ်၊ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်အရင်းကို သူ့ရဲ့ လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ပြီးခေါင်းအငုံ့ အမ
လုပ်ပေးနေတယ်၊
..အန်တီစော ထိတ်ဖူးလေးကို သကြားလုံးစုပ်သလိုငုံစုပ်ပေးလေ ပြီးတော့လျှာနဲ့
အတန်ကိုရက်ပေးပါ..အိုး..ဟုတ်တယ် အန်တီစော..အဲလိုလေး..ရှူးကျွတ်..ကျွတ်..
ဒီတခါအော်ရတာကတော့ ကျနော်ပေါ့ အန်တီစောကလည်းပြောသမျှအကုန်လိုက်လုပ်တယ်ဗျ၊
ကျနော်တောင်ကောင်းလွန်းလို့ မနေနိုင်တော့ဘဲလက်နက်ဖက်နဲ့ အန်တီစောရဲ့ ဘလောက်စ်
အင်းကျီပေါ်ကဘဲ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ပင့်ကိုင်ပြီးဖျစ်ညှစ်ပေးနေမိတော့တယ်၊ ကျယ်သီးလည်း
ဘယ်လိုဖြုတ်ရမှန်းမသိဘူးဗျ၊ ဖင်ကော့ကော့ပြီး ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုအန်တီစောပါးစပ်
ထဲထိုးထိုးပေးနေမိတာကိုအန်တီစောကလည်းအပါး လက်နှစ်ဘက်နဲ့ကျနော့် လိန်တန်အရင်း
ကိုဆုပ်ကိုင်ထားပြီးအာဂေါင်မထိုးမိအောင်တားထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့သရည်တွေနဲ့ ကျနော့်
လိန်တန်ကထွက်နေတဲ့ ရေ့ ပြေးအရည်ကြည်တွေ ချောနေတော့ ကျနော်တချက် ဖင်ကော့အထိုး
မှာချောထွက်ပြီးဝင်သွားလိုက်တာ ကျနော့်ရဲ့ ငှက်ပျောဖူးတခုလုံး သူ့လည်ချောင်းထဲဝင်သွားပြီး
အန်တီစောမျက်လုံးပြူးပြီးနင်သလိုဖြစ်သွားတယ်၊ ကျနော့်မှာလည်းဖီလင်တက်လာပြီးထိတ်ဖျား
မှာအရမ်းယားနေတဲ့အချိန် ထိတ်ဖျားကိုညှစ်ပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားတော့ အချစ်ရည်တွေတဟုန်
ထိုးလိန်တန်ထိတ်က တဖျောဖျော ထွက်နေပါတော့တယ်၊ အန်တီစောကရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစား ပေမဲ့
ကျနော်ကသူ့ ခေါင်းကိုဆွဲဖိထားလို့ မရုန်းနိုင်တာနဲ့ သူ့ လည်ချောင်းထဲတဖျောဖျောဝင် လာတဲ့
အချစ်ရည်တွေကို တဂွတ်ဂွတ်မျိုချနေရပါတော့တယ်၊ ကျနော်အားရပါးရအချစ်ရည်တွေ
ညှစ်ထုတ်ပြီးမှ အန်တီစောရဲ့ ခေါင်းကိုလွတ်ပေးလိုက်တော့ သူကကုန်းရုံးထပြီး အသက်ကိုဝ
အောင်ပြန်ရှူနေရပါတယ်၊ နောက်တော့ရုတ်တရက် အခန်းထဲကပြေးထွက်သွားပြီးအောက်ထပ်ကို
ဆင်းပြေးသွားပါတယ်၊ ကျနော်လည်ရင်ထဲမှာထိတ်ကနဲဖြစ်ပြီးပုဆိုးကမန်းကတန်းဆွဲဝတ်ပြီး
နောက်ကပြေးဆင်းလိုက်သွားမိပါတယ်၊ အန်တီစောတယောက် ပုဂံဆေးတဲ့နေရာမှာပျို့ နေပြီး
တတွေးတဖတ်ဖတ်ထွေးနေတာတွေ့ရပါတယ်၊ ကျနော်ကစဥ့်အိုးက ရေဖလားနဲ့ ရေတခွက်ခပ်
လိုက်ပြီး ပေးလိုက်တော့ ယူပြီးပလုပ်ကျင်းပါတယ် ပြီးမှမျက်နှာသစ်ပြီးကျနော့်ကိုလှည့်မကြည့်
ဘဲထမင်းစားပွဲကိုသွားပြီးမျက်နှာပုတ်ပုတ်နဲ့ ထိုင်နေပါတယ်၊ ကျနော်လည်းယောင်တောင်တောင် နဲ့
ဘေးကခုံတလုံးဆွဲထိုင်လိုက်ပြီး အန်တီစောရဲ့ မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်တော့ သူကတဘက်ကို
လှည့်လိုက်ပါတယ်၊ ပါးပေါ်မှာမျက်ရည်စီးကြောင်းတွေစီးကျလာတာတွေ့ရတော့ ကျနော်က
..အန်တီစော..ကျနော့်ကိုစိတ်ဆိုးသွားလားဟင်..မငိုပါနဲ့နော် ကျနော့်ကိုကြိုက်သလို အပြစ်ပေးပါ..

ပထမတော့ အန်တီစောကမလှုပ်ပါဘူး ကျနော်ကသူ့ရှေ့ မှာဒူးထောက်ထိုင်ပြီး သူ့လက်နှစ်ဖက်ကိုဆွဲယူပြီးအတင်းပြန်ငိုပြတော့မှ..
..မင်းက တို့ကို အထင်သေးသွားပြီမဟုတ်လား..ဒီမိန်းမ ငါလုပ်ချင် သလိုလုပ်လို့ရပြီဆိုပြီးသက်သက်လုပ်တာမဟုတ်လား..
..မဟုတ်ရပါဘူးအန်တီစောရယ်..မယုံရင်ကြိုက်သလိုကြိမ်ပြပါ့မယ်..အန်တီစောလုပ်ပေးတာကောင်းလွန်းလို့ ဘယ်သူနဲ့မှမတူလို့ ကျနော်စိတ်မထိန်းနိုင်ဖြစ်သွားရတာပါ..
အန်တီစောကကျနော့်ကိုစူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်ရင်း.
..ဒီလိုဆိုမင်းကဒီ့ပြင်လူတွေနဲ့လုပ်ဘူးတယ်ပေါ့ ပြောစမ်းဘယ်သူတွေလည်း..
..အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင် အန်တီစောမတိုင်ခင် နှစ်ယောက်နဲ့ အတွေ့ အကြုံရှိဘူးပါတယ်..
..အန်တီစော ကျနော့်ကိုစိတ်မဆိုးတော့ဘူးဆိုရင်ကျနော်ဘယ်သူတွေလည်းဆိုတာပြောပြပါ့မယ်..
..ငါစိတ်မဆိုးပါဘူး နင့်အရည်တွေမပြောမဆိုပါးစပ်ထဲပန်းထည့်လိုက်လို့ ကျွဲမြီးတိုသွားတာပါ..ကဲပြောဘယ်သူတွေလည်းဆိုတာ..ငါသိတဲ့လူတွေထဲကလား..
..ဟင့်အင်း အဲဒီလိုတော့လွယ်လွယ် ဘယ်ရမလဲစိတ်တကယ်ပြေမပြေစောင့်ကြည့်ပြီးမှပြောမယ်..
..ကဲ အဲဒါဆိုလဲမျက်နှာသွားသစ်တော့သွား မုန့်ဟင်းခါးစားရအောင် ဒီမှာနွေးထားလိုက်မယ်..
အဲဒီလိုနဲ့ရေမိုးချိုးမျက်နှာသစ် မနက်စာစားပြီး အိမ်နားကဗီဒီယိုသွားငှားလိုက်ပြီး နှစ်ယောက်အတူထိုင်ကြည့်ကြတယ်၊ခနနေတော့ အကြံသမားကျနော်က
..ဒီအခွေကပျင်းစရာကြီး အန်တီစော ရယ် ကျနော်ရန်ကုန်ကယူလာတဲ့ခွေရှိတယ်ကြည့်မလား..
အဲဒီလိုနဲ့ ကျနော်အဖေ့စုဆောင်းထားတဲ့ ကျနော်ကြိုက်လို့ ခိုးကူးထားတဲ့ အနောက်နိုင်ငံကအပြာကားတခွေကိုထုတ်လာလိုက်တယ်၊ ပထမတော့အန်တီစောကရှက်နေသေးတယ်၊ နောက်တော့စိတ်ဝင်တစားနဲ့ကြည့်နေတယ်၊ကျနော်ကဘေးမှာကပ်ထိုင်ရင်းကအန်တီစောကိုကျောဘက်ကသိုင်းဖက်ရင်းသူ့ လက်မောင်းအိုးကြီးတွေကိုပွတ်ပေးနေလိုက်တယ်၊ ရုပ်ရှင်ထဲကအဖြူမလေးကကပလီအမဲကောင်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုမှုတ်ပေးတာ ဒိသရုပ် လုပ်တာတွေ့ ရတော့ အန်တီစောကျနော့်ပေါင်ကို မနာမကျင်လေးလာဆိတ်ဆွဲတယ်၊ ကျနော်ကအန်တီစောလက်ကိုဖမ်းဆွဲလိုက်ပြီးရုပ်ရှင်ကြောင့် တောင်နေပြီဖြစ်တဲ့ ကျနော့်လိန်တန်ပေါ် တင်ပေးလိုက်တယ်၊ အန်တီစောကကျနော့်ကို မျက်စောင်းလေးတချက်ထိုးလိုက်ပြီး ကျနော့်လိန်တန်ကြီးကိုတော့ဆက်ပြီးဆုပ်ကိုင်ထားပါတယ်၊ကျနော့်ရဲ့ သိုင်းဖက်ထားတဲ့လက်တွေကလည်းအန်တီစောရဲ့ နို့တလုံးကိုအင်းကျီပေါ်ကဘဲဆုပ်နယ်ပေးနေမိပါတယ်၊ ရုပ်ရှင်ထဲမှာကပလီကြီးနဲ့ ချစ်ပါးသွားနေတဲ့ အဖြူမလေးရဲ့အမအခန်းထဲဝင်လာ ပြီးအင်းကျီတွေချွတ်နေတော့အန်တီစောမျက်ခုံးပင့်သွားရပါတယ်၊
နောက်တော့ကပလီကြီးနဲ့ ချစ်ယောက်တယောက် ပုံစံမျိုးဆုံနဲ့ လုပ်ကြတာကြည့်ကြရင်း အန်တီစောကလည်း ကျနော့် လိန်တန်ကြီးကိုအားရပါးရဆုပ်ကိုင်ပွတ်သတ်ပေး ကျနော့်လက်ကလည်းအန်တီစောထမိန်ပြေပြီး စိုရွှဲ နေတဲ့ အဖုတ်ကိုလက်နိုက်ဆော့နေကြပါတယ်၊
နောက်အရှိန်ရလာကြတော့ ကျနော်က အန်တီစောကိုဆိုဖါပေါ်တွန်းလှဲဖို့ ကြံတော့ အန်တီစောကအပေါ်သွားရအောင်ကွာဆိုလို့ ကျနော် ရုပ်ရှင်ကိုထပိတ်လိုက်ပါတယ်၊ အန်တီစောနောက်ကကပ်ပြီးလှေခါးမှာလိုက်တက်တော့ရှေ့ ကတုန်တုန် တုန်တုန် နဲ့မြင်ရတဲ့ တင်ပဆုံကြီးကို မအောင့်နိုင်တော့တာနဲ့ လက်ဖဝါးနဲ့ဖမ်းဆုပ်ပြစ်လိုက်ပါတယ်၊ အပေါ်ရောက်တော့သူ့ အခန်းဆီဦးတည်နေတဲ့အန်တီစောကိုလက်ဆွဲပြီး နီးရာကျနော့် အခန်းဆီကိုသွင်းခဲ့ ပါတယ်၊ ကျနော်ပုဆိုးကွင်းလုံးပုံချွတ်ပြီးတီရှပ်ပါဆွဲချွတ်လိုက်ကာအန်တီစောကိုလည်းတကိုယ်လုံးချွတ်ခိုင်းပါတယ်၊ပထမတော့ရှက်သလိုလုပ်သေးပေမဲ့ နောက်တော့လည်းကျနော့်ရဲ့ အချွဲ

အညှအောက်မှာတရားသူကြီးမမ ခများမိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း ဖြစ်သွားခဲ့ရပါတော့တယ်၊ ကျနော်ကအန်တီစောကိုကုတင်ပေါ်ကိုယ်တပိုင်းတင်အနေအထားအပေါ်ကနေနုတ်ခမ်းချင်း စုပ်နမ်းရာကနေ သူမရဲ့ နို့ ကြီးတွေကိုပြောင်းငုံစုပ်ရင်းနို့သီးခေါင်းလေးတွေကိုမနာမကျင် ကိုက်ဆွဲပေးတော့ အန်တီစောကသူ့လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ကျနော့်ဆံပင်တွေကိုဆုပ်ကိုင်လာပြီး သူ့ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးနဲ့ ကျနော့်ခါးကိုညှပ်ကာကျနော့်ကိုယ်နောက်မှာ ခြေချင်းချိတ်ပြီးသူဆီ ကိုဆွဲခေါ်လိုက်ပါတယ်၊ ကျနော်ကကုတင်ဘေးမတ်တပ်ရပ်ရက် ပုံစံကဘဲထောင်မတ်နေတဲ့ လိန်တန်ကြီးကို ပွင့်အာစိုရွှဲ နေတဲ့အန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ဝမှာတေ့ပြီးသွင်းလိုက်ပါတယ်၊ ကျနော်ကလက်နှစ်ဖက်ကိုအန်တီစောရဲ့ ဂျိုင်းအောက်ကပက်လက်လျှိုသွင်းပြီးပုခုံးနှစ်ဖက် ဆွဲပြီးဖြေးဖြေးနဲ့ မှန်မှန်စဆောင့်ပါတော့တယ်၊ ဆောင့်လိုက်တိုင်းတုန်ကနဲခုန်ပြီးလှုပ်ရှားနေ တဲ့အန်တီစောရဲ့ နို့ကြီး တွေကိုလိုက်စုပ်နေရတာလည်းအရသာတမျိုးပါဘဲ၊ နှစ်ယောက်သား တက်ညီလက်ညီ ကာမရေယဉ်ကြောမှာ တဖုတ်ဖုတ် တဖတ်ဖတ် နဲ့ ကူးခတ်လာလိုက်ကြတာ ကမ်းစပ်ရောက်ခါနီးကျတော့မြန်လာကြတာပေါ့၊ ပြီးခါနီးဘယ်လိုမှရပ်လို့မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့ အချိန်မှာ..
..အို..စောစော..မောင်မောင်..
..ဟင် မမကြီး..
..အိုး ကြီးမေ..
..ဖွတ်ဖတ်..ဖွတ်ဖတ်..ဗွတ်.. ရှူး..
..အား..အီး..အိုး..
..ဟင့်..အိုး..အီး..

(နားပါအုန်းမယ်)

၁၇။

ကြီးမေကတခါးဝမှာရပ်လို့ ကြက်သေသေရင်း မျက်လုံးအပြူးသားနဲ့ ကြည့်နေတယ်၊ ကြီးမေရဲ့ အာမေဋိတ်သံကြောင့် သတိထားမိသွားတဲ့ အန်တီစောက ကျနော့်ကိုတွန်းဖယ်ရင်းအတင်းထထိုင် ဖို့ကြိုးစားနေတယ်၊ ကျနော်ကတော့အရှိန်အမြင့်ဆုံးမှာရောက်နေပြီဆိုတော့ရပ်လို့မရဘူးလေ၊ ပြီးတော့ ကြီးမေဆိုတာကကျနော့်အတွက်တခြားလူမှမဟုတ်တာ ကျနော်လုပ်ချင်သလိုလုပ်ခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးကြီးဘဲဟာ၊ ကျနော်ကအန်တီစောကုန်းထလို့မရအောင်ဖိထားပြီး ဆက်ဆောင့်နေ တာပေါ့၊ ကြီးမေကလဲဘေးကရပ်ကြည့်နေ အန်တီစောကလည်းအတင်းရုန်းထနေလို့ ကျနော့် လိန်တန်ကြီးကလဲအန်တီစောရဲ့ စော က်ခေါင်းထဲမှာပိုပြီးထွားလာသလိုဘဲ၊ အဲဒါကြောင့် ထင်တယ် အန်တီစောလည်း ကြီးမေရှိနေတာတောင်ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘူး အံကြိတ်ပြီး အောက်ကပြန်ကော့ပေးပြီး ကျနော်နဲ့ အပြိုင်ချစ်မဏ္ဍန်စိုက်လိုက်ကြတာ ခနအကြာမှာ ကျနော့်အချစ်ရည်တွေအန်တီစောရဲ့ အတွင်းကျဆုံးနေရာမှာ ပေါက်ကွဲသွန်ကျသွားပါတော့တယ်၊
..ဖွတ်..ရှူး..ဖွတ်..ရှူး..
..အား..အီး..
..အူး..အဲ..ဟော..
ကျနော်က အန်တီစောပေါ်မှောက်ရက်ပစ်ချလိုက်ပြီး အမောဖြေဖို့ကြိုးစားပေမဲ့ အန်တီစောက အတင်းတွန်းဖယ်ပစ်ပြီးကျနော့်ကုတင်ပေါ်ကစောင်ပါးလေးကောက်ယူပြီးပါတ်ချုံလိုက်ပါတယ်

..မမ..စောစောပြောပရစေအုန်း..
အန်တီစောက ကြီးမေကိုဘယ်လိုဆင်ခြေပြောရမလဲ အမြန်စဉ်းစားနေရင်းကျနော့်ကိုလှမ်းကြည့်
လိုက်တော့ ကြီးမေရှိနေတာ တုန်လှုပ်ပုံလည်းမပြ၊ လိန်တန်ကြီးကိုလည်းမဖုံးဘဲ ပက်လက်နဲ့
အမောဖြေနေတာတွေ့ပြီးဇဝေဇဝါဖြစ်သွားတယ်၊
..ကြီးမေ လာပါအုန်း..
ကျနော်ကလှမ်းခေါ်လိုက်တော့ကြီးမေက ကုတင်နားလျှောက်လာတယ်၊ ကျနော်ကကြီးမေလက်
ကိုဆွဲပြီး နှုတ်ခမ်းကိုတချက်စုပ်ပြီးနမ်းလိုက်တယ်၊
..မတွေ့ရတာတောင်ကြာပြီကြီးမေရယ်..ကြီးမေရဲ့ အမှုတ်ကိုလွမ်းနေရတာလုပ်ပေးပါအုန်း..
..ဟင့်အင်းကွာ..စောစောရှေ့မှာ..မလုပ်ပါရစေနဲ့..
..အခုနတုန်းကတော့ ကျနော်နဲ့ အန်တီစော လိုးနေတာကြတော့ ရပ်ကြည့်နေပြီးတော့..
ဒီတခါ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်ရတာကတော့ အန်တီစောပါ၊ ဒါပေမဲ့အခြေနေကိုသူချက်ခြင်း
သုံးသပ်မိသွားတယ်၊
..အော်..စောစောမတိုင်မှီက နှစ်ဦးမှာ မမကတဦးကိုး..နောက်တယောက်ကဘယ်သူလဲ..
ကျနော်မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီးကြီးမေနဲ့အလုပ်ရှုတ်ပြနေလိုက်တယ်၊
ကြီးမေကလည်းတကယ်တော့ ပြတ်နေတာကြာလို့ အလှူမှာ မခိုင်တို့နဲ့တွေ့ ပြီး ကျနော်ပါလာ
တာမတွေ့လို့ အကြောင်းတခုပြကာမခိုင်ဆီကအိမ်သော့တောင်းပြီး ကျနော့်ဆီ ကုန်းဖို့အမြန်လာ
တာလမ်းမှာထဲကအတွေးနဲ့ အဖုတ်မှာအရည်ရွှဲ နေပြီးသား၊ အိမ်ရောက်တော့ သူ့ရှေ့ မှာအစွမ်း
ကုန်ကဲနေတဲ့ ကျနော်နဲ့အန်တီစောကိုတွေ့တော့ မွတ်သိပ်နေတဲ့ကာမစိတ်တွေက အရှက်ကြောက်
စိတ်နဲ့ အသိတရား ကိုအနိုင်ယူသွားခဲ့ပါတယ်၊ အခုလေးတင်ဘဲအန်တီစောရဲ့ အဖုတ်ထဲမှာအချစ်
ရည်တွေပန်းထွက် ပြီးသွားလို့ပျော့ခွေနေတဲ့ ကျနော့်ရဲ့ ငပဲကြီးကိုသူ့ လက်ဆုပ်ကိုင်လိုက်ကာ
လျှာလေးနဲ့ထိပ်ဖူးကိုရက်ပေးပြီးအာငွေ့ ကြောင့်ဖြည်းဖြည်းချင်း နိုးကြွလာတဲ့ ငပဲကောင်ကို
နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကြားငုံ ကာပုလွေစွမ်း စပြပါတော့တယ်၊ အန်တီစောကလည်းဘေးမှ မျက်တောင်
မခတ်ကြီးမေရဲ့ ပုလွေစွမ်းကို စိတ်ဝင်တစားလေ့လာနေပါတယ်၊ ကျနော့်လက်တွေကတော့
သူ့အလိုလိုဘဲ ကြီးမေရဲ့ အင်းကျီကျယ်သီးတွေကိုတလုံးစီချွတ်ပြစ်ရင်းအောက်ကဘော်လီဂျိတ်
ကိုပါဖြုတ်လိုက်ပါတယ်၊ အကုန်လုံးကျွတ်သွားတော့ ကြီးမေကအလိုက်တသိဘဲလက်မြှောက် ပေးလို့
ခေါင်းပေါ်ကမပြီးချွတ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီနောက်တော့ ကြီးမေရဲ့ သိမ့်သိမ့်တုန်ခါနေတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးက
ကျနော့်လက်ဖဝါးနှစ်ခုရဲ့ ဆုပ်ချေမှုဒဏ်ကို အလူးအလိမ့် ခံစားနေရပါတော့ တယ်၊ အစုပ် အမှုတ်
ကျွမ်းကျင်လှတဲ့ ကြီးမေကြောင့် ကျနော့်လိန်တန်ကြီးကလည်း တဖြေးဖြေး
ဖူးယောင်ထလာပြီးကြီးမေရဲ့ ပါးစပ်နဲ့ မဆန့်မပြဲဖြစ်နေပါတယ်၊ကျနော်ကအားမလိုအားမရ ညှောင့်
နေတဲ့အတွက် ကျနော့် လိန်တန်ကြီးကလဲ ကြီးမေရဲ့အာဂေါင်ကိုသွားထိုးမိနေလို့ နောက်
ဆုံးတော့ကြီးမေတယောက် ပုလွေမှုတ်တာရပ်လိုက်ပါတယ်၊ ခါးကထမိန်နဲ့ အတွင်းခံဘောင်းဘီ
ကိုကြမ်းပေါ်ချွတ်ချပြီးကုတင်ပေါ်ကုန်းတက်လာတော့ကျနော်က အန်တီစောရဲ့ဘေးမှာပက်လက်
လှန်ရက်အနေအထားကနေ ဒူးထောင်ပေါင်ကားခိုင်းပြီးကြီးမေရဲ့ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာဒူးထောက်
ထိုင်ရက်က ကြီးမေရဲ့ အဖုတ်ဝမှာ ကျနော့်လိန်ချောင်းကြီးကိုတေ့ကာထိုးဆောင့်လိုက်ပါ တော့တယ်၊
ဖုတ်..ဖတ်..ဖုတ်..ဖတ်..
ကျနော်ကကြီးမေရဲ့ ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကိုပုခုံးပေါ်တင်ပြီးမှန်မှန်ဆောင့်နေရင်းက အားနေတဲ့
လက်တဖက်နဲ့ ဘေးကငေးကြည့်နေတဲ့ အန်တီစောရဲ့ စောင်ကိုဆွဲချလိုက်ပြီးအန်တီစောရဲ့
ပေါင်ခွဆုံနေရာကို စမ်းကြည့်ရာ အန်တီစော အဖုတ်ကြီးကလည်း စိုရွှဲ ဖေါင်းထနေတာကို

တွေ့ရသဖြင့် လက်ခလယ်ချောင်းဖြင့် လီးအစားထိုးပေးနေလိုက်တယ်၊အန်တီစောမှာလည်း အံလေးကြိတ် မျက်စေ့လေးမှိတ်ပြီးကော့ကာကော့ကာ ကာမစည်းစိမ် တက်လာတာပေါ့၊ အဲဒါနဲ့ကျနော်လည်းအကြဲတခုထွက်လာသဖြင့် ကြီးမေကိုဆောင့်နေရာကရပ်လိုက်ပြီး ကြီးမေနှင့်အန်တီစောနှစ်ယောက်ကိုဘေးခြင်းယှဉ်လျှက် ဖင်ဘူးတောင်းထောင်ခိုင်းလိုက်တယ်၊ နှစ်ယောက်လုံးကလည်းကာမဇောတွေအရှိန်တက်နေကြပြီဖြစ်လို့ ကျနော်ပြောတဲ့အတိုင်းလိုက် လုပ်ကြတယ်၊ နှစ်ယောက်စလုံးမှာလည်း ပေါင်လုံးတုတ်တုတ် ဖင်ကြီးကြီးတွေမို့လို့ ဖင်ဘူးတောင်းထောင်လိုက်တော့ ဖင်ကြီးတွေကကားစွင့်လျှက်နှင့် ပေါင်လုံးကြီးတွေကြားက အဖုတ်ကြီးတွေကလည်းစိုစိုရွှဲရွှဲနီတာရဲရဲနဲ့ပြူးထွက်လာကြတာပေါ့၊ ကြည့်ရတာနဲ့တင် ပြီးချင်လောက်အောင်ဖြစ်နေတော့ အချိန်မဆွဲနိုင်တော့ဘဲ အရင်းတုတ်အဖျားကြီး တရားသူမကြီးတို့ညီအမအသဲစွဲနေရတဲ့ ကျနော့်ငပဲကြီးနဲ့ အဖုတ်ဝမှာတော့ တယောက် တလှည့်ဆယ့်လေးငါးချက်စီဆောင့်လိုးပေးနေမိပါတော့တယ်၊ မကြာခင်မှာဘဲ ကျနော့် လိန်ချောင်းကြီးမှာယားယံလာကာပြီးချင်လာသဖြင့် ဒီနေ့အဖို့မပြီးရသေးတဲ့ကြီးမေကို အလှည့်ပေးဖို့ဆုံးဖြတ်ရင်းကြီးမေအဖုတ်ထဲ လိန်တန်ကြီးဆောင်ထိုးရင်းတချိန်ထဲ အန်တီစောရဲ့အဖုတ်ထဲလည်းလက်သုံးချောင်းပူးထိုးထည့်ကာ ထိုးပေးနေရင်က ပူနွေးတဲ့ အချစ်ရည်တွေ တဖျောဖျောနဲ့ ကြီးမေရဲ့ သားအိမ်ခေါင်းထဲဖျန်းပက်သွင်းလိုက်ပါတော့တယ်၊

(နားပါအုန်းမယ်)

၁၈။

ဦးဝန့်ရဲ စင်ကာပူပြန်ရောက်ပြီး တိတ်လျှောင်အိမ်မှာဘဲအေးအေးဆေးဆေး အနားယူနေလိုက်သည် အလီရာအိမ်ပေါ်သို့ခေါ်တုန်းကသူတက်မလိုက်သွားခဲ့တော့ပါ၊ သူလည်းမချုပ်ထိန်းနိုင်ဘဲအလီရာ့ ရှေ့အပေါက်ကိုတောင်းဆိုမိမှာသေခြာသလို အလီရာကလည်းပေးတော့မည်မလွဲပေ၊ ယောက်ကျား ခြင်းကိုယ်ခြင်းစာတာကတကြောင်း ကိုယ်လည်းစားဘူးနေတာဘဲလေဟုတွေးပြီး စိတ်ဆုံးဖြတ်ကာ တက်လိုက်မသွားတော့ခြင်းဖြစ်ပေသည်၊ တနေ့တိတ်လျှောင်ကခေါ်သဖြင့်သူ့ ကုပဏီရုံးသို့ လိုက် သွားရသည်၊ သူတို့အလုပ်ရှင် မိန်းကန်ထရိုက်တာ တိုင်ဝမ်ကုပဏီမှ ကိုယ်စားလည်တစုနှင့်ဆွေး နွေးပွဲရှိတယ်ဆိုပြီး သူနဲ့ မိတင်ရှမ်းကိုလိုက်ခဲ့ဖို့ခေါ်တယ်၊ သူ့ကိုအံသြစရာတခုလည်းပြမယ်လို့ဆို တယ်၊ မိတင်ရှမ်းထဲမှာရောက်တော့ တိုင်ဝမ်ကိုယ်စားလှယ်ထဲက အမျိုးသမီးတယောက်ကိုခေါ် လိုက်ပြီးတော့
..ဟော့ငရဲ..မင်းသူ့ကိုမှတ်မိလား..
အမျိုးသမီးကသူ့ကိုပြုံးစိစိနဲ့ကြည့်နေတယ်၊
..ဟေးနင်..နင်..စီစီ...စီစီမဟုတ်လား..
အမျိုးသမီးကခေါင်းညိတ်ပြသည်၊
..ဟားငါမှတ်တောင်မမှတ်မိဘူး..လှလို့ချောလို့ပါလား..အင်းလေနင်ကအရင်ထဲကချောပါတယ်..
..အမယ်..မသိရင်ခက်မယ်..မြှောက်မနေပါနဲ့..ငရဲရာ..
..မိတင်စတော့မယ်တဲ့..ဟေးစီစီ..ဒီလိုလုပ်ငါတို့ဒီညနေတခုခုသွားစားရအောင်..ပြန်ဆုံတဲ့အထိမ်းအမှတ်ပေါ့..

..အေးလေသွားတာပေါ့..တိတ်လျှောင်ကောလိုက်မယ်မဟုတ်လား..
..အိုကေလား..သွားကြတာပေါ့..နင့်ဟိုတယ်လိပ်စာပေးလိုက်..ငါတို့လာခေါ်မယ်..
ဘစ်စနက်ဝတ်စုံအောက်မှပင်သိသိသာသာလေးကားစွံနေသော စီစီရဲ့ တင်ပါးအဆုံကိုနောက်ဘက်မှတချက်ငေးကြည့်လိုက်ပြီး သက်ပြင်းတချက်ချကာ ကိုယ့်အတွက်ချပေးထားတဲ့ကုလားပေါ်ထိုင်ချလိုက်ပါတယ်၊ ဆွေးနွေးနေကြတဲ့အကြောင်းအရာတွေခေါင်းထဲဝင်တချက်မဝင်တချက်နဲ့ ကိုယ်ကိုတိုင်ကလည်းလေ့လာသူအနေနဲ့သာဝင်ထိုင်နေတာမို့ ဝင်ဆွေးနွေးစရာလည်းမလိုဘူး ဆိုတော့ ဦးဝန့်ရဲ ရဲ့ အတွေးရေစီးကြောင်းထဲအတိတ်ရဲ့ပုံရိပ်တွေ မျောဝင်လာပါတော့တယ်၊

ဝန့်ရဲတို့ စတုထနှစ် အာအိုင်တီ မြို့ပြကျောင်းသားတွေ ပြင်ဦးလွင်လို့ အမည်တွင်တဲ့မေမြို့ မှာ ဆာဗေးတလကြာကွင်းဆင်း သွားတဲ့အချိန်ပေါ့၊ အုပ်စုတစုကိုကျောင်းသား ၇ယောက်စီခွဲပြီး ကိုယ့်အဆိုင်းမန့် ကိုယ်လုပ်ရတယ်လေ၊ တတန်းလုံးမှာ ယောက်ကျားလေးကများပြီး မိန်းခလေးကနဲတော့ လူမျှလိုက်တော့ တအုပ်စုစီမှာ ယောက်ကျားလေးတွေက ၅ယောက် ၆ယောက်စီနဲ့ မိန်းခလေးတွေက တစ်ယောက် ဒါမှမဟုတ် နှစ်ယောက်စီကျတယ်၊ ဝန့်ရဲတို့အဖွဲ့ မှာတော့ကံကောင်းခြင်လို့လား ဆိုးခြင်လို့လားတော့မသိဘူး မိန်းခလေးတယောက်ထဲကျတယ်၊ သူကတော့ စီစီချန်း ၊ ဒေးကတက်တဲ့ တရုတ်မလေး၊ မျက်နာဝိုင်းဝိုင်း မျက်လုံးလေးနဲနဲမှေးတေးတေး ဆံပင်တိုတို ရွှက်ကြမ်းရေချိုရုပ်ကလေး၊ အတန်းထဲမှာတော့ပေါ်ပြူလာမဟုတ်ဘူး၊ ရိုးရိုးအေးအေး ဘဲဝတ်စားတတ်တယ်၊ အတိုချုပ်ပြောရရင်တော့ ပျော့ပျော့နွဲ့နွဲ့ မိန်းခလေးတွေလိုင့်နေစရာမလိုဘူး အုပ်စုထဲကယောက်ကျားလေးအချင်းချင်းလဲ လုပြီးကပ်မနေကြဘူးဆိုတော့ လုပ်ရတာလဲအလုပ်တွင်တယ်၊ မနက်ဆိုမြို့ထဲကလမ်းတွေ ပတ်ပြီးလယ်ပယ်ပြေးကြပြီး ညနေဒေတာတွေပြန်စစ်ပြီး တွက်ချက် ပြီးရေမိုးချိုး ထမင်းစား၊ ခနနားပြီးတော့ညဘက် ဆရာတွေရဲ့ လက်ချာပြန်တက် ရသေးတယ်၊ အဲဒီ ခနနားတဲ့အချိန်က ဝန့်ရဲနဲ့ ဘော်ဒါတွေအတွက် အရေးကြီးတဲ့အချိန်ဘဲ၊ အချိန်ရရင်မြို့ထဲသွား အာမီရမ်ချ၊ အချိန်မရရင်တော့ သူတို့ စာသင်ခန်းနဲ့ နီးရာဘူတာရုံနားက အရက်ပုံးရောင်းတဲ့အိမ်လေးတွေမှာဂေါ်ရခါးအရက်ချကြတယ်၊ ပြီးတော့ စာသင်ချိန်အမှီပြန်ပြေး ကြရတယ်၊ ဝန့်ရဲ ရဲ့ ဘော်ဒါတွေကတခြားအုပ်စုတွေမှာ၊ သူ့အုပ်စုထဲမှာ တွဲလို့ရတာတကောင် ဘဲပါတယ်၊ နံမယ်ကကျားကြီး လူကပျော့ပျော့ ဘယ်သူကစပေးလိုက်တဲ့နာမယ်ပြောင်လည်းမသိ လူတိုင်းနုတ်ကျိုးနေကြပြီး နံမယ်ရင်းမခေါ်ကြတော့၊
..ဟေးဝန့်ရဲ..နင်တို့ညကဘယ်သွားကြတာလဲ..
..ငါတို့ အရက်သွားသောက်ကြတာလေ..ဒီနားလေးတင်ဘဲ ဘူတာရုံနားမှာ..
..နင်တို့ကလဲဟာတော်တော်ဆိုးတာဘဲ.ငါကနင်တို့ပေါ်မှလာပါအုန်းမလားလို့..
..မပေါ်လာလို့ရမလားဟ..ဆရာတွေသိသွားရင်ငါတို့အိပ်ယာလိပ်သွားရမှာပေါ့..
မနက်ပိုင်းထုံးစံအတိုင်းလယ်ပယ်ပြေးကြတော့ ဝန့်ရဲ အင်စထရူးမင့် ဆက်အပ်လုပ်နေချိန် ဘေးနားက နုတ်ပက်ကိုင်ရင်းစီစီချန်းကမေးနေခြင်းဖြစ်သည်၊ ဝန့်ရဲက စတတ်ဖ ကိုင်ပြီးရပ်နေသော ကျားကြီးကိုလှမ်းခေါ်လိုက်သည်၊
..ဟေ့ကောင်..လာကွာခနနားရအောင်..ကော်ဖီကြမ်းလည်းသောက်ရင်း.ညကနဲနဲများသွားတယ်..
စီစီကမျက်စောင်းတချက်ထိုးလိုက်သည်..ဘာမှတော့မပြော ဝန့်ရဲတို့နဲ့အတူတူလာဘက်ရည်ဆိုင် ထဲလိုက်လာခဲ့သည်၊စီစီက
..ဟေ့နင်တို့သကြ်န်ဘာအစီအစဉ်ရှိလဲ..
ကျားကြီးက

..ငါ့ဟိုကောင်တွေအုပ်စုနဲ့ လားရှိုးတက်မလို့ ဝန့်ရဲ ကော..
..ငါအစကတော့ မျောက်ပုတို့နဲ့ မန္တလေး သွားမလားလို့..အခုသူတို့က တခြားအစီအစဉ်ပြောင်း သွားလို့ဘာလုပ်ရမှန်းမသိသေးဘူး..စီစီကော..
..ငါလည်းမန္တလေးသင်္ကြန်မကျဘူးလို့ မေမိုးတို့နဲ့သွားမယ်လုပ်ထားတာ အခုကောင်မကသူ့ဘဲ လာခေါ်လိမ့်မယ်တဲ့..ဟေ့ဝန့်ရဲ နင်နဲ့ငါဘဲဆင်းသွားမလား မန္တလေးကို..ငါမန္တလေးသင်္ကြန် အရမ်းကြည့်ချင် တယ်ကွာ ဘယ်လိုလဲ..
..လုပ်လိုက်လေကြာသလားလို့..
အဲဒီလိုနဲ့ သင်္ကြန်ပိတ်ရက်မှာ ဝန့်ရဲနဲ့ စီစီတို့ မန္တလေးဆင်းလာကြသည်၊ ကျောင်းသားပီပီ ပိုက်ဆံလည်းသိပ်မတတ်နိုင် တည်းခိုခမ်းသေးသေးတခုမှာအခန်းတခန်းဘဲငှား ပစ္စည်းတွေချ ခဲ့ပြီး မြို့ထဲလျှောက်လည်ကြလေသည်၊ ဝန့်ရဲစိတ်ထဲမှာ အစတော့ စီစီ့အပေါ်ရိုးရိုးသားသား ယောက်ကျားလေးသူငယ်ချင်းလိုသဘောထားသည်၊ သူကြိုက်နေတာ အတန်းထဲကနမ်မည်ကြီး ကောင်မလေးတယောက် အဲဒီ ကောင်မလေးကလည်းသူ့အပေါ်ပြီတီတီ၊ ဒါပေမဲ့သူနဲ့ စကားကောင်းကောင်းပြောရလောက်အောင်တောင်မရင်းနီးသေး လူလစ်လို့အကြည့်ချင်းဆုံရင်သာ တယောက်နဲ့တယောက် စကန့်တော်တော်ကြာမျက်လုံးချင်းသာစိုက်ကြည့်ပြီး သူများတွေရှေ့ ကြမသိချင်ယောင်ဆောင်နေတတ်တဲ့အဆင့်ဘဲရှိသေးတယ်၊ ထားပါတော့အဲဒါက နောက်ဇာတ် လမ်းတခု၊(မှတ်ချက်။ ။ကြော်ညာဖြစ်ကြောင်း)၊ ဘစ်ကားစီးလိုက်လမ်းလျှောက်လိုက်နဲ့ မန္တလေးမြို့ ထဲလျှောက်လည်ကြသည်၊ ရေတွေလည်းရွှဲရွှဲစို၊ ဗိုက်ဆာတော့ နန်းကြီးသုတ်ဝင်စား ဝါသနာတားမရတော့ မန္တလေးရမ်ပုလင်းပြားလေးတလုံးဝယ်လိုက်ပြီး လွယ်လာတဲ့လွယ်အိပ်ထဲ ထိုးထည့်လာခဲ့သည်၊ မဏ္ဍပ်တွေမှာလိုက်ကြည့်ရင်းပုလင်းပြားလေးထုတ်ပြီးမသိမသာမော့ရသည်၊ စီစီကမြင်တော့
..နင်ကရေလည်းမရောပါလားဟ..ရေရှာလို့ရရင်ငါ့နဲနဲပေးပါလားငါလည်းချမ်းလာပြီ..
အဲဒါနဲ့ အနားကအအေးဆိုင်မှာရေခဲရည်တခွက်သွားဝယ်ပြီးရမ်နဲနဲရောပြီးစီစီ့ကိုပေးလိုက်တော့ဂွပ် ကနဲမော့ချလိုက်တယ်၊ ဟိုက်ရှလဘားငါတော့သောက်ဖော်ရပြီဟဆိုပြီးဝန့်ရဲတယောက် ဝမ်းသာသွားသည်၊ ဒီလိုနဲ့ သင်္ကြန်မဏ္ဍပ်တခုနားက လမ်းဘေးအအေးဆိုင်လေးမှာ ထိုင်မော့ကြရင်း ဝန့်ရဲက ရေစိုမလေးတွေကိုကသိုင်းရှုနေလေသည်၊ တပြားကုန်သွားတော့ဝန့်ရဲ ဆန့်တင့်ငုံ့ဖြစ်နေဖ်၊ စီစီကတော့မျက်နာနီနေပြီ၊ညနေလည်းစောင်းလာပြီဆိုတော့ရေကစားတဲ့ သူတွေလည်းကြဲသွားပြီဆိုတော့၊ ရေမိုးချိုးပြီးညနေမှပြန်ထွက်ပြီးအလှပြကားတွေ သံကြပ်ထိုးတာ တွေကြည့်ရအောင်ဆိုပြီး တည်းခိုခန်းပြန်ဖို့ပြင်ကြတယ်၊စီစီရဲ့ ထမိန်ကရေစိုပြီးကပ်နေလို့ လမ်း လျှောက်လိုက်တိုင်း တလုံးစီမြင့်ချီနိမ့်ချီဖြစ်နေတဲ့တင်ပဆုံကြီးတွေကိုသတိထားမိတော့ ဝန့်ရဲ မျက်စိကမန်းကတန်းလွဲလိုက်ရသည်၊ သူငယ်ချင်းချင်းဆိုတော့မကောင်းဘူးမဟုတ်လား၊ တလှမ်း နှစ်လှမ်း လောက်ဘဲရှိသေးတယ် စီစီတယောက်ယိုင်လဲတော့မလိုဖြစ်သွားလို့ ဝန့်ရဲကလှမ်းထိန်း လိုက်ရတယ်၊
..ဟေ့..စီစီဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ..နင်အဆင်ပြေရဲ့ လား.
..အေး အခုနထိုင်ရာကထတော့နဲနဲမူးသလိုဖြစ်လာတာ.အခုလျှောက်ရင်းတရိပ်ရိပ်မူးလာသလိုဘဲ..
..နင်မူးနေရင်တနေရာရာမှာခနဝင်နားရအောင်လေ..ငါကနင်အရက်သောက်ဖူးတယ်ထင်နေတာ..
..ငါ့သောက်ဖူးပါတယ်ဟ..အခုဟာနဲနဲများသွားလို့ထင်တယ်..တခြားမဝင်တော့ဘူး တည်းခိုခန်း ဘဲပြန်နားရအောင်ဟာ..

ဒီလိုနဲ့ ဘစ်စကားပေါ်တိုးတိုးခွေ့ခွေ့လေးရောက်လာကြသည်၊ ဘစ်စကားကလည်းကြပ် စီစီက လည်းမူးမူးနဲ့ ဝန့်ရဲ လည်ပင်းကိုခိုဆွဲထားလို့ သူ့တကိုယ်လုံးကဝန့်ရဲ ရင်ခွင်ထဲရောက်နေသည်၊ နူးညံ့အိစက်နေတဲ့စီစီရဲ့ ရင်နှစ်မွှာကဝန့်ရဲ ရင်ဘတ်ကိုလာဖိမိနေတော့ ဝန့်ရဲရဲ့ ဖွားဘက်တော်က လည်းပုဆိုးခြုံအောက်ကခေါင်းထောင်ထဖို့ကြိုးစားလာတော့သည်၊ဆင်းရမဲ့မှတ်တိုင်နီးလာတော့ စီစီ့ကို ရှေ့မှာထားပြီးတိုးခွေ့ဆင်းကြရသည်၊ ဝန့်ရဲ ရဲ့ ပေါင်ခြံကိုတိုးဖိလာတဲ့ စီစီရဲ့ တင်ပါးဆုံ ကြီးတွေက ညီတော်မောင်ကို အစွမ်းကုန် မာတင်းစေခဲ့ရသည်၊

(ဆက်ရန်)

တည်းခိုခန်းရောက်တော့ စီစီကအံ့ချင်တယ်ပြောသဖြင့်လွယ်အိပ်အခန်းထဲမှာထားခဲ့ပြီး ရေချိုးခန်းကိုတွဲခေါ်ခဲ့ရပြန်ပါတယ်၊ စီစီမှာအရပ်သိပ်မမြင့်သော်လည်းဝဖိုင့်ဖိုင့်လေးမို့ ဝန့်ရဲမှာမနိုင်နင်းနဲ့ဖြစ်နေရသည်၊ ရေချိုးခန်းထဲမှာအားရပါးရအန်လိုက်ပြီးမှ စီစီတယောက် အမူးသက်သာသွားပုံရသည်၊ ရေချိုးခြင်တယ်ပြောသဖြင့်ဝန့်ရဲ သဘက်သွားယူပေးရသည်၊ စီစီရေချိုးပြီးသဘက်ပါတ်ထွက်လာမှဝန့်ရဲလည်းရေဝင်ချိုးရသည်၊ ဝန့်ရဲတယောက်ရေချိုး ရင်း စီစီ့အထိတွေ့ကြောင့်မာတင်းနေသောသူ့လီးကြီးကိုဆပ်ပြာတိုက်ရင်းဂွင်းထုမလို့ကြံ လိုက်ပြီးမှ အိုညကျမှလုပ်တော့မယ်လေဆိုပြီး သဘက်ဆွဲကါရေသုတ်၊ပြီး တော့လဲစရာ အဝတ်အစားအသစ်ရေချိုးခန်းထဲမပါလာသဖြင့်သဘက်ကိုဘဲခါးမှာပါတ်ကါအခန်းဖက် ကိုလျှောက်လာခဲ့လေသည်၊
အခန်းတခါးကိုဖွင့်ရင်းဝင်လိုက်တာနဲ့မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ခွင်းကဝန့်ရဲကိုဟာကနဲဖြစ်သွားစေ ခဲ့လေသည်၊ မဟာဘဲလည်းခံနိုင်မလား၊ စီစီချန်းတယောက် အမူးမပြေတပြေနဲ့မို့ ရေချိုးပြီး စ အိန်းကျီမလဲသေးဘဲသဘက်ရင်လျှားထားလျက် ကုတင်ပေါ်ပက်လက်လဲပြီး မျက်လုံးစုံမိတ်ကာ လက်တဖက် ကိုနဖူးပေါ်တင်လျှက်မှိန်းနေသည်၊ ခြေတချောင်းကိုဆန့် ထားပြီးနောက်တချောင်းကိုဒူးထောင်ထားလေရာ ပေါင်လယ်လောက်အထိသာရောက်သော သဘက်ကြောင့်ဖြူဝင်းနေသောပေါင်လုံးတုတ်တုတ် နှစ်လုံးအပြင် ပေါင်ခွဆုံကြားမှ အမွေး နက်နက်အဖုတ်လေးကိုပါ ဖြန်းကနဲမြင်လိုက်ရရှေ့ဖြစ်ပေသည်၊
..အဟန်း..အဟန်း..
ဝန့်ရဲကသူရောက်နေကြောင်းချောင်းဟန့်ပြီးအသံပေးလိုက်တယ်၊ဒါပေမဲ့ စီစီကတော့ခြေထောက် တောင်ပြန်မချပါဘူး၊ ဝန့်ရဲက
..ဟော့ဘယ်လိုလဲအမူးပြေသွားပလား..
..သိပ်တော့မဆိုးတော့ပါဘူး..
ဝန့်ရဲကသူ့ကိုရီဝေဝေမျက်လုံးနဲ့ငေးကြည့်နေတဲ့စီစီချန်းကိုပြန်ကြည့်ရင်းရျလုံးခုန်မြန်လာတယ်၊ သွေးသားတွေဆူနေပြီဖြစ်တဲ့ဝန့်ရဲရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာဖြူစွတ်စွတ်အသားအရည်ကြောင့် မျက်နာပေါ် ရက်သွေးဖြန်းလို့သိသိသာသာလေးနီနေတဲ့ စီစီချန်းဟာ အလွန်ချစ်စရာကောင်းနေတာပေါ့၊ စိတ်ဘယ်လိုမှထိန်းလို့မရတဲ့ဝန့်ရဲတယောက်လက်ပါခဲ့ရပြီပေါ့၊ စီစီချန်းရဲပပုခုန်းလေးကိုလက်နှစ် ဖက်နဲ့ဆွဲယူလိုက်ပြီး ပွင့်အာနေတဲ့နုတ်ခမ်းထူထူကိုသူ့ရဲ့နုတ်ခမ်းအစုံနဲ့ဖိကပ်ပြီးတရိုက်မက်မက် စုပ်နမ်းလိုက်မိပါတော့တယ်၊ စီစီချန်းလက်လက်တွေကလည်းဝန့်ရဲရဲ့ ကြောပြင်ကိုပြန်လည်ဖက်တွယ် လာခဲ့ပြီး နူတ်ခမ်းအစုံကလည်းအညှံ့မခံ ဝန့်ရဲနဲ့ အပြိုင်ပြန်လည်တုန့်ပြန် လာခဲ့ပါတယ်၊ ဝန့်ရဲရဲ့ လက်တွေကပြေလျော့လုစဲစဲ

စီစီရဲ့ သဘက်ကိုဖြေချလိုက်ပြီး ဖြူဖြူဝင်းဝင်း အုန်းမုတ်ခွက်ပုံလေးဖေါင်း နေတဲ့နို့အုံ နှစ်လုံးကို အားပါးတရ ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ပေးနေမိပါတယ်၊ ခနအကြာမှာ ဝန့်ရဲက စီစီချန်းရဲ့ နုတ်ခမ်းအစုံကိုနမ်းစုပ်နေရာကခွာလိုက်ကာ ဖြူဝင်းပြီး အကြောစိမ်းလေး တွေသမ်းနေတဲ့နို့အုံဖောင်းဖောင်လေးထိပ်ကချိုင့်နေသလိုဖြစ်နေတဲ့နို့သီးခေါင်းလေး ကိုကုန်းစုပ်လိုက်တော့၊

...အား..ရှီး..အင့်အင်း..

စီစီချန်းတယောက်ညီးသံလေးတွေထွက်လာပြီးခါးကလေးကော့ကာ ဝန့်ရဲရဲ့ ဆံပင်တွေ ကိုဆုပ်ဆွဲမိနေပါတယ်၊ဝန့်ရဲ ပါးစပ်ကလည်း နို့ငတ်နေတဲ့ခလေးလေးလို ဘယ်ညာ နို့ နှစ်လုံးကိုလူးလာခေါက်ပြန်ပြီးအငမ်းမရစုပ်နေလိုက်မိတာပေါ့၊ ဝန့်ရဲ ရဲပအားနေတဲ့လက် တဖက်က ကော့တက်လာတဲ့ စီစီချန်းရဲ့ ခါးလေးကိုသိုင်းဖက်လိုက်ပြီး နောက်လက်တဖက်က စီစီချန်းရဲ့ ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်နှစ်လုံးကြားကိုပင့်ကိုင်လိုက်ရာအမွှေးဖုတ်ဖုတ်လေးအောက်မှ စိုရွှဲနေတဲ့ စောက်ဖုတ်လေးကိုစမ်းမိလေသည်၊ နုဖတ်ဖတ်နူတ်လွှာနှစ်ခုကိုလက်ချောင်းထိတ်က လေးဖြင့်ပွတ်သပ်ဆော့ကစားပြီး မဝန့်ရဲကသူ့လက်ခလယ်ချောင်းကိုအရည်များနဲ့စေးစေးပျစ်ပျစ် ဖြစ်နေတဲ့ စီစီချန်းရဲ့ အဖုတ်တွင်းကိုထိုးသွင်းလိုက်တယ်၊ စီစီချန်းတကိုယ်လုံးဆပ်ကနဲတုန်သွား ပြီးမျက်စေ့ကိုပိတ်ကာအိပ်ယာခင်းကိုတအားဆုပ်ကိုင်ထားလေသည်၊ ဝန့်ရဲက အောက်ကိုလျှော ဆင်းလိုက်ပြီးအိစက်ညက်ညောလှတဲ့စီစီချန်းရဲ့ ပေါင်တန်နှစ်ခိုင်ကိုအသာဖြဲလိုက်ပြီး ရေချိုးပြီး ကာစမို့လပ်ဆပ်နေတဲ့စီစီချန်းရဲ့ အဖုတ်ကွဲကြောင်းကိုရှာစောင်းထက်ထက်နဲ့ထိုးသွင်းပြီး နွေးနွေး အိအိ အဖုတ်အတွင်းသားရဲ့ ကြားမှာ ထုတ်သွင်းတမ်းကစားနေပါတော့တယ်၊ မကြာပါဘူး စီစီ ချန်းတကိုယ်လုံးတောင့်တင်းပြီး တခါပြီးသွားခဲ့ပုံရပါတယ်၊ ဝန့်ရဲကတော့မနားတန်းဆက်မှုတ် နေလိုက်တာစီစီချန်းတောင့်တင်းနေတဲ့တကိုယ်လုံးပြန်ပျော့ကျသွားတဲ့အထိပါဘဲ၊ ခနနေမှစီစီ ချန်းကဝန့်ရဲကိုသူ့ကိုယ်ပေါ်ဆွဲတင်လိုက်ပြီး သူမအဖုတ်ရေတွေနဲ့ပေကျံနေတဲ့ ဝန့်ရဲ ပါးစပ်ကို သူမနူတ်ခမ်းအစုံနဲ့ ဖိကပ်စုပ်နမ်းလိုက်ပါတယ်၊ သူမကိုယ်တိုင်ဘဲပေါင်နှစ်လုံးထောင်ကားလိုက် ပြီးလက်တဖက်ကဝန့်ရဲ ရဲ့ ကွဲထွက်တော့မတတ်တင်းမာဖူးယောင်နေတဲ လီးကြီးကိုဆုတ်ကိုင် လိုက်ပြီးသူမရဲ့ အရည်စိုရွှဲပြီးဖေါင်းဖေါင်းလေးနဲ့မဟတဟဖြစ်နေတဲ့အဖုတ်နူတ်ခမ်းဝမှာတေ့ ပေးလိုက်ပါတယ်၊ဝန့်ရဲကစီစီချန်းရဲ့ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းဝမှာရောက်နေပြီဖြစ်တဲ့သူ့ရဲ့ လီးကြီးကို အလိုက်သင့်ဖိသွင်းပေးလိုက်ပါတယ်၊ အရည်တွေနဲ့ချောမွတ်နေပင်မဲ့လည်းဝန့်ရဲ ရဲ့ကြီးမား တုတ်ခိုင်လှသောလီးကြီးကြောင့်ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းနဲ့ဖြေးဖြေးချင်းသာဝင်သွားရာသည်၊ စီစီချန်းကတော့ ဝန့်ရဲ ရဲ့ နူတ်ခမ်းကိုအတင်းစုပ်ရင်းသူမရဲ့လက်သည်းများနဲ့ ဝန့်ရဲရဲ့ကြောပြင် ကိုကုတ်ခြစ်နေလေသည်၊ ဒါပေမဲ့အတွေ့အကြုံများသောဝန့်ရဲကစီစီချန်းအပျိုစင်မဟုတ်ဘူး ဆိုတာသိလိုက်သည်၊ စိတ်ထဲမှာလည်းနဲနဲတော့သက်သာသွားသည်၊ခနကြာအောင် သူ့ရဲ့လီးကြီး ကိုအရသာရှိလှသောစီစီချန်းရဲ့ အဖုတ်တွင်းမှာစိမ်ထားရာကတဖြေးဖြေးချင်း အသွင်းအထုတ် စလုပ်တော့သည်၊ စီစီချန်းကလည်းအားကျမခံအချက်ကျကျအောက်ကကော့ကာကော့ကာပေး နေလေသည်၊

....ဖွတ်..ဖွတ်..ရှး..ဖွတ်..ဖ..လွတ်..ရှး...

စီစီချန်းရဲ့ အဖုတ်ခေါင်းကစီးကြပ်နေပေမဲ့ နူးညံ့လှတဲ့အတွင်းသားများကြောင့် ဝန့်ရဲ လီးတ ချောင်းလုံးထိုးသွင်းထည့်လိုက်တိုင်းအရသာရှိလှပေသည်၊ ဝန့်ရဲက သူ့လီးကြီးဆွဲထုတ်လိုက်တိုင်း စီစီချန်းရဲ့ အဖုတ်အတွင်းသားတွေကကပါလာပြီးဒစ်ကြီးအဖုတ်ဝအရောက်မှာ စီစီချန်းခမျာ သူမရဲ့ အတွင်းသားတွေရောအူတွေအသဲတွေပါ ပါသွားတော့မလိုခံစားလိုက်ရသဖြင့် သူမရဲ့ ဖင်ကိုကော့

ပြီးလိုက်လိုက်လာလေသည်၊ အဲဒီအခါဝန့်ရဲ မှာဆောင့်ချရတာအားမရဖြစ်လာသည်၊ အဲဒါနဲ့ ဝန့်ရဲ ကစီစီချန်းရဲ့ စွံကားဖွံ့ထွားလှတဲ့တင်ပါးဆုံကြီး နှစ်လုံးကိုလက်နှစ်ဖက်နဲ့တဖက်တချက်စီဆုပ်ကိုင်ကာသူ့လီးကြီးဆွဲထုတ်တိုင်းစီစီချန်းရဲ့တင်ပဆုံကိုဆွဲဆုပ်ထားပြီးပြန်ဆောင့်အချမှာ ဆွဲမပေးလိုက်ဖြင့်အချက်ကျကျအားပါပါဆောင့်နေတော့ရာ စီစီချန်းခမျာ တအင်းအင်းနဲ့အရသာတွေ့နေရလေသည်၊သိပ်မကြာလိုက်ပါအောင့်အင်းထားသည်မှာကြာလှပြီဖြစ်သောဝန့်ရဲ ရဲ့လီးကြီးမှာ မထိန်းထားနိုင်တော့ဘဲ စီစီချန်းရဲ့ အတွင်းအကျဆုံးစောက်ခေါင်းထဲမှာပေါက်ကွဲ ပွင့်ထွက်သွားကာတထုတ်ထုတ်နဲ့ပူပူနွေးနွေးသုတ်ရည်များပန်းထွက် သွားပါတော့တယ်၊
(ဆက်ရန်)

၂၀။

ဝန့်ရဲနဲ့စီစီချန်းတို့နှစ်ယောက် နေ့ခင်းကတနေ့လုံးရှောက်သွားထားတာရယ် အားသွန်နွဲလိုက်ရတဲ့အချစ်ပွဲ ရယ်ကြောင့် တယောက်ကိုယ်တယောက်ဖက် ရင်းအိပ်ပျော်သွားလိုက်ကြတာ ဝန့်ရဲတယောက်ထူးခြားလှတဲ့အတွေ့အကြုံ တခုကြောင့်နိုးလာရပါတယ်၊သူ့ရဲ့ လီးကြီးမှာနွေးနွေးအိအိနဲ့စိုစိုစွတ်စွတ်ခံ စားရလို့ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့..
..အိုးစီစီ..
စီစီချန်းတယောက်သူ့လီးကြီးကိုငုံပြီးစုပ်ပေးနေတာကိုး၊ သူမရဲ့ ပါးစပ်နဲ့ လျှာတွေကအတွေ့အကြုံရှိ တာကိုဘယ်လိုမှငြင်းမရနိုင်ပါဘူး၊ သူမရဲ့ လျှာဖျားလေးနဲ့ သူ့ရဲ့ ဒစ်အရင်းအမြောင်းကိုရစ်ပတ်ဆွဲယူလိုက်ပြီးမှ သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းပါးပါးနဲ့ သူ့ရဲ့ လိန်တန်ကြီး ကိုငုံပြီးသာသာလေးဖိကာ ရှေ့တိုးနောက်ငင်လုပ်ပေးနေရာ ဝန့်ရဲ ခမျာဖင်ညှောင်ရိုးကပင်စိမ့်သွား သည်အထိအရသာခံစားနေရပေသည်၊တရေးနိုးလာပြီးအားပြည့်နေတဲ့ ဝန့်ရဲ လီးကြီးကလည်းစီစီချန်းရဲ့ ပါးစပ်ထဲမှာမာတင်းပြည့်ဖေါင်းလာပြီး မဆန့်အင်ကာဖြစ်လာတော့သူမကလက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်ပြီးထထိုင်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ပက်လက်ဖြစ်နေတဲ့ဝန့်ရဲကိုယ်ပေါ်ခွပြီးဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရာကကွဲ ဟလာတဲ့သူမရဲ့အဖုတ်ဝမှာတေ့ပြီးပေးလိုက်ပါတယ်၊ပြီးမှဖြေးဖြေးချင်းဖင် ထိုင်ချလိုက်ရာဝန့်ရဲ လီးကြီးမှာတအိအိနဲ့ဝင်သွားပါတော့တယ်၊ဝန့်ရဲကလည်း အောက်ကနေစီစီရဲ့ မို့မို့ဖေါင်းဖေါင်း အိတင်းနေတဲ့ရင်နှစ်မွှာကိုလက်နှစ်ဖက်နဲ့ စုံဆုပ်ကိုင်ပြီးအားမလိုအားမရဖြစ်ညှစ်လိုက်မိပါတယ်၊စီစီခမျာမှာတော့ အောက်ကအဖုတ်ထဲစီးစီးကျပ်ကျပ်ထိုးဝင်လာတဲ့ဝန့်ရဲ လီးကြီးရဲ့ဒဏ်နဲ့ အပေါ်ကနို့အုံကိုဖြစ်ညှစ်လိုက်တဲ့ဝန့်ရဲ လက်ဒဏ်တို့ကြောင့်တချက်တော့ အားကနဲဖြစ်သွားပေမဲ့ခံစားနေရတဲ့ကာမအာရုံကလည်းကောင်းလှတာကြောင့် မိန်းခံရင်းကသူမရဲ့ နို့ကိုနယ်နေတဲ့ဝန့်ရဲ လက်နှစ်ဘက်ကိုဘဲအားပြုကိုင်ကာ သူမဖင်ကြီးကိုကြွလိုက်ထိုင်ချလိုက်ဖြင့်သူမအဖုတ်ဖြင့်ဝန့်ရဲလီးကြီးကိုပြန်လိုး နေပေတော့သည်၊ဝန့်ရဲကလည်းအောက်မှပင့်ကာပင့်ကာဆောင့်ပေးနေပေရာ များမကြာမီမှာပင် စီစီတယောက်တကိုယ်လုံးဆပ်ဆပ်တုန်ကာပြီးသွားရှာ

ပါတော့သည်၊စီစီမှာဝန့်ရဲကိုယ်ပေါ်ကိုယ်မှောက်ချလိုက်ပြီးဝန့်ရဲကိုတင်း
ကြပ်စွာဖက်ကာမောဖြေနေသဖြင့်ဝန့်ရဲကစီစီ့ကျောပြင်လေးကိုအသာအယာ
ပွတ်သပ်ပေးနေလေသည်၊သို့သော်ညားလည်းဝန့်ရဲမှာတော့ကာမကုန်အထွတ်
အထိတ်ကိုမရောက်သေးသဖြင့်သူ့လီးကြီးမှာသံချောင်းကြီးပမာစီစီချန်းရဲ့
အဖုတ်အတွင်းသားနုနုလေးတွေဖျစ်ညစ်ပေးနေတာခံစားနေရရှာသည်၊
ဝန့်ရဲကစီစီချန်းအမောဖြေတာစောင့်ရင်းစီစီချန်းရဲ့တင်ပဆုံကြီးတွေကိုဆုပ်ညှစ်
ပေးနေလိုက်သည်၊စီစီချန်းအမောပြေလောက်မှဖက်ရက်သားကုတင်ပေါ်မှာ
တဖက်ကိုလိမ့်လိုက်တော့စီစီချန်းအောက်ပြန်ရောက်သွားသည်၊ထိုအခါကျမှ
ဝန့်ရဲကဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပြီးစီစီချန်းရဲ့ ဒခေါက်ကွေးနှစ်ခုကိုသူ့ပုခုံးတဖက်
တချက်မှာထမ်းတင်လိုက်တော့စီစီချန်းဖင်ကြီးကြွတက်လာလေသည်၊ ဝန့်ရဲ
ကသူ့မာတောင်နေတဲ့လီးကြီးကိုဆွဲမထုတ်ဘဲသူလက်နှစ်ဘက်ကိုစီစီချန်းရဲ့
တင်ပါးဘေးတဖက်တချက်မှာထောက်ပြီးသူခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုဆန့်
ထုတ်လိုက်ကာလိုးဖို့အားယူရင်းစီစီချန်းရဲ့ မျက်နှာလေးကိုငုံ့ကြည့်မိလေသည်၊
သူ့ကိုနွမ်းယဲ့ယဲ့အပြုံးနဲ့ ပြန်ကြည့်နေတဲ့ စီစီချန်းရဲ့ မျက်နှာလေးကချွေးလေး
တွေစို့လို့နီရဲရဲလေးနဲ့ ချစ်ချင်စရာလေးဖြစ်နေတာမို့နဖူးလေးကိုတချက်ရွှတ်ခနဲ
နမ်းလိုက်ပြီးသူ့လီးကြီးကိုစအဝင်အထွက်လုပ်ပါတော့တယ်၊စီစီရဲ့ စောက်ရည်
တွေနဲ့ရွှဲနေလို့ရှောရှောရှူရှူဝင်ထွက်နိုင်ပေမဲ့တောင်ငူရွှေပျောသီးလိုလုံးပါတ်
တုတ်တုတ်အလျှား၇လက်မလောက်ရှည်ပြီးအပေါ်ယောင်ယောင်လေးကောက်
နေတဲ့ဝန့်ရဲလီးကြီးကြောင့်စီးကျပ်နေပါသေးတယ်၊ဝန့်ရဲကတချက်တချက်
အားရပါးရဆောင့်ချလိုက်တိုင်းစီစီချန်းခမျာအင့်ကနဲအင့်ကနဲမျက်နှာလေးရှုံ့
မဲ့သွားရပါတယ်၊ဝန့်ရဲရဲ့ ဥအတွဲကလည်းစီစီချန်းရဲ့ ဖင်ဝကိုတဖတ်ဖတ်နဲ့
ရိုက်သံမြည်နေပါတယ်၊
..ဖွတ်..ရှူး..ဖွတ်..ဖတ်..ဖတ်..
..အား..အင့်..အင့်..
မကြာခင်မှာဘဲဝန့်ရဲလည်းအရှိန်တက်လာပြီးဆောင့်တဲ့နှုန်းမြန်လာသလို
စီစီချန်းကလည်းအားမလိုအားမရနဲ့ဝန့်ရဲ လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကိုဆုပ်ကိုင်
ပြီးအောက်ကနေပြန်ကော့ပေးနေပါတော့တယ်၊အရှိန်ပြင်းပြင်းအချက်၂၀
လောက်ဆောင့်အပြီးမှာတော့စီစီချန်းတကိုယ်လုံးတောင့်တင်းပြီးဝန့်ရဲရဲ့
လက်မောင်းကိုကုပ်ဆွဲထားသလိုဝန့်ရဲကလည်းသူ့လီးကြီးစီစီချန်းရဲ့
အဖုတ်အတွင်းအဆုံးဝင်နိုင်သလောက်ဖိကပ်ပြီးသုတ်ရည်အမြောက်နဲ့
တထုန်းထုန်းပစ်ခတ်နေပါတော့တယ်၊

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးခနတာအမောဖြေနေကြပြီးတော့ ရေချိုးခန်းထဲ
သွားရေဆေးကြသည်၊ဘိုက်ဆာလာကြသဖြင့် တခုခုစားမယ်
အပြင်ထွက်ကြတော့မနေ လေးသကြ်န်ကစည်ကားနေတုန်း၊စီစီချန်းက
ဝန့်ရဲရဲ့ လက်မောင်းတဖက်ကိုသမီးရီးစားလို တွယ်ဖက်ပြီးလိုက်လာသည်၊
သန်ကြပ်တိုင်ပြိုင်နေကြတဲ့မဏ္ဍပ်တခုနားမှာမြီးရှည်ဝယ်စားကြပြီးအလုပြ
ကားတွေထိုင်ကြည့်ကြသည်၊စီစီချန်းကဝန့်ရဲဘေးနားကပ်ထိုင်ပြီး ကိုယ်လေး

ကိုမှီထိုင်လာသဖြင့်ဝန့်ရဲကစီစီချန်းပုခုံးလေးကိုအသာဖက်ထားပြီးသူ့ရင်ခွင်ထဲအသာထွေးထားလိုက်သည်၊
..ဟော့ငရဲ..
..ဘာလဲ..
..နင့်ကိုငါချစ်တယ်..
ဝန့်ရဲမှာနူတ်စွံ့နေသည်၊သူစီစီကိုတော့သနားသည်ဒါပေမဲ့သူ့မှာချစ်စိတ်တော့မဝင်မိ၊လိုးရတာတော့အားပါးတရရှိသည်၊စီစီကဆက်ပြောနေသည်၊
..ငါ့ကိုနင်ချစ်စရာမလိုပါဘူးချစ်လည်းမချစ်နဲ့..ငါနင့်ကိုယူလို့လည်းမရဘူး..
..ငါ့ပါပါးကပြောထားတယ်ရီးစားထားချင်ထားတဲ့ဒါပေမဲ့သူတို့ပေးစားတဲ့သူဒါမှမဟုတ် တရုတ်ဘဲယူရမယ်တဲ့..ငါကကျောင်းပြီးတာနဲ့တိုင်ဝမ်က အမျိုးတွေဆီသွားရမှာ..
ဝန့်ရဲတော်တော်စိတ်ပေါ့သွားသည်၊စီစီချန်းကိုတော့သူခင်ပါသည်ဒါပေမဲ့ဘဝကြင်ဖေါ်အနေနဲ့တော့စဉ်းစားလို့မရတာအမှန်၊သူငုံ့ပြီးစီစီချန်းရဲ့ ပါးလေးကိုရွှတ်ကနဲနမ်းလိုက်သည်၊
..ငါလည်းနင့်ကိုချစ်ပါတယ်ဒါပေမဲ့မောင်နှမလိုချစ်တယ်၊..
..အန်မယ်တော်ပါခုနဟော်တယ်ခန်းထဲမှာတုန်းကမောင်နှမလိုလား..
..အဲဒါကတော့တမျိုးလေ အတွေ့အထိကိုး..
..အလကားငါစတာပါကွာ..နင်လည်းသတိထားမိမှာပေါ့ဒါငါ့ရဲ့ ပထမဆုံးမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို..
..ငါသိတယ်နင်တော်တော်ကျွမ်းတာဘဲ..ဘယ်တုန်းထဲကလုပ်ဘူးတာလဲ..
..ပြောရရင်တော့ဇာတ်လမ်းကအရှည်ကြီးဘဲ..နင်နားထောင်ချင်လို့လား..
.....
(ဆက်ရန်)

မဆက်ခင်..
ကျနော့်စာတွေကြုံလို့ဖတ်မိကြတဲ့ညီတော်နောင်တော်၊ညီမတော်အမတော်နာဖတ်ပရိတ်သပ်အပေါင်းတို့ကောနားထောင်ချင်ကြပါလားခင်ဗျား၊ ပေးထားတဲ့ခေါင်းစဉ်အပြင်ဘက်ရောက်သွားမလားလို့ပါ၊ဒါပေမဲ့ပြန်တွေးကြည့်လိုက်တော့လည်း၊ မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းတို့၊မဟာတို့လိုစာအုပ်မှမဟုတ်တာဘဲဂရုစိုက်စရာမလိုပါဘူးလို့တွေးမိတာဘဲ၊ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ။

၂၁။သရေပေါ်အိပ်သရေနားစားသူ၊

(ကဲနားထောင်ချင်ချင်မချင်ချင်ကျနော်ကတော့ပြောတော့မယ်စီစီချန်းအကြောင်းကို၊အသက်တော့သိပ်ငယ်လို့မရဘူးဗျို့၊ ကဘာအနောက်ဘက်ကနိုင်ငံတွေမှာကဥပဒေနဲ့မလွတ်ဘူးဆိုတော့။)

စီစီချန်းတို့မိဘတွေကပထမကတော့နယ်က၊ စီစီချန်းအကိုကြီးမွေး

ပြီးမှရန်ကုန်တက်လာကြတာ၊ပြီးတော့ကုန်စုံဆိုင်လေးဖွင့်ရှန်းကန်ရင်းနဲ့စီစီချန်းအမရယ်၊စီစီချန်းရယ်ညီမလေးရယ်၃ ယောက်ကရန်ကုန်မှာမွေးတယ်၊နောက်တော့အကိုအကြီးဆုံးကအိမ်တောင်ကျပြီးစီးပွားခွဲထွက်သွားတယ်၊အမကလည်း၁၀တန်းမှာဘဲပညာရေးကရပ်သွားပြီးစက်ချုပ်သင်တန်းတွေတက်ပြီးအိမ်မှာဘဲလာအပ်တဲ့လူတွေဟာချုပ်တဲ့အလုပ်လုပ်တယ်၊စီစီချန်းနဲ့သူ့ညီမလေးကျတော့စာတော်လို့ကျောင်းဆက်ထားတယ်၊ဗမာပြည်ကလည်းသူ့အဖိုးတွေပြည်ကြီးကဝင်လာကာစတုန်းကလိုစီးပွားရေးလုပ်လို့မကောင်းတော့ဘူး၊ တိုင်ဝမ်ရောက်သွားတဲ့ပါပါးရဲ့ညီအကိုမောင်နှမဝင်းကွဲတွေကလည်းခေါ်နေတယ်၊ပါပါးကပထမတော့မသွားချင်ဘူးနောက်တော့စီစီချန်းနဲ့ညီမလေးတို့ဘွဲ့ရမှသွားမယ်လို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊

အတိုချုံးပြောရရင်တော့စီစီချန်းဒေသကောလိပ်ရောက်တဲ့အချိန်လောက်မှာပေါ့ပါပါးတို့အရင်နေခဲ့တဲ့နယ်ကရပ်ဆွေရပ်မျိုးလိုခင်တဲ့ပေါက်ဖော်ကြီးတယောက်စီစီချန်းတို့အိမ်မှာသောင်တင်နေတယ်၊တိုင်ဝမ်မှာရှိတဲ့သူ့သားသမီးတွေနောက်လိုက်ဖို့ကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်မထွက်ရသေးလို့အိမ်မှာနေပြီးစောင့်နေတယ်၊တကယ်တော့သူ့သားနဲ့ စီစီ့အမနဲ့လည်းပေးစားမလို့ကြံနေကြတာ၊အဲဒါနဲ့အလကားနေရင်းအတူတူအိမ်မှာစီစီချန်းတို့ညီအမနှစ်ယောက်ကိုတရုတ်စာသင်ပေးတယ်၊အဲဒီဦးဟုတ်လီကအသက်၅၀လောက်ရှိပြီပါပါးနဲ့ရွယ်တူလောက်ပေါ့၊စီစီချန်းတို့အိမ်ကနှစ်ထပ် အောက်ထပ်ကကုန်စုံဆိုင်နဲ့မီးဖိုချောင်၊အပေါ်ထပ်မှာအိပ်ခန်းနှစ်ခန်းနဲ့ဧည့်ခန်း၊ အဲဒီဧည့်ခန်းမှာဘဲအမကစက်ချုပ်တယ်၊စီစီတို့အားတဲ့အချိန်မှာဧည့်ခန်းထဲကကြမ်းပြင်မှာဘဲစားပွဲပုလေးချပြီးစာလုပ်ကြတယ်၊တခါတလေလည်းစီစီတို့ညီအမနှစ်ယောက်စလုံး၊တခါတလေလည်းတယောက်စီတရက်ကိုတနာရီလောက်တော့ဦးဟုတ်လီနဲ့တရုတ်စာသင်ကြရတယ်၊စီစီကအိမ်နေရင်းဆိုဂါဝန်ဘဲဝတ်လေ့ရှိတော့ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်လေးတွေကဝါဝင်းနေတာဆိုတော့ဖျာဘူးကြီးတွေအတွက်သရည်တများများဖြစ်စရာပေါ့၊ဦးဟုတ်လီစာသင်တိုင်းသူ့အနားအရမ်းကပ်သလိုဘဲလို့တော့စီစီကထင်မိသည်၊တခါတလေစာသင်ရင်းနဲ့သူ့လက်ဝါးကြီးစီစီ့ပေါင်ပေါ်အမှတ်တမဲ့လိုနဲ့တင်ထားလေ့ရှိတယ်၊စီစီကလည်းသွေးသားဆူဖြိုးစအရွယ်ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ရဲ့ အထိတွေ့ဆိုတော့ရင်ထဲမှာဘာလိုလို ပေါင်ခွဆုံမှာယားတားတား၊စီစီ့စိတ်ထဲမှာတော့ဦးဟုတ်လီကြီးကိုရိုးရိုးကြီးဘဲလို့ထင်တာပေါ့၊

တနေ့စီစီကျောင်းပြန်လာတာစောလို့နေ့ခင်းစားသောက်ပြီးတော့စားပွဲခုံလေးချပြီးဦးဟုတ်လီနဲ့တရုတ်စာသင်ဖို့လုပ်တယ်စထိုင်တာနဲ့ဦးဟုတ်လီလက်ကစီစီ့ပေါင်ပေါ်ရောက်နေပြီ၊စီစီ့အမစက်ချုပ်နေတဲ့နေရာကဆိုစားပွဲကွယ်နေလို့မမြင်ရဘူး၊နောက် လေးငါးဆယ်မိနစ်လောက်ကြာတော့ဦးဟုတ်လီရဲ့လက်ကစီစီ့ဂါဝန်အောက်ကပေါင်လုံးတုတ်တုတ်လေးပေါ်ရောက်နေပြီ၊စီစီတယောက်ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲမသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီးစာကိုဘဲငုတ်ဖတ်မိနေတယ်၊စီစီတယောက်ငြိမ်နေပြီးဘာမှအသံမထွက်တော့ဦးဟုတ်လီကပိုရဲလာပြီးစီစီရဲ့ပေါင်ရင်းအတွင်းသားအထိလက်ချောင်းထိပ်

နဲ့ပွတ်သပ်ကစားပေးနေတော့စီစီ့အပျိုစင်အဖုတ်လေးမှာအလွန်ယားယံလာပြီးအရည်
များပင်စိမ့်ကျလာပြီးအတွင်းခံလေးခွဆုံတခုလုံးရွှဲစိုကုန်တော့သည်၊ဦးဟုတ်လီရဲ့ လက်
ကြီးက ဂဏန်းတွားတွားပြီးစီစီ့စိုရွှဲနေသောအဖုတ်လေးနားရောက်လာတော့စီစီခများ
ကြောက်လန့်ပြီးသူမရဲ့လက်ကလေးနဲ့ဦးဟုတ်လီရဲ့ လက်ကြီးကိုရွှေ့မတိုးနိုင်အောင်ဖိ
ထားလိုက်တယ်၊ဒါပေမဲ့ရှက်လွန်းလို့ဦးဟုတ်လီရဲ့ မျက်နှာကိုမကြည့်ရဲစာအုပ်ကိုသာ
ငုံ့ဖတ်နေလိုက်ပါတယ်၊ဦးဟုတ်လီလည်းခနနေတော့လက်လျှော့လိုက်ပုံရပါတယ်စီစီရဲ့
ပေါင်တွင်းသားလေးကိုတချက်ဆုပ်ညှစ်လိုက်ပြီးလက်ပြန်ရုတ်သွားပါတယ်၊အဲဒီညက
စီစီအိမ်မက်ထဲမှာဦးဟုတ်လီကြီးရဲ့လက်ဝါးကြီးနဲ့သူ့အဖုတ်လေးကိုပယ်ပယ်နယ်နယ်
ပွတ်သပ်နေတာခံရပြီးအရည်တွေတဖြန်းဖြန်းစီးကျလာရပါတယ်၊
အဲဒီလိုနဲ့စီစီကသူ့မိဘတွေကိုပြန်မတိုင်ဘူးဆိုတာသိသွားတာနဲ့ဦးဟုတ်လီရဲတင်းလာလိုက်
တာအမြဲတန်းစီစီရဲ့ပေါင်းအတွင်းသားလေးကိုပွတ်ပေးလာတာနောက်ဆုံးတော့စီစီ့အဖုတ်
ပေါ်ရောက်လာတော့တာပေါ့၊ပထမတော့စီစီ့စိုရွှဲနေတဲ့အတွင်းခံဘောင်းဘီပေါ်ကဘဲအဖုတ်
အကွဲကြောင်းလေးကိုပွတ်သပ်ဆော့ပေးတယ်၊နောက်တော့အတွင်းခံဘောင်းဘီရဲ့ ပေါင်
အရင်းသရေမျှော့ကြိုးအောက်ကလက်လျှိုပြီးသူ့လက်ချောင်းကြီးတွေနဲ့ စီစီ့အဖုတ်နှုတ်ခမ်း
သားနုနုလေးတွေကိုပယ်ပယ်နယ်နယ်သမတော့တာပါဘဲ၊စီစီ့ခများသူ့အမမကြားအောင်နှုတ်
ခမ်းကိုက်ပြီးအောင့်အင်းခံနေရတာပေါ့၊
တနေ့တော့စီစီအမသူ့စက်ချုပ်ဖို့လိုတဲ့ပစ္စည်းတွေသွားဝယ်နေလို့အိမ်ပေါ်ထပ်မှာဘယ်သူမှ
မရှိကြဘူး၊ စီစီကကျောင်းကပြန်လာလို့အိမ်နေရင်းအဝတ်အစားတွေလဲပြီးလို့အခန်းထဲက
ထွက်မလို့ပြင်တုန်းအခန်းဝမှာဦးဟုတ်လီဗြုန်းကနဲပေါ်လာပြီးစီစီ့ကိုအခန်းထဲအတင်းပြန်
တွန်းခေါ်သွားတယ်၊စီစီကရုတ်တရက်မို့အငိုက်မိသွားပြီးကုတင်ပေါ်ကိုယ်တပိုင်းလဲကျသွား
တယ်၊ဦးဟုတ်လီကညာဘက်လက်နဲ့စီစီ့ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကိုဖိထားပြီးဘယ်ဘက်လက်က
ဂါဝင်အောက်အတွင်းခံဘောင်းဘီပေါ်ကနေစီစီ့အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကိုအုပ်ကိုင်လိုက်
တယ်၊စီစီ့ကိုယ်တိုင်ကလည်းတရုပ်ဟတ်တနီမလေးလို့ပြောရမလားမသိဘူး၊ဦးဟုတ်လီရဲ့
လက်ကြီးသူမအဖုတ်လေးပေါ်ခနလေးပွတ်လိုက်တာနဲ့အဖုတ်လေးကအရည်တွေစိမ့်ထွက်
လာခဲ့သည်၊ဦးဟုတ်လီလက်ချောင်းတွေကစီစီ့အတွင်းခံဘောင်းဘီခွဆုံကိုဘေးဖယ်ပြီးအဖုတ်
နှစ်ခမ်းသားတွေကိုပွတ်သပ်ပေးပြီးလက်ချောင်းကြီးတချောင်းကစီစီ့အပျိုစင်စောက်ခေါင်းထဲ
ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါသည်၊.....

ဝန့်ရဲမှာစီစီ့ဇာတ်လမ်းနားထောင်ရင်းမှသူ့လီးကြီးပုဆိုးအောက်မှထိန်းမနိုင်သိမ်းမရမာတောင်
လာသဖြင့်စီစီ့ကိုသိုင်းဖက်ထားသောလက်ဖြင့်နို့လုံးလုံးလေးကိုတချက်ဖြစ်လိုက်ပြီး..
..ဇာတ်လမ်းကနားထောင်လို့ကောင်းတယ်တည်းခိုခန်းမှာပြန်ပြီးဆက်ကြရအောင်..
စီစီကဝန့်ရဲကိုမျက်စောင်းတချက်ထိုးလိုက်ပြီးဝန့်ရဲဘိုက်ခေါက်ကိုလိမ်ဆွဲလိုက်ခါ
..အောင်မယ်မသိဘူးများမှတ်လို့လား..ငကဲ..
အဲဒီလိုနဲ့

(တည်းခိုခန်းပြန်ရောက်မှဆက်ရအောင်)
၂၂။ အတိတ်ရဲ့အရိပ်

ဦးဟုတ်လီကြီးကအဲဒီလိုလုပ်တာလား..
တည်းခိုခန်းပြန်ရောက်လို့အခန်းတခါးပိတ်ပြီးတာနဲ့ ဝန့်ရဲ့ စီစီ
ထမိန်ကိုဆတ်ကနဲဆွဲချွတ်ချလိုက်ရာမှဝင်းကနဲပေါ်လာသောပေါင်
လုံးတုတ်တုတ်ခွဆုံမှစိုရွှဲနေပြီဖြစ်သောအတွင်းခံဘောင်းဘီကိုဘေးဖယ်
သူ့လက်ခလယ်ချောင်းကိုစီစီ့အဖုတ်ခေါင်းထဲထိုးထည့်ရင်းမေးလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်၊စီစီကပြုံးပြုံးလေးဖြင့်ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်ပြီးဝန့်ရဲလည်ကုတ်
ကိုသိုင်းဖက်ရင်းသူမနှုတ်ခမ်းနီနီလေးနဲ့ဝန့်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းအစုံကိုဖိကပ်လိုက်သည်၊
ဝန့်ရဲကသူ့လက်ချောင်းကိုစီစီ့အဖုတ်ထဲအသွင်းအထုတ်လုပ်ပေးရင်းက
..အဲဒါလုပ်ပြီးတော့တက်လုပ်တော့တာဘဲလား..
..ဟင့်အင်းဘယ်လုပ်လို့ရမလဲ အောင်ထပ်မှာပါပါးနဲ့မာမားကရှိသေးတယ်..
..ငါကတခါမှအတွေ့အကြုံမရှိတဲ့သူဆိုတော့ခနလေးနဲ့ပြီးသွားတယ်လေ..

နောက်တော့ဦးဟုတ်လီကြီးကလစ်ရင်လစ်သလိုဘဲပေါ်တင်နိူက်တော့တာဘဲ
တနေ့မှာဘာကြောင့်မှန်းတော့ငါမမှတ်မိတော့ဘူးအိမ်မှာသူနဲ့ငါနှစ်ယောက်ထဲ
ဘဲကျန်ခဲ့တယ်ငါအိမ်ပေါ်တက်အိမ်းကျီလဲနေတုန်းသူကအောက်ထပ်ကဆိုင်
သံဘာဂျာတခါးကိုပိတ်ပြီးအပေါ်တက်လိုက်လာတာငါလည်းအငိုက်မိသွားတယ်
ငါကသူအောက်မှာဆိုင်စောင့်နေရလို့အပေါ်တက်မလိုက်လာနိုင်ဘူးလို့အထင်နဲ့
အေးအေးဆေးဆေးအဝတ်အစားလဲနေတုန်းသူအခန်းထဲဝင်ချလာတာပေါ့၊
ငါကထမိန်ရင်လျှားကြီးနဲ့သူကငါ့ကိုကုတင်ပေါ်တွန်းချလိုက်တော့ငါပက်လက်
လန်အလဲမှာငါကရှက်ရှက်နဲ့ငါ့ရင်ဘတ်ကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့အုပ်ပြီးပိတ်ထားတာ
ဦးဟုတ်လီကြီးကအောက်ဘက်ကထမိန်ကိုခါးထိလှန်တင်ပြီးငါ့ပေါင်နှစ်လုံးဖြဲပြီး
အဖုတ်ကိုကုန်းရက်တော့တာပါဘဲ၊ငါလဲတခါမှမကြုံဘူးတာထွန့်ထွန့်လူးသွားတာပေါ့
ငါမှာမကြုံစဖူးထူးကဲလှတဲ့အရသာကြောင့်အဖိုးကြီးရဲ့ဆံပင်တွေကိုဆုပ်ကိုင်ပြီးငါ့အဖုတ်
နဲ့သူ့မျက်နှာတခုလုံးကော့ပြီးပွတ်လိုက်မိတယ်၊သူလည်းအားမရတော့ဘူးထင်တယ်
ကုတင်ဘေးမှာဘဲပုဆိုးကိုကွင်းလုံးပုံချွတ်ချလိုက်ပြီးမာတောင်ထနေတဲ့သူ့လီးကြီးကို
ငါ့ရဲ့အပျိုစင်စောက်ပါတ်နုနုလေးမှာတေ့ပြီးထိုးသွင်းလိုက်တာဘာဘဲ၊ပထမဆုံးအချက်
မှာဗျစ်ကနဲမြည်သွားပြီးနာလွန်းလို့သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကိုငါလက်နှစ်ဘက်နဲ့ဆောင့်တွန်းချ
လိုက်တယ်၊အဖိုးကြီးကလည်းအပါးသူ့လီးကြီးနဲ့ဆောင့်အလိုးမှာတချိန်ထဲဘဲငါ့ရဲနို့နှစ်လုံး
ကိုသူ့လက်နဲ့တဖက်တချက်ကိုင်ရင်းဆွဲညှစ်ထားတော့ငါသူ့ကိုဘယ်လိုမှခွာထုတ်လို့မရဘူး
ဖြစ်နေတယ်၊သူကငါအနာပြေလောက်အောင်ခနစောင့်ပြီးမှဖြေးဖြေးချင်းအဝင်အထွက်စလုပ်
တော့တယ်၊အဲဒီတော့လည်းကောင်းလာလိုက်တာငါလက်နဲ့သူ့ခါးကိုတောင်ကိုင်ဆုပ်ထားမိ
တယ်၊ငါ့အကြောအခြင်တွေရှုတ်တရက်တောင့်တင်းသလိုဖြစ်သွားတဲ့အချိန်သူလည်းတောင့်
တင်းသွားပြီးသူ့လီးကြီးကိုငါ့အဖုတ်လေးထဲမညှာမတာအဆုံးထိဆောင့်သွင်းချလိုက်ပြီးငါ့
အဖုတ်ခေါင်းအတွင်းထဲမှာအရည်ပူပူတွေ ပန်းထွက်လာတာခံစားလိုက်ရတာပေါ့..
..အိုး..စူးစူးရယ်..

ဝန့်ရဲတယောက်လည်းမနေနိုင်တော့ပါစီစီချန်းရဲ့ ပေါင်လုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေးနှစ်လုံးကိုပုခုံးတဖက်
တချက်မှာထမ်းရင်းမြောက်တက်လာသောဖင်ဆုံကြီးတွေအလယ်ကနီတာရဲအဖုတ်လေးကိုသူ့

ဇရာမလီးကြီးထိုးထဲ့ကာအားပါးတရဆောင့်နေလေတော့ရာမကြောခင်မှာဘဲလီးကြီးမှာအလွန်ယားယံလာပြီးသုတ်ရည်များတထုတ်ထုတ်နဲ့ပန်းထွက်သွားရလေတော့သည်၊
..ကောင်းလိုက်တာစီစီရယ်..

..ဟော့ဝန့်ရဲဘာတွေအိမ်မက်မက်နေတာလဲမိတင်တောင်ပြီးသွားပြီ.. စီစီကမေးနေတယ် ညနေဘယ်အချိန်လာခေါ်မှာလဲတဲ့...

(ဆက်ရန်)

၂၃။ စီစီချန်းနဲ့ပြန်တွေ့ခြင်း။

ဝန့်ရဲတယောက်စီစီတည်းခိုရာ စတန်းဖို့လမ်းပေါ်က SWISSOTEL THE STAMFORD ကိုတနာရီလောက်စောပြီးရောက်လာခဲ့လေသည်၊ သူမောင်းလာသောတိတ်လျှောင်ရဲ့ကားကိုဟော်တယ်မှာဘဲလေးကိုအပ်လိုက်ပြီး လော်ဘီမှာစီစီ့နာမည်ပြောပြီးဖုန်းခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်၊အိပ်ဇက်ကတစ်ကလပ်ရှမ်းဖြစ်သဖြင့်စီစီကခွင့်ပြုမှသာဟော်တယ်ဝန်ထမ်းတဦးကအခန်းဝအထိလိုက်ပို့ပေးသည်၊ဝန့်ရဲကဘောက်ဆူးတရွက်သူ့လက်ထဲထည့်ပေးရင်းအခန်းတခါးခေါက်လိုက်သည်၊ပိုးသားပျော့ပျော့ညဝတ်အိန်းကျီဝတ်ထားသောစီစီကတခါးဖွင့်ပေးတာနဲ့ဝန်ရဲကစီစီ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုသိုင်းဖက်လိုက်တယ်၊လက်တဖက်ကတခါးကိုတွန်းပိတ်လိုက်တယ်၊ပြုံးစစနဲ့သူ့ကိုမခို့တရို့ကြည့်နေတဲ့စီစီရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံကိုသူ့နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိကပ်နမ်းလိုက်တယ်၊စီစီကသူ့ရဲ့ခါးဘတ်ကိုချွတ်နေတုန်းသူကလည်းစီစီရဲ့ပိုးသားပဂျားမားကိုပုခုံးပေါ်ကအသာလှန်ပြီးကြမ်းပြင်ပေါ်ပုံချလိုက်တယ်၊ ဒီတခါဝါးကနဲဖြစ်သွားရတာကတော့ဝန့်ရဲပေါ့၊စီစီရဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကသူမှတ်မိထားတာထက်အများကြီးကြီးပြီးကျွဲကော်သီးကြီးနှစ်လုံးလိုဘဲတင်းရင်းမို့မောက်နေတယ်ပြီးတော့ခါးကျင်ကျင်လေးအောက်ကဖြောင့်စင်းနေတဲ့ပေါင်တန်နဲ့ကျစ်လစ်ပြီးကားစွင့်နေတဲတင်ပါးဆုံကြီးတွေကစီးထားတဲ့လေးလက်မဒေါက်မြင့်ဖနပ်ကြောင့်လားမသိအပေါ်ကိုမြင့်တက်ပြီးအနောက်ဖက်ကိုတောင်နဲနဲကောက်နေသလိုဘဲ၊ဝန့်ရဲကစီစီရဲ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုင်ထားတဲ့လက်ကိုတင်ပါးဆုံကြီးတွေပေါ်လျှောချလိုက်ပြီးသူ့လက်ဖဝါးတွေနဲ့အိစက်နေတဲ့တင်ပါးလုံးကြီးတွေကိုအားရပါးရဆုပ်နယ်ပေးရင်းပါးစပ်ကလည်းဖွံ့ထွားလှတဲ့ရင်နှစ်မွှာထိတ်ကထောင်မတ်နေတဲ့နို့သီးခေါင်းတွေကိုအားရပါးရစုပ်ပစ်လိုက်တော့လူးသွားရတာကစီစီပါ၊သူမလက်ကလည်းဝန့်ရဲဘောင်းဘီချွတ်လိုက်လို့အတွင်းခံဘောင်းဘီအောက်ကထောင်ထနေတဲ့လီးကြီးကိုဆွဲထုတ်ပြီးပွတ်သပ်ပေးနေပါတယ်၊ဝန့်ရဲကသူ့ဖိနပ်နဲ့ ဘောင်းဘီတွေကိုကန်ချွတ်လိုက်ပြီစီစီ့ကိုအိစက်ညက်ညောပုံရတဲ့မွေ့ယာကြီးနားကိုတွန်းသွားပါတယ်၊ကုတင်နားရောက်တော့စီစီကဒူးတဖက်ထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီးဝန့်ရဲလီးကြီးကိုသူနှုတ်ခမ်းလွှာပွင့်လွှာဖူးနဲ့ငုံစုပ်လိုက်ပါတယ်၊ဝန့်ရဲရဲ့ ဒစ်ကိုသူမရဲ့သွားလေးနဲ့မနာတနာလေးကိုက်လိုက်ပြီးလျှာထိတ်ကလေးနဲ့ဝန့်ရဲ လီးထိတ်အကွဲကြောင်းလေးကိုထိုးထိုးပေးလိုက်ရာ ဝန့်ရဲခမျာယားတွန့်တွန့်လေးခံစားရတယ်နောက်တော့

ဒစ်ထိတ်ကွမ်းသီးခေါင်းကိုငုံပြီးတစစ်စစ်နဲ့စုပ်ပေးနေရာဝန့်ရဲခများကောင်းလွန်းလှသဖြင့်စီစီချန်းရဲ့ပုခုံးထောက်ရုံလေးရှည်သောဆံပင်အုပ်ကိုလက်ချောင်းထိုးသွင်းဆုပ်ကိုင်ရင်းကုတင်ပေါ်ထိုင်ချလိုက်မိသည်၊နောက်အိစက်ညက်ညောလှသောမွေ့ယာပေါ်မှာဝန့်ရဲကပက်လက်လှန်ချလိုက်ပြီးစီစီချန်းရဲ့ပုလွေအစွမ်းကိုအရသာခံနေလေသည်၊စီစီကလီးကြီးကိုငုံစုပ်နေရင်းကဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးသူမလျှာပြားဖြင့်လီးချောင်းအောက်ပိုင်းကိုဝှေးဥအစပ်နားမှစကာဒစ်အဖျားအထိလှန်ရက်ပေးနေပြီးဥကြီးကိုပါတချက်တချက်စုပ်ပေးလေရာဝန့်ရဲလီးကြီးမှာတင်းမာဖောင်းကျွနေပေတော့သည်၊မကြာပါဘူးစီစီလည်းမနေနိုင်တော့ဘဲကုတင်ပေါ်တက် ဝန့်ရဲပေါ်ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီးသူမရဲ့အဖုတ်ဝမှာဝန့်ရဲလီးကြီးကိုတေ့ပြီးထိုင်ချလိုက်လေတော့သည်၊

ဗျစ်..အီး.အား..

ဝန့်ရဲကလည်းသူ့အပေါ်မှတက်ခွဆောင့်နေသောစီစီရဲ့ တုန်ခါနေသောနို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလဖဝါးနှစ်ဖက်နဲ့အားရပါးရဆုပ်ချေပေးနေပေရာ စီစီခများအသက်ရှူမြန်လာပြီးဆောင့်ရင်းဆောင့်ရင်းနဲ့တဆတ်ဆတ်တုန်ကာဝန့်ရဲပေါ်မှောက်ချလိုက်ပြီးတချီပြီးသွားလေတော့သည်၊အခုမှအရှိန်ရလာသောဝန့်ရဲက တချီပြီးသွားသဖြင့်သူ့အပေါ်မှောက်ကျလာသောစီစီကိုဖက်ပြီးတချက်နမ်းလိုက်ကါဖင်ဘူးတောင်းထောင်ခိုင်းလိုက်သည်၊စီစီ့ဖင်ကြီးနှစ်လုံးမှာဖြူဖွေးဝင်းဝါလျှက်သေးကျင်သောခါးလေးမှကားထွက်လာပုံမှာဘူးသီးခြောက်စာဘူးတောင်းနဲ့တူလှပေသည်၊ဝန့်ရဲကစီစီ့စောက်ရည်များဖြင့်စိုရွှဲချော်မွတ်နေသောသူ့လီးကြီးကိုအဖုတ်ခေါင်းထဲမှဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးတင်ပါးဆုံအကွဲချောင်းအလယ်မှအပေါက်ညိုလေးကိုတေ့ပြီးဖိသွင်းလိုက်ရာ..

အား..အမေ့..ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ..ငရဲရ..

နင်ကလည်းဖင်ချတာအခုမှခံဘူးတာကျနေတာဘဲ...

..ငါ..ဖင်အလိုးမခံရတာကြာပြီးကွ..မင်းလီးကြီးကလည်းအဆမတန်ကြီးတာကို..

စကားတပြောပြောပြောနေရင်းကဝန့်ရဲကအသွင်းအထုတ်လုပ်နေသဖြင့်စီစီခံနိုင်လောက်ပုံရတာနဲ့ဝန့်ရဲကစီစီ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုလက်နှစ်ဖက်နှင့်စုံကိုင်ကာတဖုန်းဖုန်းဆောင့်လေတော့သည်၊တအားဆောင့်ချလိုက်တိုင်းဝန့်ရဲဆီးခုံကအိကနဲအိကနဲဖိမိလို့ဆပ်ကနဲဆပ်ကနဲတုန်တုန်ခါသွားတဲ့စီစီ့တင်ပဆုံကြီးတွေကြောင့်ဖင်လိုးနေရတာအလွန်အရသာရှိလှပေသည်၊သိပ်အကြာကြီးမဆောင့်ရပါဘူးဝန့်ရဲလီးကြီးကအလွန်ယားယံလာပြီးသုတ်ရည်များစီစီ့ဖင်ခေါင်းထဲထုတ်ကနဲထုတ်ကနဲပန်းထွက်သွားရလေတော့သည်၊ ဝန့်ရဲလက်နှစ်ဖက်ကလည်းဖင်ဘူးတောင်းထောင်ထားလို့အောက်ကိုတွဲကျနေတဲ့စီစီ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ရင်းလီးကြီးထဲကအရည်ကုန်ခန်းသွားသည်အထိညှစ်နေမိတော့သည်၊

(ဆက်ရန်)

၂၄။

ဝန့်ရဲနဲ့ စီစီချန်းတို့ ဖဲမွေ့ယာကြီးပေါ်မှာ တယောက်နဲ့တယောက်ထွေးဖက်

ထားကြရင်းမှရေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များဖလှယ်မိကြသည်၊
စီစီချန်းက အာအိုင်တီကပြီးတော့တိုင်ဝမ်ကိုမိသားစုနဲ့အတူရွှေ့သွားပြီး မိဖ
သဘောတူတဲ့ တိုင်ဝမ်လူမျိုး တရုပ် မီလျံနာအဖိုးကြီး နဲ့ယူလိုက်တယ်၊
ရခါစကသူကအသက်၂၀ကျော် သူ့ယောက်ကျားက၅၀ကျော်ဆိုတော့
သူ့ကိုဘာမှလုပ်မခိုင်းဘူး သမီး၂ယောက်ရတယ်၊သမီး၂ယောက်မွေးပြီး
တော့စီစီချမ်းလည်းပျင်းလာတာနဲ့သူ့ယောက်ကျားပိုင်တဲ့ကုပဏီတခုမှာ
အီးအိုဝင်လုပ်တယ်၊ထုံးစံအတိုင်းငွေရှိတဲ့မိန်းမတွေလုပ်ကြသလိုခလေး
မွေးထားလို့အရုပ်ဆိုးနေတဲ့ဗိုက်သားကိုမော်ဒယ်မတွေလိုချောမွတ်သွား
အောင်ဆာဂျရီလုပ်တယ်၊နဂိုလ်တုန်းကအေကပ်(ပ)လောက်ဘဲရှိတဲ့နို့ကို
စီကပ်(ပ)လောက်ကြီးအောင်ပြင်လိုက်တယ်၊ပါစင်နယ် ထရိန်နာနဲ့ လေ့
ကျင့်ခန်းတွေလုပ်တယ်၊ သွားတွေကတော့ယောက်ကျားမရခင်ထဲက
ဘရေ့(စ်)ဆွဲထားခဲ့လို့ညီညာလှပနေတာပေါ့၊ဝန့်ရဲကဒါကြောင့်မို့ငါထင်
သားဘဲနင့်ဘော်ဒီကပါဖက်ဖြစ်နေပါတယ်လို့၊စီစီကမျက်စောင်းတချက်
ထိုးလိုက်ပြီးသူ့နို့ကြီးတွေကိုဆုပ်ချေဆော့ကစားနေတဲ့ဝန့်ရဲလက်ကို
ဆွဲဆိတ်လိုက်ကာဇာတ်လမ်းဆက်သည်၊ သမီးနှစ်ယောက်စလုံးကအ
ခုအမေရိကားမှာ သူ့ယောက်ကျားရဲ့ ညီမ မိသားစုရဲ့ အိမ်မှာနေပြီး ကျောင်း
တက်နေကြတယ်၊
.. နင့်သမီးတွေကဘယ်အရွယ်ရောက်နေကြပြီလဲ..
..တယောက်က၂၀ တယောက်က၁၆နှစ်လေ..နင့်သားကရော..
..ငါ့သားမောင်မောင်ရဲက အခု၁၇နှစ်လေ ၁၀တန်းပြီးလို့ငါတောင်ဘာလုပ်
ပေးရမှန်းမသိဘူး.နင်သိတဲ့အတိုင်းဘဲငါတို့နိုင်ငံမှာပညာရေးက..ငါတော့
ဒီစင်ကာပူမှာလာထားမလားလို့..မေလေးရဲ့ တူမ တယောက်လည်းဒီမှာ
ကျောင်းလာတက်နေတယ်လေ..
..အောင်မလေးဟယ်နင်ကလည်းဒီစင်ကာပူများဘာထူးမှာမို့လို့ နိုင်ငံခြား
ထားမဲ့အတူတူတော့အမေရိကားဘဲသွားထားလိုက်ပါတော့ နင်လည်းတတ်
နိုင်တာဘဲ ဟိုကကိစ်စတွေငါ့တာဝန်ထားလိုက်..
..တကယ်လားငါလည်းစိတ်ဝင်စားပါတယ်ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ..
အဲဒီလိုနဲ့ သူတို့ဒင်နာသွားမစားခင်အားရပါးရတချီဆွဲကြပြီးတော့ဒင်နာ
မှာပလန်ချလိုက်ကြတယ်၊စီစီချန်းကလည်းသမီးတွေအခြေအနေသွားကြည့်
ဖို့အမေရိကားသွားမှာဆိုတော့ဝန့်ရဲကိုအလည်ဗီဇာလျှောက်ပြီးသူနဲ့တခါတည်း
လိုက်ပြီးမောင်မောင်ရဲအတွက်ကျောင်းထားဖို့လိုအပ်တာတွေစုံစမ်းရင်းသူလည်း
(လိုး)အဖေါ်ရ၊ ဒေါ်မေလေးကတော့လိုက်လို့မရ ဗမာပြည်ပြန်ပြီး စီးပွားရေးတွေ
ပြန်ကွပ်ကဲရအုန်းမယ်၊....အဲလို..အဲလိုနဲ့.....

ဒေါ်မေလေးတယောက်ဗမာပြည်ပြန်ရောက်ခဲ့ပါရော..
ရောက်ရောက်ချင်းသူတို့စင်ကာပူသွားနေတုန်းကင်းကွာသွားခဲ့သော ကိစ်စဝိတ်စ
တွေကိုလိုက်လုပ်၊ဦးဝန့်ရဲ အလုပ်တွေပါလုပ်ပေးနေရသဖြင့် အလုပ်တွေရှုတ်ကာ
နယ်မှအိမ်ပြန်ရောက်နေပြီဖြစ်တဲ့မောင်မောင်ရဲနဲ့တောင်ကောင်းကောင်းစကားမပြော

ဖြစ်ခဲ့၊၄–၅ရက်ကြာပြီးလုပ်ငန်းတွေပုံမှန်ပြန်လည်ပတ်သွားမှဘဲနောက်ဆုံးစိတ်ဒုံး
ဒုံးချလိုက်တော့မှတကိုယ်လုံးနုံးခွေသွားပြီးအိမ်ပြန်ရောက်လို့ရေမိုးချိုးပြီးဧည့်ခန်း
တီဗီရှေ့ဆိုဖါပေါ်မှာလဲအိပ်တီဗီကြည့်နေရာကမေးခနဲအိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်၊ ဘယ်
လောက်ကြာအောင်အိပ်ပျော်သွားလဲတော့မသိသူနိုးလို့မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့
သူ့ခြေရင်းဖက်ကဆိုဖါမှာထိုင်နေတဲ့မောင်မောင်ရဲကိုတွေ့လိုက်ရတယ်၊လှမ်းနုတ်ဆက်
မလို့လုပ်ပြီးမှမောင်မောင်ရဲကသူမျက်လုံးပွင့်လာတာတောင်သတိမထားမိဘဲတနေရာ
ကိုစူးစိုက်ကြည့်နေတာတွေ့လိုက်လို့မျက်လုံးကိုပြန်ပိတ်လိုက်ပြီးမျက်တောင်စဥ်းကြား
ကချောင်းကြည့်လိုက်တယ်၊ လက်စသပ်တော့သူအရမ်းအိပ်မောကျသွားတဲ့အချိန်မှာ
သတိမထားလိုက်ဘဲသူ့ရဲ့ ထမိန်စကလှန်တက်ပြီးဒူးခေါင်းနားထိရောက်နေတာကို
သူကြည့်နေတာကို နာဘူးလေး အဖေတူလေး၊ အဖေတူလေးဆိုမှသူတို့စင်ကာပူခရီး
တလျှောက်သူတခါမှအလုပ်မဖြစ်ခဲ့ဘူးလေ၊ကိုကိုရဲကလည်းဘာတွေအလုပ်ရှုပ်နေ
မှန်းမသိဘူးခါတိုင်းဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး..တွေးရင်းနဲ့သူ့အဖုတ်ကနဲနဲယားလာသလိုဘဲ၊
နောက်ဟိုးတခါကယောက်ခမကြီးအသုဘတုန်းကသူ့အိပ်ယာထဲမှာမမနဲ့မောင်မောင်ရဲ
တို့အလုပ်ဖြစ်သွားတာ(မဖတ်ရသေးသူများ–မောင်မောင်ရဲရဲ့ဘဝဇာတ်ကြောင်း–၁–ရှု)
သတိရပြီးအဖုတ်တွင်းမှာအရည်နဲနဲစွတ်စိုလာသလိုဘဲ၊ ကောင်လေးကိုနဲနဲတော့ကြည့်
စားလိုက်အုန်းမှဘဲလို့တွေးပြီးအိပ်နေရင်းအနေအထားပြောင်းသလိုနဲ့ဒူးတဘက်ကိုထောင်
လိုက်သည်၊ဒူးထောင်လိုက်ပြီးပေါင်ရင်းမှာလေအေးကနဲတချက်ဖြစ်သွားမှသူကမန်းကတန်း
ရေချိုးပြီးတော့ခနနေအိပ်ယာဝင်တော့မှာဘဲလေလို့တွေးပြီးအတွင်းခံမဝတ်ထားမိတာသတိရ
မိတယ်၊အခုမှတော့မထူးတော့ပါဘူးလေဟုတွေးကာမျက်ခွံကြားမှမောင်မောင်ရဲရဲ့လှုပ်ရှားမှု
တွေကိုချောင်းကြည့်နေလိုက်သည်၊

(ဆက်ရန်)

၂၅။

ကျနော်ရန်ကုန်ကိုမပြန်ချင်ပြန်ချင်နဲ့အချိန်တန်လို့သာပြန်လာခဲ့ရတာ၊နယ်မှာခံစား
ခဲ့ရတဲ့စည်းဇိမ်တွေကိုအိမ်မက်လိုဘဲဖြစ်နေခဲ့ရတယ်၊မယုံနိုင်လောက်အောင်ကံ
ကောင်းလှစွာဘဲအပျိုကြီးတရားသူကြီးမရဲ့ ပန်းဦးပန်ခဲ့ရတယ်၊ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး
ကြီးမေကိုလည်းအဝစားခဲ့ရပြီး တောသူမလေးမခိုင်ကိုလည်းဗျင်းခဲ့ရသေးတယ်၊
အချိုပေါ်သကာလောင်းလိုက်တာကတော့ကြီးမေနဲ့တရားသူကြီးမညီအမနှစ်
ယောက်ကိုတပြိုင်ထဲကုတင်တခုထဲမှာဘေးချင်းယှဥ်ပြီးဆော်ခဲ့ရတာပါဘဲ၊
ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့လောလောဆယ်စားစရာကမရှိ၊ အိမ်နီးနားကတတန်းထဲ
အတူတူကောင်မလေးဘဲဘာလိုလိုညာလိုလိုနဲ့ပြီတီတီ၊ဒါပေမဲ့ချက်ချင်းကြီးစား
ဖို့ကမလွယ်သေး၊ငတ်နေတာကြာပြီမို့လို့ညီတော်မောင်ကထမိန်စမြင်တိုင်း
ခေါင်းထောင်ထချင်နေလို့ငါးဦးကော်မတီနဲ့တွေ့ပေးချင်ပေမဲ့ တကယ့်အမှန်အကန်
တွေစားဘူးတာဆိုတော့အလကားလွတ်ပစ်ရမှာနှမျောနေမိတယ်၊
ဒီနေ့တော့ဟိုကောင်မလေးကိုနောက်သလိုပြောင်သလိုနဲ့ဖင်ကိုင်ခေါင်းကိုင်လုပ်ပြီး
ဆက်လုပ်ဖို့အခြေအနေမပေးတာမို့တောင်ပြန်ဘဝနဲ့အိမ်ပြန်လာခဲ့ရတယ်၊အိမ်ရောက်

လို့ဧည့်ခန်းမှာတီဗီအသံကြားလို့သွားကြည့်လိုက်တော့လားလား မေမေလေးတယောက်တီဗီရှေ့ကဆိုဖါပေါ်မှာနူစ်နူစ်ချိုက်ချိုက်အိပ်မောကျနေတာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်၊ဒူးပေါ်အထိလှန်တက်နေတဲ့ထမိန်ကြောင့်မြင်နေရတဲ့တုတ်တုတ်ဖွေးဖွေးခြေသလုံးတွေကြောင့်ကျနော့်ရင်ထဲဒိန်းကနဲဖြစ်သွားတယ်၊ကျနော့်ခေါင်းထဲမှာဒီခြေသလုံးမျိုးငါမြင်ဘူးပါတယ်လို့တွေးမိပြီးဒိုင်းကနဲလည်းအဖြေချက်ချင်းရှာတွေ့သွားတယ်၊မေမေလေးကကြီးမေရဲ့ညီမ၊ အန်တီစောစောရဲ့အမဘဲဟာကို၊ ဟိုညီအမနူစ်ယောက်စလုံးကိုယ်လုံးတီးနဲ့အကြိမ်ပေါင်းများစွာမြင်ခဲ့ပြီးပြီဘဲ၊သူတို့ညီအမတွေကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ဆင်တာကိုအခုမှဘွားကနဲသတိထားမိသွားတယ်၊ ကျနော်မေမေလေးရဲ့ ခြေရင်းနားကဆိုဖါပေါ်မှာအသာထိုင်ချလိုက်ပြီးမေမေလေးရဲ့ကိုယ်လုံးကိုမျက်စေ့အရသာခံရင်းစိတ်မျက်လုံးနဲ့အဝတ်အစားတွေချွတ်ကြည့်နေမိတယ်၊အဲဒီအချိန်မှာဘဲမေမေလေးရဲ့ မျက်လုံးဖတ်ကနဲပွင့်လာတာကိုကျနော့်မျက်လုံးအစွန်းကမြင်လိုက်ရတယ်ကျနော့်မျက်လုံးလွဲလိုက်ဖို့လည်းနောက်ကျသွားပြီမို့လို့မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီးမေမေလေးရဲ့ခြေသလုံးသားတွေကိုဘဲအတွေးတခုထဲမြုပ်နေသလိုဘာလိုလိုနဲ့ဆက်ကြည့်နေလိုက်တယ်၊မေမေလေးမျက်လုံးပြန်မိတ်သွားတာကိုသတိထားမိလိုက်တယ်၊ခနနေပြီးမေမေလေးတကယ်နိုးလာတာမဟုတ်ဘူးဆိုရင်ကျနော်ထပြေးတော့မယ်လို့ကြံနေတုန်းမေမေလေးကအိပ်နေရာကအနေအထားပြောင်းသလိုနဲ့ဒူးထောင်လိုက်တော့ ထမိန်ကဟောင်းလောင်းဖြစ်သွားပြီးကျနော့်နေရာကဆိုပေါင်ခွဆုံမှာအမွေးရိတ်ထားလို့ပြောင်နေတဲ့စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းအထိကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီးတွေ့နေရတာပေါ့၊ခနနေရင်ထပြေးတော့မယ်လို့ကြံထားတဲ့ကျနော်အခုတော့မျက်တောင်ခတ်ဖို့တောင်မေ့သွားရတယ်၊ ဝင်းဝါစိုပြေလှတဲ့အသားအရည်နဲ့ တောင့်တောင့်တင်းတင်းခြေသလုံးပေါင်တန်တွေကကျနော့်လိုဆာနေတဲ့ကောင်မပြောနဲ့ဘယ်ပုရိသမဆိုအဖျားကြီးသွားမှာဘဲ၊အမွှေးပြောင်အောင်ရိတ်ထားတဲ့အဖုတ်ကိုနိုင်ငံခြားမဂ်ဂဇင်းတွေထဲကပုံတွေကလွဲရင်ဒါပထမဆုံးအပြင်မှာတွေ့ဖူးတာဘဲ၊ကိုယ်ကြည့်ကောင်းတာကအရေးမကြီးဘူး တော်ကြာမေမေလေးနိုးသွားလို့လက်ပူးလက်ကျပ်မိသွားပြီးအဖေ့တိုင်လိုက်မှအိမ်ပေါ်ကခေါင်းနဲ့ဆင်းနေရအုန်းမယ်.....ဒါနဲ့နေပါအုန်း..ခေါင်းထဲမှာအတွေးတခုဖြတ်ကနဲပေါ်လာတယ်၊အခုနတုန်းကမေမေလေးမျက်လုံးတချက်ပွင့်လာသလိုဘဲ၊နောက်တော့ဒူးထောင်လိုက်တယ်ကျနော့်တုန်းကလည်းမခိုင်ကိုမမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီးလီးလှန်ပြခဲ့တာသွားသတိရမိတယ်၊မေမေလေးများငါ့ကို....အတွေးတွေမီးခိုးလျှောက်လိုက်သလိုဆက်သွားရင်းကမေမေလေးရဲ့ပိတ်ထားတဲ့မျက်ခွံကိုမသိမသာလေ့လာကြည့်လိုက်တယ်၊မျက်ခွံ၂လွှာကနည်းနည်းပုံမှန်တော့မဟုတ်သလိုဘဲ၊ပုဆိုးချုံထဲကဖွားဘက်တော်ကလည်းဆန်ဒပြနေလေရဲ့ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖုံးမနိုင်ဖိမရနဲ့သူ့ခေါင်းထဲကဦးနှောက်နဲ့စဉ်းစားခိုင်းနေလေရဲ့၊သူတို့ညီအမ၃ယောက်ရှိတာ၂ယောက်ကိုကျနော်လိုးခဲ့ရပေမဲ့ မေမေလေးကျတော့တမျိုးကြီးဗျ၊ဟိုညီအမနူစ်ယောက်ကိုစိတ်ထဲမှာတစိမ်းလိုထားလို့ရပေမဲ့မေမေလေးကျတော့မရဘူးဗျ၊ကျနော်ငယ်ငယ်လေးထဲကအိမ်မှာအတူနေခဲ့ပြီးကျနော့်ကိုလည်းသားအရင်းလိုဂရုစိုက်ခဲ့တော့ကိုယ်လည်းတကယ်မိသားစုလိုဘဲစိတ်ထားခဲ့တယ်၊အခုမှအရသာသိသွားလို့လူသားစားခြင်တဲ့ကျားလိုမိန်းမမြင်တိုင်းလုပ်ခြင်နေတော့တာဘဲ၊နောက်တခုကသူတို့ညီအမတွေထဲမှာမေမေလေးကအသွက်ဆုံးအရာ

ရာကိုဦးဆောင်ရဲရဲဝန့်ဝန့်လုပ်တတ်သူ၊အရပ်ကလည်းမြင့်တယ်၊ကြီးမေနဲ့အန်တီစော
တို့ကကျနော်ထက်အရပ်နိမ့်ပေမဲ့မေမေလေးကကျနော်နဲ့အရပ်တူတူလောက်ရှိတယ်၊အချိုး
အဆစ်ကလည်းသူတို့ညီအမတွေထုံးစံအတိုင်းလှမှလှဆိုတော့၊စွန့်စားကြည့်ဖို့ဆုံး
ဖြတ်လိုက်တယ်၊ကျနော်မေမေလေးအိပ်နေတဲ့ဆိုဖါခြေရင်းနားကိုသွားပြီးဒူးထောက်
ထိုင်ရင်းကလှန်နေတဲ့ထမိန်အောက်ကိုအနီးကပ်ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်၊ပြောင်နေအောင်
ရိတ်ထားလို့ဖေါင်းမို့နေတဲ့အဖုတ်အကွဲကြောင်းနဲ့အလယ်ကပန်းနုရောင်ရင့်ရင့်ခတ်
တွန့်တွန့်ပွင့်လွှာလေးနှစ်ခြပ်ကဖူးဖူးထနေလေရဲ့ဗျ၊ကျနော်ငုံ့ပြီးကြည့်နေတဲ့အချိန်
တွင်းမှာဘဲပဲစိသာသာလောက်ရှိတဲ့အရည်ကြည်လုံးလေးတလုံးနှုတ်ခမ်းလွှာကြား
ကနေအောက်ကိုစီးကျလာတာတွေ့လိုက်ရတယ်၊ဘယ်ကဘယ်လိုဝင်လာတဲ့ရဲစိတ်
လည်းတော့မသိဘူးကျနော့်လက်ဖဝါးကဟောင်းလောင်းပွင့်နေတဲ့ထမိန်အောက်က
နေမေမေလေးရဲ့ပေါင်တွင်းသားနုနုပေါ်ရောက်သွားတယ်၊အသားချင်းစထိတဲ့အချိန်
မှာမေမေလေးရဲ့ကိုယ်ဆပ်ကနဲတချက်တုန်သွားတာသတိထားမိတယ်၊ဒါပေမဲ့လုံးဝ
မလှုပ်ရှားဘူးအဲဒါနဲ့ကျနော်ကပေါင်အတွင်းလားနုနုလေးကိုပွတ်သပ်ပေးပြီးပေါင်
ရင်းအထိတိုးသွားရင်းဖူးယောင်ထနေတဲ့အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကိုဖွဖွလေးအုပ်
ကိုင်ပြီးပွတ်ပေးလိုက်တော့..အင့်ကနဲအသံသဲ့သဲ့မေမေလေးနှုတ်ခမ်းကအသံထွက်
လာပြီးမျက်လုံးကိုတင်းတင်းကြီးပိတ်ထားတာတွေ့ရတယ်၊ကျနော့်လက်ဖဝါးမှာလည်း
စိုထိုင်းထိုင်းစေးကပ်ကပ်နဲ့စမ်းမိတယ်၊ကျနော်လက်ဖျားထိတ်ကလေးနဲ့မေမေလေးရဲ့
အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကိုရွရွလေးပွတ်သပ်ဆော့ကစားလိုက်တော့မေမေလေးပါးစပ်
ကိုတင်းတင်းစိထားပြီးအသက်ရှူသံပြင်းလာတာကိုသတိထားမိတာပေါ့၊ကျနော်လည်း
အဲဒါမီးစိမ်းပြတာဘဲလို့ယူဆလိုက်ပါတယ်၊မေမေလေးရဲ့ထမိန်ကိုအစကကိုင်လုံးပြီး
ဗိုက်ပေါ်အထိလုံးတင်လိုက်တယ်၊ပြီးတော့ပေါင်တချောင်းကိုမပြီးခြေဖဝါးတဖက်ကို
ဆိုဖါအောက်ချလိုက်တော့မေမေလေးတယောက်ဆိုဖါပေါ်မှာပေါင်ဖြဲပြီးပက်လက်လှန်
အိပ်နေသလိုဖြစ်သွားလေရဲ့၊အဲဒီတော့မှကျနော်ကမေမေလေးရဲ့ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာလက်
ထောက်လိုက်ပြီးကွဲဟဖေါင်းကြွနေတဲ့အဖုတ်ပြင်ပေါ်မှာလျှာအပြားနဲ့ခွေးထန်းလျှက်ရက်
သလိုသုံးခါလောက်ပင့်ရက်ပစ်လိုက်တယ်၊မေမေလေးရဲ့ပါးစပ်ကရှူးကနဲလေစုပ်လိုက်သံ
ထွက်လာပြီးဆိုဖါသရေကိုသူ့လက်ချောင်းတွေနဲ့ကုပ်ဆွဲထားတာတွေ့ရတယ်၊ဒီတခါတော့
ကျနော်ကခေါင်းကိုစောင်းလိုက်ပြီးမေမေလေးရဲ့အဖုတ်နှုတ်ခမ်းလွှာဖတ်တွန့်တွန့်လေးနှစ်
ဖတ်ကိုတဖတ်ချင်းဆွဲစုပ်ပေးလိုက်တယ်နောက်တော့တဆက်ထဲဘဲလျှာထိပ်လေးနဲ့အဖုတ်
နှုတ်ခမ်းတလျှောက်တို့ထိကစားရင်းဖုတုတုလေးဖြစ်နေတဲ့စောက်စိလေးကိုပါထိုးနက်တိုက်
ခိုက်လိုက်တယ်၊

..ဟင့်....အင်းအင်း.....အူး...ကျွတ်ကျွတ်..........

နောက်တော့စောက်ရည်တွေတစိမ့်စိမ့်ထွက်လာနေတဲ့စောက်ခေါင်းထဲကျနော့်လျှာကိုမာ
တောင့်ထားပြီးဝင်နိုင်သမျှဝင်အောင်ထိုးထည့်ပေးရာမေမေလေးကအားမလိုအားမရကျနော့်
ဆံပင်ကိုဆုပ်ကါအဖုတ်ဆီဆွဲသွင်းရုံမကသူမရဲ့ဖင်ကြီးကိုပါကော့ပေးလာသဖြင့်ကျနော့်
မှာအသက်ကိုမနည်းလုရှူလိုက်ရတယ်၊မကြာပါဘူးမေမေလေးတကိုယ်လုံးတောင့်တင်း
သွားပြီးတချီပြီးသွားပြီဆိုတာကျနော်သိလိုက်တယ်၊မေမေလေးကျနော့်ခေါင်းကိုဖိထား
တဲ့လက်တွေဖြေလျှော့လိုက်မှကျနော့်မှာအသက်ကိုမှန်မှန်ပြန်ရှူရင်းအမောဖြေလိုက်ရတယ်၊
....ဂူး...

(ဆက်ရန်)

၂၆။

ကျနော်အသက်ရှူဝလို့ကြည့်လိုက်တော့မေမေလေးကပေါင်နှစ်ချောင်းဖြဲကားပြီးပက်လက်ဆိုဖါပေါ်မှာမလှုပ်မရှားရှိနေပေမဲ့အပေါ်ပိုင်းမှာတော့သူမခုနတုန်းကအနန်းထားတဲ့ခေါင်းအုန်းပျော့လေးကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့ကိုင်ပြီးမျက်နှာပေါ်အုပ်ထားတာတွေ့လိုက်ရတယ်၊ရှက်လို့ထင်တယ်၊အတော်ပါဘဲကျနော်လည်းမျက်နှာနဲနဲပူသလိုဖြစ်နေတာဆိုတော့၊အခုမေမေလေးကိုယ့်ကိုမမြင်ရဘူးဆိုတော့မပြီးသေးတဲ့ကိုယ့်ကိစ်စလွတ်လွတ်လပ်လပ်ဆက်လုပ်ရတော့မှာပေါ့၊ကျနော့်ကိုယ်ပေါ်ကအိန်းကျီလုံချည်အကုန်လုံးချွတ်ပြီးမေမေလေးရဲ့ပေါင်ကြားမှာမတ်တတ်ရက်လိုက်တယ်၊ကျနော့်ဖွားဘက်တော်ညီလေးကမာတင်းပြီးထိုးထိုးထောင်ထောင်နဲ့ပေါ့၊ကျနော်မေမေလေးရဲ့ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကိုလက်နဲ့မပြီးသူ့ရင်ဘတ်ပေါ်ဖိတွန်းလိုက်တော့မေမေလေးရဲ့အဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းကြီးကကွဲအာထွက်လာတယ်၊ကျနော့်ထောင်မတ်နေတဲ့လီးကြီးရဲ့ငှက်ပျောဖူးထိတ်နဲ့အဖုတ်နှစ်ခမ်းသားကိုအသာထိုးခွဲလိုက်ပြီးခေါင်းမြုတ်သွားအောင်ဖိသွင်းလိုက်တယ်၊အခုနကမှပြီးထားလို့စောက်ရည်တွေနဲ့ရွှဲနေလို့ချောချောမွေ့မွေ့ဝင်သွားပေမဲ့လို့စီးစီးလေးဗျ၊ကျနော့်ရဲ့ညီတော်မောင်တချောင်းလုံးကိုနွေးထွေးစွာဆီးကြိုပေးနေတဲ့အတွင်းသားနူးညံ့ညံ့ကအရသာရှိလိုက်တာအရင်းထိဝင်သွားပြီးကျနော့်ငွေးဥကမေမေလေးရဲ့ဖင်ကြားကိုသွားရိုက်မိတော့မှအဆုံးရောက်သွားတာသိလိုက်ရတယ်၊မေမေလေးကသူခြေထောက်ကိုဆန့်လိုက်ပြီးကျနော့်ရဲ့ဖင်အနောက်မှာသူ့ခြေကျင်းနှစ်ခုကိုဖမ်းချိတ်ထားလိုက်တယ်၊အဲဒီတော့ကျနော့်လက်နှစ်ဘက်ကအားသွားတယ်လေ၊အဲဒါကြောင့်ကျနော်ကမေမေလေးရဲ့ခါးဘေးကဆိုဖါပေါ်လက်တဘက်ကိုထောက်အားပြုပြီးကျနော့်လိန်တန်ကြီးကိုမေမေလေးအဖုတ်ခေါင်းထဲဖြေးဖြေးခြင်းစအဝင်အထွက်လုပ်တော့တာပေါ့၊အားနေတဲ့လက်တဘက်ကမေမေလေးဝတ်ထားတဲ့ရှပ်အိန်းကျီ(မေမေလေးကအိမ်နေရင်းယောက်ကျားရှပ်အိန်းကျီပုံစံမျိုးတွေတခါတလေဝတ်လေ့ရှိတယ်)ကြယ်သီးတွေကိုအောက်ကနေတလုံးချင်းဖြုတ်လာခဲ့တယ်၊ကြယ်သီးတွေအကုန်ကျွတ်သွားလို့အောက်ကအသားရောင်ဘရာဇီယာကဖွင့်ထွားပြီးကုန်းရုံးထတော့မလိုတွန်းကန်ပြီးအန်ထွက်မတတ်ဖြစ်နေတဲ့အသားစိုင်တောင်နှစ်လုံးကိုမနိုင်ရင်ကာစည်းနှောင်ထားတာတွေ့လိုက်ရတယ်၊ကျနော်ကကျောအောက်ကိုလက်လျှိုပြီးဘရာဇီယာဂျိတ်ကိုဖြုတ်တော့လည်းမေမေလေးကအလိုက်တသိဘဲကျောလေးကိုကော့ပေးတယ်၊မျက်နှာပေါ်ကခေါင်းအုံးကိုတော့မဖယ်သေးဘူး၊ဒါကအကြောင်းမဟုတ်ပါဘူးဘရာဇီယာကျွတ်သွားလို့ဘွားကနဲခုန်ထွက်လာသလိုတုန်ခါနေတဲ့မေမေလေးရဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကကျနော့်ကိုလောလောဆယ်အလုပ်ရှုတ်စေခဲ့လို့ပါဘဲ၊ကျနော့်လိန်ချောင်းကြီးကိုအားရပါးရဆောင့်ဆောင့်သွင်းလိုက်လို့တုန်ခါလှုပ်ယမ်းနေတဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့တဖက်တလုံးစီဆုပ်နယ်ရင်းကမာတောင်နေတဲ့နို့သီးခေါင်းညိုညိုလေးနှစ်ခုကိုကျနော့်ပါးစပ်ကတလှည့်စီအားရပါးရစုတ်ပေးလိုက်တော့မေမေလေးလည်းငြိမ်မနေနိုင်တော့ပါဘူး၊သူကိုင်ထားတဲ့ခေါင်းအုန်းကိုလက်လွှတ်ပြီးတော့

ကျနော့်ရဲ့ခေါင်းကိုသူ့လက်နှစ်ဘက်နဲ့အုပ်ကိုင်ရင်းသူမရဲ့ဖင်ကိုကျနော့်ရဲ့ဆောင့်ချက်နဲ့အပြိုင်ကော့ပေးနေပါတော့တယ်၊ကျနော်ကလိန်ချောင်းကြီးကိုဒစ်ပေါ်တဲ့အထိဆွဲထုတ်ပြီးမှနို့ကြီးနှစ်လုံးကိုဆုပ်ကိုင်အားယူပြီးတအားဆောင့်ထည့်လိုက်ရင်မေမေလေးရဲ့ပါးစပ်ကအင့်ကနဲအသံလေးထွက်ထွက်လာပါတယ်၊မေမေလေးကလည်းမခေဘူးဗျ၊ကျနော့်လီးကြီးကိုဆွဲထုတ်လိုက်လို့သူ့အဖုတ်ဝကျွတ်လုဆဲဆဲရောက်တာနဲ့သူကကျနော့်ဖင်နောက်မှာချိတ်ထားတဲ့သူ့ခြေထောက်တွေနဲ့ကျွတ်မသွားအောင်ထိန်းထားပြီးကျနော်အဆောင့်သူကလည်းဆွဲသွင်းပေးသဗျ၊အဲဒီလိုအတိုင်အဖေါက်ညီညီနဲ့ဆောင့်လိုက်လိုးလိုက်ကြတာအရှိန်တော်တော်ရလာတော့ကျနော့်လီးကြီးလည်းမာတင်းယားယံလာပြီးပြီးခါနီးမှာမေမေလေးတကိုယ်လုံးတောင့်တင်းသွားပြီးကျနော့်ဆံပင်တွေကိုဆုပ်ဆွဲလိုက်ပြီးသူ့ခြေတွေကိုလည်းကုပ်သွင်းထားလိုက်တော့ကျနော့်မှာကိုးလိုးကန့်လန့်နဲ့ပြီးခါနီးမှလီးလဲဆွဲထုတ်လို့မရ၊မေမေလေးပြီးသွားပြီဆိုတာသိလိုက်တော့လည်းသူ့အားရပါးရခံစားပါစေတော့ဆိုပြီးကျနော့်ရဲ့ပေါက်ကွဲတော့မတတ်ဖေါင်းကြွနေတဲ့လီးကြီးမေမေလေးရဲ့စောက်ဖုတ်ထဲမှာဘဲမြှုံ့စိမ်ထားလိုက်ရပါတယ်၊ဒါပေမဲ့မေမေလေးစောက်ခေါင်းထဲကအတွင်းသားတွေကကျနော့်လီးကြီးကိုပွစိပွစိနဲ့လက်ဖဝါးနုနုလေးနဲ့ဆုပ်ပေးနေသလိုဖြစ်တော့အရသာရှိလိုက်တာသုတ်ရည်တောင်ထွက်ကျတော့မလိုဖြစ်သွားတယ်၊ဒါပေမဲ့ကျနော်ကစိတ်တင်းထားတယ်တတ်သလောက်မှတ်သလောက်ပညာလေးနဲ့ကိုယ့်စအိုကြွက်သားရှုံ့ချီပွချီလုပ်ပြီးထိန်းထားတယ်၊မေမေလေးကိုကျနော့်ရဲ့အကောင်းဆုံးအစွမ်းပြပြီးစွဲသွားစေခြင်လို့လေ၊မကြာပါဘူးမေမေလေးတကိုယ်လုံးပျော့ကျသွားတယ်၊အခုနကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်းလိုးဆောင့်ကြတဲ့အရှိန်နဲ့မေမေလေးရဲ့မျက်နာပေါ်ကခေါင်းအုန်းလဲဘယ်ကျသွားပြီလဲမသိဘူး၊ရှက်တက်တက်မျက်နှာလေးနဲ့မျက်တောင်စင်းစင်းလေးအောက်ကသူ့ကိုမခို့တရို့နဲ့ကြည့်နေတဲ့မေမေလေးကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့လိုက်ရပါတယ်၊မေမေလေးရဲ့နှုတ်ခမ်းထူဟဟအစုံကိုကျနော်ကငုံ့ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ဖိကပ်စုပ်နမ်းလိုက်တော့မေမေလေးကကျနော့်ရဲ့ကျောပြင်ကိုသိုင်းဖက်လာပြီးနှုတ်ခမ်းတွေကတုန့်ပြန်အနမ်းပေးလာပါတယ်၊ကျနော်ကလျှာခြင်းပွတ်သပ်စုပ်ယူနမ်းနေလျှက်ကကျနော့်ရဲ့ဖင်ကိုအသာကုန်းပြီးလီးကြီးကိုဖြေးဖြေးချင်းဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးပြန်အသွင်းအထုတ်စလုပ်ပါတော့တယ်၊မေမေလေးနှုတ်ခမ်းကငြီးသံလေးသဲ့သဲ့ထွက်လာပြီးကျနော့်ရဲ့ကြောပြင်တွေကိုသူ့လက်သည်းတွေနဲ့မနာမကျင်လေးကုတ်ခြစ်လာပါတယ်၊တဖြေးဖြေးနဲ့ကျနော်လည်းအရှိန်တက်ပြီးမြန်လာပါတယ်၊ကျနော့်ဂွေးဥကြီးတွေကမေမေလေးရဲ့ဖင်ကြားကိုတဖတ်ဖတ်ရိုက်သံနဲ့မေမေလေးရဲ့တရိုက်ရှိုက်လေစုပ်သံတွေမြန်လာပြီးကျနော့်သုတ်ရည်တွေလီးထိတ်ဖျားရောက်လာတာနဲ့ကျနော့်လီးကြီးကိုမေမေလေးရဲ့စောက်ဖုတ်ထဲကအတွင်းအကျဆုံးနေရာရောက်အောင်ကော့သွင်းထည့်လိုက်ပြီးထုတ်ကနဲထုတ်ကနဲသုတ်ရည်တွေပန်းထည့်လိုက်ပါတော့တယ်၊

..အူး..ဟား..ကောင်းလိုက်တာ..မာမီရယ်...

..ဟင်း...မောင်ရဲ...ဘယ်လိုများလုပ်လိုက်တာလဲကွယ်.......

(ဆက်ရန်)

၂၇။

ရန်ကုန်မြို့လည်တခုသောမိုးမျှော်တိုက်ရဲ့အထပ်တထပ်မှာရှိတဲ့အဖေ့ကုမ်ပဏီ
အခန်းထဲမေမေလေးရဲ့အနောက်ကပ်ပြီးပါလာတဲ့ကျနော့်ကိုသိတဲ့ဝန်ထမ်းအချို့

ကလှမ်းပြီးနူတ်ဆက်ကြပါတယ်၊ကျနော်ကလည်းပြန်လှန်နောက်ပြောင်နူတ်ဆက်ရင်းမေမေလေးဝင်သွားတဲ့ဖေဖေ့ရုံးခန်းကျယ်ကြီးထဲဝင်လိုက်ခဲ့ပါတယ်၊မေမေလေးကဖေဖေ့ဆုံလည်သားရေကုလားထိုင်မှာထိုင်လိုက်ပြီးအနောက်ကကပ်ဝင်လာတဲ့ဖေဖေ့စက်ကတေရီမဝင်းဝင်းသန်းကိုအလုပ်ကိစ္စတွေပြောဆိုနေတုန်းမှာအားနေတဲ့ကျနော်ကအဖေ့ရုံးခန်းနံရံမှာချိတ်ထားတဲ့မှန်ဘောင်သွင်းဓါတ်ပုံတွေကိုလိုက်ကြည့်နေမိပါတယ်၊ဖေဖေကသူအင်ဂျင်နီယာပေါက်စဘဝတုန်းကအစိုးရအလုပ်နဲ့ဗမာပြည်အနှံ့လျှောက်လုပ်ခဲ့တုန်းကပုံတွေဂုဏ်ယူဝန့်ကြွားစွာနဲ့ချိတ်ဆွဲထားပါတယ်၊ကျနော့်စိတ်ထဲမှာမနေ့ကမှစပြီးပြောင်းလဲသွားခဲ့တဲ့မေမေလေးနဲ့ကျနော်ရဲ့ဆက်ဆံရေးကြောင့်နည်းနည်းတော့မလုံမလဲဖြစ်မိပေမဲ့မေမေလေးရဲ့အဆိုအရတော့အဖေနဲ့သူနဲ့ကနားလည်မှုရှိကြတယ်ဆိုဘဲ၊အရှုတ်ထုပ်သာအိမ်မသယ်လာနဲ့တခါတလေစိတ်အလိုလိုက်လို့ရတယ်ဆိုဘဲ၊အခုလိုအိမ်ထဲမှာဖြစ်တာတော့သူလဲအတွေ့အကြုံမရှိလို့မသိဘူးတဲ့၊အဲဒီလိုနဲ့မနေ့ညကအဖြစ်အပျက်တွေခေါင်းထဲအစီအရီပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်၊............

ကျနော်အားကုန်ထုတ်လိုက်ရလို့မောသွားပြီးမေမေလေးကိုယ်ပေါ်မှာနားခြင်ပေမဲ့မေမေလေးကကမန်းကတန်းထပြီးကျနော်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ရည်တွေဆိုဖါပေါ်မှာစွန်းပေကုန်မှာစိုးလို့သူ့ထမိန်နဲ့ပေါင်ခွဆုံကိုပိတ်ပြီးအပေါ်ထပ်ကသူတို့အခန်းကိုအပြေးတက်သွားလေရဲ့၊အဲဒါနဲ့ကျနော်လည်းအိမ်နောက်ဖေးဘက်ဝင်ပြီးရေချိုးပြီးကျနော့်အခန်းထဲဝင်အဝတ်အစားလဲပြီးကုတင်ပေါ်ခနလှဲပြီးနားနေလိုက်တယ်၊ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်စဉ်းစားကြည့်တော့လည်းမယုံနိူင်လောက်အောင်ဘဲကံကောင်းလှပါလားလို့တွေးမိတယ်၊ကြံကြံဖန်ဖန်ကိုယ့်မိထွေးအပါအဝင်ညီအမ၃ယောက်စလုံးကိုလိုးဖို့အခွင့်အရေးမျိုးရဖို့ဆိုတာဗမာလိုရေးထားတဲ့အပြာစာအုပ်တွေမှာတောင်မဖတ်ဘူးသေးဘူး၊မေမေလေးကတော်တော်တောင့်တာဘဲ၊တွေးရင်းနဲ့ကျနော့်ဖွားဘက်တော်ကအသက်ဝင်လာတယ်၊မဖြစ်သေးပါဘူးလေ၊အခြေအနေကြည့်အုန်းမှပါ၊မေမေလေးပေါ်မှုတည်ပြီးမီးစင်ကြည့်ကတာပေါ့၊ဗိုက်တောင်နဲနဲဆာလာတယ်၊အိမ်မှာချက်ပြုတ်ပေးတဲ့ဒေါ်ကြီးသိန်းကကျနော်လည်းနယ်သွားဖေဖေတို့လည်းနိူင်ငံခြားသွားနေတော့အိမ်စောင့်နေရတာနဲ့အခုမှသူ့အမျိုးတွေဆီအလည်သွားလိုက်တာနောက်စနေနေ့လောက်ထိရောက်မှာမဟုတ်သေးဘူး၊ဒါပေမဲ့မီးဖိုချောင်မှာတခုခုရှိလိုရှိငြားသွားကြည့်လိုက်တော့ထမင်းစားပွဲပေါ်မှာဒန်ပေါက်ထမင်းတွေတွေ့လို့အားရပါးရစားခတ်စားနေတုန်းမေမေလေးဝင်လာတယ်၊

..ဒန်ပေါက်တွေမှာမီဝယ်လာတာလားကျနော်ဗိုက်စာနေတာနဲ့...

..အေးလေအမသိန်းမရှိဘူးမဟုတ်လားမာမီလဲအလုပ်မအားတော့မချက်အားဘူးလေ..

မေမေလေးကပြောပြောဆိုဆိုနဲ့သူ့အတွက်ပန်းကန်တချပ်ဆွဲယူခူးလိုက်ပြီးထိုင်စားနေတယ်၊ကျနော်တို့နှစ်ယောက်တယောက်ကိုတယောက်ရှိန်းပြီးတယောက်နဲ့တယောက်မျက်နှာချင်းစေ့စေ့မကြည့်ဘဲစကားပြောနေတာလေ၊မေမေလေးကနဲနဲလေးဘဲစားတာဆိုတော့ကျနော်နဲ့ပြိုင်တူလောက်ပြီးသွားတယ်၊ကျနော်ကကိုယ့်ပုဂံကိုယ်ဆေးမလို့လုပ်တော့မေမေလေးက

..ပေးပေးငါဆေးလိုက်မယ်..ဆိုပြီးလှမ်းယူလိုက်တယ်၊ကျနော်လည်းရေခဲသစ်တာထဲကရေသန့်ဘူးတဘူးယူလိုက်ပြီးကုလားထိုင်ပေါ်ပြန်ထိုင်လိုက်ပြီးရေသောက်

ရင်းကျနော့်ကိုကျောပေးပြီးပုဂံဆေးနေတဲ့မေမေလေးဆီအမှတ်တမဲ့ငေးကြည့်လိုက်မိတယ်၊ရေချိုးပြီးကာစမို့ကျောလည်လောက်ထိရှည်တဲ့ဆံပင်ကိုဖါးလားချထားပြီးလက်ပြတ်ဘလောက်စ်ခါးတိုလေးဝတ်ထားလို့လက်မောင်းသားဖောင်းဖောင်းဝင်းဝင်းလေးကလှုပ်ခါလို့၊ဘလောက်စ်အိနိုးကျိုအဆုံးကသိမ်သွားတဲ့ခါးကျင်ကျင်လေးကနေကားစွင့်ဖေါင်းကြွထွက်နေတဲ့တင်သားဆိုင်ကြီးနှစ်လုံးကတုန်ကနဲတုန်ကနဲလှုပ်ရှားနေတာတွေရလိုက်တော့၊ညီတော်မောင်ကပုဆိုးချုံအောင်ကကုန်းထလာတယ်၊ကျနော့်ရင်လည်းတဒိန်းဒိန်းခုန်လာတယ်၊မေမေလေးကိုဘာဂျာလည်းတခါမှတ်ပြီးပြီအသားကုန်လည်းတခါလိုးပြီးပြီ၊သူလည်းဘာမှမပြောဘဲဘာမှမဖြစ်သလိုနေတာ၊အဲဒီလိုမြုံးစိစိနဲ့နေနေလို့ကတော့လိပ်ခဲတင်းတင်းဖြစ်နေတော့မှာဘဲ၊အဖြူအမဲသဲကွဲအောင်တော့လုပ်မှရတော့မယ်လို့တွေးပြီးနောက်ဆုံးတခါလောက်တော့အရဲစွန့်ကြည့်လိုက်မယ်လို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊အဲဒါနဲ့ထိုင်ရာကထပြီးမေမေလေးရဲ့နောက်မှာကပ်ရပ်လိုက်ပြီးမေမေလေးရဲ့ညာဖက်လက်မောင်းအိုးကိုကျနော့်ညာဘက်လက်ဖဝါးနဲ့အုပ်ကိုင်လိုက်တော့မေမေလေးရဲ့ကိုယ်ကဆတ်ကနဲတုန်သွားတာသတိထားမိတယ်၊

..မာမီ..

..ဘာလဲ..

မေမေလေးကကျနော့်ကိုမကြည့်ဘဲနဲ့ထူးလိုက်တယ်၊

..မာမီကျနော့်ကိုစိတ်ဆိုးနေလား..

..ဘာဖြစ်လို့လဲ..

မေမေလေးရဲ့အသံကစိတ်ဆိုးဟန်မပြတော့ကျနော်လည်းပိုရဲလာတယ်၊ရှေ့ကိုတိုးပြီးကပ်လိုက်တယ်၊ကျနော့်ပုဆိုးချုံအောက်ကထောင်ထနေတဲ့ညီတော်မောင်ကမေမေလေးရဲ့တင်ပါးဆုံကြီးတဘက်ကိုအိကနဲခေါင်းနဲ့တိုက်လိုက်ပြီးထမိန်သားပျော့ပျော့လေးကိုတိုးခွေ့ကာဖင်နှစ်လုံးကြားသွားခိုနေလိုက်တယ်၊မေမေလေးရဲ့ပုဂံဆေးနေတဲ့လက်တွေလှုပ်ရှားနေရာကရပ်သွားတယ်၊မေမေလေးအရပ်ကကျနော်နဲ့မတိမ်းမယိမ်းဆိုတော့သူ့ရဲ့တင်ပါးဆုံအိအိကြီးတွေကကျနော့်ရဲ့ပေါင်ခွင်အရင်းကိုဖိမိနေပြီးညီတော်မောင်ကတင်သားဖွံ့ထွားနှစ်ခုကြားအောက်မှာအံဝင်ခွင်ကျလေးဖြစ်နေတာပေါ့၊ကျနော်လက်ကလည်းအုပ်ကိုင်ထားတဲ့မေမေလေးရဲ့ညာဘက်လက်မောင်းအိုးကိုရွရွလေးပွတ်ပေးရင်းက၊

..ညနေတုန်းကဟိုဟာပြုတာလေ..

..သွားနှာဘူးလေး..

မေမေလေးကကျီစားဟန်နဲ့သူ့ဘယ်ဘက်တံတောင်နဲ့ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုမနာတနာလေးတွက်လိုက်တယ်၊ဒီကကောင်ကလည်းလူသာငယ်တာနာမည်ကတုတ်ကြီးဆိုတာမျိုးလက်ကယဉ်နေပြီဆိုတော့တွက်လာတဲ့မေမေလေးရဲ့တံတောင်ကိုဘယ်ဘက်လက်နဲ့ဖမ်းလိုက်ပြီးမေမေလေးရဲ့ညာဘက်လက်မောင်းကိုပွတ်နေတဲ့ကျနော့်ညာလက်ဖဝါးကမေမေလေးရဲ့ညာဘက်နို့အုံပေါ်အလိုလိုရောက်သွားပြီးစိကနဲဖြစ်ညှစ်လိုက်တယ်၊မေမေလေးကအိုကနဲအသံထွက်သွားပြီးအနောက်ကိုဆုတ်လိုက်တော့ကျနော့်ရဲ့ပေါင်ခြံကိုသူရဲ့တင်ပါးကြီးတွေအိကနဲလာဖိမိပြီးညီတော်မောင်ကလည်းဒုတ်ကနဲကော့ပြီးသူ့ဖင်ကြားအံကျဝင်သွားတာပေါ့၊ကျနော့်ဘယ်လက်ကအလိုလိုမေမေလေးရဲ့ဗိုက်သားလေးပေါ်ပတ်ကာခါးလေးကိုဆွဲပြီးတင်းတင်းလေးဆွဲဖက်ထားလိုက်တော့ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲမှာတထွေးတပိုက်ကြီးပေါ့၊မေမေလေးကကျနော့်လက်တွေကိုဆွဲဖြုတ်ဖို့ကြိုးစားပေမဲ့ကျနော်ကတင်းတင်းဖက်ထား

တာကတကြောင်းသူကိုယ်တိုင်ကလည်းဟန်ဆောင်ရုန်းတာမို့လားမသိဘူးကျနော့်ရင်ခွင်ထဲပိုရောက်လာသလိုဘဲ၊ကျနော်ကမေမေလေးရဲ့ဆံပင်စကိုဘေးဖယ်ပြီးလည်တိုင်ကျော့ကျော့နဲ့နားရွက်ဖျားလေးကိုနူတ်ခမ်းလေးနဲ့မထိတထိစုပ်နမ်းလိုက်တော့မေမေလေးယားသွားသလိုပုခုံးတချက်တွန့်လိုက်တာဟန်ချက်ပျက်ပြီးလဲမလိုဖြစ်သွားသဖြင့်ရှေ့ကပုဂံဆေးတဲ့ဘေဇင်ကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့ထောက်ကာအားပြုထားလိုက်ရလေသည်၊ကျနော်ကရတဲ့အခွင့်အရေးလက်လွတ်မခံဘဲရှေ့ကကုန်းကုန်းလေးဖြစ်နေတဲ့မေမေလေးရဲ့ဖင်ကြားကိုထောင်မတ်နေတဲ့ညီတော်မောင်နဲ့တယောထိုးသလိုဖြေးဖြေးချင်းညောင့်ပေးရင်းလက်နှစ်ဘက်ကလည်းဘလောက်အိမ်နားကျီပေါ်ကဘဲဖောင်းမို့နေတဲ့ရင်နှစ်မွှာကိုဖြစ်ညှစ်ဆုပ်ချေပေးနေမိပါတယ်၊မေမေလေးကအဲဒီပုံစံအတိုင်းဘဲကုန်းကုန်းလေးလက်နှစ်ဘက်ကရေဇလုံဘောင်ကိုကိုင်ပြီးမျက်လုံးကိုစုံမှိတ်ထားတော့ကျနော်ကခတ်သွက်သွက်ဘဲမေမေလေးရဲ့ထမိန်ကိုခါးကဖြေပြီးချွတ်ချလိုက်သလိုကျနော့်လုံချည်ကိုလည်းကွင်းလုံးပုံချပြစ်လိုက်ပါတယ်၊အခုမှဘဲမေမေလေးရဲ့ပေါင်တွင်းသားတွေနဲ့ကျနော့်လိင်တန်ကြီးတချောင်းလုံးအသားချင်းထိတွေ့ပွတ်သပ်နေရလို့ကြက်သည်းထသွားသည်အထိအရသာရှိလှပေသည်၊မေမေလေးကလည်းဖင်ကြီးကိုနောက်ပစ်ကာကော့ပေးလာရာကျနော့်လိင်တန်ကြီးကမေမေလေးရဲ့အမွှေးရိတ်ထားလို့ပြောင်နေတဲ့အဖုတ်အကွဲကြောင်းပေါ်မှာလွှတိုက်ပေးနေလေသည်၊နောက်တော့ကျနော့်လက်ကမေမေလေးရဲ့ပေါင်အရှေ့ဘက်ကပါတ်ပြီးအဖုတ်အကွဲချောင်းတလျှောက်ပွတ်သပ်ပြီးဖုတုတုဖြစ်နေတဲ့စောက်စေ့လေးကိုလိမ့်ကစားလိုက်ရာမေမေလေးရဲ့ဖင်ကြီးကနောက်ကိုပိုကော့လာရလေသည်၊ကျနော်ကဒူးကိုနဲနဲညွတ်ပေးလိုက်ရာမာတင်းတောင်နေသောကျနော့်လိင်တန်ကြီးထိတ်နဲ့မေမေလေးရဲ့အရည်တွေရွှဲနေပြီဖြစ်သောအဖုတ်ဝနဲ့တန်းနေပေရာကျနော်ကဒူးကိုဆန့်ဖင်ကိုကော့ပေးလိုက်သဖြင့်စွတ်ကနဲဒစ်မြုတ်သွားလေတော့သည်၊ကျနော်ကမေမေလေးရဲ့ပေါင်အတွင်းသားနှစ်ဘက်ကိုကိုင်ပြီးဘေးတဘက်တချက်ကိုတွန်းပေးလိုက်ရာမေမေလေးကအလိုက်တသိပေါင်လုံးကြီးနှစ်လုံးကိုကားပေးလိုက်လေသည်၊အဲဒီတော့မှကျနော်ကမေမေလေးရဲ့ခါးလေးကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်ပြီးတအားကုန်ဆောင့်သွင်းထည့်လိုက်ရာမေမေလေးခမျာအင့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးကျနော့်လီးကြီးလည်းစွတ်ကနဲအဆုံးထိတောက်လျှောက်ဝင်သွားလေတော့သည်၊ကျနော့်စိတ်ထဲမှာဘာဖြစ်လို့မှန်းမသိရုတ်တရက်ကြမ်းချင်စိတ်ပေါ်လာသဖြင့်ကျနော့်လိန်ချောင်းကြီးကိုမေမေလေးအဖုတ်ဝကထွက်ခါနီးထိဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးအရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့စွပ်ကနဲခြေဖျားပါထောက်ပြီးထိုးသွင်းချလိုက်ရာမေမေလေးရဲ့ဖင်ကြီးတွေကအိကနဲတုန်ခါသွားပြီးကျနော့်လီးထိပ်မှာတခုခုကိုထိလိုက်သလိုဘဲခံစားလိုက်ရသည်၊

..အိုး..ကျွတ်..ကျွတ်..

ကျနော်ကမနားတမ်းဘဲဆက်ဆောင့်နေတော့သည်၊မေမေလေးကလည်းအားကျမခံလက်နှစ်ဘက်ကရေဇလုံကိုတင်းတင်းဆုပ်ထားရင်းဖင်ကိုနောက်ကော့ကော့ပေးရှာလေသည်၊

..ဖွတ်..ပြွတ်..ဖ..လွတ်...

..ဖတ်..ဖတ်..ဖတ်..ဖတ်..

သိပ်မကြာပါဘူးကျနော့်ရဲ့ဆောင့်ချက်တွေကမေမေလေးရဲ့အသက်ရှူသံတွေလိုမြန်လာပြီးမေမေလေးကိုယ်လုံးနဲ့ပေါင်တန်ကြီးတွေတောင့်တင်းသွားသလိုသူ့အဖုတ်အတွင်းသားတွေကလည်းကျနော့်လိန်ချောင်းကြီးကိုဖျစ်ညစ်လာသဖြစ်ကျနော်လည်းမထိန်းထားနိုင်တော့ပါ၊နောက်ဆုံးအရှိန်ပြင်းစွာတချက်အသားကုန်ဆောင့်သွင်းလိုက်ပြီးမေမေလေးရဲ့

စောက်ဖုတ်အတွင်းကျဆုံးနေရာထဲပူပူနွေးနွေးသုတ်ရည်များဖြန်းထုတ်လိုက်ရပါတော့တယ်၊

. . . .

..ဟော့မောင်ရဲဘာတွေစဉ်းစားနေတာလည်းဒီမှာအဝင်းမေးနေတာမကြားဘူးလား..
ကျနော့်စိတ်အစဉ်ကအဖေ့ရုံခန်းပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်
..ဘာလဲအမဝင်း..
..အော်နေ့လည်စာဘာစားချင်လဲလို့ဒီမှာတယောက်ယောက်ကိုသွားဝယ်ခိုင်းမလို့မောင်ရဲ
တို့အိမ်မှာကြီးသိန်းမရှိတော့ဘာမှမချက်ဖြစ်ဘူးမှုတ်လား..
..ဒီနေ့စနေနေ့နေ့တဝက်မဟုတ်လား..
မေမေလေးကမဝင်းဝင်းသန်းမမြင်အောင်ကျနော့်ကိုမျက်ခုံးတဘက်မြင့်ပြပြီး
..ဟုတ်တယ်မောင်ရဲသူတို့ကနေ့တဝက်ပြန်ကြမှာမာမီကအလုပ်တွေလက်စသပ်စရာကျန်
သေးလို့ဆက်နေရအုန်းမယ် ဆောရီးဘဲမောင်ရဲတော့ပျင်းနေတော့မှာဘဲ..
..မပျင်းပါဘူးမာမီရပါတယ်.ဖြစ်နိုင်ရင်တော့မနေ့ကဟာမျိုးဘဲစားခြင်တယ်..
ပြုံးဖြဲဖြဲနဲ့ပြောလိုက်သောကျနော့်ကိုမဝင်းဝင်းသန်းကနားမလည်သလိုကြည့်နေရာ
မေမေလေးကမျက်စောင်းတချက်ထိုးလိုက်ပြီး
..ဒါန်ပေါက်ကိုပြောတာအဝင်းရေ.မနေ့ကတို့အိမ်အပြန်ဝယ်သွားခဲ့တာ..
..ရတယ်လေဒါန်ပေါက်ဆိုင်အသစ်ဒီနားလေးမှာဘဲသွားဝယ်ခိုင်းလိုက်မယ်..
..ကျေးဇူးဘဲအဝင်းရေဒီမှာပိုက်ဆံယူသွားလိုက်..
ကျနော်လည်းအဖေ့ရုံးခန်းထဲကဆိုဖါပေါ်ထိုင်ချလိုက်ပြီးမနေ့ကအဖြစ်အပျက်ကိုဆက်
တွေးနေမိလေတော့သည်၊

(ဆက်ရန်)

၂၈။

တချီပြီးသွားလို့မပြော့မမာဖြစ်နေတဲ့ကျနော့်လိန်ချောင်းကြီးကိုမေမေလေးရဲ့စောက်ခေါင်းထဲမှာ
စိမ်ထားလို့မေမေလေးရဲ့ကျောပြင်ပေါ်ပါးတခြမ်းအပ်မှေးကာဆုပ်ကိုင်လက်စနို့ကြီးနှစ်လုံးကို
အိန်းကျီပေါ်ကဘဲပွတ်သတ်ပေးနေမိပါတယ်၊ခနနေတော့ငြိမ်တောင့်နေတဲ့မေမေလေးကရုတ်
တရက်သတိဝင်လာသလားဘာလားတော့မသိဘူး၊ကျနော့်ရဲ့လက်တွေကိုဆွဲဖယ်ပြီးမတ်မတ်
ရပ်လိုက်တော့ကျနော့်ရဲ့လီးကြီးလဲပြွတ်ကနဲပြုတ်ထွက်လာတယ်၊မေမေလေးကထမိန်ကိုကောက်
ယူလိုက်ပြီးလက်ကကိုင်ထားလျှက်ရဲ့သူတို့အခန်းရှိရာပြေးတက်သွားပါတယ်၊ထမိန်လျှော့တိလျှော့
ရွဲလက်ကကိုင်ရင်းလှေခါးထစ်တွေပေါ်ပြေးတက်သွားတဲ့မေမေလေးရဲ့နောက်ပိုင်းကိုလှမ်းကြည့်
လိုက်တော့တလုံးချင်းအထက်အောက်ဘေးဘီတုန်ခါလှုပ်ရမ်းနေတဲ့ဖင်လုံးကြီးနှစ်လုံး၊ခြေသလုံး
တုတ်တုတ်ဝင်းဝင်းတွေကကျနော့်ရဲ့သွေးကြောတွေကိုပြန်လည်ဆူထစေခဲ့တာမို့ကျနော်လည်းပုဆိုး
ကောက်ကိုင်ရင်းမေမေလေးရဲ့အနောက်ကပြေးတက်လိုက်သွားခဲ့ပါတယ်၊မေမေလေးကကျနော့်ခြေသံ
ကြားလို့ကမန်းကတန်းသူတို့အခန်းထဲပြေးဝင်ပြီးအခန်းတံခါးကိုတွန်းပိတ်ဖို့ကြိုးစားပေမဲ့ကျနော်က
အတင်းတွန်းဝင်လိုက်လို့သူမထိန်းနိုင်တော့ဘဲအခန်းထဲဝင်ပြေးပါရောကျနော်ကအနောက်ဘက်
ကလှမ်းဖက်ဖို့ကြိုးစားသူကလည်းအရှန်းဆိုတော့အားလွန်ပြီးနှစ်ယောက်သားကုတင်ပေါ်ကိုလုံး

ထွေးပြီးကျသွားခဲ့ပါတယ်၊မေမေလေးရဲ့မျက်နှာကပြုံးစိစိမို့ကျနော်လည်းတော်တော်ရဲလာတာပေါ့၊ မေမေလေးရဲ့အတင်းတွန်းထုတ်နေတဲ့လက်တွေကြားကဘဲကျနော်ကအတင်းဖက်ပြီးအပေါ်ကတက်ခွပြီးသူ့လက်မောင်းတွေကိုသူ့ကိုယ်ရဲ့တဖက်တချက်မှာဖိထားလိုက်တော့သူလှုပ်လို့မရတော့ဘူးလေ၊ ဒါပေမဲ့ကျနော့်ကိုမကြည့်ဘဲနဲ့မျက်နှာကိုဘေးဘက်လွှဲထားတယ်အဲဒါနဲ့ကျနော်လည်းသူ့မေးရိုးအောက်လည်တိုင်ကျော့ကျော့ကိုလျှာနဲ့ကုန်းရက်လိုက်ပြီးမှနူတ်ခမ်းနဲ့ဖိကပ်ပြီးစုပ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီတော့မှအိုကနဲအသံထွက်လာပြီးခေါင်းကိုအလှည့်လိုက်မှာကျနော့်ရှေ့တည့်တည့်ကိုရောက်လာတဲ့နူတ်ခမ်းထူထူပွင့်အာအာလေးကိုငုံခဲပြီးဆွဲစုပ်လိုက်တာပေါ့၊မကြာပါဘူး မေမေလေးရဲ့ကျွမ်းကျင်လှတဲ့နူတ်ခမ်းအစုံကကျနော့်ကိုပညာပြန်ပေးတော့တာပါဘဲ၊မေမေလေးရဲ့နူတ်ခမ်းအစုံကတုန့်ပြန်လာတာနဲ့ကျနော်ကသူ့လက်မောင်းတွေကိုဖိထားတဲ့လက်တွေကိုသူ့အိန်းကျီကြယ်သီးတွေဖြုတ်တဲ့အလုပ်ပေးလိုက်တယ်၊ကြယ်သီးတွေအကုန်ပြုတ်သွားပြီးဘရာဇီယာဝတ်မထားလို့ဘွားကနဲကုန်းရုန်းထလာတဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကအားရစရာကျွဲကောသီးအကြီးစားတွေလောက်ရှိတယ်၊ကျနော်လည်းထိုးထိုးထောင်ထောင်ထနေတဲ့နို့သီးခေါင်းညိုညိုလေးတွေကိုအားရပါးရကုန်းစုပ်ချလိုက်တယ်၊

..အား..အင်း..

မေမေလေးဆီကညီးညူသံလေးနဲ့အတူသူ့လက်ချောင်းတွေနဲ့ကျနော့်ရဲ့ဆံပင်တွေကိုဆွဲဆုပ်ကိုင်လာတယ်၊နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုအားရပါးရတလုံးစီဖြစ်ညှစ်ဆုပ်ချေရင်းပါးစပ်ကလည်းစို့လို့အားရသွားတော့ကျနော်နဂိုလ်ကခွထိုင်နေရာကနေရှေ့တိုးလိုက်ပြီးပြေနေတဲ့ပုဆိုးကိုခေါင်းပေါ်ကမချွတ်ပြီးကုတင်အောက်လွှတ်ပစ်လိုက်တယ်၊မာတောင်နေတဲ့ကျနော့်လီးကြီးကိုမေမေလေးနို့ကြီးနှစ်လုံးကြားမှာထားလိုက်ပြီးကျနော့်လက်နှစ်ဖက်နဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုဘေးတဘက်တချက်ကဖိညှပ်ပြီးအိနေတဲ့နို့ကြီးတွေကိုလိုးနေမိပါတယ်၊နို့ကြီးတွေကအိနေပေမဲ့အသားချင်းပွတ်နေရတာအပူသက်သာအောင်တံတွေးထွေးချလိုက်တော့မှပိုပြီးလုပ်လိုကောင်းလာတယ်၊မေမေလေးကလည်းအလိုက်တသိသူနို့နှစ်လုံးကိုတွန်းဖိပေးထားတော့အားသွားတဲ့ကျနော့်လက်တွေကနို့သီးခေါင်းတွေကိုဆော့ကစားပေးနေလိုက်တာပေါ့၊ကျနော့်ရဲ့လီးကြီးကလည်းရှည်တော့မေမေလေးရဲ့နို့နှစ်လုံးကြားကနေပြူထွက်လာပြီးမေမေလေးရဲ့မေးစေ့ကိုသွားသွားထိုးမိနေတယ်၊မေမေလေးကခေါင်းထောင်ပြီးသူ့ရဲ့နူတ်ခမ်းဟတတလုပ်ပေးပြီးလျှာဖျားလေးနဲ့ကျနော်လီးထိတ်ကိုမထိတထိလေးရက်ပေးတယ်၊ကျနော့်ရဲ့လီးထိတ်လည်းတအားယားလာတော့ဒီလိုတာငါဆက်လုပ်ရင်တော့ခနလေးနဲ့ပြီးတော့မှာဘဲလို့အတွေးနဲ့နို့တွေကိုလိုးနေတာရပ်လိုက်တယ်မေမေလေးရဲ့ပါးစပ်ထဲကျနော့်လီးကြီးဝင်နိုင်သလောက်ထိုးထဲ့ပြီးတော့ကိုယ်ကိုတပတ်လည့်ပြီးမှောက်ချလိုက်တော့ဆစ်စတီနိုင်းပုံစံဖြစ်သွားတယ်၊မေမေလေးရဲ့ပြေလျှော့နေတဲ့ထမိန်ကိုဗိုက်ပေါ်လှန်တင်လိုက်ပြီးထောင်ထားတဲ့ပေါင်နှစ်လုံးကြားကဖေါင်းကြွနေတဲ့အဖုတ်ကိုကုန်းမှုတ်ပေးလိုက်ပါတော့တယ်၊မေမေလေးကလည်းကျနော့်လီးကြီးကိုငုံစုပ်လိုက်တွဲလောင်းကျနေတဲ့ဘောတွေကိုရက်ပေးလိုက်နဲ့အစွမ်းပြနေတော့ကျနော်လည်းကြာကြာမထိန်းနိုင်တော့ပါဘူး၊ အတိုချုံးပြောရရင်တော့ကျနော်တို့နှစ်ယောက်ကြောင်ခံတွင်းပျက်နဲ့ဇရက်တောင်ပံကျိုးတွေ့ကြသလိုပါဘဲ၊နားလိုက်လိုးလိုက်ဗိုက်စာရင်ထစားလိုက်၊လိုးလိုက်နားလိုက်လိုးလိုက်မှုတ်လိုက်စုပ်လိုက်နဲ့ကျနော့်မှာလုံးဝခြေကုန်လက်ပန်းကျမှဘဲအိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်၊မေမေလေးဆီကပညာတွေလည်းတော်တော်ရလိုက်ပါတယ်၊နားတဲ့အချိန်မှာဟိုဟိုဒီဒီစကားစမြီပြောကြရင်းများများမအစ်ရပါဘူး၊ ကြီးမေ၊အန်တီစောနဲ့ကျနော်တို့ရဲ့သုံးပါးတွဲဇာတ်လမ်းကိုပါမေမေလေးသိသွားတယ်၊ကျနော့်ကိုအသေးစိတ်ပြန်ပြောခိုင်းတယ်၊ကျနော်ကလည်းတစ်တစ်ခွခွပြန်ပြောပြတယ်၊ဇာတ်လမ်းမဆုံးခင်ဘဲမေမေလေးရဲ့အဖုတ်ကအရည်တွေလျှံကျနေပြီ၊ထားပါတော့ဒီလိုနဲ့မနက်အိပ်ယာထလည်းနောက်ကျ၊မေမေလေးကဖေဖေ့အလုပ်တွေအပြီးသပ်ရအုန်းမယ်ဆိုလို့အခုရုံးခန်းရောက်လာကြတာပေါ့၊

(ဆက်ရန်)

၂၉။

မေမေလေးက
..ခနနေအုန်းရှုးသွားပေါက်လိုက်အုန်းမယ်..ပြီးရင်ပြန်ကြရအောင်..
ဆိုကာရုံးခန်းထဲကထွက်သွားတယ်၊ကျနော်ကအဖေ့ရဲ့သရေကုလားထိုင်
ကြီးမှာထိုင်ရင်းကနိုင်ငံခြားကအပြာကားတွေထဲကရုံးခန်းတွေထဲမှာ
လုပ်ကြတဲ့ပုံတွေပြန်စဉ်းစားရင်းနဲ့မေမေလေးနဲ့စမ်းကြည့်ချင်စိတ်တွေ
တဖွားဖွားပေါ်လာတယ်၊မေမေလေးအခန်းထဲပြန်ဝင်လာတော့
..မာမီဒီနားလာပါအုန်း..
မေမေလေးကျနော့်ရှေ့နားရောက်လာတော့ခါးလေးကိုလှမ်းဖက်လိုက်ပြီး
ကျနော့်ပေါင်ပေါ်ဆွဲထိုင်ခိုင်းလိုက်တယ် အားပါး လေးလိုက်တာလို့
စိတ်ထဲကဘဲရေရွတ်မိတယ်
..တို့ကိုမာမီမာမီနဲ့မခေါ်နဲ့လူကပေါက်ကရတွေလုပ်နေပြီးတော့..
..မာမီကလဲကျနော်ကအဲလိုဘဲခေါ်နေကြဖြစ်နေတာကိုဘယ်လိုခေါ်ရမလဲပြော..
..အို့လက်ကလည်းတချက်မှအငြိမ်နေဘူးအိန်းကျီတွေကြေကုန်မယ်..
..အဲဒါဆိုလဲအိန်းကျီချွတ်လိုက်မယ်နော်..မေလေး..ဘယ်လိုလဲ..မေလေး
ဆိုတော့ကောနားထောင်လို့ကောင်းလား..
..ဟင့်အင်းနားထောင်လို့မကောင်းဘူး..အိန်းကျီကဘာလို့ချွတ်ရမှာလဲ..
..အန်တီမေဆိုရင်ကော..အန်တီမေကလည်းဘာလုပ်မှာလဲဆိုတာသိသိ
ကြီးနဲ့..
..အန်တီလည်းမကောင်းဘူးခလေးမုန့်ကျွေးကုန်းတယ်အပြောခံရအုန်းမယ်..
ဖြေးဖြေးလုပ်ပါကွယ်ကြယ်သီးတွေပြုတ်ထွက်ကုန်လို့အိန်းကျီပြန်ဝတ်လို့
မရဘဲနေပါအုန်းမယ်..
..အပြောခံရတယ်ဆိုတာသူများတွေသိသွားမှလေကျနော်တို့ကသူများကိုပေး
သိလို့မှမရတာ..မမမေဆိုရင်ကော..
ကျနော်လက်တွေကစကားတပြောပြောနဲ့လှုပ်ရှားလိုက်တာမေမေလေးရဲ့အိန်း
ကျီရောဘရာဇီယာပါကျွတ်သွားပြီ၊ ကျနော့်လက်တွေကလည်းမေမေလေးရဲ့ရင်
နှစ်မွှာကိုအပီဆွဲဆုပ်နယ်သမပေးနေတော့မေမေလေးရဲ့နို့သီးခေါင်းတွေက
မာတောင်လာတာပေါ့၊မေမေလေးကကျနော့်ဘက်ကိုခေါင်းလှည့်ပြီးနှုတ်ခမ်း
ခြင်းစုပ်နမ်းလိုက်တယ်၊မေမေလေးရဲ့ကိုယ်လုံးကြီးကကျနော့်ပေါင်ပေါ်
တက်ထိုင်ထားတာဖင်လုံးကြီးတွေကအိနေပေမဲ့အလေးချိန်ကိုကျနော့်
ပေါင်တွေကကြာရှည်မခံနိုင်တော့လို့ခါးကကိုင်ပြီးဆွဲထူလိုက်တယ်၊
မေမေလေးကဘယ်လိုသဘောပေါက်သွားလဲမသိဘူးထမိန်ကိုကွင်းလုံး
ချွတ်ချလိုက်ပြီးအတွင်းခံဘောင်ဘီပါဆက်ချွတ်လိုက်တယ်၊ကျနော်လည်း
အတွင်းခံမရှိတဲ့ကျနော့်လုံချည်ကိုကွင်းလုံးချွတ်ချပြီးဖွံ့ဖွံ့ထွားထွား

စွံစွံကားကားနဲ့ကြည့်လို့မဝနိုင်တဲ့မေမေလေးရဲ့ကိုယ်လုံးတီးအလှကို
သရေသများများနဲ့ကြည့်နေလိုက်တယ်၊မေမေလေးကကုလားထိုင်ပေါ်
ထိုင်နေတဲ့ကျနော့်နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ကနေပြီးနောက်ကိုသူ့ဖင်ကြီးနဲ့
စားပွဲထိအောင်ဆုတ်လိုက်ပြီးလက်ထောက်အားပြုကါတက်ထိုင်လိုက်တယ်၊
ကျနော်ကိုပြုံးစိစိနဲ့ကြည့်ပြီးသူ့ပေါင်လုံးကြီးနှစ်ချောင်းကိုကားလိုက်ပါ
တယ်၊ကျနော်လည်းအလျှင်အမြန်ဘဲကုလားထိုင်ဘီးလိမ့်ပြီးခွဲထားတဲ့ပေါင်
ကြားတိုးကပ်လိုက်တာပေါ့၊မေမေလေးရဲ့ပေါင်နှစ်လုံးကိုတဖက်တချက်က
ကိုင်မပြီးတော့စားပွဲပေါ်ခြေဖဝါးအပြားလိုက်ကျအောင်တင်ပေးလိုက်တော့
မေမေလေးအနောက်ကိုယိုင်သွားလို့လက်နှစ်ဘက်ကိုစားပွဲပေါ်ထောက်ထား
လိုက်ရတယ်၊ကျနော့်အတွက်ကတော့အမွေးစင်အောင်ရိပ်ထားလို့ပြောင်သလင်း
ခါပြီးဖေါင်းကြွနေတဲ့မေမေလေးရဲ့အဖုတ်ကြီးဟက်ကနဲပွင့်အာလျှက်သား မျက်
နှာရှေ့တထွာလောက်မှာမြင်နေရတာပေါ့၊စောက်ဖုတ်ကြီးရဲ့အတွင်းသားပန်းနုရောင်
လေးတွေနဲ့ညို့တိုတိုနုတ်ခမ်းသားလေးတွေကအရည်ကြည်လေးတွေနဲ့ပူစီဖေါင်း
လေးတွေကိုယိုစီးမကျအောင်ထိန်းထားရသလိုတစပ်စပ်တုန်နေတာစိတ်ထင်လို့များ
လား၊ကျနော့်ပါးစပ်ကိုမေမေလေးရဲ့စောက်ပါတ်ပေါ်ဖိကပ်ပြီးလျှာဖျားနဲ့ပွင့်ဖတ်
နှစ်လွှာကိုမှန်းပြီးထိုးခွဲလိုက်တယ်၊မေမေလေးဆီကအူးကနဲအသံထွက်လာပြီး
ဖင်ကြီးကြွတက်လာတယ်၊ကျနော့်လက်နှစ်ဘက်ကိုမေမေလေးပေါင်အောက်က
တဖက်တချက်လျှိုထည့်ပြီးတင်ပဆုံနှစ်လုံးကိုတဖက်တချက်စီဆုပ်ကိုင်လိုက်တယ်၊
ကျနော့်လျှာကိုလည်းရှည်နိုင်သလောက်ဆန့်ထုတ်ပြီးစောက်ခေါင်းနံရံတွေကိုတ
တွတ်တွတ်ထိုးပေးတော့မေမေလေးခများတအင်းအင်းနဲ့အသံတွေထွက်ပြီးအရည်
တွေလည်းပိုရွဲလာတယ်၊ကျနော်လည်းဘာဂျာမှုတ်နေရင်းကစီးကျလာတဲ့အရည်
တွေနဲ့တံတွေးတွေကိုကျနော့်လက်ခလယ်မှာလူးလိုက်တယ်အဲဒီလက်ချောင်းနဲ့မေမေ
လေးရဲ့တင်ပဆုံနှစ်ခုကြားရောက်စမ်းပြီးရှုံ့ပွပွလေးဖြစ်နေတဲ့ဖင်ပေါက်ထဲထိုးထည့်
လိုက်ပါတယ်၊မေမေလေးအင့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးကျနော့်ခေါင်းကဆံပင်တွေကိုကျွတ်လု
မတတ်ဆွဲထားပါတယ်၊စောက်ရေတွေလည်းပိုရွှမ်းလာတယ်၊ကျနော့်လက်ချောင်း
ကိုအရည်ပိုစွတ်ပြီးမေမေလေးရဲ့ဖင်ပေါက်ထဲပြန်ထိုးထည့်ပြီးအထုတ်အသွင်းလုပ်
ပေးပြန်ပါတယ်၊ကျနော့်ရဲ့လီးကြီးကမတရားတောင့်တင်းလာတာရယ်လျှာလည်း
ညောင်းလာတာရယ်ကြောင့်မေမေလေးရဲ့အဖုတ်ကနေကျနော့်မျက်နှာခွာလိုက်ပါတယ်၊
ကျနော့်လက်ချောင်းကတော့မေမေလေးရဲ့ဖင်ထဲဝင်ထွက်နေတုန်းပါဘဲ၊
..မမမေကျနော်အဲဒါလုပ်လို့ရမလားဟင်..
မေမေလေးကမျက်နှာပန်းရောင်သွေးလေးနဲ့ခေါင်းညိမ့်ပြတယ်၊အဲဒါနဲ့ကျနော်လည်း
မတ်တတ်ထရပ်လိုက်တယ်မေမေလေးကစားပွဲပေါ်ကဖင်လျှောဆင်းလိုက်ပြီးကျနော့်
ရှေ့မှာဒူးထောက်ချပြီးကျနော့်ရဲ့မာတောင်နေတဲ့လီးကြီးကိုတချက်ငုံစုပ်လိုက်ပြီးလိန်
တန်ကြီးတချောင်းလုံးကိုလျှာနဲ့ပါတ်ရက်လိုက်တယ်ပြီးတော့မှတံတွေးတွေတဖတ်ဖတ်
ထွေးချပြီးလီးကြီးကိုအဆင်သင့်ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးပြီးမှထရပ်လိုက်ကာကျနော့်ကိုကြော
ပေးလိုက်တယ်ပြီးတော့စားပွဲပေါ်ဗိုက်မှောက်ချလိုက်ကာညာဘက်ခြေထောက်ကိုဒူးကွေး
ပြီးစားပွဲပေါ်တင်လိုက်တယ်၊ကျနော်ကမေမေလေးရဲ့တင်ပါးကြီးနှစ်လုံးကိုဖြဲပြီးပေါ်လာတဲ့
ခရေညိုပွင့်ပေါ်ကိုတံတွေးထပ်ထွေးလိုက်ပြီးကျနော့်လီးကြီးကိုတေ့ကာဖြေးဖြေးချင်းစထိုး

ဖေါက်တော့တာပေါ့၊မေမေလေးကဖင်ခံဘူးပုံရတယ်သိပ်ခဲရာခဲဆစ်တော့မဟုတ်ဘူးဖြေးဖြေး
ချင်းနဲ့သွင်းတာကနေအရှိန်ရပြီးအသကုန်တဖုန်းဖုန်းစဆောင့်မိတော့တာဘဲ၊သိပ်အကြာကြီး
မဆောင့်ရပါဘူးဖင်ပေါက်ကလည်းကြပ်စိတ်ကလည်းတက်ကြွနေလို့လားလီးကြီးမှာတင်း
မာလာပြီးလရည်တွေတဖွတ်ဖွတ်နဲ့မေမေလေးရဲ့ဖင်ခေါင်းထဲပန်းထွက်သွားပါတော့တယ်၊

(ဆက်ရန်)

၃၀။
မွေးရပ်မြေကနေအဝေးကိုသွားရတော့မယ်ဆိုတော့ရင်ထဲမှာတမျိုးကြီးခံစားရတယ်၊
လေယဥ်ပေါ်တက်ပြီးပြတင်းဝကနေမြင်နေရတဲ့လေဆိပ်အဆောက်ဦးကြီးကိုလှမ်း
မျှော်ကြည့်လိုက်တော့ငုံးတိတိကြီးလိုဘဲ၊သူငယ်ချင်းတွေဘယ်တော့များမှပြန်တွေ့
ရတော့မလဲမသိ၊အချစ်စခမ်းဖွင့်ခဲ့ရတဲ့ချစ်မမတွေအထူးသဖြင့်အပေးအယူကောင်း
လှတဲ့မေမေလေး၊စသဖြင့်အတွေးလေလွင့်နေမိတယ်၊ဒါပေမဲ့လူမျိုးခြားဘာသာ
စကားမတူတဲ့တိုင်းတပါးမှာလှုပ်ရှားရမယ်ဆိုတဲ့အသိစိတ်ကအားလုံးကိုဖုန်း
လွှမ်းနေပြီးစိတ်တွေလှုပ်ရှားနေလေရဲ့၊
ယိုးဒယားကဒုန်မောင်းလေဆိပ်ကိုဆင်းတော့ကိုယ့်ကျောပိုးအိပ်ကလေးလွယ်ပြီး
လေယာဥ်ပေါ်ကခရီးသယ်တွေသွားတဲ့နောက်ရှောက်လိုက်သွားလိုက်တာလူဝင်မှု
ကြီးကြပ်ရေးအပေါက်ဝတွေမှာလူတွေတန်းစီနေလိုက်ကြတာများလိုက်တဲ့လူတွေ
ဗမာပြည်ကပွဲတော်တခုမှာလူတွေတိုးနွေ့နေသလိုဘဲ၊လူမျိုးတွေလည်းပေါင်းစုံ၊ကောင်တာမှာတတ်သမျှ
ဘိုလိုမှုတ်လိုက်မယ်လို့အားခဲထားတာသိပ်မပြောလိုက်
ရပါဘူးချောချောချူချူဘဲတုန်းထုပေးလိုက်လို့ထွက်လာခဲ့တယ်၊အကျဉ်းချုံးပြော
ရရင်တော့ကျနော့်ကိုလာကြိုတဲ့ကြီးမေရဲ့သားအကြီးကိုကြီးနဲ့တွေ့တယ်၊သူနေ
တဲ့နေရာမှာခနခိုရမှာဆိုတော့သူနဲ့လိုက်သွားရတယ်၊စိတ်ထဲကတော့အားနာသား
သူ့အမေနဲ့ငါ့အကြောင်းသာသိလို့ကတော့မတွေးရဲစရာဘဲ၊
ကိုကြီးကအင်ဂျင်နီယာဘဲဂျီတီအိုင်ကပြီးတော့ဗမာပြည်မှာခနဘဲလုပ်ပြီးယိုးဒ
ယားထွက်သွားတာဆောက်လုပ်ရေးကုပဏီတခုမှာအလုပ်ရနေပြီအီတဲထိုင်းဆို
လားအဲဒီမှာ၊သူကအပါတ်မန့်တခုမှာတခန်းငှားနေတယ်၊သူ့အခန်းမှာအခုမှအလုပ်
ရှာနေတဲ့အင်ဂျင်နီယာတယောက်လည်းရှိသေးတယ်၊ကိုသန့်တဲ့သူကဗမာပြည်မှာ
တုန်းကတော့ကိုကြီးရဲ့အေအီးတဲ့၊အခုတော့ကိုကြီးအခန်းမှာကပ်နေပြီးအလုပ်ရှာ
နေလေရဲ့၊
နောက်နေ့မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ကိုကြီးကအလုပ်ထွက်သွားတယ်ကျနော်လည်း
အစောကြီးနိုးပြီးကားသံလူသံတွေနဲ့ဆူညံလှုပ်ရှားနေတဲ့ဘန်ကောက်မြို့ကြီးကို
အခန်းပြတင်းပေါက်ကကြည့်ပြီးစိတ်လှုပ်ရှားနေတာပေါ့၊ဖေဖေကပြောလိုက်တယ်
အမေရိကားဝင်ခွင့်ကိုသူ့ရဲ့မိတ်ဆွေတွေလျှောက်ထားတာမရခင်နိုင်ငံခြားအတွေ့အ
ကြုံရအောင်လို့စောစောလွှတ်လိုက်တာတဲ့ဘန်ကောက်မှာစတေးရှိသလောက်နေ
ဖေဖေ့မိတ်ဆွေကရယ်ဒီဆိုပြီးမီးစိမ်းပြတာနဲ့တိုင်ဝမ်ကိုလိုက်သွားပြီးသူတို့နဲ့အ
တူတူအမေရိကားသွားရမယ်ဆိုဘဲ၊ဘန်ကောက်မှာစတေးကုန်ရင်စင်္ကာပူသွားဆက်

ဆောင့်အဲဒီလောက်ဘဲကျနော်သိတယ်၊ဖေဖေတို့အသေးစိတ်ဘာတွေလုပ်ထားမှန်း
မသိပါဘူး၊ခနနေတော့ကိုသန့်ရေမိုးချိုးပြီးတွက်လာတယ်၊
..ဟော့မောင်ရဲလာလဘက်ရည်သွားသောက်ရအောင်..
..ဟင်ဒီမှာလဘက်ရည်ဆိုင်ရှိတယ်ဟုတ်လား..
..အေးရှိတယ်ဒါပေမဲ့ဒို့ဆီမှာလိုလူငယ်တွေထိုင်တာဟုတ်ဘူးတရုပ်
အဖိုးကြီးတွေထိုင်တာဒီကလူငယ်တွေကလဘက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ဖို့အ
ချိန်မရှိပါဘူးကွ..
ကျနော်တို့အခန်းပြင်ထွက်လိုက်တော့ဓါတ်လှေခါးတံခါးပိတ်ခါနီးမို့
ကမန်းကတန်းပြေးသွားရတယ်၊
..ဟိုင်း.ဂွတ်မောနင်း.
ဓါတ်လှေခါးထဲမှာရှိနေတဲ့ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကကိုသန့်ကို
လှမ်းနူတ်ဆက်လိုက်တယ်
..ဟေး..ဂွတ်မောနင်း..
ကိုသန့်ကလည်းပြန်လှန်နုတ်ဆက်လိုက်ပြီးတော့တခါထည်းကျနော့်
ကိုပါမိတ်ဆက်ပေးလိုက်တယ်၊
..သူကကိုကြီးရဲ့ကာစင်လေ..မနေ့ညကမှရောက်လာတာ..သူတို့ကငါတို့အခန်းရှေ
ကအခန်းမှာနေတာလေ..မိုနာ နဲ့ အန်နာ..
သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကလက်ကလေးတွေကမ်းပေးလို့ဖွဖွလေးကိုင်ပြီး
နူတ်ဆက်လိုက်ရတယ်
အာပါးလက်ကလေးတွေကနူးအိနေတာဘဲဗမာပြည်မှာကိုယ်အခုမှသိတဲ့
မိန်းခလေးကိုလက်ကိုင်ဖို့အခွင့်ရေးကဘယ်လွယ်ပါ့မလဲ၊
လွှတ်တောင်မလွှတ်ချင်ဘူး၊
အောက်ရောက်ပြီးသူတို့နဲ့လမ်းခွဲလာမှကိုသန့်ကပြောတယ်၊သူတို့ကညီအမနှစ်
ယောက်ထဲအခန်းငှားနေတာဖြစ်ကြောင်း၊အကြီးမမိုနာကဒီပါတ်မန့်စတိုးတခု
မှာလုပ်ပြီးအငယ်မကတကသိုလ်တက်နေကြောင်း၊သူတို့တကသိုလ်က
အင်တာနေရှင်နယ်မဟုတ်တော့အင်္ဂလိတ်လိုကောင်းကောင်းမတတ်ကြောင်း၊
အကြီးမကကိုကြီးနဲ့အိစီကလီဇာတ်လမ်းရှိကြောင်းအငယ်မကိုသူက
စခြင်သော်လည်းသူ့မှာရန်ကုန်မှာလက်ထပ်ပြီးစမိန်းမကျန်နေခဲ့
ပြီးအလုပ်ရှာနေတုန်းကာလမို့စိတ်ထိန်းထားရကြောင်းကျနော့်
ကိုစမ်းကြည့်ဖို့မြောက်ပေးနေပါတယ်၊ကျနော်တို့လဘက်ရည်ဆိုင်ခန
ထိုင်ပြီးကိုသန့်ကသတင်းစာတစောင်ဝယ်ပြီးအခန်းပြန်လာကြ
ပါတယ်၊ကိုသန့်ကအင်တာဗျူးတခုရှိတာ မို့ကျနော့်ကိုဒီအနီးနားကဒီပါတ်
မန်တယ်စတိုးတခုဘယ်လိုသွားရမယ်ဆိုတာပြောပြပါတယ်၊
နောက်နေ့တွေတော့သူအားရင်မြို့ထဲလိုက်ပို့မယ်ပြောပါတယ်၊သူထွက်သွားတာနဲ့ကျနော်လည်းအဲဒီစတိ
ုးဘက်ကိုရှောက်သွားခဲ့
ပါတယ်၊ဘောင်းဘီတိုစကပ်တိုတွေနဲ့ယပလက်မလေးတွေ
ရဲ့ပေါင်လုံးခြေသလုံးတွေသရေသမြားမြားနဲ့လျှောက်ငေးရင်းဖွားဘက်
တော်ရဲ့အကြောကအရမ်းတင်းရင်းလာတာနဲ့မခံနိုင်တော့တာနဲ့

အခန်းပြန်လာခဲ့ရပါတော့တယ်၊

ဒီလိုနဲ့တပတ်လောက်ကြာတော့နဲနဲအသားကျလာတယ်၊တခါတလေကိုသန့်
နဲ့မြို့ထဲရောက်သွားတယ်၊တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုကိုကြီးကအလုပ်ပိတ်တော့သူ့
စော်ဆိုလားမစပယ်ဆိုတာလာတယ်တခုခုချက်ပြုတ်စားသောက်ကြတယ်၊
စားသောက်ပြီးတော့ကိုသန့်ကကျနော့်ကိုမျက်ရိတ်ပြပြီးကိုကြီးကို
..ဟေ့ကိုကြီးငါမောင်ရဲကိုချောက်တူးချောက်လိုက်ပို့လိုက်အုန်းမယ်..
ဆိုပြီးထွက်လာကြတယ်၊လမ်းကြမှကိုသန့်ကရှင်းပြတယ်ကိုကြီးနဲ့
မစပယ်တို့ကနှစ်ယောက်စလုံးတနင်္ဂနွေမှာအလုပ်နားကြတော့သူတို့
လွတ်လွတ်လပ်လပ်နှပ်ရအောင်ရှောင်ပေးတာဆိုဘဲကျနော်လည်းရိပ်မိပါ
တယ်၊ကျနော်လည်းအခန်းရှေ့ကအန်နာနဲ့တွေ့တွေ့နေတာပြောပြလိုက်တယ်
အန်နာကနေ့ခင်းဆိုစောစောပြန်လာလေ့ရှိတယ်ကျနော်ကလည်းအခန်းထဲ
မှာတယောက်ထဲကျန်ကျန်ခဲ့တာမို့လို့အပြင်ဟောဝေးကအသံကြားရင်ပြတင်း
ပေါက်ကချောင်းချောင်းကြည့်နေတာမို့လို့အန်နာပြန်လာတတ်တဲ့အချိန်ကို
သိနေပြီလေ၊အန်နာကအသားညိုညိုချောသွယ်သွယ်လေးမို့ချချင်နေတာအရမ်းဘဲ၊
လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရက်လောက်ကစပြီးအန်နာပြန်လာကာနီးအချိန်လောက်အောက်
ဆင်းပြီးလမ်းထိပ်ကဆဲဗင်းအလဲဗင်းမှာမရောင်မလည်နဲ့စောင့်ပြီးဓါတ်လှေခါး
ထဲအတူရောက်အောင်ဝင်ပြီးလေဖေါတဲ့အကြောင်းပြောပြတော့ကိုသန့်ကအား
ပေးတယ်၊ဝင်တာလုံးဒီကကောင်မတွေကရဲတယ်မင်းနဲ့ဆိုဖြစ်နိုင်တယ်တဲ့။

အဲဒီလိုနဲ့နှစ်ပါတ်လောက်ကြာတော့ဒီနားဟိုနားသွားရတာရိုးလာပြီးစကပ်တိုတို
နဲ့ယပလက်မတွေကြည့်ကြည့်ရင်းနဲ့တောင်ပြန်လုပ်ရတာဘောတောင်အောင့်ခြင်
လာတယ်၊စနေနေ့တရက်မှာကိုကြီးလည်းအလုပ်သွားကိုသန့်လည်းမြို့ထဲသွား
လို့အနီးနားကဒီပါတ်မန့်စတိုးမှာထုံးစံအတိုင်းယပလက်မလေးတွေသွားငေး
ရင်းညီတော်မောင်ရဲ့ရှန်းထမှုကိုအတင်းဖိနှိပ်ပြီးပြန်လာတော့အခန်းဝနားက
လှေခါးထစ်ပေါ်မှာအန်နာတယောက်ထဲထိုင်ပြီးစာဖတ်နေတာတွေ့တယ်၊
(အောက်ပါစကားပြောများမှာကျနော်တို့ရဲ့ထော့ကျိုးအင်္ဂလိပ်များကိုကျနော်
မြန်မာမှုပြုထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ။စကားချပ်။)
..ဟေ့အန်နာ..ဘယ်လိုလဲ..ဒီနေ့ကျောင်းမသွားဘူးလား..
..ဒီနေ့စနေနေ့လေ..ကျောင်းမရှိဘူး..ရဲကောဘယ်မှမသွားဘူးလား..
..ဘယ်သူမှလိုက်ပို့မဲ့သူမရှိဘူးလေ..ကိုယ်မှမသွားတတ်တာ..ယိုးဒယားစ
ကားသင်မှရတော့မယ်ထင်တယ်..
ကျနော်ကပြောပြောဆိုဆိုသူ့ဘေးကလှေခါးထစ်မှာဝင်ထိုင်လိုက်တယ်သူ့ရဲ့
ပုခုံးနုနုလေးကိုအိကနဲကျနော့်လက်မောင်းနဲ့ဖိမိသွားတယ်၊ကျနော့်ရင်ထဲမှာ
ထိန်းကနဲဖြစ်သွားတယ်ငါမျှားသိပ်လောသွားပြီလားပေါ့၊ဗမာပြည်မှာတုံးက
ကိုယ့်ရီးစားတောင်အသားချင်းထိဖို့အတော်ကြိုးစားရတာကိုး၊အန်နာကဘာ
မှထူးခြားပုံမပြ၊ပါးချိုင့်ခွက်ကလေးနဲ့ပြုံးလိုက်ပြီး၊
..သွားခြင်တဲ့နေရာပြောလေဒို့အားရင်လိုက်ပို့ပေးမှာပေါ့..

..တကယ်တော့ဘယ်သွားရမှန်းလည်းမသိပါဘူး..
အဲလိုနဲ့စကားလက်ဆုံကျသွားကြတယ်၊သူ့ကိုယ်လေးကအိအိမွှေးမွှေးလေးမို့ကျနော်ကမသိမသာတကိုယ်လုံးတိုးကပ်ထားသလိုသူကလည်း(စိတ်ထင်လို့လားမသိ)ကို့ကိုယ်ဘက်ကိုမှီထားသလိုဘဲ၊မသိတဲ့သူအဝေးကကြည့်ရင်သမီးရီးစားလို့ထင်ရလောက်တယ်၊ကျနော့်ရဲ့ညီတော်မောင်ကလည်းတက်ကြွလွန်းလို့ညှောင်းတောင်နေပြီ၊သူကလည်းဘောင်းဘီတိုတိုလေးဝတ်ထား၊ကျနော်ကလည်းဘောင်းဘီတိုနဲ့ဆိုတော့ခြေတောက်အသားချင်းလဲတချက်တချက်ထိမိနေတော့၊ကျနော့်မှာဘောင်းဘီထဲမှာတောင်သုတ်ထွက်ခြင်လောက်အောင်စိတ်တွေသောင်းကြမ်းလာတာပေါ့၊အဲဒါနဲ့အရဲစွန့်ပြီးသူ့ပေါင်ပေါ်လက်တင်မလို့ရွယ်နေတုန်းဖြုံးဆိုကျနော်တို့အထပ်ကဓါတ်လှေခါးတံခါးပွင့်လာပြီးမစပယ်ထွက်လာတာတွေလိုက်ရတယ်ကျနော့်ကိုယ်ကဆတ်ကနဲဖြစ်သွားသလိုအန်နာကလည်းရုတ်တရက်ထရပ်လိုက်ပြီး၊
..အော..ဒို့ရေနွေးတည်ထားတာသတိမေ့နေတယ်..နောက်မှတွေ့မယ်နော်.ဘိုင်..
ဆိုပြီးထွက်သွားလေရဲ့၊မစပယ်ကမျက်စေ့မျက်နှာပျက်နဲ့ကျနော့်ဆီရောက်လာပြီး
..ဟော့မောင်ရဲ့..ကိုကြီးရှိလား..
..ကိုကြီးအလုပ်သွားတယ်လေအမ..
..နိုးနိုး..သူဒီနေ့နားရက်..ငါသူ့အလုပ်ကကောင်တယောက်နဲ့ဖုန်းပြောပြီးပြီ..
မစပယ်ကပြောပြောဆိုဆိုနှင့်တံခါးကိုဆွဲဖွင့်နေသဖြင့်ကျနော်ကသော့ဆွဲထုတ်ပြီးကမန်းကတန်းဖွင့်ပေးလိုက်ရသည်၊မစပယ်ကအခန်းထဲအတင်းပြေးဝင်သွားပြီးဟိုဟိုဒီဒီလိုက်ရှာနေလေသည်၊ကျနော်လည်းဘာမှန်းမသိအူလည်လည်နဲ့မို့အခန်းတံခါးပြန်ပိတ်ပြီးသူ့နောက်ကလျှောက်လိုက်လာမိတယ်၊မစပယ်ကအခန်းထဲမှာသူထင်သလိုကိုကြီးကိုမတွေတော့ပါးစပ်ကမြည်တွန်တောက်တီးကာတွေ့ကရာခေါင်းအုန်းစာအုပ်များကောက်ယူပြီးလွတ်ပစ်နေရာကျနော့်မှာသူ့ကိုအတင်းလိုက်ဆွဲရတော့တာပေါ့၊
..အမစိတ်ထိန်းပါအုန်းဘာဖြစ်တာလဲ..
မစပယ်ကမဖြေဘဲပစည်းတွေဆက်ကောက်နေသဖြင့်ကျနော်လည်းစိတ်နဲနဲတိုလာပြီးသူ့လက်ကိုအတင်းဝင်ချုပ်မိလေသည်၊သူကလည်းအချုပ်မခံရုန်းကန်သဖြင့်ကျနော်တို့နှစ်ယောက်လုံးထွေးပြီးကုတင်ပေါ်လဲကျသွားတာပေါ့၊မစပယ်ရဲ့လက်ကောက်ဝတ်နှစ်ဘက်ကိုကျနော့်လက်တဖက်တချက်နဲ့ဖမ်းချုပ်ထားပြီးသူကဆက်ရုန်းနေသေးတော့ကျနော့်ကိုယ်အောက်ပိုင်းနဲ့ဖိလိုက်လာဘယ်ကဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲမသိပါဘူးသူရဲ့ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာကျနော်ရောက်သွားတယ်၊အခုနကတဲကတက်ကြွနေတဲ့ကျနော့်ညီတော်မောင်ကအခုဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ရဲ့အတွေ့အထိကြောင့်ချက်ခြင်းဘဲထောင်မတ်လာပြီး၊လုံးထွေးမှုကြောင့်မစပယ်ရဲ့ပေါင်ခွဆုံတည့်တည့်ကိုသွားထောက်မိနေတယ်၊မစပယ်လည်းအကြောတည့်တည့်မိသွားလို့လားမသိဆပ်ကနဲတုန်သွားပြီးလှုပ်ရှားမှုတွေရပ်သွားတယ်၊အခုနတုံးကမျက်ရည်တွေနဲ့ဝိုင်းနေတဲ့မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းနှစ်လုံးကကျွဲကော်ကိုင်းမျက်မှန်ရဲ့အောက်မှာဇဝေဇဝါနဲ့မပြတ်မသားဖြစ်နေသလိုဘဲ၊
ကျနော့်ညီလေးရဲ့ဦးနှောက်ကတော့ပြတ်သားနေပြီး***ငါတော်နေတာကြာလှပြီပြီး***

တော့မင်းကငါ့ကိုညှော်အမျိုးမျိုးတိုက်နေတာဒီတခါငါ့ပါးစပ်ဝကအစာ ကိုပုတ်ချဖို့စိတ်မကူးနဲ့တော့လို့ပြောနေသလိုဘဲပေါက်ကွဲလုမတတ်မာတောင်နေတာပေါ့၊မစပယ်ဝတ်ထားတဲ့ဂါဝန်ကခြေသလုံးလောက်ရှည်ပေမဲ့လည်းပိတ်သားကပျော့ပါးပါးမို့ကျနော့်ဘောင်းဘီတိုအောက်ကထောင်ထနေတဲ့ညီတော်မောင်ကတွင်းသိနေတဲ့မြွေလိုဘဲပေါင်ခွဆုံကအကွဲရာပေါ်ကိုအတင်းခေါင်းနဲ့တိုးခွေ့နေတာပေါ့၊ကျနော့်လက်နှစ်ဖက်ကမစပယ်ရဲ့လက်နှစ်ဘက်ကိုသူ့ရဲ့ခေါင်းတဘက်တချက်မှာဘဲဆုတ်ကိုင်ပြီးမွေ့ယာပေါ်ဖိကပ်ထားတာဆိုတော့မစပယ်ကခေါင်းကိုဘဲဘယ်ညာရမ်းပြီးလှုပ်လို့ရတာ၊ကျနော်ရဲ့ညီတော်မောင်ရဲ့ခေါင်းနဲ့မစပယ်ရဲ့အဖုတ်ကွဲကြောင်းကိုပိတ်စပါးပါးအပေါ်ကပွတ်ပေးနေတော့မစပယ်ရဲ့လှုပ်ရှားနေတဲ့ခေါင်းလည်းငြိမ်သွားတယ်၊အဲဒီတော့မှမစပယ်ရဲ့လည်တိုင်ကျော့ကျော့ကိုကျနော်ရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံနဲ့ဖိကပ်နမ်းလိုက်တယ်၊ပထမတော့မစပယ်ကမျက်စေ့ကိုတင်းတင်းပိတ်ပြီးခေါင်းကိုတဖက်လှည့်ထားတယ်နောက်တော့ကျနော်ကမစပယ်ရဲ့လယ်တိုင်တွေနားရွက်ဖျားလေးတွေကိုလျှာနဲ့ရက်လိုက်ပါးစပ်နဲ့စုတ်လိုက်လုပ်ပေးတော့သူ့ရဲ့မှည့်လေးတလုံးအဖျားမှာရှိတဲ့နှုတ်ခမ်းထူထူအစုံကပွင့်အာလာတာနဲ့ကျနော့်ပါးစပ်နဲ့ငုံစုတ်လိုက်တယ်၊မကြာပါဘူးမစပယ်ရဲ့ချိုမြမြနှုတ်ခမ်းအစုံကမွတ်သိပ်တဲ့အနမ်းတွေနဲ့တုန့်ပြန်လာပါတော့တယ်၊

(ဆက်ရန်)

၃၁။

မစပယ်ရဲ့တုန့်ပြန်လာတဲ့နှုတ်ခမ်းလွှာနှစ်ခုကြားကကျနော့်ရဲ့လျှာကိုထိုးသွင်းပြီးသူ့လျှာနဲ့ပွတ်သပ်ပေးနေတဲ့အဆင့်ရောက်နေတာတောင်ကျနော်ကစိတ်မချသေးလို့မို့မို့ဖေါင်းဖေါင်းရင်သားအစုံပေါ်မှာကျနော့်ရဲ့ရင်ဘတ်ကိုဖိကပ်ပြီးညာလက်ကသူ့ခါးအောက်ကလျိုကာတင်းတင်းလေးဆွဲဖက်ထားလိုက်တယ်၊အဲဒီအခါကျမှအားသွားတဲ့ဘယ်လက်ကမစပယ်ရဲ့ဂါဝန်အောက်ကတွားတွားဝင်သွားပြီးစိုထိုင်းထိုင်းအတွင်းခံဘောင်းဘီပေါ်ကဘဲအဖုတ်အုံကိုဆုပ်ချေသမပေးလိုက်တယ်၊ပြီးမှမစပယ်ရဲ့ပေါင်အရင်းနဲ့ခွဆုံကြားဘောင်းဘီသရေမျှော့ကြိုးအောက်ကလက်လျိုပြီးလက်ညှိုးလက်ခလယ်နှစ်ချောင်းကိုအရည်တွေနဲ့ချွဲပျစ်နေတဲ့အဖုတ်ကွဲကြောင်းထဲအမွှေးအုပ်ကြားကထိုးသွင်းကာမွှေနှောက်ကစားပေးနေလိုက်ရာမစပယ်ဆီကမပီမသနဲ့ညီးညူသံနဲ့အတူဖင်ကြီးပါမြှောက်ကော့တက်လာတော့တယ်၊မစပယ်ရဲ့လက်တွေကကျနော့်ရဲ့ကိုယ်ကိုသိုင်းဖက်လာတော့မှကျနော်ရဲ့ဘောင်းဘီကမန်းကတန်းဆွဲချွတ်ချလိုက်ပြီးမစပယ်ရဲ့ဂါဝန်ရှည်ကိုလည်းသူ့ခါးပေါ်အထိလှန်တင်လိုက်ပါတယ်၊ပြီးမှသူ့ရဲ့အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုခက်ခက်ခဲခဲတင်သားစိုင်တစ်တစ်ကြီးတွေနဲ့ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ကြီးတွေကျော်ဖြုတ်ပြီးဆွဲချွတ်ရပါတယ်၊စတီးချောင်းလိုမာတောင့်နေတဲ့ဖွားဘက်တော်ကိုဘယ်လက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်ပြီးမစပယ်ရဲ့အဖုတ်ကွဲကြောင်းအဝမှာတေ့ပြီးဖြေးဖြေးချင်းသွင်းလိုက်ပါတယ်၊အခုနကကျနော့်လက်ချောင်းတွေနဲ့နှိုးဆွထားလို့အရည်တွေနဲ့ချောနေတာတောင်စီးစီးကြပ်ကြပ်ဖြစ်နေလို့ချော့ပြီးထုတ်သွင်းထုတ်သွင်းလုပ်နေရတယ်၊နောက်ဆုံးသုံးပုံနှစ်ပုံလောက်ဝင်ပြီးတော့

ကျနော်လည်းခါးညောင်းလာပြီးစိတ်လဲမထိန်းနိုင်တော့တာနဲ့နဲနဲဆွဲထုတ်အရှိန်
ယူပြီးအဆုံးထိဆောင့်သွင်းချလိုက်ပါတော့တယ်၊
..ဖွတ်..ဗျိ..
..အား..အမေ့..အူး..
မစယ်ရဲ့အော်ညီးသံနဲ့အတူသူ့ရဲ့လက်တွေနဲ့ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုအတင်းတွန်းထုတ်
နေပါတော့တယ်၊ကျနော်ကတော့ကျနော့်ဆီးခုံနဲ့သူ့ဆီးခုံကိုစူပါဂလူးနဲ့ကပ်သလို
ဖိကပ်ထားပြီးငြိမ်ငြိမ်လေးစောင့်နေလိုက်ပါတယ်၊
..အား..နာတယ်..မောင်ရဲ..ရယ်..ငါ့ဟိုဟာများကွဲသွားပြီလားမသိဘူး..ကျွတ်ကျွတ်..
..မကွဲပါဘူးအမရဲ့..အစမို့ပါ..
ကျနော့်ရဲ့ညီတော်မောင်တကိုယ်လုံးမစပယ်ရဲ့စောက်ခေါင်းထဲမှာမြုတ်စိမ်ပြီးပူ
စပ်ပူလောင်ဖြစ်သွားတဲ့မစပယ်အဖုတ်ကြီးအသားကျသွားအောင်စောင့်နေရင်း
ကျနော်ကမစပယ်ရဲ့နူတ်ခမ်းဖူးခဲခဲလေးကိုစုပ်ပေးနေပါတယ်၊တချိန်ထဲမှာဘဲသူ့
အိန်းကျီကြယ်သီးတွေကိုဖြုတ်လိုက်တယ်၊ကျောအောက်ကိုလက်နိုက်ပြီးဘရာဇီ
ယာကိုဖြုတ်တော့လက်ဝင်သာအောင်ကျောလေးကော့ပေးရှာတယ်၊ဘရာဇီယာဂျိတ်
ပြုတ်သွားလို့အပေါ်လှန်တင်လိုက်တော့ဝင်းကနဲပေါ်လာတဲ့မို့မို့ဖေါင်းဖေါင်းရင်
နူစ်မွှာရဲ့ထိပ်ကအရောင်ရင့်ရင့်နို့သီးခေါင်းလေးတွေကတင်းမာထောင်မတ်နေလေရဲ့၊
နို့သီးခေါင်းလေးကိုကျနော့်နူတ်ခမ်းအစုံနဲ့အသာငုံခဲပြီးစုပ်လိုက်တော့မစပယ်ခမျာ
လူးလွန့်ညီးတွားရင်းကျနော့်ရဲ့ခေါင်းကိုသိုင်းဖက်လာပါတယ်၊ကျနော်လည်းနို့သီး
ခေါင်းကိုငုံစုပ်ပေးရင်းကမို့မို့ဖောင်းဖောင်းရင်နူစ်မွှာကိုလက်ဝါးနူစ်ဘက်နဲ့အားမလို
အားမရဆုပ်နယ်ပေးနေမိပါတယ်၊မစပယ်လည်းတကိုယ်လုံးလူးလွန့်ပြီးကြွတက်လာ
တာမို့လို့ကျနော်လည်းညီတော်မောင်ကိုတရစ်ချင်းဆွဲထုတ်လိုက်သွင်းလိုက်စလုပ်
ပေးပါတော့တယ်၊နူးညံ့လှတဲ့အဖုတ်အတွင်းသားနဲ့ပြတ်လပ်နေတာကြာပြီမို့အရသာ
ရှိလိုက်တာခနလေးနဲ့တောင်သုတ်ရည်တွေထွက်ချင်တာမနဲထိန်းထားရတယ်၊နောက်
တော့အရှိန်ရလာပြီးကျနော်ကလက်နူစ်ဘက်ကိုမစပယ်ရဲ့ဂျိုင်းအောက်တဘက်တချက်
ကလက်ဝါးပက်လက်လှန်လျှိုထည့်ပြီးပုခုံးနူစ်ဘက်ဆုပ်ကိုင်ဆွဲပြီးအားရပါးရဆောင့်
ပေးရာမစပယ်ကလည်းအားကျမခံအောက်မှဖင်ကြီးကိုကော့ကာကော့ကာမြှောက်မြှောက်
ပေးတယ်လေ၊
..ဖွတ်ဖတ်...ဖွတ်ဖတ်..ဖွတ်ဖတ်...ဖွတ်ဖတ်..
မစပယ်ရဲ့တအင်းအင်းညီးသံ၊ကျနော့်ဂွေးဥကြီးမစပယ်ရဲဖင်ကိုရိုက်သံတို့နဲ့ကျနော်တို့
ရဲ့အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းတွေကတိတ်ဆိတ်နေတဲ့အခန်းထဲမှာပွက်လောထနေလေရဲ့၊
မစပယ်တကိုယ်လုံးတောင့်တင်းပြီးအထွပ်အထိတ်ရောက်သွားတာနဲ့ကျနော်လည်း
မအောင့်ထားတော့ပါဘူး၊ကျနော့်ရဲလိန်တန်ကြီးအဆုံးထိဝင်သွားအောင်ဖိသွင်းလိုက်
ပြီးအချစ်ရည်နွေးနွေးတွေကိုမစပယ်ရဲ့စောက်ခေါင်းထဲပက်ဖြန်းထည့်လိုက်ရပါတော့တယ်၊

(ဆက်ရန်)

၃၂။

ကျနော်နဲ့မစပယ်တယောက်ကိုတယောက်ဖက်ထားရင်းအနားယူနေရာမှကျနော်က

ပျော့သွားပြီဖြစ်တဲ့ကျနော့်ငပဲကိုဆွဲထုတ်မလို့ပြင်တော့မစပယ်ကအတင်းဆွဲထားပြီး
..ဟော့..မောင်ရဲ..တို့အထဲကဟိုဟာတွေအိပ်ယာပေါ်ကျကုန်မယ်..တခုခုရှာပေးပါအုန်း..
ကနော်လည်းဟိုဟိုဒီဒီလက်လှမ်းမှီရာမျက်စေ့ကစားကြည့်လိုက်ရာဘာမှမရှိသဖြင့်
ကျနော့်အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုကောက်ပြီးကျနော့်ငပဲကိုထုတ်အတွင်းခံဘောင်းဘီ
မစပယ်ရဲ့အဖုတ်ဝမှာပိတ်ပေးလိုက်တယ်၊မစပယ်လည်းသူ့လက်နဲ့အုပ်ကိုင်ပြီးရေချိုး
ခန်းဆီကမန်းကတန်းထွက်သွားပြီးရေဆေးသန့်စင်နေတယ်၊အဲဒီအချိန်မှာဘဲတံခါး
ဆီကသော့ဖွင့်သံကြားရတယ်၊တံခါးကသောက်ပွင့်သွားပေမဲ့အထဲကဂလန့်ကျနေလို့
တံခါးကိုခေါက်နေလေရဲ့၊ကျနော်လည်းဘောင်းဘီတိုကိုအမြန်ကောက်ဝတ်လိုက်ပြီး
တွန့်နေတဲ့အိပ်ယာခင်းကိုဆွဲဆန့်လိုက်တယ်၊အိပ်ယာပေါ်ကျန်နေတဲ့မစပယ်ရဲ့ပင်တီ
ပျော့ပျော့လေးကိုလုံးထွေးပြီးဘောင်းဘီအိတ်ထဲထိုးထည့်လိုက်တယ်၊ရေချိုးခန်းအ
ဝကိုပြေးသွားပြီးတံခါးအပြင်ကမစပယ်ကြားရုံဘဲ.
..အမ.အပြင်မှာတယောက်ယောက်ပြန်လာနေပြီကျနော်တံခါးဖွင့်ပေးရတော့မယ်..
..အိုကေ..သွား..သွား..ရတယ်..ငါအိမ်သာသွားနေတယ်ပြောလိုက်..
အဲဒါနဲ့ကျနော်တံခါးသွားဖွင့်ပေးလိုက်တော့ကိုသန့်ဝင်လာတယ်၊
..ဟော့မောင်ရဲ..ဘယ်လိုလဲ..တယောက်ထဲပျင်းနေပြီလား..
..နဲနဲတော့စပြီးငေါင်တောင်တောင်တော့ဖြစ်လာသလိုဘဲကိုသန့်ရေ..မစပယ်ရောက်
နေတယ်ဗျ..ရေချိုးခန်းထဲမှာ..
ကိုသန့်ကအံ့ဩသွားပုံနဲ့မေးခွန်းထုတ်မလို့ကြံနေတုန်းမစပယ်ထွက်လာတယ်၊
..ဟောကိုသန့်ပြန်ရောက်နေပလားဘယ်လိုလဲအဆင်ပြေခဲ့လား..
..တကယ့်အလုပ်ကတော့အဆင်မပြေသေးပါဘူးမစပယ်ရေယာယီအလုပ်တခုတော့တွေ့
လာလို့မောင်ရဲအပြင်းပြေလုပ်ချင်ရင်ခေါ်သွားမလားလို့မနက်ဖြန်..
အဲဒီလိုနဲ့စကားစမြည်ပြောကြရင်းမစပယ်ကသူလမ်းမှာကိုကြီးကိုစော်တဗွေနဲ့တွေ့လိုက်
လို့လိုက်ခေါ်တာမကြားဘဲဘပ်စကားပေါ်တက်သွားကြောင်းသူ့ကိုတော့ဒီနေ့အလုပ်ရှိ
တယ်ပြောထားတာ၊မစပယ်ကမသင်္ကာတာနဲ့ကိုကြီးအလုပ်ကိုဖုန်းခေါ်တော့သူဒီနေ့အ
လုပ်နားကြောင်းသိရသဖြင့်ဒေါပွပွနဲ့အခန်းကိုလာရှာတာဖြစ်ကြောင်းပြောရင်းစိတ်
ပြန်လှုပ်ရှားလာသဖြင့်ကိုသန့်ကဖြောင်းဖြောင်းဖျဖျသူကိုကြီးကိုမေးပေးမယ်ကျနော်
တော့မထင်ပါဘူးအသိထဲကဖြစ်မှာပါစိတ်မလောပါနဲ့စသဖြင့်မစပယ်ကိုနှစ်သိမ့်ပေး
လေသည်၊မစပယ်ကသူသွားစရာရှိသေးတယ်ဆိုပြီးနှုတ်ဆက်ထွက်သွားမှသူ့အတွင်း
ခံကျနော့်အိပ်ထဲမှာရှိနေသေးတာသတိရလိုက်တယ်၊

နောက်နေ့မနက်တော့ကိုသန့်နဲ့လိုက်သွားတယ်၊အလုပ်ကတော့တမျိုးကြီးပါပစည်း
နမူနာတွေယူပြီးသူတို့ချပေးတဲ့ရပ်ကွက်တွေမှာတအိမ်ဝင်တအိမ်ထွက်လိုက်ပြပြီး
ဖက်စ်ဖေါင်တွေတယ်လီဖုန်းနံပါတ်တွေပေးခဲ့၊အဲဒီလူတွေကကြိုက်လို့မှာရင်ပက်
ကေ့ထုပ်ပြီးသားတွေနဲ့နောက်နေ့ပြန်သွားပို့ပိုက်ဆံယူ၊စုစုပေါင်းရောင်းရတဲ့ပေါ်
မှာမှဘယ်လောက်ဆိုပြီးကော်မရှင်ရတာ၊၂ရက်လိုက်ပြတစ်ရက်နားပြီးနောက်နေ့
ပစည်းလိုက်ဝေ၊တပတ်ကို၃ရက်ပဲလုပ်ရတယ်ဘပ်ငွေတော့မဆိုးဘူးရသားဘဲ၊
ကျနော့်အတွက်တော့အပိုဝင်ငွေပေါ့၊ကိုသန့်လည်းနှစ်ပါတ်လောက်သွားပြီးမသွား
ခြင်တော့တာနဲ့ကျနော်လည်းရပ်လိုက်တယ်၊ကိုသန့်က

..ငါဒီဘာမဟုတ်တဲ့အလုပ်တွေနဲ့ပင်ပန်းနေတာနဲ့တကယ့်အလုပ်မရှာနိုင်တော့ဘူး။ နောက်တော့ကိုသန့်လည်းထုံးစံအတိုင်းသတင်းစာထဲကအလုပ်တွေလျှောက်အင်တာဗျူးသွားနဲ့ကျနော်ရောက်ခါစတုန်းကလိုပြန်ဖြစ်သွား၊ကျနော့်မှာသာအိပ်ထဲမှာဘပ်ငွေလေးနဲနဲဖေါင်းပြီးကျန်ခဲ့တယ်၊အန်နာနဲ့လည်းပိုရင်းနီးလာတယ်၊ကျနော်ကအန်နာ့ကိုတနေ့သူအားရင်မြဖရားသွားချင်တယ်ပြောထားလို့၊စနေနေ့တရက်ကိုဒိတ်လုပ်လိုက်ကြတယ်၊

အဲဒီနေ့မှာအန်နာနဲ့ကျနော်မနက်စာစားပြီးတာနဲ့ထွက်လာခဲ့ကြတယ်၊သူကဘယ်လိုသွားရမယ်ဆိုတာသိနေတော့ဘတ်စကားနဲ့ဘဲသွားကြတယ်၊ဘတ်စကားခကိုသူ့အတွက်သူထုတ်ပေးနေလို့ကျနော်ကသူ့အတွက်ပါအတင်းလုပေးရတယ်၊အန်နာကတီရှပ်